

Decadent Movement of Parallel Granth in Sikhism: A schismatic Vision

REJOINDER TO “[ਸ੍ਰੀ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਸੰਬੰਧੀ ਡਾ. ਜਸਬੀਰ ਸਿੰਘ ਮਾਨ ਦੇ ਸੰਦੇਹਾਂ ਦਾ ਉਤਰ- ਡਾ.](#)

[ਹਰਿਭਜਨ ਸਿੰਘ](#) “[Sri Dasam Granth Sambandi Dr.Jasbir Singh Mann De Sandehan Da UTAR By Dr. Harbhajan Singh](#)” From www.patshahi10.org

To revered memory of Joseph Devy Cunningham who wrote in 1849 on page 69 “Malcom (sketch,p.58&c.)may be referred for translations of portions of vachitar Natak bearing on the period, but Malcom’s own general narrative of the events is obviously contradictory and inaccurate.” And about Daswin Padshah ka Granth on page 326 “ 5 chapters or portions only, and commencement of the 6th of are attributed to Guru Gobind Singh himself; the remainder,i.e.by far the large portion is said to have written by 4 other scribes in the service of Guru.The names of Sham and Ram occur as two of the writers, but, in truth, little is known of authorship of the portion in question”.

To revered memory of Bhai Kahan Singh Nabha who educated the Sikhs and wrote In Mahan Kosh and Gurmat martand “ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਨਾਲ ‘ਗੁਰੂ ‘ਸ਼ਬਦ ਸੰਮਤ ੧੭੬੫ (੧੭੦੮ ਈ.) ਤੋਂ ਲਾਉਣਾ ਅਰੰਭ ਹੋਇਆ, ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਅਬਿਚਲ ਨਗਰ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਗੁਰਤਾ ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਦੇ ਆਧਾਰ ਰੂਪ ਗ੍ਰੰਥ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ !ਕਈ ਨਾਦਾਨ ਸਿੱਖ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਨਾਲ ਭੀ ਗੁਰੂ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਗੁਰਮਤ ਵਿਰੁਧ ਹੈ”

To revered “Anil Chandra Bannerji” who retired in 1975 as Guru Nanak Professor of Indian History at Jadavpur University and wrote “ He(Guru Gobind Singh) insisted as the Guru Nanak had insisted, on the worship of one god and non-reorganization of different deities and incarcerations. This was forgotten and popular fancy pictured him as a worship of Debi or mother goddess”. Thus was the start of relapsing of Sikhism into Hinduism in 18th century Literature.

BY

Jasbir Singh Mann M.D., California (From www.GlobalSikhStudies.net)

Abstract:

Sikh Nation has only One Granth "Sri Guru Granth sahib Ji", One Panth and One Guru Panth approved Rehat Maryada. Sri Guru Granth sahib is the only sanctified Sikh Scripture/Granth/Canon. Dr. Harbhajan Singh's write up does not commit in any manner on the history and evidence of any authentic text of Dasam Granth. Question remains the same after 114 years Sodhak committee corrections **"where and which is the authentic version of Dasam Granth"**. **There are many Academic issues related to the Bir of Dasam Granth attributed to Bhai Mani Singh presently located at New Delhi as discussed below.** Guru Gobind Singh Ji was alive till 1708 AD but no evidence supports that he sanctified any writings/ Granths to be put parallel to Sri Guru granth Sahib Ji. Therefore, it appears that respected Dr. Harbhajan, s argument on the authenticity of presently published Dasam Granth and promoting it as a parallel Granth is only built on the basis of Kesar Singh Chhibar's Bansavalinama written 1769/1779 AD approximately 70 years later than when events happened actually. About such sources the most senior scholar of Punjabi University these days Prof. J. S. Grewal writes^[1] "Kesar Singh Chhibber, s work is extremely interesting as one kind of response to the establishment of Sikh rule. Making a clear distinction between the Sikh and the Singh he shows much less appreciation for the Singh's who were associated with political power. Yet, he is prepared to pronounce legitimacy on the rule of 'Shudars". He subscribes to the Doctrine of Guru-Granth much more emphatically than to the Doctrine of Guru Panth. This enables him to become an interpreter of the 'Guru'. Indeed, he is proud of his understanding of scriptures, but he interprets them in his own way, **presenting on the whole what may be called a brahmanized version of Sikhism. Involuntarily, a sort of alliance is implied between the new Sikh state and a Brahmanized Sikh Church.**" Gurmat Granth Parcharak Sabha who produced similar academic work at the request of Amritsar Singh Sabha controlled by Khem Singh Bedi collected Thirty two different recessions were collected and several scholars and theologians were invited to study them. They met at the Akal Takhat at Amritsar, and held formal discussions in a series of meetings between 13 June 1895 and 16 February 1896. A corrected version was prepared which was published in 1900AD and it has been in use since then in academics. At that time Lahore Singh Sabha requested Sodhak Committee to find out the Original/Authentic Version of Dasam Granth but Sodhak Committee has no reply. In 1880 AD Giani Gian Singh writes, **"The Granth that is now known as that of the 10th Guru, there was no bir of this Granth during the time of the Guru. Banis remained scattered here and there."** Dr. Balbir Singh after reviewing this published granth by sodhak committee, so called Mani Singh Bir and Anandpuri Bir/Hazuri dasam granth Bir concludes "Still detailed Inquiry and research needs to be done on Dasam Granth enlightening all aspects and great efforts must be made to do so". **Bhai Kahan Singh Nabha, s book Gurmat Martand Bhag Pehla page 415 reads "Some Nadan Sikhs (Innocent Sikhs) use Guru's name with Dasam Granth which is against Gurmat. Also Bhai Kahan Singh Nabha, s Mahan Kosh page 437 reads "word Guru was attached with Sri Guru Granth Sahib Ji from 1708 AD onwards when Guru Granth Sahib was sanctified at Nanded but many Sikhs use Guru's name with Dasam Granth which is against Gurmat"**Evidence shows that Gurudwara Act 1925 and Sikh Rehat Maryada Committee 1927-1945 have no use of it. **On July 6, 1973 "Singh Sahiban Darbar Sahib and Jathedar Sri Akal Takhat pronounced written opinion**

in a letter that Chritropakhyan composition which is included in Dasam Granth is not Dasmesh Bani. It is a copy of old Hindu mythological stories". Gurmata passed on June 6th 2008 reads "The current controversy about the Dasam Granth is totally uncalled for. No one has any right to create controversy about the specific writings contained in Dasam Granth that have been recognized and accepted by the Sikh Panth for Sikh Code of Conduct, prescribed recitation in daily prayer and Sikh baptismal(Khandey De Pahul). Be it known to the entire Sikh Panth that Sri Dasam Granth is an integral part of Sikh literature and history but, Guru Gobind Singh Ji did not recognize it equal to Sri Guru Granth Sahib Ji. Since, he bestowed Guruship only on Sri Guru Granth Sahib, therefore, no other Granth can be installed along with Sri Guru Granth Sahib". But on the contrary on December 12th 2010 Harbhajan Singh along with a Group which places Dasam Granth parallel to Sri Guru Granth Sahib released his book which summarizes that all compositions of Dasam Granth are Mukh Vak by Guru Gobind Singh Ji without presenting any concrete academic evidence. He is completely silent on Sodhak Committee report and the published version produced by it which is used by all since 1900 AD. He is also silent on the Gurmata passed at Sri Akal Takhat on June 6th 2008. But on page 104 writes that ladies should not read or discuss 2nd part of chritropakhyan which contains 401 charitars"(charitar 2nd – chritar 403).Only authorized Persons (ਅਧਿਕਾਰ-ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਿਅਕਤੀ)^[2] should read it to ladies. Interestingly it comprises approximately 546 Pages of Sri Dasam granth(813-1359). These pages are included for Daily Vak from Sri Dasam Granth at Takhat Patna Sahib ji and Takhat Hazoor Sahib Ji. If all compositions of Dasam Granth are Mukh Valk then, why ladies should not read and discuss it? Who is this Adhikar Prapat Viakti (ਅਧਿਕਾਰ-ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਿਅਕਤੀ) in Sikh religion? Will Two Takhts stop taking Daily Vak from these Pages as per his advice? Are not then, Two Takht and other organization heads that keep and bow to two Parallel Granths and wrote appreciation of this book are defying the last command of Guru Gobind Singh ji(1708AD) and corporate khalsa decisions of 20th and 21st century. Dr Balbir Singh reported about the letters to editor published in Khalsa Akhbar (mouth piece of Lahore Singh Sabha) on Oct. 5th 1895 AD, Oct. 11th 1895 AD, Oct.25th 1895 AD, Nov. 1st 1895 AD, and requesting Sodhak Committee to Find the Original/Authentic Version. However the Sodhak Committee has no reply. Sikh Community has the same Question of authenticity on Published Version of Sodhak Committee after 114 years in 2010. Dr Harbhajan Singh (although sitting at the institution set upon the high Ideals of Dr. Balbir Singh) totally failed to produce any new academic evidence of any Original/Authentic Version of Dasam Granth sanctified by Guru Gobind Singh Ji as requested by Lahore Singh Sabha 114 Years ago .

Some forces are active to dissolve social unity and harm religious identity of Sikhism. As a result Sikh ideology including tenets, history and code of conduct are in danger. These malevolent/antipanthic forces are confusing and misleading the Sikh followers about the status of Dasam Granth and sacredness of Sikh Code of Conduct (Sikh Rehat Maryada approved 1932-1945). Many of them are still following their own Maryadas. Based on History and Academic evidence it is well-documented that Guru Gobind Singh Ji, before merging into Infinite unequivocally ended the tradition of personal Guruship and vested the spiritual and temporal authority on Guru Granth Sahib and Guru Panth . Any individual or organization violating this edict is doing a sacrilegious act. Because of the upcoming election of Shiromani Gurdwara

Parbandhak Committee (SGPC) these organizations are trying to influence the Jathedars of Akal Takhat, Akali leadership and Shiromani Gurdwara Parbandhak Committee to impose/force anti-Gurmat ideology on Sikh Panth by promoting their own maraydas which was discontinued by Singh Sabha movement. The current atmosphere created by some of these organizations demand Panthic unity to adhere to the last command of 10th Guru Ji in letter and spirit that “ Guru Granth as the only Guru to be followed onwards from 1708 AD”. No parallel Granth to be honored as decided by the Panth. In order to uphold the doctrinal originality and religious and social unity of Sikhism,our watch word should be “ One Granth,one Panth and one Sri Akal Takht approved Rehat Marayda. Sikh Rehat Maryada (SRM) is the insignia of Sikhism. The SRM approved by Sri Akal Takhat must be followed by the Sikhs globally. This document is the result of the hard work of Sikh Pioneers of SGPC **including Takht Hazoor Sahib and Patna Sahib Jathedars and Sangat of that area**(click www.SGPC.net). However, after partition of 1947 these two Takhts went outside 1925 Gurdwara Act and are continuing their old Maryada. The SRM approved in 1932-1945 must be adhered and propagated. Time is now again to dislodge and discard this decadent movement of parallel Granth which is again trying to creep in. We must request and convince the Board at Sri Takht Shri Harmandir Sahib Patna and Gurudwara Sachkhand Board Nanded, Maharashtra for the needful correction and follow Sri Akal Takhat approved Rehat Maryada. We must also install rightful and original Sikh ideology with zeal and courage. This is the only way to uphold and propagate the glorious future of Sikhism. These Deravadi Sant/Mahant Establishments supported by two scholars from Panjabi university (without presenting any academic evidence) are actively trying to impose the old Brahmnical ideology as described above by Dr Grewal the senior most academican at Punjabi university. We must follow the Gurmat philosophy established by the sincere efforts of **Singh Sabha and Akali Movement**. The weak leadership may yield to the devious efforts of these ungrateful forces but the Sikh intellectuals/scholars and Sikhs at large will never tolerate and accept this decadent movement. We appeal to all the Pro-Panthic organizations including SGPC and people of Sikh faith in general to join hands together and fight against this decadent movement of Parallel Granth in Sikh History. This Granth although called Khalsa granth by Harbhajan but most of the manuscripts has the composition of Zafarnama(1706)therefore they are all post 1699 production but there is no mention of creation Of Khalsa event in this Granth. Kesar singh Chhiber’s dating of 1698AD is being manipulated. What Grewal wrote about Chhibar can be said about Harbhajan. Indeed, he is proud of his understanding of scriptures, but he interprets them in his own way.His wrtings carry no respect for any academic evidence. He presents on the whole what may be called a brahmanized version of Sikhism as the message of his book, his understanding of Chandī,kharag In Concept Of Kaal Purakh in Sri Dasam Granth Sahib ^[3] and promotion of a Decadent Movement of Parallel Granth in Sikh history.

INTRODUCTION

What are opinions of Dr. Harbhajan Singh about Dr. Jasbir Singh Mann: Dr. Harbhajan Singh misrepresents ^[4] Dr. Jasbir Singh Mann by writing that “ਅੰਤ ਵਿਚ ਇਹੋ ਕਹਿਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਡਾ. ਜਸਬੀਰ ਸਿੰਘ ਮਾਨ ਜੋ ਆਪਣੇ-ਆਪ ਨੂੰ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਦੇ ਵਿਵਾਦ ਸੰਬੰਧੀ ਮਧਮਾਰਗੀ ਅਖਵਾਉਣ ਦਾ ਸਵਾਂਗ ਰਚਦੇ ਹਨ, ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ-ਵਿਰੋਧੀ ਲਹਿਰ ਦੇ ਮੁਖ-ਸੰਚਾਲਕ ਹਨ!“. All 4 Birs whose Nishani is given in Giani Giani Singh account and one suggested by kahan singh nabha are is found any where. Harbhajan Singh Does not admit in his book or his articles “Which Version Of Dasam Granth he thinks is authentic that can be be traced back to Bhai Mani singh or Guru Gobind singh Ji by academic parameters”. He is silent on Sodhak Committee,s work therefore probably does not accept Sodhak committee corrected version.

I request all readers, in favour or against, to read my opinions in detail presented in three papers and make their own opinion by clicking on http://www.globalsikhstudies.net/r_link/dasam.htm

1. Textual Analysis, History and Academic Issues of important Dasam Granth Birs Reported in Literature. Click on <http://www.globalsikhstudies.net/pdf/Jasbir%20S%20Mann%20Textual%20Analysis%20History%20and%20Academic%20Issues.pdf>
2. Presently Published Dasam Granth and British Connection; Guru Granth Sahib as the only Sikh canon. Click on <http://www.globalsikhstudies.net/pdf/JS%20Mann%20British%20Connection%20and%20%20presety%20P%20ublished%20Dasam%20Patshshi%20%20Granth.pdf>
3. Guru Granth Sahib; as the only Sikh canon: Presently Published Sri Dasam Granth and British Connection. Click on <http://www.globalsikhstudies.net/pdf/Rejoinder%20to%20%20Sri%20Dasam%20Granth%20Sahib%20The%20Second%20Canon%20of%20the%20Sikhs%20Jasbir%20Singh%20Mann.pdf>

In summary, please note my stand is “Majority Panthic View” ^[5] on the issue that there should be no controversy about specific writings contained in Dasam Granth that have been recognized and accepted by the Sikh Panth for Sikh Code of Conduct, prescribed recitation in daily prayer and Sikh Baptism(Khandey De Pahul). Be it known to the entire Sikh Panth that Sri Dasam Granth is an integral part of Sikh literature and history but, Guru Gobind Singh Ji did not recognize it equal to Sri Guru Granth Sahib Ji. Since, he bestowed Guruship only on Sri Guru Granth Sahib; therefore, no other Granth can be installed along with Sri Guru Granth Sahib. Since 1900 AD published Version is read and used by Sikh sangat and Scholars. Historical and Textual evidence shows that Pattern of Dasam Granth as corrected by Sodhak committee with all its compositions/contents and arrangement finalized in

1895-1896 and noted in the presently published Dasam Granth can be traced and matched on academic grounds first time in literature to late 18th century (1783AD) manuscript ^[6] presently located in British Library. This published Dasam Granth has no sanctification by Guru Gobind Singh Ji or Khalsa Panth. Therefore it should not be installed parallel to Guru Granth Sahib ji. Review of literature produced before 1900 CE shows lot of variations on this issue of what are the specific writings of Guru Gobind Singh Ji and there were many maryadas followed by different groups in Panth. Therefore this was the gigantic task before Sikh leadership in early 1900 to settle this Panthic issue. They then only followed what 10th Guru gave the final message which is accepted by scholars & Sikh Panth that "Guru Granth is the spiritual Guru onwards from Oct. 1708 CE & Five Khalsa Sikhs(Concept of Panch Pardhan) as physical Guru. If there is any issue for the Panth, then it can be decided by consensus of Khalsa Panth based on bani / Shabad in Guru Granth Sahib? Bani of SGGS are the sole Guru for Sikhs and a sole canon to accept any idea, concept, suggestion, and any writing." GURU PANTH based upon above concept accepted writings of 10th Guru in Sikh Rehat Maryada which were sanctified by Guru Panth (1927-1945) ^[7]. Therefore such compositions as accepted by the Panth are final and unquestionable and cannot be challenged by anybody. Japu Sahib, 10 swaeyas (swarg Sudu Waley 21-30) and Kabio Benti Chaupai up to end of hymn "Dust dokh tay loh Bachai" as writings of 10th Guru (as sanctioned Rehat Maryada). Additionally other compositions ^[8] including Akal Ustit (except Chhand 201-230), Khalsa Mehma, 33 Swayyas, Shabad Hazarey and Zafarnamah are Banis / writings of 10th Guru as their interpretation matches with idea, content and message of SGGS. "Khalsa Panth" is the only Sikh entity that is collectively authorized to make / accept any changes based upon the doctrines enshrined in S.G.G.S. acceptable to the Guru Panth as finalized by the 10th Guru before his demise on October, 1708 A.D. If Harbhajan etal has issue they should submit their evidence to VC Punjabi University ^[9] for open academic debate on authenticity of presently published Dasam Granth. If Harbhajan etal feel themselves academically incompetent for any reason to get this issue resolved at university level. Then, they can submit the evidence to the office of Sri Akal Takht Sahib who is already requesting for such information per last statement of Jathedar Gurbachan Singh Ji on March 26th 2010 ^[10] as published in Ajit Newspaper. British interest in the Dasam Granth and their efforts to promote this granth have not come under the focus of scholars so far. It needs serious investigation which in turn may yield significant data to understand the formation of presently published version of Dasam Granth. Let the Panth decide on the issue again. Do not start promoting the movement of instillation of parallel Granth. Harbhajan Singh writes ^[11] "ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਸ੍ਰੀ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਹਿਮਾਇਤੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ, ਜਿਸ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਅਤੇ ਮਹਤਵਪੂਰਨ ਮੰਨਿਆ ਹੋਵੇ!" but on the other hand appreciation letters are found in his book from all individuals and organisations which

install Dasam Granth parallel to Guru Granth Sahib Ji ^[12] and give equal status to it as that of guru to Sri dasam Granth against last command of 10th guru Ji. Therefore he and his ilk of scholars like Respected Dr.Jodh singh and Dr.Harpal singh Pannu Mwho wrote Do Shabad and Mukhband of his book are showing their back to the last command of Guru Gobind Singh Ji. In summary evidence shows that Harbhajan is leader of this Decadent movement which is Anti Gurmat as per Bhai Kahan Singh Nabha who writes In Mahan Kosh and Gurmat martand “ਗੁੰਬ ਸਾਹਿਬ ਨਾਲ ‘ਗੁਰੂ ‘ਸ਼ਬਦ ਸੰਮਤ ੧੭੬੫ (੧੭੦੮ ਈ.) ਤੋਂ ਲਾਉਣਾ ਅਰੰਭ ਹੋਇਆ, ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਅਬਿਚਲ ਨਗਰ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਗੁਰਤਾ ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਦੇ ਆਧਾਰ ਰੂਪ ਗੁੰਬ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ!ਕਈ ਨਾਦਾਨ ਸਿੱਖ ਦਸਮ ਗੁੰਬ ਨਾਲ ਭੀ ਗੁਰੂ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਗੁਰਮਤ ਵਿਰੁਧ ਹੈ” read opinion of Kahan singh nabha below.

For better understanding of the evidence by the readers I will rewrite some opinions again as Harbhajan Singh’s article did not put any internet Links of my opinions so that readers can do comparasion. I have scanned and posted the original sources which will serve ready reference for the readers for understanding of the issues and making their opinions. Dr. Harbhajan Singh never gives any original references from the source or when he writes and gives the reference he always misrepresents/concocts the original source to match his conclusions. Read the examples below. I request Dr.Harbhajan to quote the original sources in his writings otherwise his writings will be known as Black wrtings(ਕਾਲੇ ਲੇਖ) about which there is advice in Guru Granth Sahib Ji “ਫਰੀਦਾ ਜੇ ਤੂ ਅਕਲਿ ਲਤੀਫ, ਕਾਲੇ ਲਿਖ ਨਾ ਲੇਖ। ਆਪਨੜੇ ਗਿਰੀਵਾਨ ਮਹਿ ਸਿਰੁ ਨੀਵਾਂ ਕਰਿ ਦੇਖ॥”^[13] Farid, if you have a keen understanding, then do not write black marks against anyone else.Look underneath your own color instead. Can Harbhajan Singh share with Panth what is His helplessness/Compulsion“ ਮਜ਼ਬੂਰੀ”. to **misrepresent and misinterpret others.**

Harbhajan singh has done misrepresentaion and misinterpretation of Guru Gobind Singh Ji and various authors including Kahan Singh Nabha, Giani Gian Singh, Budha Dal and Rattan Singh Bhangu. He is silent on Sodhak Committee and is promoting Sri Dasam Granth as a parallel Granth/scripture, a deep rooted antipanthic plan. My paper will also discuss confusion of Harbhajan Singh on his own work, Panthic Decisions on Sri Dasam Granth in 20th Century, Panthic Decisions on Sri Dasam Granth in 21th Century (Gurmata June 6th 2010) and many other significant academic issues which will be discussed under 29 Items/sections as follows

1. Misrepresentation and Misinterpretation of Guru Gobind Singh Ji.

ਸ੍ਰੀ ਦਸਮ ਗੁੰਬ ਸਾਹਿਬ ਕਰਤਾ ਸਬੰਧੀ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਪੁਨਰ-ਸਮੀਖਿਆ, ਲੇਖਕ ਡਾ: ਹਰਭਜਨ ਸਿੰਘ, ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਪਟਿਆਲਾ। ਪਹਿਲੀ ਐਡੀਸ਼ਨ ਨਵੰਬਰ ੨੦੦੯, ਪੰਨਾ ੧੦੭-੧੧੧ ^[14]

“ਇਕੀਵੇਂ ਚਰਿਤ੍ਰ ਦਾ ਕਥਾਨਕ ਵੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਕਥਾ ਛਜਿਆ ਵਾਲੇ ਚਰਿਤ੍ਰ ਨਾਲ ਹੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਕਥਾ ਦੇ ਸਤਾਈਵੇਂ ਪਦ ਵਿੱਚ ਉਸ ਧਨਵਾਨ ਇਸਤ੍ਰੀ ਦਾ ਨਾਮ ਨੂਪ ਕੌਰ ਜਾਂ (ਅਨੂਪ ਕੌਰ) ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਤੇ ਮੋਹਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਇਸਤ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਇੱਕ ਸੇਵਕ ਨੂੰ ਧੰਨ ਦਾ ਲੋਭ ਦੇ ਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੋਲ ਇਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਅਜਿਹਾ ਮੰਤਰ ਹੈ, ਜੋ ਮੰਤ੍ਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਿਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਸ ਕੋਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅਨੂਪ ਕੌਰ, ਫੁਲ, ਪਾਨ ਅਤੇ ਸ਼ਰਾਬ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਚੇਤੇ ਰਹੇ ਅਜਿਹੀ ਹੀ ਸਾਮਗਰੀ ਛਜਿਆ ਨੇ ਵੀ ਮੰਗਵਾਈ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੰਤ੍ਰ-ਮੰਤ੍ਰ ਵਿੱਚ ਲਿਪਤ ਤਾਂਤ੍ਰਿਕਾਂ ਦੀ ਅਸਲੀਅਤ ਲੋਕਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹ ਇਸਤ੍ਰੀ ਜਾਂਦਿਆਂ ਹੀ

ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਨ ਦੀ ਕਾਮੁਕ ਸਥਿਤੀ ਦੱਸ ਕੇ, ਗੁਰੂ ਜੀ ਅੱਗੇ ਭੋਗ ਵਾਸਤੇ ਤਰਲੇ ਕਰਨ ਲਗ ਪਈ। ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ,
“ਤੇਰਾ ਕਿਹਾ ਮੰਨ ਕੇ ਧਰਮ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਤਿਆਗ ਦੇਵਾਂ ਅਤੇ ਮਹਾਂ-ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂ ਡੁਬਾਂ?”

ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾਮ-ਗ੍ਰਸੀ ਅਨੁਪ ਕੌਰ ਨੂੰ ਇਹੋ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹੇ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੁਸ਼-ਕਰਮ ਕਰ ਕੇ ਨੀਚਤਾ ਨੂੰ
ਗ੍ਰਹਿਣ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ—

ਸੁਧਿ ਜਬ ਤੇ ਹਮ ਧਰੀ ਬਚਨ ਗੁਰ ਦਏ ਹਮਾਰੇ॥ ਪੁਤ ਇਹੈ ਪ੍ਰਨ ਤੋਹਿ ਪ੍ਰਾਨ ਜਬ ਲਗ ਘਟ ਥਾਰੇ॥
ਨਿਜ ਨਾਰੀ ਕੇ ਸਾਥ ਨੇਹੁ ਤੁਮ ਨਿਤ ਬਢੈਯਹੁ॥ ਪਰ ਨਾਰੀ ਕੀ ਸੇਜ ਭੂਲਿ ਸੁਪਨੇ ਹੂੰ ਨ ਜੈਯਹੁ ॥੫੧॥

(ਰਾਜੇ ਅਰਥਾਤ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ) ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਮੈਂ ਸੁਰਤ ਸੰਭਲੀ ਹੈ, (ਤਦੋਂ ਤੋਂ) ਮੇਰੇ ਗੁਰੂ ਨੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਹੇ ਪੁੱਤਰ! ਤੇਰੀ
ਇਹੀ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਹੋਵੇ ਕਿ ਜਦ ਤਕ ਤੇਰੇ ਸਰੀਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਣ ਹਨ, (ਤਦ ਤਕ) ਤੂੰ ਆਪਣੀ ਇਸਤਰੀ ਨਾਲ ਨਿਤ ਪ੍ਰੇਮ ਨੂੰ
ਵਧਾਉਂਦਾ ਰਹਿ ਅਤੇ ਪਰਾਈ ਇਸਤਰੀ ਦੀ ਸੇਜ ਉਤੇ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨ ਜਾਈਂ।

ਹੇ ਬਾਲਾ! ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਦੇਸ਼ ਦੇਸ਼ਾਂਤਰਾਂ ਦੀਆਂ ਨਾਰੀਆਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਮਨ ਬਾਂਛਿਤ ਵਰ ਮੰਗ ਕੇ ਗੁਰੂ ਮੰਨਦੇ ਹੋਇਆਂ ਸੀਸ
ਝੁਕਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਚਿਤ ਵਿਚ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ (ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ) ਇਸਤਰੀਆਂ ਨੂੰ ਧੀਆਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ। ਹੇ
ਸੁੰਦਰੀ! ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮੈਂ ਰਮਣ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ?

ਉਹ ਇਸਤ੍ਰੀ ਜੋ ਗੁਰੂ ਨੂੰ ਬਦਨਾਮ ਕਰ ਦੇਣ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦੇ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਰੀਰਕ ਸੰਬੰਧ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ, ਗੁਰੂ ਜੀ
ਚਤੁਰਤਾ ਨਾਲ ਨਾਂ ਕੇਵਲ ਉਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ੈ-ਜਾਲ ਨੂੰ ਭੇਦ ਆਏ, ਬਲਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਥਾਪ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੇ ਆਪਣੇ
ਵਿਵਹਾਰ ਵਾਸਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੋਲੋਂ ਮੁਆਫ਼ੀ ਮੰਗੀ। ਇਥੇ ਇਹ ਪ੍ਰਸੰਗ ਅਤਿ ਮਾਰਮਿਕ ਮੋੜ ਲੈ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਆਸ਼ਾ ਕਦੇ
ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੂੰ ਛੋਟਾ ਦਿਖਾਉਣ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਕਰ ਕੇ ਉਸ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨਾਲ ਮਜਬੂਰੀ ਵਿੱਚ ਹੋਏ ਵਿਵਹਾਰ ਕਾਰਨ
ਉਸ ਤੋਂ ਮੁਆਫ਼ੀ ਵੀ ਮੰਗਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਨਮਾਨ-ਜੋਗ ਜੀਵਨ ਜਿਉਣ ਵਾਸਤੇ ਵੀਹ ਹਜ਼ਾਰ ਟਕੇ ਛਿਮਾਰੀ ਰਕਮ ਦੇਣ ਦਾ
ਪ੍ਰਬੰਧ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ—**ਛਿਮਾ ਕਰਹੁ ਅਬ ਤ੍ਰਿਯ ਹਮੈ ਬਹੁਰਿ ਨ ਕਰਿਯਹੁ ਰਾਧਿ॥ ਬੀਸ ਸਹੰਸ ਟਕਾ ਤਿਸੈ ਦਈ ਛਿਮਾਰੀ ਬਾਧਿ ॥**
੧੨॥ ਅਜਿਹੀਆਂ ਇਸਤਰੀਆਂ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਵਲੋਂ ਆਰਥਿਕ ਸਹਾਇਤਾ ਦੇਣ ਦਾ ਜੋ ਪ੍ਰਯਤਨ ਚਰਿਤ੍ਰ ਕਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਇਆ
ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਤੋਂ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਧਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੁਰਾਚਾਰ ਵਿਚ ਲਿਪਤ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਨੂੰ ਨਾਂ ਕੇਵਲ
ਸਦ-ਆਚਰਣ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਦੇ ਕੇ ਚਰਿਤ੍ਰ ਰਚਦੇ ਸਨ, ਬਲਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਰਥਿਕ ਸਹਾਇਤਾ ਦੇ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੁਨਰ-ਵਸੇਬੇ ਦਾ ਵੀ
ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਕਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਦੁਆਰਾ ‘ਗਾਛਹੁਗਾਛਹੁ ਪੁੜੀ ਰਾਜ ਕੁਆਰਿ॥ ਨਾਮ ਭਣਹੁ ਸਚੁ ਦੋਤੁ ਸਵਾਰਿ॥’
ਵਾਲਾ ਲਕਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।” (ਸ਼੍ਰੀ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਕਰਤਾ ਸਬੰਧੀ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਪੁਨਰ-ਸਮੀਖਿਆ, ਲੇਖਕ ਡਾ:
ਹਰਭਜਨ ਸਿੰਘ, ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਪਟਿਆਲਾ। ਪਹਿਲੀ ਐਡੀਸ਼ਨ ਨਵੰਬਰ ੨੦੦੯, ਪੰਨਾ ੧੦੭-੧੧੧)

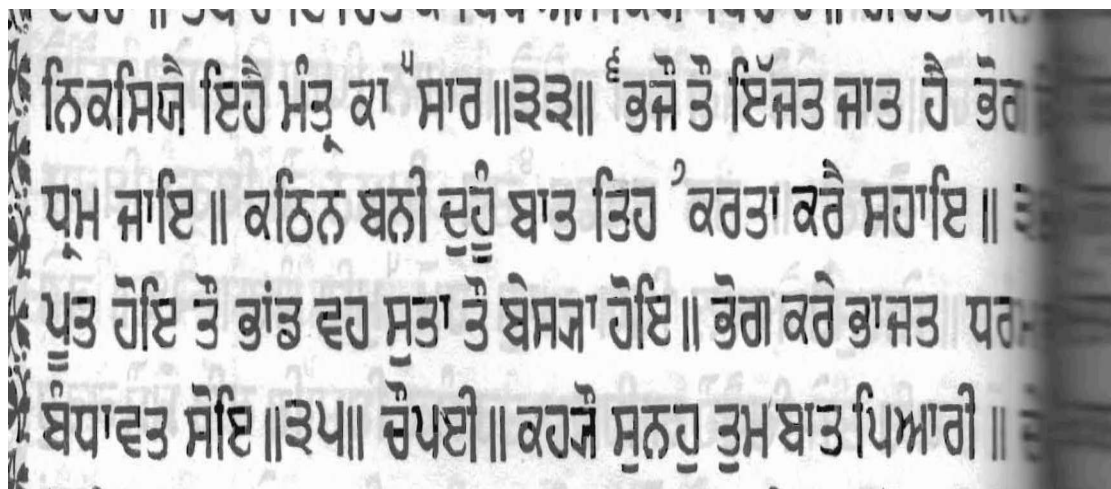
I will appreciate if Dr.Jodh Singh and Dr.Harpal S. Pannu review the above again and respond to panth in
writing in regards to above statement by Harbhajan? Above writing shows the devious thinking of the scholar
who has stooped too low into the literary sewer to scoop up sewage. If Harbhajan can write above paragraphs for
Guru Gobind Singh Ji without any academic evidence then no Sikh will have any comments on his sacrilegious
opinion. This is the level of scholarship of Dr. Harbhajan Singh and he wants scholars of Sikh Panth to
appreciate his sacrilegious opinion?. Can JUS TV or their anchors share their opinions on the above
writing of Harbhajan now on Anup kaur story again on JUS TV whether it is Sacreligious or not? What
happened to their conscience now? They will have to answer the chitar gupat one day “ਚਿਤ੍ਰ ਗੁਪਤੁ ਜਬ ਲੇਖਾ

ਮਾਗਹਿ ਤਬ ਕਉਣੁ ਪੜਦਾ ਤੇਰਾ ਢਾਕੈ।” Harbhajan himself writes that “ladies should not read or discuss 2nd part of

chritropakhyan which contains 401charitars” (charitar 2nd – chritar 403) and evidence shows that Punjabi university excluded charitropakhyan when they published Shabdarth dasam grnath. Recently former Jathedar Sri Akal takhat who spoke the truth while educating the Sikhs only to follow the last Command of Guru Gobind singh Ji & Global sikh community has been put into trouble by wrong reporting by Jus TV Anchor who was asking the question show me where it is written in dasam Granth. Punjabi university Professors should have guided the community on the issue by stressing that Panjabi Universty has already discarded the chritropakhyan by not publishing it in past.Let us see what are the facts. Readers should read charitar 16th of chtirtropakhyan chhand 35 from Published DasaM Granth page 832 “ਪੂਤ ਹੋਇ ਤੋ ਭਾਂਡ ਵਹ ਸੁਤਾ ਤੋ ਬੇਸਯਾ ਹੋਇ” and then read the translations and decide wether these words are written in Dasam Granth or not and make your own opinion on the issue.

Readers should read Page 832

1.) Dasam Sri Guru Granth Sahib Ji. Published by Jawahar Singh and Kirpal Singh, Amritsar in two volumes.2)Sri Dasam Granth Sahib Ji two volumes. Published by Chatar Singh and Jeevan Singh, Amritsar Both.

Now read various Translations from the following sources by;

a)Rattan singh Jaggi(Gurmukhi), Sri Dasam Granth Sahib (Paath, Sampadan and Vikhia). Five Volumes in Punjabi. By Rattan SinghJaggi. Published by Govind Sadhan, Gudaipur, Mehroli, New Delhi.

b)Dr.Jodh Singh(Hindi)Sri dasam Granth Sahib- Hindi Anuvad,Bhuban Bani Trust. Tisri Sanchi.

c)Gurpreet singh Samra (English)www.singhsabhacanada.com.

ਚਰਿਤ੍ਰ. ਸ੍ਰੀ ਸੰਕਸ਼ਪ-ਪਿਆਦਾ, ਹੋਦਲ, ਪਦਾਰਿਤ ।
 ੨ ਕਰਨੀ, ਕਰਕੁਤ, ਆਯਾਤ । ੩ ਵਿੰਤਰ, ਹਾਲ ।
 ੪ ਦਸਮਗ੍ਰੰਥ ਵਿੱਚ ਦਿਸਤੀ ਪੁੰਠਖੀ ਦੇ ਛਲ ਕਪਟ
 ਭਰੇ ਪੁਸ਼ਿਯ ਜਿਸ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਉਸ ਦੀ
 "ਚਰਿਤ੍ਰਪਾਖਯਾਨ" ਸੰਗਣਾ ਹੈ, ਪਰ ਪੁਸ਼ਿਯ ਨਾਮ
 "ਚਰਿਤ੍ਰ" ਹੀ ਹੈ।

ਚਰਿਤ੍ਰਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ੪੦੪ ਹੈ, ਪਰ ਸਿਲਸਿਲੇ
 ਵਾਰ ਲਿਖਣ ਵਿੱਚ ੪੦੫ ਹੈ, ਤਿੰਨ ਸੌ ਪਚੀਹ
 (੩੨੫) ਵਾਂ ਚਰਿਤ੍ਰ ਲਿਖਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ, ਪਰ
 ਉਸ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰੀ ਲਿਖਕੇ ੩੦੫ ਨੰਬਰ ਦਿੱਤਾ
 ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਇਸ ਪੋਥੀ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ
 ਰਾਜਾ ਚਿਤ੍ਰਸਿੰਘ* ਦਾ ਸੁੰਦਰ ਰੂਪ ਵੇਖਕੇ ਇੱਕ
 ਅਪਸਰਾ ਮੋਹਿਤ ਹੋ ਗਈ ਤਾਂ ਅਰ ਉਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ
 ਸੰਬੰਧ ਹਨੁਵੇਤਸਿੰਘ ਮਨੋਹਰ ਪੁਤ੍ਰ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ।
 ਚਿਤ੍ਰਸਿੰਘ ਦੀ ਨਵੀਂ ਵਿਆਹੀ ਰਾਣੀ ਚਿਤ੍ਰਮਤੀ,
 ਜਦਾ ਹਨੁਵੇਤਸਿੰਘ ਦਾ ਅਦਭੁਤ ਰੂਪ ਵੇਖਕੇ ਮੋਹਿਤ
 ਹੋ ਗਈ ਅਰ ਰਾਜਸਮਾਰ ਨੂੰ ਕਕਰਮ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਆ,
 ਪਰ ਧਰਮੀ ਹਨੁਵੇਤਸਿੰਘ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮਰੇਈ ਨੂੰ
 ਰੁੱਕਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਇਸ ਪਰ ਰਾਣੀ ਨੇ ਆਪਣੇ
 ਪਤੀ ਪਾਸ ਝੁੱਟੀਆਂ ਕੱਲੀਂ ਬਣਾਕੇ ਪੁਤ੍ਰ ਦੇ ਮਾਰੇ
 ਸਾਫ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਤਿੰਨਾਂ ਰਾਜੇ ਦੇ ਸਿਖਾਣੇ
 ਮੰਤ੍ਰੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸੁਆਮੀ ਨੂੰ ਚ-ਲਾਕ ਦਿਸਤੀਆਂ ਦੇ
 ਕਪਟ ਭਰੇ ਅਨੇਕ ਚਰਿਤ੍ਰ ਸੁਣਾਕੇ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਵਾਲੇ
 ਸੌਂਕ ਚੁੱਕ ਕਰਨ ਦਾ ਜਤਨ ਕੀਤਾ।
 ਇਨ੍ਹਾਂ ਚਰਿਤ੍ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪੁਰਾਤਨ ਹਿੰਦੂ ਪੁਸ਼ਤਕਾਂ ਤੋਂ,

* "ਚਿਤ੍ਰਸਿੰਘ ਨਗਰੀ ਵਿਖੇ ਚਿਤ੍ਰਸਿੰਘ ਨਿਪ ਚੋਕ."
 † "ਰਾਣੀ ਅਪਸਰਾ ਭੀਰ ਰੂਪ ਲਾਭ ਕਰਿ ਚੋ."
 ‡ "ਇਕ ਪੁਤ੍ਰ ਤਾਂਭੇ ਭਲੇ ਅਖਿਰ ਰੂਪ ਕੀ ਵਾਨਿ। ਅਹੁਰੁ ਨੂੰ ਚਿਸ
 ਭੀ ਰਾਖਿਓ ਪਹਿਚਾਨਿ."
 § "ਚਿਤ੍ਰਸਿੰਘਾ ਭੀ ਹਿੰਦੂ ਚਿਤ੍ਰਮਤੀ ਤਿਹ ਨਾਮ। ਯਯਵਤ ਸਿੰਘਠਿ
 ਭੋ ਕੀ ਚਿਰਵਤ ਅਠੋ ਯਾਮ."
 ¶ "ਦਾਗ ਕਹੀ ਨ ਨਿਪੁਰਤ ਮਾਨੀ। ਚਿਤ੍ਰਮਤੀ ਤਥ ਭਈ ਚਿਕਾਨੀ।"
 †† "ਦਾਗ ਕੀਰ ਭਯ ਆਪਨੇ ਸੁਖ ਨਾਖਯਾਇ ਲਕਾਇ। ਯਾਗ ਭੀ
 ਚੋਖਿਰ ਚਿਯੋ ਭਲ ਭੋ ਚਿਹਨ ਚਿਕਾਇ।"
 ††† "ਯਦਾ ਯਦਾ ਚੋਖਿਰ ਨਿਪ ਭਯੋ। ਮਾਨ ਚੋਗ ਤਰੁਯ ਨੀਕਯੋ।"
 †††† "ਚੋਖਿਰ ਯਦਾ ਚੋਖ ਭਯਾਯੋ। ਚਿਤ੍ਰਮਤਿ ਚਿਕਾਯੋ ਨਹਿ ਪਾਯੋ।"

ਚਰਿਤ੍ਰਪਾਖਯਾਨ

ਬਹਾਰਾਨਿਸ਼ ਕਿਤਾਬ ਤੋਂ, ਮੁਗਲਾਂ ਦੀ ਮਾਨਦਾਨੀ
 ਕਹਾਣੀਆਂ ਤੋਂ, ਰਾਜਪੂਤਾਨੇ ਦੇ ਕਥਾਪੁਸ਼ਿਯਾਂ ਤੋਂ, ਪੰਜਾਬ
 ਦੇ ਕਿੱਸੇ ਕਹਾਣੀਆਂ ਤੋਂ, ਕੁਝ ਆਪਣੇ ਤਜਰਬਿਆਂ
 ਤੋਂ ਚਰਿਤ੍ਰ ਲਿਖੇ ਗਏ ਹਨ, ਅਰ ਸਿੱਧਾਂਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ
 ਕਾਮ ਦੇ ਦਾਸ ਹੋਕੇ ਚਾਲਾਕ ਪਰਦਿਸਤੀਆਂ ਦੇ ਪੋਥਾਂ
 ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਫਸਣਾ ਚਾਹੀਏ, ਅਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਦਿਤਰਾਰ
 ਕਰਕੇ ਆਪਣਾ ਸਰਵਨਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਲੈਣਾ
 ਚਾਹੀਏ।

ਇਸ ਤੋਂ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਨਹੀਂ ਕੱਢਣਾ ਚਾਹੀਏ ਕਿ
 ਆਪਣੀ ਸਰਮਪਤਨੀ ਅਤੇ ਯੋਗ ਦਿਸਤੀਆਂ ਤੋਂ
 ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਅਯੋਗ ਹੈ, ਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ
 ਕਾਮਾਚੁਰ ਦੇ ਪਰਦਿਸਤੀਆਂ ਦੇ ਪੋਥ ਵਿੱਚ ਵਸਕੇ
 ਲੋਕ ਪਰਲੋਕ ਚੋਲੀਟਾ ਕੁਕਰਮ ਹੈ।

ਚਰਿਤ੍ਰਪਾਖਯਾਨ. ਦੋਧੇ, ਚਰਿਤ੍ਰ ਖ.

Entry Charitar Pakhyan from Mahan Kosh by Kahan Singh Nabha, pg. 458 and 459

2. Misrepresentation/confusion by Harbhajan Singh of his own work;

Page 131 Harbhajan writes [16] “ਸਾਡਾ ਮਤ ਹੈ ਕਿ ਸਿ ਗਰੰਥ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਬਾਣੀ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਬਾਕ ਹੈ, ਜਿਸ ਉਤੇ ਸੰਦੇਹ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦੁਰਭਾਗ ਦੀ ਗਲ ਹੈ.”

ON Page 104[17] he write that “ladies should not read or discuss 2nd part of chritropakhyan which contains 401charitars” (charitar 2nd – chritar 403) which are approximately 546 Pages of Sri Dasam granth (813-1359). These pages are included for Daily Vak from Sri Dasam Granth at Takht Patna Sahib ji and Takht Hazoor

Sahib Ji^[18] .

7. ਇਹ ਗੱਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਹੈ ਕਿ ਬਾਣੀ-ਕਰਤਾ ਨੇ ਅਤਿ ਸੂਖਮ ਵਿਵੇਕ ਨਾਲ ਇਸ ਦੀ ਸਿਰਜਨਾ ਕਰਦਿਆਂ ਇਸ ਨੀਤੀ-ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਦੇ ਕਾਮੁਕ ਪ੍ਰਸੰਗ ਆਪਣੇ ਮੂੰਹ ਤੋਂ ਨਾ ਕਹਿ ਕੇ ਮੰਤ੍ਰੀਆਂ ਦੇ ਮੂੰਹ ਤੋਂ ਅਖਵਾਏ ਹਨ, ਜੋ ਇਸ ਤਰਫ਼ ਸੰਕੇਤ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਚਰਿਤ੍ਰ ਬੀਬੀਆਂ ਵਿਚ ਪੜ੍ਹਨੇ-ਵਿਚਾਰਨੇ ਕੋਈ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਅੰਧ-ਮਤੀ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਵਾਸਤੇ ਅਧਿਕਾਰ-ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਿਅਕਤੀ ਇਹ ਕਥਾਵਾਂ ਸੁਣਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਨੀਤੀ-ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਹੈ, ਜਿਥੇ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੋਵੇ ਉਥੇ ਸੁਣਾਉਣਾ ਯੋਗ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਦਾ ਪਹਿਲਾ, ਤੀਜਾ ਅਤੇ ਚੌਥਾ ਭਾਗ ਹਰ ਇਸਤ੍ਰੀ-ਪੁਰੁਖ ਲਈ ਅਤਿ ਪ੍ਰੇਰਨਾਦਾਇਕ ਹੈ।

If all of chitropakhyan is Bani of Guru Gobind Singh Ji “ਸਮੁਚੀ ਬਾਣੀ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਬਾਕ ਹੈ ! Then, why ladies should not read and discuss it? Who is this authorised person/Adhikar Prapat Viakti (ਅਧਿਕਾਰ-ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਿਅਕਤੀ) in Sikh religion? Will two Takhts stop taking Daily Vak from these Pages per his advice? Who will like to respond to such scholarship? Will like Dr. Jodh Singh and Dr. Harpal S Pannu to respond if they agree with above positional statement of Harbhajan?.

3. Misrepresentation and Misinterpretation of Giani Gian Singh

Giani Gian Singh (1822-1921), poet and historian, was born of a Dullat Jatt family on 5 Baisakh 1879 sk/15 April 1822, at Laungoval, a village in present-day Sangrur district of the Punjab. He writes about Dasam Granth in the following words:

From The book Panth Parkash^[19]

ਦੋਹਿਰਾ

ਆਦ ਗ੍ਰੰਥ ਗੁਰ ਦਸਮ ਕੀ ਕਥਾ ਜਥਾਰਥ ਗਾਇ

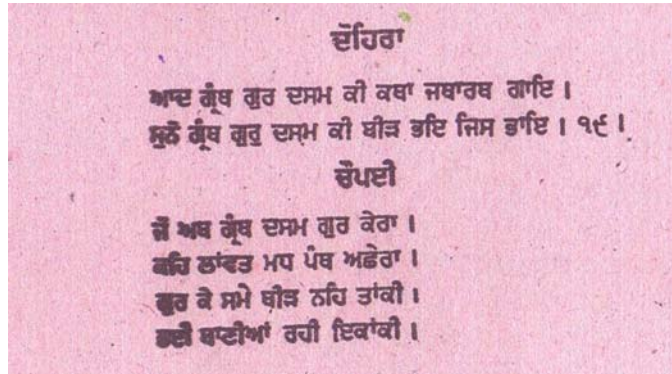
ਸੁਨੋ ਗ੍ਰੰਥ ਗੁਰ ਦਸਮ ਕੀ ਬੀੜ ਭਾਇ ਜਿਸ ਭਾਇ (19)

ਚੌਪਈ

ਜੋ ਅਬ ਗ੍ਰੰਥ ਦਸਮ ਗੁਰੁ ਕੇਰਾ ॥ ਕਹਿਲਾਵਤ ਮਧ ਪੰਥ ਅਛੇਰਾ।

ਗੁਰੁ ਕੇ ਸਮੇ ਬੀੜ ਨਹਿ ਤਾਂਕੀ ॥ ਭਈ ਬਾਣੀਆਂ ਰਹੀ ਇਕਾਂਕੀ।

ਗਿ: ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ, ਪੰਥ ਪ੍ਰਕਾਸ਼, ॥19॥ ਸਫਾ (319)

Page 319 Panth Prakash Giani Gian Singh

(The Granth that is now known as that of the 10th Guru. This Granth is regarded as the best in the Panth. There was no bir of this Granth during the time of the Guru. These compositions remained separated here and there)

ਆਦਿ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਸਮ ਗ੍ਰੰਥ।

ਇਹ ਭੀ ਬਨਹੈ ਮਾਨੋ ਪੰਥ।

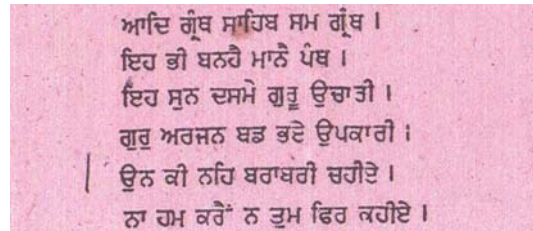
ਇਹ ਸੁਨ ਦਸਮੇ ਗੁਰੂ ਉਚਾਰੀ।

ਗੁਰੁ ਅਰਜਨ ਬਡ ਭਏ ਉਪਕਾਰੀ।

ਉਨ ਕੀ ਨਹਿ ਬਰਾਬਰੀ ਚਹੀਏ।

ਨਾ ਹਮ ਕਰੈ ਨ ਤੁਮ ਫਿਰ ਕਹੀਏ।

ਗਿ: ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ, ਪੰਥ ਪ੍ਰਕਾਸ਼, ਸਫਾ (320)

Page 320 Panth Prakash Giani Gian Singh

ਗਿ: ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ, ਪੰਥ ਪ੍ਰਕਾਸ਼, ॥ 19 ॥ ਸਫਾ (321)

Giani Gian Singh Panth Prakash pg. 321

“ਸੁੱਖਾ ਸਿੰਘ ਗ੍ਰੰਥੀ ਔਰ। ਰਚੀ ਬੀੜ ਪਟਨੇ ਮੈਂ ਔਰ।

ਅਠਾਰਾ ਸੈ ਬੱਤੀ ਮਾਰੈ। ਰਖਿਓ ਸੁਖਮਨਾ ਛਕੇ ਵਾਰੈ।

ਅੰਕਪਲੀ ਲੋ ਅਨਕ ਪਰਸੰਗ। ਰਾਖੇ ਓਦਨ ਆਪਨੇ ਢੰਗ।

ਭੋਗ ਛਕਯੋ ਪਰ ਪਾਯੋ ਤਾਂਹਿ। ਤੀਨ ਬੀੜ ਹੋਈ ਬਿਧਿ ਯਾਹਿ।

ਪੁਨਾ ਚੜਤ ਸਿੰਘ ਤਾਂਕੇ ਪੂਤ। ਅਖਰ ਦਸਮ ਗੁਰੂ

ਸਮਸੂਤ। ਕਰ ਕੈ ਪਾਂਚ ਪਤਰੇ ਔਰ।

ਗੁਰੁ ਤਰਫੋਂ ਲਿਖ ਪਾਏ ਗੌਰ।

ਔਰ ਗ੍ਰੰਥ ਇਕ ਵੈਸਾ ਕੀਓ।

ਸੋ ਬਾਬੇ ਹਾਕਮ ਸਿੰਘ ਲੀਓ।

ਸੋ ਗੁਰਦਵਾਰੇ ਮੋਤੀ ਬਾਗ।

ਹੈ ਅਬ ਹਮਨੇ ਪਿਖਯੋ ਬਿਲਾਗ।”

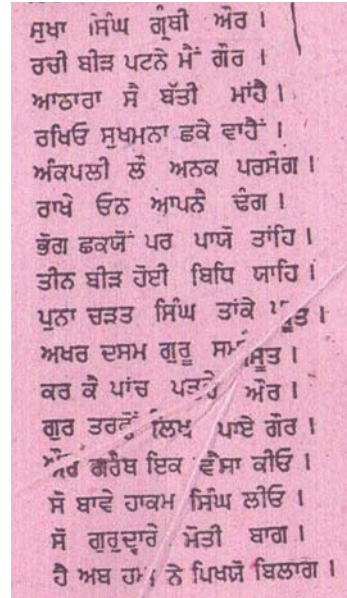
ਗਿ: ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ, ਪੰਥ ਪ੍ਰਕਾਸ਼, ਸਫਾ (322)

“ਔਰੋਂ ਗਰੰਥ ਕਈ ਉਨ ਲਿਖੇ। ਅਖਰ ਗੁਰੁ ਸਮ ਹੈ ਹਮ ਪਿਖੇ।

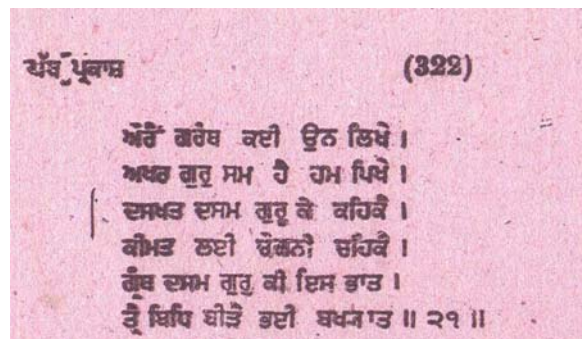
ਦਸਖਤ ਦਸਮ ਗੁਰੁ ਕੇ ਕਹਿਕੈ।

ਕੀਮਤ ਲਈ ਚੌਗਨੀ ਚਹਿਕੈ।

ਗ੍ਰੰਥ ਦਸਮ ਗੁਰੁ ਕੀ ਇਸ ਭਾਤ। ਤ੍ਰੈ ਬਿਧਿ ਬੀੜੈ ਭਈ ਬਖਯਾਤ”

Giani Gian Singh Panth Prakash pg. 322

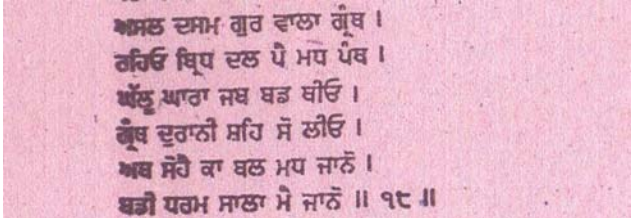
॥ 21 ॥ ਗਿ: ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ, ਪੰਥ ਪ੍ਰਕਾਸ਼, ਨਿਵਾਸ ੩੬, ਅੰਕ ੨੧. Briefly it translates: There is another Granthi named Sukha Singh who compiled a bir on his own at Patna. Charat Singh is his son. His handwriting perfectly matches with that of the Guru. Having announced that these writings are from the pen of the Guru, he received money four the times.

ਅਸਲੀ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ-Real Dasam Granth Per Giani Gian Singh

ਸਹੀ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਦਸਮੇਸ਼ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਦਮਦਮੇ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਠਹਿਰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਅਨੁਸਾਰ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਜੀ ਦੀ ਬਾਣੀ ਅੰਕਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਬੀੜ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਜੋਤੀ-ਜੋਤਿ ਸਮਾਉਣ ਤੋਂ ਤਿਨ ਤਿਨ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ (ਸਨ ੧੭੦੮ ਵਿਚ) ਗੁਰ ਗੱਦੀ ਸੌਂਪੀ, ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਆਖੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

Read Shabd Moorat page 51 and 52 below, Randhir singh documents that 3 of Birs whose Nishani is given in Giani Gian Singh account could not be found neither

original nor even in copy. Only fourth one is at Moti bagh which is a copy of Bir written as supposed to be written in 1775AD(samat 1832) at Patna sahib and none is found there. Moti bagh Bir is also Lost during Blue star/1984AD. So, all 4 Birs whose Nishani is given in Giani Giani Singh account including that referred by Kahan Singh Nabha are not found anywhere. Read Section 23 and 24 below for details. Harbhajan Singh must find Bir which could be traced to Guru Gobind Singh Ji or Bhai Mani Singh. Otherwise statement of Giani Gian Singh is true.

<p>ਗਿ: ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ, ਪੰਥ ਪ੍ਰਕਾਸ਼, ਨਿਵਾਸ ੩੬ ਐੱਕ ੧੮(੩੧੮)</p> <p>ਅਸਲ ਦਸਮ ਗੁਰ ਵਾਲਾ ਗ੍ਰੰਥ। ਰਹਿਤ ਬਿਧ ਦਲ ਮੈ ਮੱਧ ਪੰਥ। ਘਲੂਘਾਰਾ ਜਬ ਵੱਡ ਭਯੋ। ਗ੍ਰੰਥ ਦੁਰਾਨੀ ਸੋ ਲੀਉ। ਅੱਬ ਸੋ ਕਾਬਲ ਮੱਧ ਜਾਨੋ। ਬੜੀ ਧਰਮਸ਼ਾਲਾ ਮੈ ਜਾਨੋ।</p>	<p>ਗਿ: ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ, ਪੰਥ ਪ੍ਰਕਾਸ਼, ਨਿਵਾਸ ੩੬ ਐੱਕ ੧੮(੩੧੮)Giani Gian Singh Panth Parkash Page 318</p>
---	--

Can Harbhajan Singh share with Panth what was His helplessness/Compulsion “ਮਜਬੂਰੀ” to misrepresent and misinterpret Giani Gian Singh as outlined in this original source.

4.Misrepresentaion and misinterpretation of Kahan Singh Nabha.

A. Why Dr.Harbhajan Singh concealed the following opinion of Nabha in his book Punar Smikhia of Dasam Granth. Quotes of Kahan Singh Nabha from Mahan Kosh,Gurmat martand Part first and second(20) as follows.

ਗੋਬਿੰਦਨਾਮ ਚਰਿਤ ਸਦਾ ਹਰਿ
ਗੋਬਿੰਦੁ ਸਦਾ ਸਿੰਤ ਕੀ ਬੈਣੀ ॥ ੪ ॥
ਗੋਬਿੰਦ ਕੇਰੀ ਭਾਉ ਭਾਗਵਤੁ
ਮਾਨ ਮਫਰ ਮਦ ਰਹਤਾ ॥
ਬਦਤ ਤੁਲੋਚਨ ਸੁਨਿ ਰੇ ਪੁਨੀ
ਮਾਰਉ ਜੋ ਸੋਸਾਰਿ ਬਿਰਕਤਾ ॥ ੫ ॥

ਐਸੇ ਹੀ ਰਾਵਲਪਿੰਡੀ ਵਿੱਚ ਨਿਰੋਕਾਰੀਆਂ ਦੇ
ਗੁਰਦਾਰੇ ਸੰਮਤ ੧੮੪੨ ਦੀ ਲਿਖੀ ਹੋਈ ਇੱਕ
ਜਿਲਦ ਹੈ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ਦਾ ਛੀ ਨੰਬਰ

ਨੇ ਹੀ ਰਾਗੀਆਂ ਨੂੰ ਗਾਉਣ ਦੀ ਧਾਰਣਾ ਦੱਸਣ ਲਈ
ਲਿਖੀਆਂ ਹਨ.

ਗ੍ਰੰਥਸਾਹਿਬ ਨਾਲ “ਗੁਰੂ” ਸ਼ਬਦ ਸੰਮਤ
੧੭੬੫ ਤੋਂ ਲਾਉਣਾ ਆਰੰਭ ਹੋਇਆ, ਜਿਸ ਵੇਲੇ
ਅਬਿਚਲਨਗਰ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਗੁਰੁਤਾ
ਸਿੱਖਧਰਮ ਦੇ ਆਧਾਰ ਰੂਪ ਗ੍ਰੰਥ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ.

ਬਹੁਤ ਸਿੱਖ, ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਨਾਲ ਭੀ “ਗੁਰੂ”
ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਗੁਰਮਤ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ,
ਦੇਖੋ, ਦਸਮਗ੍ਰੰਥ ਸ਼ਬਦ.

Bhai Kahan Singh Nabha,s Mahan Kosh page 437 “(ਗੁਰੂ) ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਨਾਲ ‘ਗੁਰੂ’ ਸ਼ਬਦ ਸੰਮਤ ੧੭੬੫ (੧੭੦੮ ਈ.) ਤੋਂ ਲਾਉਣਾ ਆਰੰਭ ਹੋਇਆ, ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਅਬਿਚਲ ਨਗਰ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਗੁਰੁਤਾ ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਦੇ ਆਧਾਰ ਰੂਪ ਗ੍ਰੰਥ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ। ਬਹੁਤ ਸਿੱਖ, ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਨਾਲ ਭੀ “ਗੁਰੂ” ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਗੁਰਮਤ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ “ Many Sikhs use Guru’s name with Dasam Granth which is against Gurmat)। ” ਭਾਈ ਕਾਨ੍ਹ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨਾਭਾ, ਮਹਾਨ ਕੋਸ਼, ਪਨਾਂ ੪੩੭

B.Dr.Harbhajan Singh also concealed the following opinion of Bhai Kahan Singh as noted in Nabha,s book Gurmat Martand, Bhag pehla, page 415

Bhai Kahan Singh Nabha,s book Gurmat Martand Bhag pehla page 415 reads “Some Nadan Sikhs(Innocent Sikhs) use Guru’s name with Dasam Granth which is against Gurmat“ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਨਾਲ ‘ਗੁਰੂ’ ਸ਼ਬਦ ਸੰਮਤ ੧੭੬੫ (੧੭੦੮ ਈ.) ਤੋਂ ਲਾਉਣਾ ਆਰੰਭ ਹੋਇਆ, ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਅਬਿਚਲ ਨਗਰ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਗੁਰੁਤਾ ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਦੇ ਆਧਾਰ ਰੂਪ ਗ੍ਰੰਥ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ!

ਕਈ ਨਾਦਾਨ ਸਿੱਖ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਨਾਲ ਭੀ ਗੁਰੂ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਗੁਰਮਤ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ।” ਭਾਈ ਕਾਨ੍ਹ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨਾਭਾ ਗੁਰਮਤ ਮਾਰਤੰਡ ਭਾਗ ਪਹਿਲਾ ੪੧੫.

ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਨਾਲ ‘ਗੁਰੂ’ ਸ਼ਬਦ ਸੰਮਤ ੧੭੬੫ ਤੋਂ ਲਾਉਣਾ ਆਰੰਭ ਹੋਇਆ, ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਅਬਿਚਲ ਨਗਰ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਗੁਰੁਤਾ ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਦੇ ਆਧਾਰ ਰੂਪ ਗ੍ਰੰਥ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ।

ਕਈ ਨਾਦਾਨ ਸਿੱਖ, ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਨਾਲ ਭੀ ‘ਗੁਰੂ’ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਗੁਰਮਤ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ। ਦੇਖੋ, ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਸ਼ਬਦ।

Gurmat Martand Bhag Pehla Page # 415

Please note the opinion of Kahan Singh Nabha on Bhai Mani Singh, page 570 as noted below in his book Gurmat Martand, Bhag Pehla. Harbhajan conceals

Nabha,s opinion about Bhai Mani Singh on page 570 from the Book Gurmat Martand and then blames me. Read the full text of Kahan Singh Nabha from pages 567-570 and make your own opinion on scholarship of Harbhajan.

ਗੁਰਮਤ ਮਾਰਤੰਡ (ਭਾਗ ਦੂਜਾ) ੫੬੭

ਰਾਸ਼ਿ ੨, ਅੰਸੂ ੩੦

ਹਮਰੇ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸਿਖ ਹੈਂ ਜੇਈ । ਅਲਪ ਅਹਾਰ ਬਰਤਿ ਨਿਤ ਸੇਈ ।...੩੦।

ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ

ਲੋਕ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਦਸਵੇਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਦਾ ਗ੍ਰੰਥ, ਜਿਸ ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਨਾਉਂ 'ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ' ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਅਸਲਿਯਤ ਇਹ ਹੈ-ਕਾਵਯ ਪ੍ਰਿਅ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ, ਸ਼ਾਂਤ ਵੀਰ ਰਸ ਆਦਿਕ ਰਸ ਪੁਰਿਤ ਮਨੋਹਰ ਰਚਨਾ ਆਪ ਲਿਖਦੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਦਰਬਾਰੀ ੫੨ ਕਵੀਆਂ ਤੋਂ ਨਿਰੰਤਰ ਲਿਖਵਾਇਆ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਇਸ ਮਿਸ਼ਿਤ ਰਚਨਾ ਦਾ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਇਕ ਗ੍ਰੰਥ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਮ 'ਵਿਦਯਾ ਸਾਗਰ' ਸੀ^੧ । ਅਨੰਦਪੁਰ ਦੇ ਅਖੀਰ ਜੰਗ (ਸੰਮਤ ੧੭੬੧) ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਾਵਯ ਦਾ ਖਜ਼ਾਨਾ, ਵਿਦਯਾ ਅਤੇ ਧਰਮ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਲੁੱਟਿਆ ਅਤੇ ਭਸਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਪਰ ਇਸ ਦੇ ਜੋ ਕੁਛ ਹਿੱਸੇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਕੰਠ ਅਥਵਾ ਲਿਖੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਅਰ ਦਰਬਾਰੀ ਕਵੀਆਂ ਪਾਸ ਨਕਲ ਕੀਤੇ ਸਨ, ਉਹ ਲੋਪ ਹੋਣੇ ਬਚ ਗਏ ।

ਸੰਮਤ ੧੭੭੮ ਵਿੱਚ ਮਾਤਾ ਸੁੰਦਰੀ ਜੀ ਨੇ ਭਾਈ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਹਰਿਮੰਦਿਰ ਦਾ ਗ੍ਰੰਥੀ ਥਾਪਿਆ, ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਇਹ ਸੇਵਾ ਉੱਤਮ ਰੀਤਿ ਨਾਲ ਨਿਬਾਹੀ ਅਰ ਇਸ ਸਮੇਂ ਕਈ ਪੁਸਤਕ ਲਿਖੇ ।

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਬੀੜਾਂ (ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਦੀ, ਭਾਈ ਬੰਨੋ ਦੀ ਅਤੇ ਦਮਦਮੇ ਦੇ ਮਕਾਮ ਦਸਮੇਸ਼ ਦੀ ਲਿਖਾਈ ਬੀੜ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਿਤਾ

^੧ ਸੰਮਤ ੧੮੩੩ ਵਿੱਚ ਲਿਖੇ ਗਏ ਗ੍ਰੰਥ "ਮਹਿਮਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼" ਦਾ ਲੇਖ ਹੈ :-
 ਨਨੁਆ ਬੈਰਾਗੀ ਸ਼ਯਾਮ ਕਵਿ ਬ੍ਰਹਮ ਭਾਟ ਜੋ ਆਹਿ ।
 ਭਾਈ ਨਿਹਚਲ ਦਾਸ ਪੁਨਿ ਵਡੇ ਗੁਨਿਨ ਗਨ ਤਾਹਿ ।
 ਯਵਰ ਕਿਤਕ ਤਿਨਿ ਨਾਮ ਨ ਜਾਨੇ । ਲਿਖੇ ਸਗਲ ਪੁਨਿ ਕਰੇ ਬਖਾਨੇ ।
 ਚਾਰ ਵੇਦ ਦਸ ਅਸਟ ਪੁਰਾਨ । ਛੇ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਮਤ ਮਾਨ ।
 ਚੌਥੀ ਅਵਤਾਰ ਕੀ ਭਾਖਾ ਕੀਨ । ਚਾਰ ਸੌ ਚਾਰ ਚਰਿਤ੍ਰ ਨਵੀਨ ।
 ਰਚਨਾ ਕਰਿ ਪ੍ਰਭੂ ਸੁਵਨ ਕਰਾਈ । ਤੇ ਪੁਸੈਨ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਨ ਭਾਈ ।
 ਸਿਮ੍ਰਿਤ ਬਹੁ ਭਾਖਾ ਕਰੀ । ਵਿਦਯਾ ਸਾਗਰ ਗ੍ਰੰਥ ਪਰ ਚੜ੍ਹੀ ।
 ਭਾਈ ਸੰਤੋਖ ਸਿੰਘ ਨੇ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸੂਰਜ ਵਿੱਚ ਇਸ ਗ੍ਰੰਥ ਦਾ ਨਾਮ 'ਵਿਦਯਾਧਰ' ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਇਉਂ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ :-
 "ਤਿਨ ਕਵੀਅਨ ਬਾਨੀ ਕਰੀ ਲਿਖਿ ਕਾਗਦ ਤੁਲਵਾਇ ।
 ਨ ਮਣ ਹੋਏ ਤੋਲ ਮਹਿ ਸੁਖੰਮ ਲਿਖਤ ਲਿਖਾਇ ॥੨॥" (ਰੱਤ ੫, ਅੰਸੂ ੫੨)

ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਬਾਣੀ ਸ਼ਾਮਿਲ ਕੀਤੀ ਗਈ, (ਇਨ੍ਹਾਂ) ਤੋਂ ਵੱਖ ਇਕ ਚੌਥੀ ਬੀੜ ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਬਣਾਈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰਾਗਾਂ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਅਨੁਸਾਰ, ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿਰੁੱਧ, ਹਰ ਇਕ ਸਤਿਗੁਰੂ ਅਤੇ ਭਗਤ ਬਾਣੀ ਇਕ ਇਕ ਥਾਂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ, ਅਰਥਾਤ ਸ੍ਰੀ ਰਾਗ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਤਕ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਵੱਖ ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਦੀ ਬਾਣੀ ਇਕ ਥਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ।

ਇਸ ਤੋਂ ਭਿੰਨ ਇਕ ਦਸਵੀਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਦਾ ਗ੍ਰੰਥ ਲਿਖਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਦਯਾ ਸਾਗਰ ਗ੍ਰੰਥ ਦੇ ਕੁਛ ਭਾਗ, ਜੋ ਯਤਨ ਕਰ ਕੇ ਸਿੱਖਾਂ ਅਤੇ ਕਵੀਆਂ ਤੋਂ ਹੱਥ ਲੱਗ ਸਕੇ ਏਕਤ੍ਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ।

ਭਾਈ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਚੌਥੀ ਬੀੜ, ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਤੋਂ ਵਿਰੁੱਧ ਦੇਖ ਕੇ ਖਾਲਸੇ ਨੇ ਅਪ੍ਰਵਾਣ ਕੀਤੀ । ਸੰਮਤ ੧੭੯੫ ਵਿੱਚ ਭਾਈ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸਿੱਖੀ ਦਾ ਸੱਚਾ ਨਮੂਨਾ ਦੱਸ ਕੇ ਲਾਹੌਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋਏ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੇਹਾਂਤ ਪੁਰ ਪੰਥ ਨੇ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਨੂੰ ਦਮਦਮੇ ਸਾਹਿਬ, ਜੋ ਉਸ ਸਮਯ ਵਿਦਯਾ ਦੀ ਟਕਸਾਲ (ਸਿੱਖਾਂ ਦੀ ਕਾਸ਼ੀ ਕਰ ਕੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੈ) ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ । ਖਾਲਸਾ ਦੀਵਾਨ ਵਿੱਚ ਚਿਰ ਤੋੜੀ ਇਸ ਬੀੜ ਪਰ ਚਰਚਾ ਹੋਈ, ਕਿਤਨਿਆਂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਜੁਦੀਆਂ ਜੁਦੀਆਂ ਪੋਥੀਆਂ ਰਹਿਣੀਆਂ ਯੋਗ ਨਹੀਂ, ਇੱਕ ਜਿਲਦ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸਭ ਦਾ ਰਹਿਣਾ ਠੀਕ ਹੈ । ਕਈਆਂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਸਾਡਾ ਧਰਮ ਪੁਸਤਕ ਇੱਕੋ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਏ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਲਗੀਧਰ ਸ਼ਾਮੀ ਨੇ 'ਗੁਰੂ' ਪਦਵੀ ਦੇ ਕੇ ਵਡਿਆਇਆ ਹੈ, ਔਰ ਇਸ ਬੀੜ ਦੀਆਂ ਜੁਦੀਆਂ ਜੁਦੀਆਂ ਪੋਥੀਆਂ ਰਹਿਣ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਅਨੁਸਾਰ ਗੁਣੀ ਗਜਾਨੀ ਵਿਦਯਾਰਥੀ ਪੜ੍ਹ ਸਕਣ । ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਇਸ ਦੀਆਂ ਦੋ ਜਿਲਦਾਂ ਬਣਾਈਆਂ ਜਾਣ, ਇਕ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਵਾਕ ਬਾਣੀ ਹੋਵੇ, ਜੋ ਖਾਲਸਾ ਧਰਮ ਦੇ ਨਿਯਮ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਔਰ ਦੂਜੀ ਵਿੱਚ ਇਤਿਹਾਸ ਆਦਿਕ ਲਿਖੇ ਜਾਣ । ਕਈਆਂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਭਾਈ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਏਕਤ੍ਰ ਕੀਤੀ ਬੀੜ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਹੇ, ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਜੋ ਕਮੀ ਰਹਿ ਗਈ ਹੈ ਔਰ ਲਿਖਾਰੀਆਂ ਦੀ ਭੁੱਲ ਕਰ ਕੇ ਜੋ ਗੜ ਬੜ ਹੋਈ ਹੈ ਉਸ ਦਾ ਸੁਧਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਯਥਾ—ਅਕਾਲ ਉਸਤਤਿ ਵਿੱਚ ੨੦੧ ਅੰਗ ਤੋਂ ੨੧੦ ਤਾਈਂ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਰੂਪ ਦੋਹਰੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉੱਤਰ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਸੋ ਉੱਤਰ ਭੀ ਖੋਜ ਕਰ ਕੇ ਲਿਖੇ ਜਾਣ^੧, ਔਰ ੨੧੧ ਅੰਗ ਤੋਂ ਜੋ ਦੀਰਘ ਤ੍ਰਿਭੰਗੀ

੧ ਕਈ ਗਜਾਨੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹੀ ਉੱਤਰ ਘੜ ਕੇ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਹਾਸੀ ਦੀ ਕਥਾ ਹੈ।

ਛੰਦ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਉਹ ਅਕਾਲ ਉਸਤਤਿ ਦਾ ਪਾਠ ਨਹੀਂ ਹੈ^੧, ਉਸ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਚੰਡੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਦੇ ਸੱਤਵੇਂ ਅਧਯਾਯ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਜਾਵੇ, ਅਕਾਲ ਉਸਤਤਿ ਦਾ ੨੭੨ਵਾਂ ਅੰਗ ਖੋਜ ਕੇ ਪੂਰਣ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਔਰ ਗਜਾਨ ਪ੍ਰਬੋਧ ਦਾ ਪਾਠ ਬਹੁਤ ਬਾਕੀ ਰਹਿ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰ ਕੇ ਪੁਸਤਕ ਸੰਪੂਰਣ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਏ, ਅਰ—“ਮੈਂ ਨ ਗਨੇਸਹਿ ਪ੍ਰਿਥਮ ਮਨਾਉ” (੪੩੪) ਤੋਂ—“ਚੂਕ ਹੋਇ ਕਵਿ ਲੇਹੁ ਸੁਧਾਰੋ” ਪਾਠ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਵਤਾਰ ਦੇ ਅੰਤ ਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ^੨ । ਬਹੁਤਿਆਂ ਸਿੰਘਾਂ ਨੇ ਰਾਯ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਹੋਰ ਸਭ ਬਾਣੀ ਤਾਂ ਭਾਈ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਲਿਖੀ ਜੜੋਂ ਦੀ ਤੜੋਂ ਰਹੇ, ਪਰ ਤ੍ਰਿਆ ਚਰਿਤ੍ਰ ਅਤੇ ਜ਼ਫਰਨਾਮ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋ ੧੧ ਹਕਾਯਤਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ਹਨ ਇਹ ਬੀੜ ਤੋਂ ਅਲੱਗ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ, ਚਰਿਤ੍ਰਾਂ ਦਾ ਪਾਠ ਦੀਵਾਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਔਰ ਮਾਈਆਂ ਬੀਬੀਆਂ ਲਈ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਕਠਿਨਾਈ ਹੈ । ਇਸੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਰ ਤਰਕ ਵਿਤਰਕ ਚਿਰ ਤਾਈਂ ਹੁੰਦੀ ਰਹੀ, ਪਰ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ । ਇਤਨੇ ਵਿੱਚ ਮੀਰਾਂ ਕੋਟੀਏ ਭਾਈ ਮਤਾਬ ਸਿੰਘ ਜੀ ਮੱਸੇ ਰੰਘੜ ਦੇ ਹੱਥੋਂ (ਸੰਮਤ ੧੭੯੭ ਵਿੱਚ) ਦਰਬਾਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਜੀ ਦੀ ਬੇ-ਅਦਬੀ ਦਾ ਹਾਲ ਸੁਣ ਕੇ ਬੀਕਾਨੇਰ ਤੋਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਜੀ ਅਪੜਨ ਲਈ, ਰਾਹ ਜਾਂਦੇ ਦਮਦਮੇ ਸਾਹਿਬ ਆ ਪਹੁੰਚੇ । ਪੰਥ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਾਯ ਭੀ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਬਾਬਤ ਲਈ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਜੇ ਮੈਂ ਮੱਸੇ ਨੂੰ ਮਾਰ ਕੇ ਮੁੜ ਦਮਦਮੇ ਸਾਹਿਬ ਆਇਆ ਤਾਂ ਬੀੜ ਭਾਈ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਲਿਖੀ ਕਾਯਮ ਰਹੇ, ਅਰੁ ਜੇ ਮੈਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਜੀ ਸ਼ਹੀਦ ਹੋ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਜਿਲਦ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਜੁਦੀਆਂ ਪੋਥੀਆਂ ਬਣਾਈਆਂ ਜਾਣ । ਭਾਈ ਮਤਾਬ ਸਿੰਘ ਜੀ ਬਹਾਦੁਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਪਾਮਰ ਅਨਯਾਯੀ ਮੱਸੇ ਨੂੰ ਮਾਰ ਕੇ ਜੈਕਾਰੇ ਗਜਾਉਂਦੇ ਦਮਦਮੇ ਸਾਹਿਬ ਆਏ । ਖਾਲਸੇ ਨੇ ਭਾਈ ਮਤਾਬ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦਾ ਭਾਰੀ ਸ ਮਾਨ ਕੀਤਾ ਔਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਚਨ ਅਨੁਸਾਰ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਦੀ ਬੀੜ ਕਾਯਮ ਰਹੀ, ਪਰ ਪੰਥ ਨੇ ਦਸਮੇਸ਼ ਦੇ ਥਾਪੇ ਨਿਯਮ ਤੋਂ ਵਿਰੁੱਧ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਸ਼ਖਸੀ

੧ ਪੰਡਿਤ ਰਾਮ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਰਚਿਆ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਤ੍ਰਿਭੰਗੀ ਛੰਦ ਦਾ ਸਤੋਤ੍ਰ "ਭਗਵਤੀ ਪਦਯ ਜਲਿ" ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਫੁੱਲਤ ਹੈ, ਇਸ ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਉਲਥਾ ਤ੍ਰਿਭੰਗੀ ਛੰਦ ਹਨ, 'ਦੇਖੋ ਮਹਾਨ ਖੋਜ ਦਾ ਸ਼ਬਦ' "ਕਪਰਦਿਨ" ।

੨ ਦਸਮੇਸ਼ ਪਿਤਾ ਅਵਤਾਰਾਦਿਕ ਦੀ ਕਥਾ ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਕਿਤੇ ਆਪਣਾ ਸਿੱਧਾਂਤ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਦੇਂਦੇ ਸਨ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਟਪਲਾ ਨਾ ਲੱਗੇ, ਜਿਵੇਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾਵਤਾਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਚੋਪਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ—'ਕਿਸਨ ਬਿਸਨ ਕਬਹੂ ਨ ਧਿਆਉ' ਐਸੇ ਹੀ ਰਾਮਾਵਤਾਰ ਦੇ ਅੰਤ ਪਾਠ ਹੈ—'ਰਾਮ ਰਗੰਮ ਪੁਰਾਨ ਕੁਰਾਨ ਅਨੇਕ ਕਹੇ ਮਤ, ਏਕ ਨ ਮਾਨਕੋ' ਅਰ ਚੌਥੀਸ ਅਵਤਾਰ ਦੀ ਕਥਾ ਦੇ ਮੁੱਢ ਆਪਣੀ ਵਲੋਂ ਭੂਮਿਕਾ ਲਿਖ ਕੇ ਹੋਰ ਭੀ ਸਪਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਯਥਾ—ਜੋ ਚੌਥੀਸ ਅਵਤਾਰ ਕਹਾਏ ॥ ਤਿਨ ਭੀ ਤੁਮ ਪੁੜ ! ਤਨਿਕ ਨ ਪਾਏ ॥...॥" (੧੫੬)

ਰਾਯ ਪੁਰ ਕੀਤਾ, ਚਾਹੀਦਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਦੀਵਾਨ ਦੀ ਸਰਬ ਸੰਮਤੀ ਨਾਲ ਗੁਰਮਤਾ ਸੋਧਿਆ ਜਾਂਦਾ, ਅਰ ਜਿਵੇਂ ਚੌਥੀ ਬੀੜ ਅਪ੍ਰਵਾਣ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਿਵੇਂ ਇਸ ਬੀੜ ਦੀਆਂ ਪੋਥੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ। ਅਸੀਂ ਭਾਈ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੂੰ ਪੰਥ ਰਤਨ ਅਤੇ ਧਰਮ ਵੀਰ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਭੀ ਇਹ ਆਖਣੋਂ ਸੰਕੋਚ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਕਿ ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਇਹ ਅਜੇਹੀ ਭੁੱਲ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਅਪਾਰ ਹਾਨੀ ਪੁੱਜੀ ਹੈ ਅਰ ਅੱਗੋਂ ਨੂੰ ਭੀ ਭਾਰੀ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਣ ਦਾ ਡਰ ਹੈ।

ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਦੀ ਇਕ ਬੀੜ ਭਾਈ ਸੁੱਖਾ ਸਿੰਘ ਪਟਨੇ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਗ੍ਰੰਥੀ ਨੇ ਭੀ ਲਿਖੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਛੱਕੇ, ਭਗੌਤੀ ਸਤੋਤ੍ਰ ਆਦਿਕ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਹਨ, ਮੂਰਖ ਲਿਖਾਰੀਆਂ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਾਲ ਕਈ ਹੋਰ ਬੀੜਾਂ ਭੀ ਬਣ ਗਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅਨਰਥ ਹੋ ਗਏ ਹਨ, ਪਰ ਕਿਸੇ ਗੁਰਮਤ ਪ੍ਰੇਮੀ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਪੂਰਣ ਸੁਧਾਰ ਦਾ ਉਪਾਯ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਭਾਵੇਂ ਬੀੜਾਂ ਤਾਂ ਬੇਅੰਤ ਹਨ, ਪਰ ਮੁਖ ਦੋ ਹੀ ਹਨ—ਇਕ ਭਾਈ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਦੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਦੂਜਾ ਨਾਉਂ ਭਾਈ ਦੀਪ ਸਿੰਘ ਵਾਲੀ ਭੀ ਹੈ^੧, ਦੂਜੀ ਭਾਈ ਸੁੱਖਾ ਸਿੰਘ ਦੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਖਾਸ ਬੀੜ ਭੀ ਸੱਦਦੇ ਹਨ।

<p style="text-align: center;">੫੭੦ ਗੁਰਮਤ ਮਾਰਤੰਡ(ਭਾਗ ਦੂਜਾ)</p> <p>“ਅਸੀਂ ਭਾਈ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੂੰ ਪੰਥ ਰਤਨ ਅਤੇ ਧਰਮ ਵੀਰ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਇਹ ਆਖਣੇ ਸੰਕੋਚ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਕਿ ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਇਹ ਅਜੇਹੀ ਭੁੱਲ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਤੋਂ ਅਪਾਰ ਹਾਨੀ ਪੁੱਜੀ ਹੈ ਅਰ ਅੱਗੋਂ ਨੂੰ ਭੀ ਭਾਰੀ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਣ ਦਾ ਡਰ ਹੈ” ਦਸਮ</p> <p>ਗ੍ਰੰਥ ਦੀ ਇਕ ਬੀੜ ਭਾਈ ਸੁੱਖਾ ਸਿੰਘ ਪਟਨੇ ਸਾਹਿਬ ਗ੍ਰੰਥੀ ਨੇ ਭੀ ਲਿਖੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਛੱਕੇ, ਭਗੋਤੀ ਸਤੋਤ੍ਰ ਆਦਿਕ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਮੂਰਖ ਲਿਖਾਰੀਆਂ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਾਲ ਕਈ ਹੋਰ ਬੀੜਾਂ ਭੀ ਬਣ ਗਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅਨਰਥ ਹੋ ਗਏ ਹਨ, ਪਰ ਕਿਸੇ ਗੁਰਮਤ ਪ੍ਰੇਮੀ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਪੂਰਨ ਸੁਧਾਰ ਦਾ ਉਪਾਯ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਭਾਵੇਂ ਬੀੜਾਂ ਤਾਂ ਬੇਅੰਤ ਹਨ ਪਰ ਮੁਖ ਦੇ ਹੀ ਹਨ, ਇਕ ਭਾਈ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਦੀ ਜਿਸ ਦਾ ਦੂਜਾ ਨਾਉਂ ਭਾਈ ਦੀਪ ਸਿੰਘ ਵਾਲੀ ਭੀ ਹੈ (ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਬਾ ਦੀਪ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਕਈ ਕਾਪੀਆਂ (ਤਕਰੀਬਨ ੧੮੦੪ ਵਿਚ) ਕਰਵਾਈਆਂ ਸਨ), ਦੂਜੀ ਭਾਈ ਸੁੱਖਾ ਸਿੰਘ ਦੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਖਾਸ ਬੀੜ ਭੀ ਸੱਦਦੇ ਹਨ।”</p>	<p style="text-align: center;">੫੭੦ ਗੁਰਮਤ ਮਾਰਤੰਡ (ਭਾਗ ਦੂਜਾ)</p> <p>ਰਾਖ ਪੁਰ ਕੀਤਾ, ਚਾਹੀਦਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਦੀਵਾਨ ਦੀ ਸਰਬ ਸੰਮਤੀ ਨਾਲ ਗੁਰਮਤਾ ਸੋਧਿਆ ਜਾਂਦਾ, ਅਰ ਜਿਵੇਂ ਚੌਥੀ ਬੀੜ ਅਪ੍ਰਵਾਣ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਿਵੇਂ ਇਸ ਬੀੜ ਦੀਆਂ ਪੱਥੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ। ਅਸੀਂ ਭਾਈ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੂੰ ਪੰਥ ਰਤਨ ਅਤੇ ਧਰਮ ਵੀਰ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਭੀ ਇਹ ਆਖਣੋਂ ਸੰਕੋਚ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਕਿ ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਇਹ ਅਜੇਹੀ ਭੁੱਲ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਅਪਾਰ ਹਾਨੀ ਪੁੱਜੀ ਹੈ ਅਰ ਅੱਗੋਂ ਨੂੰ ਭੀ ਭਾਰੀ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਣ ਦਾ ਡਰ ਹੈ।</p> <p>ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਦੀ ਇਕ ਬੀੜ ਭਾਈ ਸੁੱਖਾ ਸਿੰਘ ਪਟਨੇ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਗ੍ਰੰਥੀ ਨੇ ਭੀ ਲਿਖੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਛੱਕੇ, ਭਗੋਤੀ ਸਤੋਤ੍ਰ ਆਦਿਕ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਹਨ, ਮੂਰਖ ਲਿਖਾਰੀਆਂ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਾਲ ਕਈ ਹੋਰ ਬੀੜਾਂ ਭੀ ਬਣ ਗਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅਨਰਥ ਹੋ ਗਏ ਹਨ, ਪਰ ਕਿਸੇ ਗੁਰਮਤ ਪ੍ਰੇਮੀ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਪੂਰਨ ਸੁਧਾਰ ਦਾ ਉਪਾਯ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਭਾਵੇਂ ਬੀੜਾਂ ਤਾਂ ਬੇਅੰਤ ਹਨ, ਪਰ ਮੁਖ ਦੇ ਹੀ ਹਨ—ਇਕ ਭਾਈ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਦੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਦੂਜਾ ਨਾਉਂ ਭਾਈ ਦੀਪ ਸਿੰਘ ਵਾਲੀ ਭੀ ਹੈ, ਦੂਜੀ ਭਾਈ ਸੁੱਖਾ ਸਿੰਘ ਦੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਖਾਸ ਬੀੜ ਭੀ ਸੱਦਦੇ ਹਨ।</p>
--	--

Please note this is the opinion of Kahan Singh Nabha on page 570 as noted above in Book Martand Bhag Pehla and Harbhajan uses the statements from Mahan Kosh as well Gurmat Martand in his book “Sri Dasam Granth- karta Punar Smikhia”. But, he conceals Nabha, s opinion about Bhai Mani Singh on page 570 from the Book Gurmat Martand as above and then blames me for that “ਡਾ. ਮਾਨ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਪੰਥ ਖ਼ਾਲਸਾ ਅਤੇ ਭਾਈ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਉਤੇ ਮਨਮਤੀਏ ਹੋਣ ਦਾ ਗੰਭੀਰ ਦੇਸ਼ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਭਾਈ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਨੇ ਇਹ ਬੀੜ ਤਿਆਰ ਕਰ ਕੇ ਪੰਥ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਪੰਥ ਨੇ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਨੂੰ ਆਧਾਰ ਬਣਾ ਕੇ ਜੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਪੰਥ ਲਈ ਘਾਤਕ ਸੀ।ਹਾਲਾਂਕਿ ਜੇ ਪਾਪ ਭਾਈ ਕਾਨ੍ਹ ਸਿੰਘ ਨਾਭਾ ਨੇ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਡਾ. ਮਾਨ ਛੂਠੇ-ਛੂਠ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿਰ ਮੜ੍ਹਨ ਦਾ ਸੰਗੀਨ ਜੁਰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਛੂਠੇ-ਛੂਠ ਇਕ ਅਤਿ ਸਤਿਕਾਰਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪੰਥ ਵਿਚ ਬਦਨਾਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਭਾਈ ਕਾਨ੍ਹ ਸਿੰਘ ਨਾਭਾ ਦੇ ‘ਮਹਾਨ ਕੋਸ਼’ ਦਾ ਪੂਰਾ ਇੰਦਰਾਜ਼ ਦੇ ਕੇ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਪੁਸਤਕ ‘ਸ੍ਰੀ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ-ਕਰਤਾ ਸੰਬੰਧੀ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਪੁਨਰ ਸਮੀਖਿਆ’ ਵਿਚ ਇਹ ਸਪਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਈ ਕਾਨ੍ਹ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਜੇ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਛੂਠ ਬੋਲ ਕੇ ਜੋੜਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।”

Above are the facts about the opinion of Kahan Singh Nabha but Harbhajan Singh writes on page 68 of his book :

ਬਹੁਤ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਭਾਈ ਕਾਨ੍ਹ ਸਿੰਘ ‘ਨਾਭਾ’ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਦੀ ਸਾਰੀ ਬਾਣੀ ਨੂੰ ਗੁਰੂ-ਕ੍ਰਿਤ ਮੰਨਦਾ ਹੈ। ਦਸਮ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਬਾਣੀ ਦੇ ਉਹ ਦੋ ਵਰਗ ਮੰਨਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ

Can Harbhajan Singh share with Panth what was His helplessness/Compulsion “ ਮਜ਼ਬੂਰੀ ” to misrepresent/misinterpre Bhai kahan Singh Nabha as quoted by him in original sources as noted above.

Other Opinions

- “ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਚ ਸਾਰੀ ਰਚਨਾ ਸਤਿਗੁਰੂਆਂ ਦੀ ਉਚਾਰੀ ਆਤਮਿਕ ਉਨਤੀ ਲਈ ਅਧਿਆਤਮਕ ਬਾਣੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਚ ਹੋਰ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਗੈਰਾ ਦੇ ਤਰਜਮੇ ਅਰ ਮਨੋ ਕਲਪਤ ਪਰਸੰਗ ਭੀ ਅੰਨਯ ਮਤੀਆਂ ਦੇ ਪਏ ਹਨ। ” ਭਾਈ ਅਰਦਮਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਬਾਗੜੀ. Bhai Ardaman singh Bagrian(21)
- “ਸਨਾਤਨੀ ਗਿਆਨੀ ਵਰਗ ਪਰੰਪਰਾ ਤੋਂ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਰਚਨਾ ਮੰਦਾ ਅਇਆ ਹੈ, ਪਰ ਗੰਭੀਰ ਅਧਿਐਨ ਤੋਂ ਇਸ ਵਿਚਲੇ ਤੱਥ ਗੁਰਮਤ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਵਿਅਕਿਤਤਵ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੇ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਤਿਹਾਸਕ ਅਤੇ ਸਾਹਿਤ ਮਰਯਾਦਾ ਨੂੰ ਅੰਗੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਫਲਸਰੂਪ ਇਸ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਚਲੀ ਸਾਰੀ ਸਾਮਗ੍ਰੀ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਰਚੀ ਮੰਨ ਲੈਣਾ ਕਿਸੇ ਕਸੌਟੀ ਤੋਂ ਵੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਕੇਵਲ ਜਾਪ, ਅਕਾਲ ਉਸਤਤਿ ਆਦਿ ਕੁਝ ਕੁ ਭਗਤੀ ਪੂਰਕ ਰਚਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਰਚਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਸਲੋਂ, ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਦਰਬਾਰੀ ਕਵੀਆਂ ਦੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਜੋਤੀ-ਜੋਤਿ ਸਮਾਉਣ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਿਛੋਂ ਭਾਈ ਮਨੀ ਸਿੰਘ, ਭਾਈ ਦੀਪ ਸਿੰਘ, ਭਾਈ ਸੁੱਖਾ ਸਿੰਘ ਆਦਿ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੀਆਂ ਲੀਹਾਂ ਉੱਤੇ ਇਕ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਚ ਇਕਠਾ ਕਰ ਦਿਤਾ, ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ‘ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕ ਦਾ ਗ੍ਰੰਥ’ ਆਦਿ ਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੋਇਆ, ਪਰ ਬਾਦ ਵਿਚ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਨਾਲੋਂ ਨਖੇੜ ਰਖਣ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਆਦਿ ਗ੍ਰੰਥ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਕਿਹਾ ਜਾਣ ਲਗਾ। ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਤੋਂ ਭਰਮੀਜ ਕੇ ਅੰਧ ਸ਼ਰਧਾਲੂ ਇਸ ਨੂੰ ਦਸਮ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਰਚਨਾ ਮਨ ਕੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ ਲਗ ਪਏ। ” ਡਾ: ਰਤਨ ਸਿੰਘ ਜੱਗੀ ਐਮ. ਏ. ਪੀ. ਐਚ. ਡੀ. ਲਿਟ.(Dr.Rattan Singh Jaggi M.A.,Phd., D.Lit) (22)

5. Panthic Decisions on Sri Dasam Grnath in 20th Century

a)1925 Gurudwara act

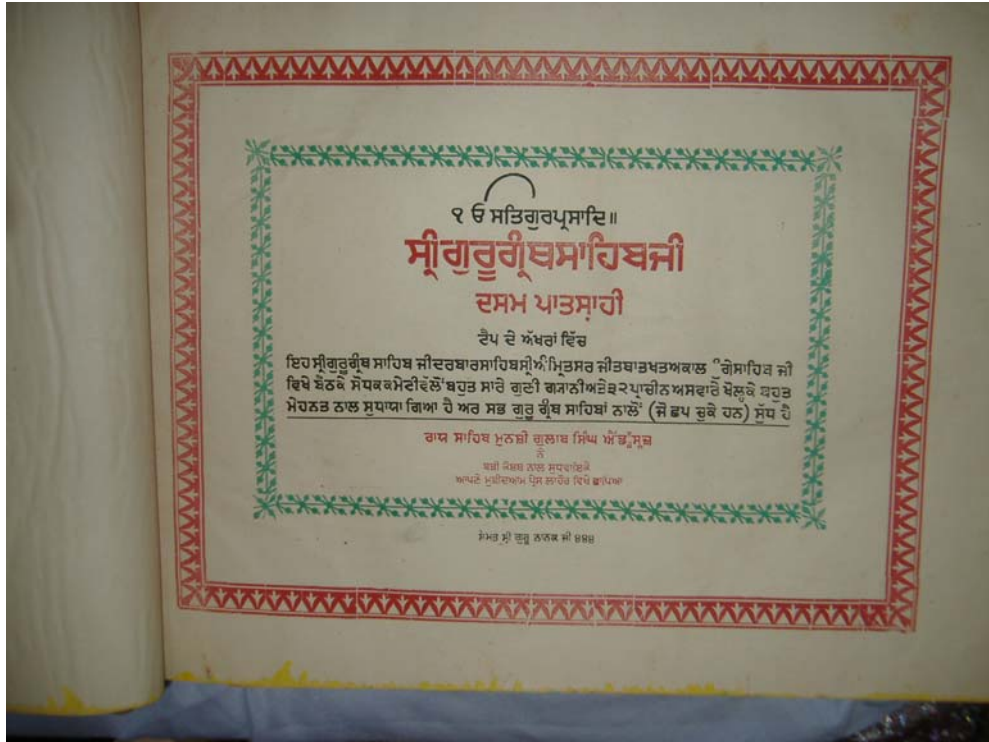
1925 Gurudwara Act, Sikh Rehat Maryada and Sri Dasam Granth

Nobody should Challenge "Amrit Sanchar / Creation of Khalsa/ Five Kakkars / Khande the Pahul or Sikh Baptism as some people call it "There is historical proof in all Sikh, Persian & European / English sources about this event and Sikh symbols which actually happened in 1699 CE. McLeod group tried to create some confusion about this but did not respond to the issue when evidence of above event was presented to them. Please click on to read our authentic point on Creation of Khalsa, Sikh Symbols, Sikh Rehat Maryada, Guru Granth Sahib Ji as only sanctified Guru, Singh Sabha Lehar as a revival movement, unity of Sikh thought and other important issues of Sikh studies which were presented in international Sikh conferences and then published in Book form in books edited by us for informationofreaderstwodecadeago^[23] Clickon““Advancedstudiesin Sikhism”http://www.globalsikhstudies.net/pdf/Advance_Studies.pdf

"Fundamental issues in Sikh studies" http://www.globalsikhstudies.net/pdf/Fundamental_Issues_in%20SikhStudies.pdf

"Recent Researches in Sikh studies" http://www.globalsikhstudies.net/pdf/Re_Research_in_Sikhism.pdf

McLeod Group suppressed 18th century sources. Similarly Harbhajan Singh is now again misrepresenting and misinterpreting 18th century sources Sainapat/Gurbilas Patshi 10 by Koer Singh to reinforce Brahmanized version of Sikhism as envisioned by Kesar Singh Chhibar and starting a movement of Parallel Granth. (Kesar Singh Chhibar was clear on last command of Guru Gobind Singh to Sikhs is misinterpreted by him which reads Sikhs to follow only Guru Granth Sahib. Sikhs should follow only Waheguru which is AKAL). In 1927 Sikh Rehat Maryada committee was created for uniform Maryada for the Sikh Panth all over the world. The only question before the Sikh Panth in 1920s AD was "what are the Banis recited during Amrit Sanchar? Because review of literature produced before 1900 CE showed lot of variations on this issue and there were many Maryadas being followed by different groups. Therefore this was the gigantic task before Sikh leadership in early 1920s to settle this Panthic issue. They then only followed what 10th Guru gave the final order for the Sikhs which is accepted by scholars & Sikh Panth that "Guru Granth is the spiritual Guru onwards from Oct 1708 CE & Five Khalsa (Concept of Panch Pardhan) as physical Guru. If there is any issue for the Panth, then it can be decided by consensus of Khalsa Panth based on Bani / Shabad in Guru Granth Sahib. Bani of SGGS is the sole Guru for Sikhs and a sole canon to accept any idea, concept, suggestion, and any writing." GURU PANTH based upon above concept accepted writings of 10th Guru in Sikh Rehat Maryada which were sanctified by Guru Panth (1927-1945). Therefore such compositions as accepted by the Panth are final and unquestionable and cannot be challenged by anybody. Japu Sahib, 10 Swaeyas (Swarg Sudu Waley 21-30 Akal Ustit) and Kabio Benti Chaupai up to end of hymn "Dust Dokh Tay Loh Bachai" as writings of 10th Guru (as sanctioned Rehat Maryada). Oral history is also very important. I agree with Giani Gian Singh as the fact is supported by the evidence that there were some compositions of 10th Master which remained separated. Nobody was sure hundred percent because of lack of confirmation in written literature and 10th Guru Ji did not sanctify any of them when he was alive. Therefore, this was the gigantic task before Sikh Leadership in early AD 1920s. Panthic Sikhs knew which are real compositions of 10th Guru, they re-identified those again and made them part of Sikh Rehat Maryada. **They decided whatever they found best as transmitted orally from family to family over 200 years which was based on oral evidence and/or whatever written sources available to them at that time.** Dasam Granth was available to them as it was published since 1900 AD as reported to be compiled at Sri Akal Takht Sahib and edited by Sodhak Committee in 1895-1896 based on versions of 32 Dasam Granths available at that time. **The Printed Version of SRM does not mention of this Dasam Granth corrected by Sodhak committee at all. Why? sodhak committee corrected Dasam Granth (24) was available with SGPC Rehat Committee as noted Below.**

Dr Kashmir Singh has reviewed the legal literature on Dasam Granth when 1925 Gurudwara Act was approved. He writes "Enactment of Sikh Gurdwaras Act is a landmark development in the Sikh history of twentieth century. It was enacted about two decades after the publication of Dasam Granth by the Sodhak Committee. Debates of Punjab Legislative Council and subsequent interpretation of the Act by the higher judiciary involve discussions and references to various Sikh principles, institutions and the like. To find out any express or implied reference to Dasam Granth, all these records are examined. But no mention of or reference to DG is found in the discussions of the provincial legislature during the period of two months, May 7 to July 7, 1925, when the Bill was before the Punjab Legislative Council. The Sikh Gurdwaras Act 1925 was enacted a little more than two decades after the publication of Dasam Granth by Bhai Jawahar Singh of Bazar Mai Sewan, Amritsar. It did not refer to Dasam Granth at all while Sri Guru Granth Sahib is mentioned six times in it. Though Sikh history from the times of Gurus was discussed in detail while debating the Sikh Gurdwaras Bill in Punjab Legislative Council, but the Dasam Granth did not receive the attention even once of a any legislator. Similarly, the courts have detailed discussion about conferring Guruship on GGS by the Tenth Guru and also about its importance as heart and spirit of Sikhism but mention of Dasam Granth is nowhere available in courts proceedings just like legislative proceedings. **Other Gurdwara Acts** Just like the (Punjab) Sikh Gurdwaras Act, 1925, Delhi Sikh Gurdwaras Act 1971 and Nanded Sikh Gurdwaras Act 1973 also essentially require belief, inter alia, in Sri Guru Granth Sahib by everyone to be called a Sikh; but the reference to Dasam Granth is again missing in these enactments as well.

To read Dr. Kashmir Singh's paper "Sri Guru Granth Sahib and Dasam Granth in Legal Literature" (25) click on <http://www.globalsikhstudies.net/pdf/Kashmir%20Singh%20SRI%20GURU%20GRANTH%20SAHIB%20AND%20DASAM%20Granth%20IN%20Legal%20Literature.pdf>

Additionally;

- a. The Gurmat Granth Pracharak Sabha and its members who formed Sodhak Committee compiled this so called Dasam Granth and fell into oblivion after submitting their report. Evidence shows Sikhs did not accept this document.
- b. Lahore Singh Sabha with 118 associations DID NOT recognize this newly Dasam Pathshai Guru Granth Sahib finally compiled by Sodhak Committee. Three articles were published in their Newspaper Khalsa Akhbar Lahore against this committee on October 4th, 25th & November 1st 1895. They questioned the committee on authenticity issues. Click on <http://www.globalsikhstudies.net/pdf/Jasbir%20S%20Mann%201895%20letters%20published%20in%20Khalsa%20Akhbar.pdf>
- c. Kahan Singh Nabha in 1930 in Mahan Kosh does not mention 1897 Sodhak Committee report or Dasam Granth published in 1902 based on this report. He talks about only two birs of Mani Singh & Sukha Singh Bir & requests more thorough Gurmat based work on this issue as underlined above.
- d. From above evidence it is very clear that Guru Panth in (1927-1936) did not use the Document of Sri Dasam Granth corrected by Sodhak Committee while making their final decision.
- e. 1925 Gurudwara act recommends Sikh institutions to follow Guru Granth Sahib Ji only. Sikh Gurdwara Act in 1925 CE (26) reinforces it again in Section 2 Definitions & Section 134.G dealing with powers of committee to dismiss office- holders: "Ministers & office holders must perform duties per teaching of SGGS". Panthic Sikh Rehat Maryada has no Mention of Dasam Granth anywhere. There is proper procedure described for any complaint. First local sangat can raise any Gurmat issue and has the right to listen to the accuser and take some action. Only appeals on the local decisions can be forwarded to Sri Akal Takht. Read SRM section XXV and XXVI). Click www.Sgpc.net.

b).Mansarovar Weekly

“ਸਪਤਾਹਕ ਪਤਰ ਮਾਨਸ਼ੋਵਰ ਦੇ ਮਾਲਕ ਸ: ਮਾਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਇਸ ਨਾਮੁਰਾਦ ਵਿਵਾਦ ਬਾਰੇ ਗੋਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ੬-੭ ਅਕਤੂਬਰ (ਸਨ) ੧੯੭੩ ਅਤੇ ੯ ਮਾਰਚ ੧੯੭੪ ਨੂੰ ਇਕਤਰਤਾ ਬੁਲਾਈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ੪੦ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਨੇ ਭਾਗ ਲਿਆ। ਇਸ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਭਾਈ ਅਰਦੁਮਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਕੀਤੀ। ਵੱਖ ਵੱਖ ਰੁਚੀਆਂ ਵਾਲੇ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰੇ ਮਗਰੋਂ ਸਰਬ ਸੰਮਤੀ ਨਾਲ ਕੇਵਲ ਇਹ ਮਤਾ ਪਾਸ ਹੋ ਸਕਿਆ ਕਿ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਕਥਿਤ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਨੂੰ ਨਾ ਰਖਿਆ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਦੀਆਂ ਬਾਣੀਆਂ ਦੂਜੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਮਿਥਿਹਾਸਕ ਅਵਤਾਰਵਾਦੀ, ਅਸ਼ਲੀਲ, ਦੇਵੀ ਪੂਜਾ ਅਤੇ ਨਸ਼ੇ ਪ੍ਰੇਰਕ ਹਨ, ਨਾਲੋਂ ਵੱਖ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਇਹ ਗੋਸ਼ਟੀਆਂ ਵੀ ਅਸਫਲ ਹੀ ਰਹਿ ਗਈਆਂ। ਅੱਜ ਵੀ ਕਥਿਤ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਦਾ ਅਖੰਡ ਪਾਠ ਹਜ਼ੂਰ ਸਾਹਿਬ, ਪਟਨਾ ਸਾਹਿਬ ਵਰਗੇ ਇਤਿਹਾਸਕ ਗੁਰਧਾਮਾਂ ਵਿਚ ਹੁੰਦਾ ਦੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।” (27)

C)1973, Opinion of Singh Sahiban Darbar Sahib and Jathedar Sri Akal Takhat On Chitropakhyan In Dasam Granth

This opinion letter sent to Sardar Santokh Singh regarding his religious inquiry to SGPC on the issue of Raj Karega Khalsa Dohra and Chitropakhyan composition included in Dasam Granth. The letter from the SGPC was published in Sikh Studies Quarterly, January – March 2001 (pgs 91) (28), published by Institute of Sikh Studies, (from Gurdwara Singh Sabha), Kanthala, Industrial Area, Phase II, Chandigarh

160 002, Edited by Gurtej Singh (for more inquiry on this letter please contact Sardar Gurtej Singh at Chandigarh).

Ik Onkar, Waheguru Ji Ka Khalsa, Waheguru Ji Ki Fateh

Letter from SGPC OFFICE, Teja Singh Samundri Hall, Sri Amritsar

36672 3/ 4-8-73

Sardar Santokh Singh

Cottage, Lower Mall, Kasauli (HP)

Re: Religious Inquiry

Sri Maan Ji,

In the relation to your letter dated 6-7-73, Opinion of Singh Sahiban Darbar Sahib and Jathedar Sri Akal Takhat, is as follows and is being sent to you.

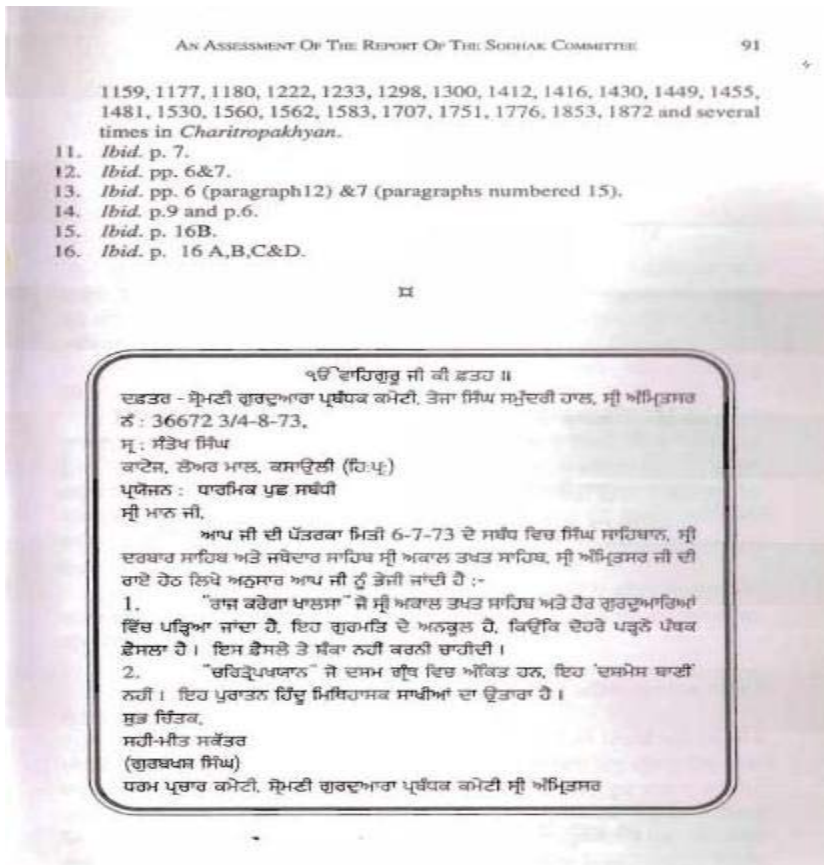
Dohra Raj Karega Khalsa which is read at Sri Akal Takht Sahib, and other Gurudwaras is based on Gurmat. Because, reading Dohras is a panthic decision. Nobody should doubt this decision.

Chritropakhyan composition which is included in Dasam Granth is not Dasmesh Bani. It is a copy of old Hindu mythological stories.

Sincerely Yours,

Asst. Secretary (Gurbaksh Singh) Dharam Parchar Committee, Shromni Gurudwara

Prabandhak Committee, Sri Amritsar

6. Deep rooted plan of Dasam Granth(ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਦੀ ਗੁੱਝੀ ਯੋਜਨਾ) (29)

Opinion of "Charanjit Singh on Promotion of Sri Dasam Granth As Parallel Granth a Deep Rooted Plan from his article-Dasam Granth Sankhep parchol"

“ਬੁਧੀਜੀਵੀ ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੱਖਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਕਥਿਤ ਦਸਮ ਗਰੰਥ ਦੀ ਹੋਂਦ ਦਾ ਕਾਰਨ ਗੁੱਝੀ ਯੋਜਨਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਗ੍ਰੰਥ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਮਿਥਿਹਾਸਕ, ਕਾਮ ਉਤੇਜਕ ਅਸ਼ਲੀਲ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ, ਦੇਵ, ਦੇਵੀ ਅਤੇ ਅਵਤਾਰ ਪੂਜਾ ਪ੍ਰੇਰਕ ਰਚਨਾਵਾਂ ਨੇ ਪਵਿਤਰ ਸਿੱਖੀ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ ਅਤੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿੱਖ ਕੌਮ ਵਿਚ ਇਕ ਹੋਰ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਨਾਮੁਰਾਦ ਵਿਸ਼ੇ ਦਾ ਮੁੱਢ ਬੰਨ੍ਹ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਜਾਨਕਾਰੀ ਅਨੁਸਾਰ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ, ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕ ਸੀ, ਦੇ ਹੋਂਦ ਵਿਚ ਆਉਂਦਿਆਂ ਹੀ ਸਿੱਖ ਪੰਥ ਵਿਚ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਬਣ ਗਿਆ ਸੀ। ਗੁਰਮਤਿ, ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੀ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ, ਅਤੇ ਸਿੱਖੀ ਦੇ ਮੁਢਲੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਗਿਯਾਤਾ ਸਿੱਖ ਕੁਝ ਕੁ ਰਚਨਾਵਾਂ ਤੋਂ ਸਿਵਾ ਬਾਕੀ ਰਚਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਮਣਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਮਿਥਿਹਾਸਕ ਅਵਤਾਰਵਾਦੀ, ਦੇਵ, ਦੇਵੀ ਪੂਜਾ ਆਦਿ ਦੀਆਂ ਰਚੀਆਂ ਵਾਲੇ ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਕਾਰਨ ਗੁੱਝੀ ਯੋਜਨਾ ਸਫਲ ਹੋ ਗਈ। ਇਹ ਕਥਿਤ ਗੁੱਝੀ ਯੋਜਨਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਿੱਖ ਵਿਦਵਾਨਾਂ, ਧਾਰਮਕ ਅਤੇ ਸਿਆਸੀ ਆਗੂਆਂ ਸਮੇਤ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਸਿੱਖ ਅਗਿਆਨਤਾ ਜਾਂ ਸੁਆਰਥ ਵਸ ਸਹਿਯੋਗ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ, ਅੱਜ ਵੀ ਨਿਰੰਤਰ ਜਾਰੀ ਹੈ। ਬਚਿਤ੍ਰ ਨਾਟਕ, ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ, ਸ੍ਰੀ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ, ਆਦਿ ਤੋਂ ਅੱਜ ਇਹ ਕੁਝ ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਧਰੋਹੀ ਅਤੇ ਵਿਰੋਧੀ ਅੰਸ਼ਾਂ ਵਲੋਂ ‘ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ’ ਵਜੋਂ ਸਤਿਕਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਗੁੱਝੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰਖਿਦਿਆਂ ਰਾਸ਼ਟਰੀਆ ਸਵਯਮ ਸੰਘ, ਜਿਸ ਦਾ ਆਗੂ ਭਾਈ ਸੁਦਰਸ਼ਨ ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਨੂੰ ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਦਾ ਫਿਰਕਾ ਦਸਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਸ ਕਥਿਤ ਗ੍ਰੰਥ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਦੇਵੀ ਪੂਜਾ, ਅਵਤਾਰਵਾਦੀ ਅਤੇ ਸ਼ੇਰ ਦੀ ਖਲ ਵਿਚੋਂ ਪਰਗਟ ਹੋਇਆ ਦੁਸ਼ਟ ਦਮਨ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਦੇ ਟੀਕੇ ਕਰਵਾ ਕੇ ਵੰਡ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਪਤ ਜਾਨਕਾਰੀ ਅਨੁਸਾਰ ਦਿੱਲੀ ਦਾ ਡੇਰੇਦਾਰ ਸਾਧ ਵਿਰਸਾ ਸਿੰਘ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਈ ਲੋਕ ਸਰਕਾਰੀ ਸਾਧ ਆਖਦੇ ਹਨ, ਨੇ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਦਾ ਟੀਕਾ ਇਨਟ੍ਰਨੈਟ ਉੱਤੇ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਟੀਕੇ ਵੰਡਦਾ ਦੱਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਲੰਧਰ ਦੇ ਇਕ ਵਕੀਲ ਗੁਰਚਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਲਾਂਬਾ ਸਿੱਖ ਬੁਧੀਜੀਵੀ ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਵਲੋਂ ਇਸ ਕਥਿਤ ਗੁੱਝੀ ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਅਲੋਚਨਾ ਦਾ ਬੜੇ ਜ਼ੋਰ-ਸ਼ੋਰ ਨਾਲ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਨਿ੍ਰਸੰਦੇਹ ਸਿੱਖ, ਅਸਿੱਖ ਵਿਦਵਾਨਾਂ, ਪ੍ਰਚਾਰਕਾਂ, ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬਾਨ ਅਤੇ ਜਥੇਦਾਰਾਂ ਸਮੇਤ ਕਥਿਤ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ, ਸੁਣਨ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਘਟ ਹੈ। ਪਰ ਇਸ ਗ੍ਰੰਥ ਦੀ ਅਲੋਚਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬੁਧੀਜੀਵੀ ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦਾ, ਅੰਨ੍ਹੀਂ ਸ਼ਰਧਾ ਜਾਂ ਸੁਆਰਥ ਵਸ, ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਭਾਰੀ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਹੋਰ ਕਈ ਕਾਰਨਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਕਾਰਨ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਦੇ ਸਨ ੧੬੩੦ ਵਿਚ ਅਮ੍ਰਿਤਸਰ ਛੱਡ ਕੇ ਕਰਤਾਰ ਪੁਰ (ਜਲੰਧਰ) ਚਲੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਮਗਰੋਂ ਸਨ ੧੯੨੦ ਤਕ (ਤਿਨ ਸਦੀਆਂ ਦਾ ਬਹੁਤਾ ਸਮਾਂ) ਸਿੱਖ ਗੁਰਧਾਮਾਂ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰਾਂ ਉੱਤੇ ਮਸੰਦਾਂ, ਉਦਾਸੀਆਂ, ਨਿਰਮਲਿਆਂ, ਮਹੰਤਾਂ ਅਤੇ ਪੁਜਾਰੀਆਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਨੇ ਬਨਾਰਸ ਦੇ ਹਿੰਦੂ ਵਿਦਿਅਕ ਆਸ਼੍ਰਮ ਜਾਂ ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ ਵਿਚ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਤੋਂ ਵਿਦਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਸੁਭਾਵਕ ਹੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਰਚੀਆਂ ਅਤੇ ਬ੍ਰਿਤੀਆਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣਵਾਦੀ ਸਨ। ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਧੀਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਗੁਰਧਾਮਾਂ ਵਿਚ ਮੂਰਤੀ

ਪੂਜਾ, ਬ੍ਰਾਹਮਣਵਾਦੀ ਕਰਮਕਾਂਡ, ਸੰਸਕਾਰ; ਅਤੇ ਗੁਰ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿਚ ਮਿਥਿਹਾਸ, ਅਸ਼ਲੀਲ ਸਾਹਿੱਤ, ਅਵਤਾਰਵਾਦ, ਰਿੱਧੀਆਂ, ਸਿੱਧੀਆਂ, ਆਦਿ ਵਾੜ ਦਿੱਤੇ। ਇਹ ਕੋੜਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅੱਜ ਵੀ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਸਿੱਖ ਕੌਮ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਦੇਹਧਾਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬਿਆਂ ਦੇ ਡੇਰਿਆਂ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਲਾਈਲਗ ਸਿੱਖਾਂ, ਉੱਤੇ ਹਾਵੀ ਹੈ। ਸਿੱਖ ਕੇਂਦਰਾਂ ਅਤੇ ਗੁਰਧਾਮਾਂ ਉੱਤੇ ਮੱਧਕਾਲੀ ਮਸੰਦਾਂ, ਮਹੰਤਾਂ ਅਤੇ ਪੁਜਰੀਆਂ ਦੀ ਥਾਂ ਅਜੋਕੇ ਅੱਧਪੜ੍ਹ ਗ੍ਰੰਥੀਆਂ, ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬਾਨਾਂ ਅਤੇ ਜਥੇਦਾਰਾਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਆਮ ਸਿੱਖ ਜਗਤ ਵਿਚ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਚਿਨ੍ਹ ਸਪਸ਼ੱਟ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਧੀਨ ਹੀ ਕਥਿਤ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਦੀ ਹੌਂਦ ਹੋਈ, ਅਖੌਤੀ ਸਿੱਖ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਨੇ ਟੀਕੇ ਕਰਕੇ ਧੰਨ ਕਮਾਇਆ, ਪ੍ਰਚਾਰਿਆ ਅਤੇ ਸਿੱਖਾਂ ਵਿਚ ਵਹਿਮਾਂ ਭਰਮਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾਇਆ ਚੜ੍ਹਾਇਆ। ਪੰਡਿਤ ਨਰੈਣ ਸਿੰਘ ਜੀ ਗਿਆਨੀ, ਹੈਡ ਮਾਸਟਰ ਖਾਲਸਾ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਵਿਦਯਾਲਾ, ਸ੍ਰੀ ਤਰਨ ਤਾਰਨ ਜੀ ਅਤੇ ਗਿਆਨੀ, ਦਰਬਾਰ ਫਰੀਦ ਕੋਟ ਸਟੇਟ, ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵਿਦਯਾ ਮਾਰਤੰਡ (ਸੂਰਜ) ਲਿਖਦਾ ਹੈ ਅਨੁਸਾਰ, “ਕੋਈ ਚਾਰ ਕੁ ਵਰ੍ਹੇ ਹੋਏ ਹਨ ਸ਼ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਵਲੋਂ ਐਲਾਨ ਛਪਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਜੀ ਦਾ ਕੋਸ਼ ਲਿਖਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਕਮੇਟੀ ਵਲੋਂ ਪੰਜ ਸੌ ਰੁਪਯਾ ਇਨਾਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਕੋਈ ਢਾਈ ਕੁ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਉਹ ਟੀਕਾ ਪੂਰਾ ਹੋ ਗਿਆ।” ਇਹ ਟੀਕਾ ਭਾਈ ਜਵਾਹਰ ਸਿੰਘ, ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸਿੰਘ, ਅਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਸਨ ੧੯੩੬ ਵਿਚ ਛਾਪਿਆ। ਇਸੇ ਟੀਕੇ ਦੇ ਮੁੱਖਬੰਦ ਵਿਚੋਂ, “ਆਦਿ ਸ੍ਰੀ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਸਵੇਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਦੇ ਮੁਖਾਰਬਿੰਦ ਤੋਂ ਉਚਾਰਿਆ ਹੋਇਆ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪੁਰਾਣਾ ਦਾ ਸੁਤੰਤਰ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜੈਸੇ ਰਾਮਾ ਅਵਤਾਰ, ਰਾਮਾਇਣ ਦਾ ਉਲੱਥਾ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਅਵਤਾਰ, ਸ੍ਰੀ ਮਦ ਭਾਗਵਤ ਦੇ ਦਸਮ ਸਕੰਦ ਦਾ ਉਲੱਥਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਿਰਤ੍ਰੋਕ ਨਾਮੇ ਗ੍ਰੰਥ ਦਾ ਉਲੱਥਾ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਵੀ ਪੁਰਾਣ ਯਾਂ ਮਾਰਕੰਡੇ ਪੁਰਾਣ ਵਿਚ ਦੇਵੀ ਯਾਂ ਚੰਡੀ ਦਾ ਪ੍ਰਸੰਗ ਹੈ। ਉਸ ਦਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕਰ ਕੇ ਤਿਸ ਦਾ ਨਾਮ ਚੰਡੀ ਚਰਿਤ੍ਰ ਰਖ ਦਿੱਤਾ। ਕਈ ਸਿੱਖ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਦੇ ਅਨੁਵਾਦ ਕਰਨੇ ਕੀ ਲੋੜ ਪੈ ਗਈ ਸੀ?” “ਇਸ ਦਾ ਉੱਤਰ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਦਸਮ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਇਕ ਤਾਂ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਦੀ ਕਥਾ ਸੁਣਨ ਵਾਸਤੇ ਪੰਡਿਤਾਂ ਪਾਸ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਾ ਪਵੇ। ਦੁਜੇ ਇਹਨਾਂ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ਜੋ ਜੰਗ ਯੁੱਧਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਹਨ, ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਸੁਣ ਕੇ ਸਿੰਘ ਸੂਰਮੇ ਹਰ ਵਕਤ ਧਰਮ ਯੁੱਧ ਵਾਸਤੇ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਰਹਿਣਗੇ। ਫਿਰ ਤ੍ਰੀਆ ਚਰਿਤ੍ਰਾਂ ਵਿਚ ਜੋ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਵਰਨਣ ਕੀਤੇ ਹਨ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਵੇ ਧਰਮ (ਜਤ ਸਤ) ਵਿਚ ਪ੍ਰਪੱਕ ਰਹਿਣ।” ਸੁਰਜੀਤ ਸਿੰਘ, ‘ਸੇਵਾ ਪੰਥੀ’ (ਰਿਵਾੜੀ ਵਾਲੇ) ਡੇਰਾ ਸੇਵਾ ਪੰਥੀ ਆਸ਼੍ਰਮ, ਅਮ੍ਰਿਤਸਰ (੧੯, ੯, ੧੯੯੧). ਇਹ ਤਿੰਨੋਂ ਦਲੀਲਾਂ ਗੁਰਮਤਿ, ਸਿੱਖੀ ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ, ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਅਤੇ ਗੁਰ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਕਸਵੱਟੀ ਉੱਤੇ ਪੂਰੀਆਂ ਨਹੀਂ ਉਤਰਦੀਆਂ। ਆਤਮਿਕ ਉਧਾਰ, ਮਾਨਸਕ ਸੁਧਾਰ ਅਤੇ ਗ੍ਰਿਸਤੀ ਅਤੇ ਸਮਾਜਕ ਜੀਵਨ ਜਾਚ ਦੀ ਸਿਖਿਆ ਦੇ ਉਤਮ ਭੰਡਾਰ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਪਾਵਨ ਬਾਣੀ ਦੇ ਹੁੰਦਿਆਂ ਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਮਿਥਿਹਾਸਕ ਕੂੜ, ਬਿਪ੍ਰਨੀ ਅਵਤਾਰਵਾਦ, ਰਿਧੀਆਂ-ਸਿਧੀਆਂ ਨਾਲ ਲੱਥ-ਪੱਥ, ਦੇਵ, ਦੇਵੀ ਦੀ ਪੂਜਾ ਅਤੇ ਉਪਾਸ਼ਨਾਂ ਪ੍ਰੇਰਤ ਰਾਮਾਇਣ, ਭਗਵਤ ਗੀਤਾ, ਚੰਡੀ ਦੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਅਤੇ ਅਸ਼ਲੀਲ ਚਰਿਤ੍ਰੋ ਪਖਯਾਨ ਵਰਗੇ ਘਟੀਆ ਸਾਹਿੱਤ ਦੀ ਕੀ ਲੋੜ ਸੀ? ਜੇ ਲੋੜ ਸੀ ਤਾਂ ਮੰਨਣਾ ਪਵੇਗਾ ਕਿ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਅਧੂਰਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅਧੂਰਾ ਹੈ। ਜੇ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਅਧੂਰਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਸਿੱਖ ਪੰਥ ਨੂੰ ਅਧੂਰੇ ਗੁਰੂ ਦੇ ਲੜ ਲਾਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਵਾਲਾ ਕਤਈ ਗੁਰਸਿੱਖ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਗੁਰੂ

ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਪਿਤਾ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਜੀ ਦੀ ਬਾਣੀ ਨਾਲ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਸੰਪੂਰਨ ਕਰਕੇ ਆਗਿਆ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ, “ਸਭ ਸਿੱਖਨ ਕੋ ਹੁਕਮ ਹੈ ਗੁਰੂ ਮਾਨਿਉ ਗ੍ਰੰਥ।” ਜਿਸ ਆਗਿਆ ਨੂੰ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਕੌਮਾਂਤਰੀ ਸਿੱਖ ਜਗਤ ਸ਼ਾਇਦ ਬਿਨਾ ਬੋਧ ਦੇ ਦਿਨ ਵਿਚ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਵਾਰੀ ਗਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਗੁਰਮਤਿ, ਵਿਚਾਰਧਾਰਾ, ਸੰਕਲਪਾਂ, ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਅਤੇ ਗੁਰ-ਮਰਯਾਦਾ ਦੇ ਪ੍ਰਤਿਕੂਲ ਇਹਨਾਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਦੇ ਕਰਤਾ ਜਾਣੇ/ਅਣਜਾਣੇ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੂੰ ਮੰਨ ਲੈਣ ਨਾਲ ਇਹ ਸਿਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੋਚਣੀ, ਕਥਨੀ ਅਤੇ ਕਰਨੀ ਪਹਿਲੇ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਨਾਲੋਂ ਵਖਰੀ ਸੀ। ਜੇ ਵਖਰੀ ਸੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਚਲੀ ਸੱਤੇ ਬਲਵੰਡ ਦੀ ਵਾਰ, ਜਿਸ ਅਨੁਸਾਰ ਸਭ ਸਿੱਖ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਆਤਮਿਕ ਗਿਆਨ-ਰੂਪੀ ਜੋਤ ਅਤੇ ਜੁਗਤ ਸੀ, ਨੂੰ ਕਿਦਾਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਜੋਤਿ ਓਹਾ, ਜੁਗਤਿ ਸਾਇ, ਸਹਿ ਕਾਇਆ ਪਲਟੀਐ॥ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੂੰ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੇ ਪ੍ਰਤਿਕੂਲ ਕਥਿਤ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਦੀਆਂ ਰਚਨਾਵਾਂ ਦੇ ਕਰਤਾ ਮੰਨਣਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੂਸਰੇ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਨਾਲੋਂ ਵਖਰੀ ਸੋਚਣੀ, ਕਥਨੀ ਅਤੇ ਕਰਨੀ ਦੇ ਮੰਨਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਕੀ ਇਹ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਸਿੱਖੀ ਨਾਲ ਧਰੋਹ ਅਤੇ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ?”

7. Misrepresentation and Misinterpretation of Officially published Academic Opinion of Budha Dal Organisation regarding “Dasam Granth Came to Punjab in 1803”. Misrepresentation and Misinterpretation of Rattan Singh Bhanqu’s Panth Parkash.

2000 AD Budha Dal’s Book “SAMPURAN STEEK SRI SARBLOH GRANTH SAHIB JI” Published by Singh Sahib Baba Santa Singh Ji at Budha Dal Printing Press, Lower Mal Patiala, Editor and Writer Jathedar Dyal Singh, Year 2000, writes in Introduction(bhumika) page Khakha of volume one that “ Sarbloh Granth came to Punjab in Samat 1860 (1803AD). But this matter equally applies to Sri Guru Dasam Granth Ji” (30)

ਸ੍ਰੀ ਸਰਬਲੋਹ ਗ੍ਰੰਥ ਪੰਜਾਬ ਦੇਸ ਵਿਚ ਕਰੀਬਨ ਕਰੀਬਨ ਸੰਮਤ ੧੮੬੦ ਦੇ ਲਗ ਭਗ ਪਹੁੰਚਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲੇ ਇਹ ਦੱਖਣ ਦੇਸ ਵਿਚ ਯਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਥਾਂ ਵੀ ਰਹਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਇਹ ਗਲ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਤੇ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਘਟਦੀ ਹੈ। ਸਰਬਲੋਹ ਦੀਆਂ ਜਿਹੜੀਆਂ ਮੌਜੂਦਾ ਬੀੜਾਂ ਹਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਸ੍ਰੀ

Sarbloh Granth Page Khakha Vol. 1

Sri.Sarbloh Granth came to Punjab Des in approximately in Samat 1860 (1803AD). Before this it could have been in south or any other place. But this matter equally applies to Sri Guru Dasam Granth Ji”

Readers can Judge themselves how Harbhajan Singh is concocting/distorting History below and misinterpreting Budha Dal and Rattan Singh Bhanqu to drive his point of view. If there was no Dasam Granth in Punjab in 18th century as confirmed by academic position taken by Budh Dal publishers. Then how it can get lost in Wadha GhaluGhara in 1762 AD .It appears that Harbhajan

Singh is creating a new history indicating that Sri Dasam Granth was compiled at Sri Damdama Sahib and Damdamiy Sikhs lost it in 1762. Editor and Writer Jathedar Dyal Singh Year 2000 writes very clearly Sarbloh Granth and Dasam Granth came to Punjab in Samat 1860 (1803AD). Then he misrepresents Rattan Singh Bhangu that the second Damdama Granth as noted in chaupai 111 lost in 1762 was Dasam Granth. But Dr. Jit Singh Sital, a renowned scholar of Punjabi literature in his book Sri Guru Panth Parkash by Rattan Singh Bhangu, Published by SGPC Ithas Board, (31) clearly explains in Chaupai 111 and 112 that Amritsaria Granth means Granth prepared by Guru Arjan in 1604 and installed at Sri Amritsar Sahib and Damdami Granth means Damdami Bir of Sri Guru Granth Sahib ji prepared again by Guru Gobind Singh Ji in 1706 at Damdama Sahib.

Read the evidence below

Harbhajn misinterprets Bhangu chhand 111 "ਇੰਞ ਭੰਗੂ ਦੇ ਕਥਨ ਤੋਂ ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਪਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਡੇ ਘਲੂਘਾਰੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬੀੜਾਂ ਦੁਰਾਨੀ ਸੈਨਾ ਦੇ ਹਥ ਲਗੀਆਂ। ਇਕ ਬੀੜ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਬੀੜ ਭਾਈ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਦੋਹਾਂ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਦੀ ਬਾਈ ਸੰਕਲਿਤ ਸੀ।"

ਚੌਪਈ—ਜ਼ੋਰ ਪਾਇ ਸਿੰਘ ਵੇਜ ਨਿਕਾਰੀ⁸, ਘੋਰਯੋ ਬਹੀਰ ਬਹੁ ਤੁੰਮਨ⁹ ਭਾਰੀ ।
ਤਿਨ ਮੈਂ ਗ੍ਰੰਥ ਤੁਰਤ ਥੇ ਦੋਇ*, ਇਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰੀਏ ਦਮਦਮੀਏ ਜੋਇ।੧੧੧।
ਘੋਰ ਲਯੋ ਤਿਨ ਅਗਯੋ ਆਇ, ਜੁਦੈ ਜੁਦੈ ਤੇ ਦਦੇ ਕਰਾਇ ।
ਧਰ ਗਰੰਥ ਤਹਿ ਲੜੇ ਮਝੈਲ, ਰਖਤ ਹੁਤੇ ਥੇ ਸਸਤਰ ਗੈਲ¹⁰ ॥੧੧੨॥

⁸ਸਮੁੰਦੀ ਬਾਜ (ਜਿਵੇਂ ਕੂਜਾਂ ਤੇ ਟੁੱਟ ਕੇ ਪੈਂਦਾ ਹੈ) ।
⁹ਜਲ ਜਲਾਹਾ ; ਮਕਤੀ ਵਰਗਾ ਇਕ ਜੀਵ ਜੋ ਜਲ ਉਤੇ ਬੜੀ ਤੇਜੀ ਨਾਲ ਫਿਰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਪਾਣੀ ਨੂੰ ਫੁੰਹਦਾ ਨਹੀਂ [ਵੇਖੋ :- 'ਜਲ ਜਯੋ ਗੰਗੇਰੀ'—ਵਿਚਿਤ੍ਰ ਨਾ:] ।
^{*}ਬਿਜਲੀ । ¹ਹੱਲੀ । ²ਉਦਾਸ ਨਾ ਹੋਵੇ ; ਤੰਗ ਨਾ ਆਵੇ ।
³ਬੰਦੂਕਚੀ । ⁴ਹੱਲਾ, ਦੰਡ । ⁵ਨਿਕਾਲੀ, ਕੱਚੀ ।
⁶ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਲਸਕਰ ਨੇ । ⁷ਦੋਹਾਂ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਹੈ ; ਇਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਖੇ ਤਿਆਰ ਹੋਈ ਬੀੜ ਤੇ ਦੂਜੀ ਦਮਦਮਾ ਸਾਹਿਬ ਵਿਖੇ ਮੁੜ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਬੀੜ ।
¹⁰ਨਾਲ, ਸਾਥ ।

੪੫੯

The author, Jit Singh Sital, clearly indicates that one granth is Amritsar prepared bir and second granth is Dam Dami bir of Guru Granth Sahib prepared by Bhai Mani Singh at Damdama Sahib

Dr. Balwant Singh Dhillon also published his Versions on Rattan Singh Bhangu in 2004AD. His opinion on these two Granths is same as of Jeet Singh Sital indicating one granth was Kartarpuri Bir and second one Damdami Bir prepared by Bhai Mani Singh In 1706 at Damdama Sahib.

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੰਥ ਪ੍ਰਕਾਸ਼

ਕ੍ਰਿਤ

ਸ. ਰਤਨ ਸਿੰਘ ਭੰਗੂ

SRI GUR PANTH PRAKASH

[A Source-book on Sikh History]

by

S. RATTAN SINGH BHANGU

(1782 (?) – 1846 A.D.)

Edited by

Dr. BALWANT SINGH DHILLON

PROFESSOR & HEAD, DEPTT. OF GURU NANAK STUDIES,
GURU NANAK DEV UNIVERSITY, AMRITSAR

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ :

ਸਿੰਘ ਬ੍ਰਦਰਜ਼

ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਪ੍ਰੈਲ 2004

PAGE 264

ਚੌਪਈ : ਜ਼ੋਰ ਪਾਇ ਸਿੰਘ ਫੌਜ ਨਿਕਾਰੀ। ਘੇਰਯੋ ਬਹੀਰ ਬਹੁ ਤੁੰਮਨ ਭਾਰੀ। ਨਿਕਾਲੀ, ਕੱਢੀ
ਤਿਨ ਮੈਂ ਗ੍ਰੰਥ ਤੁਰਤ ਥੇ ਦੋਇ। ਇਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰੀਏ ਦਮਦਮੀਏਂ ਜੋਇ। ੧੧੧।
ਘੇਰ ਲਯੋ ਤਿਨ ਅਗਯੋਂ ਆਇ। ਜੁਦੈ ਜੁਦੈ ਤੇ ਦਏ ਕਰਾਇ। ਵੱਧੇ ਵੱਖਰੇ
ਧਰ ਗਰੰਥ ਤਹਿ ਲੜੇ ਮਝੈਲ। ਰਖਤ ਹੁਤੇ ਬੇ ਸ਼ਸਤਰ ਗੈਲਾ। ੧੧੨। ਸਾਬ
ਘੜੀ ਕੁ ਲੜੇ ਫਿਰ ਲੀਨੇ ਮਾਰ। ਫਿਰ ਦਮਦਮੀਅਨੁ ਪਰ ਧਰੀ ਤਲਵਾਰ।
ਪਾਉ ਘੜੀ ਤਹਿ ਤੇਊ ਲੜੇ। ਬਿਨ ਹਥਿਆਰ ਹੁਤੇ ਕਯਾ ਕਰੇ। ੧੧੩। ਘੜੀ ਦਾ ਚੌਥਾ ਹਿੱਸਾ / ਉਹ
ਦੀਨ ਮਜ਼ਹਬ ਕਾ ਜੁੱਧ ਪਛਾਣ। ਢੀਮ ਸੋਟੇ ਕਰ ਮਾਰਨ ਤਾਣ।
ਢੀਮ ਸੋਟਨ ਤੇ ਕਬ ਵੇ ਮਰੈਂ। ਮਾਰ ਤੇਗ ਇਨ ਦੁਇ ਧੜ ਕਰੈਂ। ੧੧੪।

1. ਲੇਖਕ ਨੇ ਇਥੇ ਖ਼ਾਲਸਾ ਦਲ ਪਾਸ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੀਆਂ ਦੋ ਬੀੜਾਂ ਵੱਲ ਸੰਕੇਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਾਲੀ ਤੇ ਦੂਜੀ ਦਮਦਮਾ ਸਾਹਿਬ ਵਾਲੀ ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ।
2. ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸੰਗਰੂਰ ਦੇ ਮਹਿਲ ਕਲਾਂ ਬਲਾਕ ਵਿੱਚ ਇਕ ਪਿੰਡ।

Inspite of above two academic sources of evidence indicating the nature of these two Granth by well known scholars of Sikhism Harbhajan Singh misguides the readers and writes(32)

“ਬੁਢਾ ਦਲ ਦੇ ਦਮਦਮਾ ਸਾਹਿਬ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੰਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਦੇ ਬੁਢਾ ਦਲ ਵਿਚ ਰਹਿਣ ਤੋਂ ਰਤਨ ਸਿੰਘ ਭੰਗੂ ਦੇ ਦਮਦਮੀਆਂ ਅਤੇ ਅਮ੍ਰਿਤਸਰੀਆਂ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨਦੇਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਦਮਦਮੀਏ ਨਿਰੰਗ ਸਿੰਘਾਂ ਦਾ ਉਹੋ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਥਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਦੀ ਸੇਵਾ ਸੰਭਾਲ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਸ੍ਰੀ ਅਮ੍ਰਿਤਸਰ ਨਾਲ ਅਟੁਟ ਸੰਬੰਧ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਥੇ ਹੀ ਇਸ ਗ੍ਰੰਥ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਥੇ ਹੀ ਸ੍ਰੀ ਆਦਿ ਗ੍ਰੰਥ ਦੇ ਪਾਠ ਅਤੇ ਅਰਥਾਂ ਲਈ ਵਿਦਿਤ ਗਿਆਨੀਆਂ ਦੀ ਟਕਸਾਲ ਦੀ ਸਥਾਪਿਤੀ ਭਾਈ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਖ਼ਾਲਸਾ ਦਲ ਵਿਚ ਅਮ੍ਰਿਤਸਰੀ ਗਿਆਨੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ, ਇਸ ਦੀ ਬਾਣੀ ਦਾ ਪਾਠ, ਕੀਰਤਨ, ਕਥਾ ਆਦਿ ਖ਼ਾਲਸਾ ਜੀ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰਵਣ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਗ੍ਰੰਥ ਦੀ ਸੁਰਖਿਆ ਵਾਸਤੇ ਮਝੈਲਾਂ ਦੀ ਟੁਕੜੀ ਤਾਇਨਾਤ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਦੂਜਾ ਦਮਦਮੀਆਂ ਜਥਾ ਸ੍ਰੀ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਦੀ ਹਿਫ਼ਾਜ਼ਤ ਵਾਸਤੇ ਤਾਇਨਾਤ ਸੀ। ਇੰਝ ਭੰਗੂ ਦੇ ਕਥਨ ਤੋਂ ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਪਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਡੇ ਘਲੂਘਾਰੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬੀੜਾਂ ਦੁਰਾਨੀ ਸੈਨਾ ਦੇ ਹਥ ਲਗੀਆਂ। ਇਕ ਬੀੜ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਬੀੜ ਭਾਈ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਦੋਹਾਂ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਦੀ ਬਾਣੀ ਸੰਕਲਿਤ ਸੀ। ...” “ਵਡੇ ਘਲੂਘਾਰੇ ਸਮੇਂ ਬੀੜਾਂ ਦੇ ਗਵਾਹ ਜਾਣ ਸੰਬੰਧੀ ਭਾਈ ਮਹਿਤਾਬ ਸਿੰਘ ਮੀਰਾਕੋਟੀਏ ਦੇ ਪੋਤਰੇ ਭਾਈ ਰਤਨ ਸਿੰਘ ਭੰਗੂ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਿਖ ਪੰਥ ਦੇ ਹਾਲ ਘਰ ਦੀ ਵਿਰਾਸਤ ਤੋਂ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਗਏ ਸਨ, ‘ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਪੰਥ ਪ੍ਰਕਾਸ਼’ ਵਿਚ ਅਹਿਮ ਸੂਚਨਾ ਦਿਤੀ ਗਈ ਹੈ-ਜੇਰ ਪਾਇ ਸਿੰਘ ਬਹੀਰ ਨਿਕਾਰੀ। ਘੇਰਯੇ ਬਹੀਰ ਬਹੁ ਤੁੰਮਣ ਭਾਰੀ। ਤਿਨ ਮੈਂ ਗ੍ਰੰਥ ਤੁਰਤ ਥੇ ਦੇਇ। ਇਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰੀਏ ਦਮਦਮੀਏ ਜੇਇ। ਘੇਰ ਲਯੇ ਤਿਨ ਅਗਯੋ ਆਇ। ਜੁਦੈ ਜੁਦੈ ਤੇ ਦਏ ਕਰਾਇ। ਧਰ ਗ੍ਰੰਥ ਤਹਿ ਲੜੇ ਮਝੈਲ। ਰਖਤ ਹੁਤੇ ਥੇ ਸਸਤਰ ਗੈਲ। ਘੜੀ ਕੁ ਲੜੇ ਫਿਰ ਲੀਨੇ ਮਾਰ। ਫਿਰ ਦਮਦਮੀਆਂ ਪਰ ਧਰੀ ਤਲਵਾਰ। ਪਾਉ ਘੜੀ ਤਹਿ ਤੇਉ ਲੜੇ। ਬਿਨ ਹਥੀਆਰ ਹੁਤ ਕਯਾ ਕਰੇ। (ਪਦ 111-12) ‘ਭੰਗੂ’ ਦੀਆਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਤਰਾਂ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਪੂਰਵਕ ਸਮਝਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ‘ਖ਼ਾਲਸਾ ਦਲ’ ਵਿਚ ਦੋਵੇਂ ਗ੍ਰੰਥ ਤੁਰਦੇ ਸਨ। ਇਕ ਅਮ੍ਰਿਤਸਰੀਏ ਸਨ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦਮਦਮੀਏ ਸਨ। ਦੋਵੇਂ ਵਖ-ਵਖ ਘਿਰ ਗਏ ਸਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਦੁਸ਼ਮਣ ਦੀ ਫ਼ੌਜ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਬਹੁਤ ਵਧੀਕ ਸੀ। ਗ੍ਰੰਥ ਨੂੰ ਜ਼ਮੀਨ ਉਤੇ ਰਖ ਕੇ ਮਝੈਲਾਂ ਦੇ ਸੁਰਖਿਆ-ਦਸਤੇ ਨੇ ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਤਕ ਬੀਰਤਾ ਨਾਲ ਦੁਸ਼ਮਣ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਅੰਤ ਸਾਰੇ ਮਾਰੇ ਗਏ। ਫਿਰ ਦਮਦਮੀਆਂ ਉਤੇ ਹਮਲਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਹ ਹਥਿਆਰਹੀਣ ਥੋੜ੍ਹਾ ਸਮਾਂ ਲੜਾਈ ਕਰ ਕੇ ਜੁਝ ਗਏ। ਇੰਝ ਦੋਵੇਂ ਗ੍ਰੰਥ ਯੁਧ-ਭੂਮੀ ਵਿਚ ਵੈਰੀ ਹਥ ਲਗ ਗਏ। ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਗ੍ਰੰਥ ਅਦਿ ਗ੍ਰੰਥ ਦੇ ਦੋ ਸਰੂਪ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਦਾਂ ਵਿਚੋਂ ਵਿਵੇਕ ਨਾਲ ਹੀ ਨਿਸ਼ਾਨਦੇਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦਮਦਮੀਏ ਅਤੇ ਅਮ੍ਰਿਤਸਰੀਏ ਦਾ ਇਥੇ ਕੀ ਭਾਵ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ? ਕੁਝ ਲੋਕ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰੰਥ ਮੰਨਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਮਝੈਲਾਂ ਅਤੇ ਦਮਦਮੀਆਂ ਦੇ ਜੁਝ ਕੇ ਮਰਨ ਤੋਂ ਇਹ ਸਿਖਾਂ ਦੇ ਦੋ ਗਰੁਪ ਨਜ਼ਰ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿਚ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੇ ਦਮਦਮੇ ਪਧਾਰਨ ਮਗਰੋਂ ਇਹ ਸਥਾਨ ਅਜ ਤਕ ਨਿਰੰਗ ਫ਼ੌਜਾਂ ਦੀ ਛਾਉਣੀ ਬਣਿਆ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। “

Its correct meaning as Jit Singh Sital has translated is Amritsaria Granth. It was the Granth prepared by Guru Arjan in 1604 and installed at Sri Harmandar sahib and Damdami Granth as Damdami Birth of Sri Guru Granth Sahib ji prepared by mani Singh Dictated by Guru Gobind Singh Ji and adding 9th guru bani in kartarpuri Bir and standardising i1706 at Damdama Sahib.

It is ludicrous to read as Harbhajan Singh further writes about Bhai Mani Singh (33) “ਭਾਈ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਵਾਲੀ ਬੀੜ ਸੰਬੰਧੀ ਡਾ. ਮਾਨ ਇਹ ਸੰਦੇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੇ ਹਨ- ਓ. 1706 ਈ. ਵਿਚ ਆਦਿ ਗ੍ਰੰਥ ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਪਾਠ ਸੰਪਾਦਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਭਾਈ ਮਨੀ ਸਿੰਘ 20 ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਬੰਨੇ ਵਾਲੀ ਬੀੜ ਦਾ ਪਾਠ ਕਿਵੇਂ ਲਿਖ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਰਾਜਾ ਗੁਲਾਬ ਸਿੰਘ ਵਾਲੀ ਬੀੜ ਵਿਚ ਵਿਦਮਾਨ ਹੈ ? ਅ. 1713 ਤੋਂ 1818 ਤਕ ਇਹ ਬੀੜ ਕਿਥੇ ਸੀ ? ਏ. ਇਸ ਬੀੜ ਵਿਚ ਸਵਈਏ (33), ਸ਼ਬਦ ਹਜ਼ਾਰੇ, ਖ਼ਾਲਸਾ ਮਹਿਮਾ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੇ ਅਤੇ ਜ਼ਫ਼ਰਨਾਮਾ ਕੇਵਲ ਫ਼ਾਰਸੀ ਵਿਚ ਉਪਲਬਧ ਹੈ ? ਸ. ਇਸ ਵਿਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਬੀੜ ਨਾਲੋਂ ਕੁਝ ਛੰਦ ਵਧ-ਘਟ ਹਨ। ਸਾਡਾ ਮਤ ਹੈ- ਓ. ਜੇ ਬੀੜ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਭਾਈ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਤੋਂ ਲਿਖਵਾਈ ਸੀ, ਉਹ ਜ਼ਰੂਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨਾਲ ਹਜ਼ੂਰ ਸਾਹਿਬ ਪਹੁੰਚੀ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉਸੇ ਨੂੰ ਗੁਰਗਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਹੋਵੇਗੀ। ਭਾਈ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਕੋਲ ਉਸ ਦੀ ਕੋਈ ਪ੍ਰਤੀ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਆਦਿ ਗ੍ਰੰਥ ਦੇ ਜੇ ਉਤਾਰੇ ਪੰਥ ਵਿਚ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਮਿਲਦੇ ਸਨ, ਉਹ ਭਾਈ ਬੰਨੇ ਵਾਲੀ ਬੀੜ ਦੇ ਸਨ। ਭਾਈ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਕੋਲ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਵਾਲੀ ਤ੍ਰਿਲੋਕੀ-ਗਿਆਤਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇਕ ਵਾਰ ਲਿਖ ਕੇ ਸਾਰੀ ਬੀੜ ਜੁਬਾਨੀ ਯਾਦ ਕਰ ਲੈਂਦਾ। ਸੇ ਬੰਨੇ ਵਾਲੀ ਬੀੜ ਦਾ ਪਾਠ ਅੰਕਿਤ ਕਰਨਾ ਕੋਈ ਅਜਿਹੀ ਅਣਹੋਈ ਗਲ ਨਹੀਂ, ਜਿਸ ਦੀ ਕੋਈ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੋ ਗੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਸਕਦੀ!” . Harbhajan

Singh is misguiding the readers again to connect this Bir to Mani Singh in order to justify

Kesrar Singh Chhibar,s Brahmnicl Account. (34) “ਆਦਿ ਗ੍ਰੰਥ ਅਤੇ ਦਸਵੀਂ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੀ ਦਾ ਦੋਵੇਂ ਗ੍ਰੰਥ ਇਕ ਕਰਾਇਆ। ਦੋਹਾਂ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਦੀ ਜਿਲਦ ਇਕ ਕਰਿ ਬੰਧਾਈ। ਉਹ ਗ੍ਰੰਥ ਕਿਸੇ ਸਿਖ ਬਰੀਬ ਡਿਠਾ ਜਾਈ। (10/384) ਆਦਿ ਗ੍ਰੰਥ ਅਤੇ ਦਸਵੀਂ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੀ ਦਾ—ਦੋਵੇਂ ਗ੍ਰੰਥ ਇਕ ਕਰਾਇਆ। ਆਦਿ ਵਿਚੋਂ ਭਗਤ-ਬਾਣੀ ਜੁਦਾ ਕਰਿ ਲਿਖਾਇਆ। ਦੋਹਾਂ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਦੀ ਬੀੜ ਇਕ ਕਰਿ ਬੰਧਾਈ। ਉਹ ਘੁੰਥ ਕਿਸੇ ਗਰੀਬ ਸਿਖ ਡਿਠਾ ਜਾਂਗੀ। 10/384)” By reading below readers can make

their mind how Bhai Mani Singh can in 1710 AD per internal evidence add large amount of Apocryphal Hymns which were already rejected by Guru Gobind Singh Ji. Readers should know the reason of extra canonical compositions written in Banno version of Adi Granthbind

together with the Bir of **Dasam Granth attributed to Bhai Mani Singh** presently located in Delhi now?. Important Facts of Damdami Bir's Compilation in 1706 was that it **standardised and** established the final Pattern of Sri Guru Granth Sahib in 1706 AD as follows;

- (1). NITNEM Pattern at start of Guru Granth Sahib Ji which was not in many Birs available before 1706.
- (2). Khari Bir pattern was Prevalent in Lahore Area Birs. Therefore in Damdami BIR all kachi bani removed which was added by Bhai Banno.
- (3). Fixed the Tarteev (arrangement) of Guru Teg BahadUr Ji Bani in Damdami Bir

How Bhai Mani Singh who removed Kacchi bani from Banno version when he standardised the Damdami version can forget it? Readers are advised to read difference between Damdami Version of Guru Granth Sahib Ji prepared by By Mani Singh at Damdama in 1706 and Banno Version of Adi Granth (1670AD) as reported by Dr.C.Schackle below. My opinion is “ਹਾਲਾਕਿ ਜੋ ਪਾਪ ਭਾਈ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਨੇ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਡਾ.ਹਰਭਜਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਝੂਠੇ-ਝੂਠ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿਰ ਮੜ੍ਹਨ ਦਾ ਸੰਗੀਨ ਜੁਰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਝੂਠੇ-ਝੂਠ ਇਕ ਅਤਿ ਸਤਿਕਾਰਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪੰਥ ਵਿਚ ਬਦਨਾਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ!”

Can Harbhajan Singh Share with Panth what was His helplessness/Compulsion“ **ਮਜ਼ਬੂਰੀ**”. By wrting above misrepresentation of Bhai Mani Singh, Rattan Singh Bhangu, Jit Singh Sital and Dr. Balwant Singh Dhillon.

For Readers I will recommend if one wants to read the details of Banno Bir debate in detail please read the book “Authenticity of Kartarpuri Bir” By Daljit Singh (35) Please click on <http://www.globalsikhstudies.net/pdf/kartbir1.pdf>

Per Dr. C Schackle(36) read the main differences in summary between Banno version and Kartarpuri version which are as follows.

The principal points of difference from the modern standard text of printed editions, which follows the Damdamā version, lie in the omission of the Sopurakhu from the Rahirās and the inclusion of the following items here:

- 1 the hymn of Mīrā Bāī at the end of Rāg Mārū beginning
ਮਨੁ ਹਮਾਰਾ ਬਾਧਿਓ
- 2 the full text of the hymn of Gurū Arjan in Rāg Rāmkalī, beginning
ਰਣਕੁਝਨੜਾ ਗਾਉ ਸੁਖੀ
- 3 the full text of the hymn of Sūr Dās in Rāg Sāraṅg, beginning
ਹਓ ਕੇ ਸੰਗ ਬਸ ਹਰਿ

- 4 the placing of the 57 couplets (salok) of Gurū Tegh Bahādur after the Mundāvānī, instead of before;
- 5 the inclusion of several items now considered apocryphal between these couplets and the final Rāgmālā, including additional couplets of Gurū Nānak, the 'Ratanmālā' in Rāg Rāmkalī attributed to him, and the poem headed

ਹਕੀਕਤਿ ਰਾਹ ਮੁਕਾਮ ਰਾਜੇ ਸਿਵ ਠਾਡ ਕੀ

- 6 the inclusion of the traditional recipe for the preparation of the ink at the end of the volume, a normal feature of Banno texts, on whose supposed canonical status there is a caustic note in MK p 142. This reads (f 697):

ਸਿਆਹੀ ਕੀ ਬਿਧਿ ॥

1 ਸਿਰਿਸਾਹੀ ਕਜਲ ਵਜਲੁ

1 ਬੋਲੁ

2 ਗੁੰਦ ਕਿਕਰ ਕਾ

ਇਕ ਰਤੀ ਲਾਜਵਰਦ

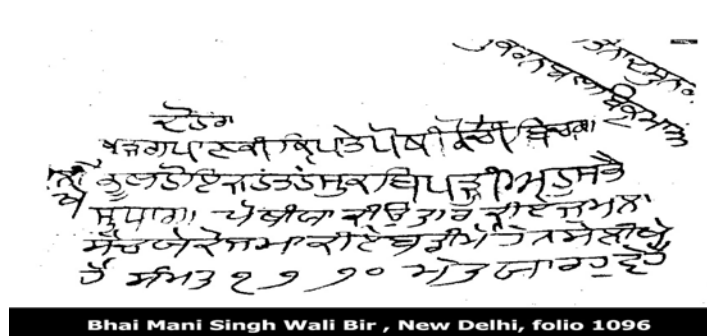
ਇਕ ਰਤੀ ਸੁਇਨਾ ॥ ਬਿਜੈਸਾਰ ਕਾ ਪਾਣੀ ਤਾਮੇ ਕਾ ਭਾਡਾ

ਨਿਮੁ ਕੀ ਲਕੜੀ ਦੂਰ ਕਾ ਕਜਲੁ ਦਿਹ ਵੀਹ ਘਸਣੀ

ਹਵਾਲ ਰਖਣੀ

If per Dr. Harbhajan Singh the Damdami Bir written by Bhai Mani Singh went to Hazoor sahib and got sanctified then who brought it back into Punjab? As it got lost in Wadha Ghalughara in 1762? Readers should know that Bhai Mani Singh wrote Damdami version of Sri Guru Granth in 1706. Internal evidence shows that this Delhi Bir, was written in 1713AD (Samat 1770) (37) as noted below. How can one imagine that a great personality like Bhai Mani Singh could forgot what he has written 7 years earlier per manuscriptal evidence so that in 1706 he will write Damdami version and in 1713 AD he will write Banno version ?

This is again a manipulation of evidence to justify Kesrar singh Chhibar,s Brahmnicl Account

Harbhjan is again misquoting that this bir with internal evidence of date Samat 1770(1713AD) is same as Giani Gian Singh quotes (38) "ਜੇ ਅਬਿ ਗ੍ਰੰਥ ਦਸਮ ਗੁਰੂ ਕੇਰਾ ਕਹਿਲਾਵਤ ਮਧ ਪੰਥ ਉਚੇਰਾ।ਸਤ੍ਰਾਂ ਸੈ ਅਠਤ੍ਰੇ ਸਾਲੈਂ। ਰਚੀ ਬੀੜ ਇਸ ਕੇਰ ਬਿਸਾਲੈਂ 80 ।ਤਾ ਕਾ ਭੋਗ ਹਕਾਯਤ ਪਰ ਹੈ ਜਾਨਤ ਸਿਖ ਗੁਰੂ ਕੇ ਬਰ ਹੈਂ।.. ਪੰਥ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਸਤਿਕਾਰ ਰਖਣ ਵਾਲੀ ਦਸਮ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੁਆਰਾ ਰਚਿਤ ਅਤੇ 1778 ਸੰਵਤ ਵਿਚ ਸੰਪਾਦਿਤ ਵਿਸ਼ਾਲ ਬੀੜ ਦਾ ਭੋਗ ਹਕਾਇਤਾਂ ਉਪਰ ਰਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਗੱਲ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਸਿਖ ਜਾਣਦੇ ਹਨ!" The above internal evidence shows the date written in the manuscript is 1713 AD (samat 1770) as noted above and not 1721 AD(samat 1778 ਸਤ੍ਰਾਂ ਸੈ ਅਠਤ੍ਰੇ ਸਾਲੈਂ). Intelligent Sikhs know to read the difference between letters 1713AD(samat 1770) and 1721 AD(samat 1778 ਸਤ੍ਰਾਂ ਸੈ ਅਠਤ੍ਰੇ ਸਾਲੈਂ). This is mockery of Scholarship Of Dr.Harbhajan Singh. He must find and present to the Panth Bir of Dasam Granth with internal evidence of dating 1721 AD (Samat 1778 ਸਤ੍ਰਾਂ ਸੈ ਅਠਤ੍ਰੇ ਸਾਲੈਂ).More over this bir contains both Aad Granth and dDasam Granth. What Giani Gian Singh reported in that Bir was only composition of Dasam Granth?

Academic issues of Dasam Granth attributed to Bhai Mani Singh

. **History:** No history of it before 1818 is traceable. No one knows where this bir was between 1713 and 1818? Harbhajan,s argument is contradicted by Jit Singh Sital and Budha Dal's academic view as outlined above. No year is written in the so-called Bhai Mani Singh letter. Dr. Dharampal Ashta says probable year 1716 because of Banda Singh was alive **Therefore internal evidence 1713CE (samat 1770) becomes questionable making the letter and this Bir questionable?. If in 1716 AD per Bhai Mani Singh letter only 303 chritars were found then how this bir written by Bhai mani singh in 1713 AD by internal evidence carries all 404 charitrs? Let respected Dr.Harbhajan Singh get its carbon dating examination?**

Textual analysis

- 1) The first portion of the Granth is Aad Granth which is bounded together in this Bir. The academic analysis shows that the contents are of the Banno version of Guru Granth Sahib and not the Damdami version. Compositions consistent with Banno version including apocryphal compositions attributed to Guru Nanak (Jit Dar Lakh Mohamada, Bai Atash Aab.), Mira Bai's Pada, full composition of Surdas, Ratan Mala, Hakikat Rah Mukam Rajey Shiv Nabh Ki and Ink recipe (all classical academic features of Banno Version) are present in this Manuscript.
- 2) There is no evidence of following compositions attributed to 10th Guru Ji in this manuscript of Dasam Granth(as noted in presently published volume since 1902 (compiled by Sodhak Committee in 1895 to 1896).
 - a) 33 saweey, b) Shabad hazarey, c) Khalsa Mehma, d) Zafarnama in Farsi only (who wrote Punjabi version?).**

The textual analysis of this Bir attributed to Bhai Mani Singh clearly shows that the Chhand count of this Bir is different from the presently published Dasam Granth. For example Ram Avtar in this Bir has 860 Saloks, but in the in presently published Dasam Granth there are 864 salokas. Krishan Avtar Saloks are 2447 in this Granth while in the present granth there are 2492 in number. Charitro Pakhyan has 7560 saloks in this Bir while presently published granth has 7555 salokas(39), (40)

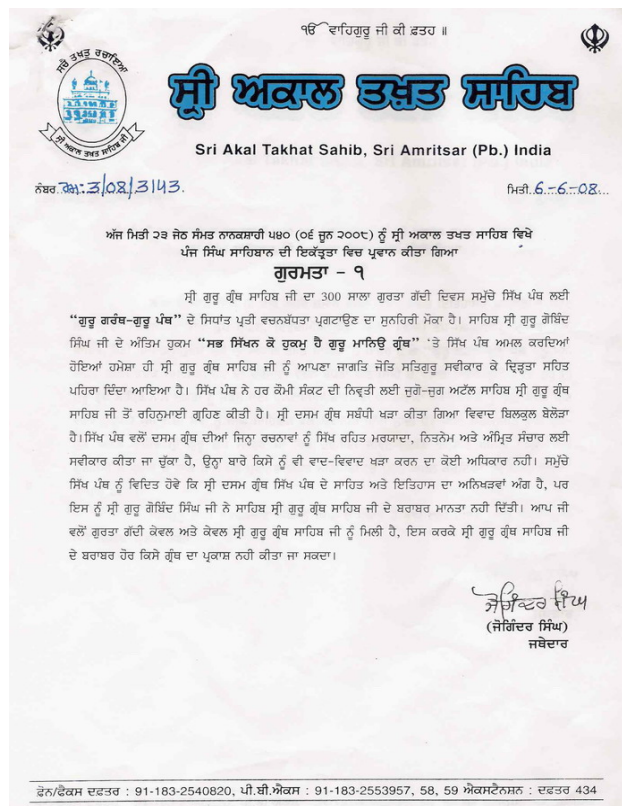
For history and textual analysis of this Bir by Dr.Rattan Singh Jaggi, Click on

<http://www.globalsikhstudies.net/pdf/Delhi%20Birh%20History%20and%20Textual%20analysis%20Aad%20&%20Dasm%20Grath%20Birh%20attributed%20to%20Bhai%20mani.pdf>

For history and textual analysis of this Bir by Dr.Balbir Singh, Click on
<http://www.globalsikhstudies.net/pdf/BALBIR%20SINGH%20MA%20Phd%20%20Textual%20Analysis%20of%200Anadpuri%20Birh.pdf>

8.Panthic Decisions on Sri Dasam Grnath in 21th Century (Gurmata June 6th 2010).

It is very significant that an Historic Gurmata was passed on June 6th 2008 during Tercentenary (300th Gurta Gaddi Diwas) of Sri Guru Granth Sahib celebration(41) . Harbhajan Singh and his group is silent on this gurmata. Thereby it appears they want to continue promoting their Decadent Movement of Parallel Granth In Sikhism. Avtar Singh Makkar President SGPC on Feb 14th made a statement which was reported in Ajit Newspaper on Feb 15th 2010 that SGPC will constitute High level committee to settle Dasam Granth Debate. Jathedar Sri akal Takhat made a similar statement on March 26th, 2010 which was published in Ajit Jalandhar March 27th 2010 News indicating that committee on Sri Dasam Granth will be constituted soon and people will be asked for written opinions to be sent to Sri Akal Takhat on Sri Dasam Granth for consideration in such committee. We have submitted our opinion to Sri Akal Takhat and will request Dr.Harbhajan Singh to do the same.

English Translation By Dr. Darshan Singh, Professor Emeritus, Punjab University. Chandigarh)

Victory to One, the Enlightener Wondrous God
Sri Akal Takhat Sahib
Sri Akal Takat Sahib, Sri Amritsar, Panjab, India

No: A:3/08/3143 June 06, 2008

Resolved and adopted in a meeting of the five high priests at Sri Akal Takhat Sahib today (June 06, 2008) Jeth 23, Sammat 540, Nanakshahi

Resolution in the name of the Guru -Gurmata # 1

Tercentenary (300th Gurta Gaddi Diwas) of Sri Guru Granth Sahib's coronation is a golden opportunity for the entire Sikh Panth, to submit in faith to the ideal of oneness of "*Guru's Granth-Guru Panth.*" In obedience of Guru Gobind Singh Ji's last command "*Accept Granth As Guru. This is my order for the Panth.*" The Sikh Panth has always stood by it and has been consistently blessed with guidance by living Light, eternal Guru for the solution of every national crisis. The current controversy about the Dasam Granth is totally uncalled for. No one has any right to create controversy about the specific writings contained in Dasam Granth that have been recognized and accepted by the Sikh Panth for Sikh Code of Conduct, prescribed recitation in daily prayer and Sikh baptismal(Khandey De Pahul). Be it known to the entire Sikh Panth that Sri Dasam Granth is an integral part of Sikh literature and history but, Guru Gobind Singh Ji did not recognize it equal to Sri Guru Granth Sahib Ji. Since, he bestowed Guruship only on Sri Guru Granth Sahib, therefore, no other Granth can be installed along with Sri Guru Granth Sahib.

Signed Joginder Singh Jathedar

Why Harbhajan Singh has no comment on “6 ਜੂਨ 2008 ਦਾ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਦਾ ਗੁਰਮਤਾ ?” as discussed above. Is any thing wrong in it? Does Harbhajan and his group approve it or not ?. Will request scholars like Dr.Jodh Singh and Harpal Singh Panu to write their opinion on it?

9. Is Tan Man Dhan Seva not a part of Sikhism? Misrepresentation of My Association with Scholars for promoting authentic Sikhism. Harbhajan writes on page 69 of his book that(42) :

ਮਸਲਾ ਆਤਮਾ ਰਾਮ ਦਾ : ਦੇਸ਼ ਛੱਡ ਕੇ ਧਨ ਕਮਾਉਣ ਵਾਸਤੇ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਚਲੇ ਗਏ ਕੁਝ ਸਿਖ (ਸਾਰੇ ਨਹੀਂ) ਅਜਿਹੇ ਹਨ, ਜੋ ਡਾਲਰ ਕਮਾ ਕੇ ਸਾਡੇ ਵਰਗੇ ਗ਼ਰੀਬ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਾਸੀਆਂ ਨਾਲੋਂ ਪਦਾਰਥਕ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਅਗੇ ਨਿਕਲ ਗਏ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਦੀਆਂ ਬੁਨਿਆਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਕੁਲੀ, ਗੁਲੀ ਅਤੇ ਜੁਲੀ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਭਲੀ-ਭਾਂਤ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜ਼ਰੂਰਤ ਤੋਂ ਕਿਤੇ ਵਧ ਧਨ ਕਮਾਉਣ ਪਿਛੇ ਉਸ ਦੀ ਕੇਵਲ ਇਕੋ ਭਾਵਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਚਾਂਦੀ ਦੇ ਸਿਕਿਆਂ ਦਾ ਰੋਅਬ ਸਾਧਨਹੀਣ ਭਰਾਵਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਪਰਵਿਰਤੀ ਕਾਰਨ ਸਾਡੇ ਉਹ ਭਰਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਜਾ ਕੇ ਚੰਗੀ ਕਮਾਈ ਕਰ ਲਈ ਹੈ, ਸਾਡੀ ਰਾਜਨੀਤੀ ਵਿਚ, ਸਾਡੇ ਵਿਦਿਅਕ ਅਦਾਰਿਆਂ ਵਿਚ, ਸਾਡੇ ਧਾਰਮਿਕ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵਿਚ ਦਖਲ ਦੇ ਕੇ ਸਾਨੂੰ ਸਾਡੀ ਗ਼ਰੀਬੀ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਅਮੀਰੀ ਦਾ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਇਹਸਾਸ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਕੀਮਤੀ ਲੈਪ-ਟਾਪਾਂ ਉਤੇ ਨਿਕੰਮੇ-ਨਿਕੰਮੇ ਚਾਰਟ ਬਣਾ ਕੇ, ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਾਜੈਕਟਰਾਂ, ਕੈਮਰਿਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਿਗਿਆਨਿਕ ਸੰਦਾਂ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਸਜਿਤ ਹੋ ਕੇ ਸਾਡੇ ਵਿਦਿਅਕ ਅਦਾਰਿਆਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਬਹੁਤ ਸੁਖਮ ਬੁਧੀ ਅਤੇ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਹੋਈ ਅਸੀਮ ਬੌਧਿਕ ਪ੍ਰਗਤੀ ਦਾ ਪਰਿਚਯ ਦੇ ਕੇ ਸਾਡੀ ਸਾਧਨਹੀਣਤਾ ਤੋਂ ਉਪਜੇ ਨਿਕੰਮੇਪਨ ਨੂੰ ਕੋਸਦਿਆਂ ਆਪਣੀ ਬੁਧੀਮਾਨਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਸਾਡੇ ਉਤੇ ਪਾਉਣ ਦਾ ਸਬਲ ਯਤਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਖੇਤਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਭਾਵੇਂ ਬੌਧਿਕ ਜਾਂ ਵਿਦਿਅਕ ਨਾ ਹੀ ਹੋਵੇ। ਅਸੀਂ ਆਰਥਿਕ ਤੌਰ ਤੇ ਗ਼ਰੀਬ ਜਿਹੇ

Dr. Harbhajann Singh above writing shows is that he Jealous of Sikhs who moved away from India. It is very unfortunate that he does not appreciate how the Sikhs moved out from India and how they worked hard to establish themselves and then Building sikh institutions of all kinds all around the world to carry on the message of Gurus. They are selfless workers and do all voluntary work.They do it because they believe and follow Guru Granth sahib only as the last command of Guru Gobind singh Ji to follow only shabad guru which reminds them everyday.

GG5 106 ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਨ ਤਨ ਤੇਰਾ ਧਨ ਭੀ ਤੇਰਾ ॥ ਤੂੰ ਠਾਕਰ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰਾ ॥

MAAJH, FIFTH MEHL: Mind and body are Yours; all wealth is Yours. You are my God, my Lord and Master. Body and soul and all riches are Yours. Yours is the Power, O Lord of the World. || 1 ||

GG5918 ਤਨ ਮਨ ਧਨ ਸਭ ਸਉਪਿ ਗੁਰ ਕਉ ਹਕਮਿ ਮੰਨਿਐ ਪਾਈਐ ॥ ਹਕਮ ਮੰਨਿਹ ਗੁਰੁ ਕੇਰਾ ਗਾਵਹ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ॥

Surrender body, mind, wealth, and everything to the Guru; obey the Order of His Will, and you will find Hi Him. Obey the Hukam of the Guru's Command, and sing the True Word of His Bani in Guru Granth sahib(No to Kachi Bani In Dasam Granth which is not accepted by The Panth)

GGS 804 ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ਅਰਪਉ ਸਭੁ ਅਪਨਾ ॥ ਕਵਨ ਸੁ ਮਤਿ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਨਾ ॥

BILAAVAL, FIFTH MEHL: Body, mind, wealth and everything, I surrender to my Lord. What is that wisdom, by which I may come to chant the Name of the Lord, Har, Har?

GGS 1117 ਇਹੁ ਤਨੁ ਮਨੁ ਤੇਰਾ ਸਭਿ ਗਣ ਤੇਰੇ ॥ ਖੰਨੀਐ ਵੰਞਾ ਦਰਸਨੁ ਤੇਰੇ ॥

This body and mind are Yours; all virtues are Yours. I am a sacrifice, every little bit, to Your Darshan.

Dr. Harbhajann Singh blames me for remuneration of scholars attending conferences or writing articles for our Web. All Organizations including universities/ SGPC which invite scholars or katha Wachaks/Kirtani jathas/ Higher Sikh clergy for presentation of their viewpoint in lecture form/katha/keertan in gurudwaras or any other institutions are always compensated for their work including board/Lodging and travel expenses. This is part of our community Seva. Sikhism teaches the Sikhs to do Seva with Tan, Man and Dhan. I have done my seva as a Sikh and proud of it per Sikh principles. Did I do anything wrong for my volunteer work for the panth? Request the readers to review my contribution to Sikh studies and decide on the issue themselves.

A. My mission is very clear. On our Web Site [www. Globalsikhstudies.net](http://www.Globalsikhstudies.net). (43) it reads as “Dr Jasbir Singh Mann remarks that like Carlyle had rightly observed about History itself, that Sikh history too is without doubt the essence of innumerable biographies of numberless martyrs, saint-soldiers and scholars who appeared on the national & international scene again and again whenever the community faced critical situations, whether in the field of politics, religions or plain social or cultural fields. Sikhs started migrating to North America as early as 1890. They initially went through a struggle of existence, identity and faced difficulties in spreading the authentic message of Sikhism and its history. Now, Sikhism has become the world's fifth largest religion. Sikh studies are currently going on worldwide and there is a need to encourage the sharing of the authentic message of the Sri Guru Granth Sahib, not only to help those who are unwittingly unfortunate to miss the message themselves, but also to dissuade those who misrepresent and misinterpret Sikhism by ideological and political blinkers along with missionary paradigms. It was this ongoing process with the late Sardar Daljeet Singh and his distinguished colleagues, the late Justice Gurdev Singh, S. Jagjit Singh..... were called upon to face, in spite of the gulf between the resources of the two sides, and they successfully met this onslaught on the Sikh way of life through vast literature in the form of books, articles, reviews and by holding international Conferences. No understanding of Sikhism and its history can be rational or authentic, until the study includes the Guru Granth Sahib and the history of the Guru period. Otherwise uni-dimensional studies cannot obviously be objective and valid. The Sikh community welcomes all scholars doing genuine research and will provide them with a vast array of resources. All the authors felt that authentic Sikhism must be shared with all host societies in this world, and if such an effort is not made now then there can be many deleterious effects in future such as :

- There will be tremendous socio-psychological repercussions in the understanding of Sikh religion by the future generations, especially those born outside of India ,
- The Western world will have a lopsided view of Sikhism
- There will be erosion in the Doctrinal base of Sikhism as enshrined in SGGS
- It will reflect a failure of Sikh custodians and academicians to fulfill their moral duty

We are thankful to all the authors who joined us in this serious and gigantic effort to educate the world community, Students & Scholars to re-think the fundamentals of modern sciences within the framework of Sikhism. It is our hope that our effort to compile this non-profit website will help the Sikhs to enlighten the richness of their heritage, for outsiders it will provide a better understanding and will attempt to bridge all gaps.

B. NOTE Our Academic sponsored work over last two and half decades promoting Authentic Sikhism in west is well recorded on our web [www. Globalsikhstudies.net](http://www.Globalsikhstudies.net).

LIST OF INTERNATIONAL CONFERENCES AND SEMINARS sponsored since 1988

- 1988 • Conference of Sikh Studies, California State University, Long Beach
 1990 • International Conferences on Sikh Studies, London, Toronto University, University of British Columbia, Berkeley University, Washington, New York, and Chicago
 1993 • Dr. Gobind Singh Mansukhani Memorial Seminar for his contribution to Sikh Studies at Sikh Center of Orange County; Santa Ana, CA
 1994 • International Conferences on Sikh studies, York University, Toronto; UBC, Vancouver B.C; Oakland University, Michigan; UC Berkeley; Washington; New Jersey; Santa Ana, CA
 1995 • Miri Piri conferences, Mt. San Antonio College, Walnut, CA; San Jose, CA; Fresno, CA; Stockton, CA; Espanola, NM
 1996 • 289th Gurgadee Diwas Seminar at Tiera Buena Gurdwara, Yuba City, CA. (Held during the annual gathering of Sikhs where 30,000-40,000 are in attendance from all over the world.)
 2000 • International Conferences on Sikh Studies, Mt. San Antonio College, Walnut, CA; San Jose State University, CA; University of Toronto, Mississauga; Oakland University, Michigan; Vancouver, BC; New York, NY
 2004 • International Conferences on Sikh Studies in Celebration of Four Hundred Years of Compilation of Guru Granth Sahib . Mt. SAC College, Walnut, CA; UC Santa Barbra, CA; San Jose St Univ, San Jose, CA; British Columbia Institute of Technology, Burnaby, BC; Edmonton; York University, Toronto; Hofstra University, Hempstead, NY; George Mason Univ, Fairfax, VA
 International Sikh Conference, North America - <http://www.internationalsikhconference.org/>

All papers have been put together into book form and posted on our web.

C.Does Dr. Harbhajan Singh and scholars of his ilk do not accept any remuneration for their write ups? Do they not receive any compensation for boarding/Lodging and travel expenses? . Issue is what evidence on the Authenticity of Sri Dasam Granth he read after Gurmat College has changed his thoughts? Is there any other reason?. He writes in his book pageXXXVI “

ਗੁਰਮਤਿ ਕਾਲਿਜ ਵਿਚ ਪੜ੍ਹਨ ਸਮੇਂ, ਸਾਨੂੰ ਇਹੋ ਤਾਲੀਮ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਗ੍ਰੰਥ ਸ਼੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਰਚਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹੋ ਬੇਤੁਕੀ ਗੱਲ ਕਈ ਸਾਲ ਮਨ ਵਿਚ ਵਸੀ ਵੀ ਰਹੀ, ਪਰ ਜਿਉਂ-ਜਿਉਂ ਇਸ ਗ੍ਰੰਥ ਦੀਆਂ ਬਾਣੀਆਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰ ਸਹਿਤ ਪੜ੍ਹਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲਦਾ ਗਿਆ, ਇਸ ਦੀ ਉਚਤਾ ਹਿਰਦੇ-ਘਰ ਵਿਚ ਵਸਦੀ ਗਈ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਪਾਵਨ ਗ੍ਰੰਥ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਸੁਣ-ਸੁਣਾ ਕੇ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ, ਉਸ ਮਹਿਮਾ ਵਿਚ ਸੁਰਤਿ ਇਕ-ਰਸ ਕਰ ਕੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਹਰ ਉਚਾਈ ਦਾ ਸੁਖਦ ਅਨੁਭਵ ਕਰ ਕੇ ਵਡਿਆਈ ਵਿਚ ਲਿਪਤ ਹੋਣ ਦਾ ਸੌਭਾਗ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਕੁਝ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਮਨ ਵਿਚ ਇਹ ਲਾਲਸਾ ਪ੍ਰਬਲ ਹੋ ਰਹੀ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਵਿਚ ਚਲਾਈ ਜਾ ਰਹੀ ਪੰਥ-ਘਾਤਕ ਲਹਿਰ ਨੂੰ ਠੱਲ੍ਹ ਪਾਉਣ ਅਤੇ ਅਣਭੋਲ ਪਾਠਕ ਤਕ ਇਸ ਅਦੁਤੀ ਗ੍ਰੰਥ ਦੀ ਠੀਕ ਤਸਵੀਰ ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕਰਨ ਵਿਚ ਆਪਣਾ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਯੋਗਦਾਨ ਦੇਣ ਦੀ ਫ਼ਰਜ਼-ਪੂਰਤੀ ਮੇਰੇ ਸਿਰ ਉਤੇ ਗੁਰੂ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਹੈ। ਛੋਟੇ-ਛੋਟੇ ਉਪਰਾਲੇ

Harbhajan has read Kahan Singh Nabha, Giani Gian Singh and Rattan Singh Bhangu. Why he is misquoting and misinterpreting them on the issue of Dasam Granth authenticity?. Even Dr Balbir Singh founder of the center where Harbhajn is now project Director, had requested for need of more research on all aspects of Dasam Granth in his research work. Why Harbhajan is silent on the issue?Is there any other force which changed his view point after Gurmat College?I have noted Harbhajan Singh,s name in document titled - R.S.S. New List at web page WAKE UP KHALSA in LIBRARYYY LINK UNDER DOCUMENTS. (44a) Click <http://www.wakeupkhalsa.com/show-document.php?docid=19>

Recently Sikh Bulletin(44b) has also published the same Circular of Rashtria Sikh Sangat .March-April 2010 ਚੇਤ-ਵੈਸਾਖ ੫੪੨ ਨਾਨਕਸ਼ਾਹੀ editor@sikhbulletin.com Volume 12 Number 3&4Published by: Khalsa Tricentennial Foundation of N.A. Inc; 3524 Rocky Ridge Way, El Dorado Hills, CA 95762, USA Fax (916) 933-5808Khalsa Tricentennial Foundation of N.A. Inc. is a religious tax-exempt California Corporation.

I hope it is not true and will request Harbhajan and others to clarify their stand point about the above postings.

SUBJECT: GUR IQBAL SINGH NOW IN PLATFORM OF RSS

July 9, 2009 Surjeet Singh Khalsa

Please put this on your news/article section under the heading: The RSS Network among the Sikhs RahstriyaSikh Sangat, the Sikh wing of RSS the Hindu militantorganisation in its Nagpur meeting has conferred status

of permanent invitees on certain Sikhs (B team). It further declared that RSS would even like to honour

certain individuals publicly. The Punjabi email has following names. Special Invitees to the meetings of the RSS:

1. Pritam Singh Bhatia, Faridabad 2. Giani Kulwinder Singh 3. Gurcharanjit Singh Lamba 4. Dr. Gurdip Singh Jagbir, Punjab Radio, London 5. Dr. Harpal Singh Pannu, Patiala University 6. Dr. Jodh Singh, Patiala University 7. Prof. Harbhajan Singh Dehradun 8. Ratinder Singh Indore (he is head of the team that publishes 'Panthic weekly' on internet) 9. Kashmir Singh Patiala University 10. Guriqbal Singh Mata Kaulan Taksal (Religious preacher) 11. Harbans Singh Jagadhari (Religious preacher) 12. Giani Pooran Singh, (ex Jathedar Akal Takhat) 13. Sant Hari Singh Zira 14. Prof. Davinder Singh Jammu (writer) 15. Prof. Davinder Singh Mohali (writer) 16. ADS Mangat Canada (we daily receive propaganda mails from him. Usually it is the news clippings) 17. Inder Singh (Has been too much active on internet) All these are Dasam Granthis and the touts of the RSS. Panth beware of their conspiracies. Let us have social boycott of these Panthic Ghadaars/traitors.

Surjeet Singh Khalsa

ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਆਰਿਸ਼ੱਖ ਸੰਗਤ ਦੀ 25 | 5 | 2009 ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ (ਸਰਕੂਲਰ) ਨਾਗਪੁਰ 25 | 5 | 2009 ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਆਰਿਸ਼ੱਖ ਸੰਗਤ ਦੀ ਏਪਕਸ ਕਮੇਟੀ ਵਿੱਚ ਮੈਂਬਰ ਚੁਣੇ ਗਏ: ਚਿਰੰਜੀਵ ਸਿੰਘ ਸਰਪਰਸਤ, ਰੁਲਦਾ ਸਿੰਘ ਪਰਧਾਨ, ਵੀਰੇਂਦਰ ਸਿੰਘ ਦਿੱਲੀ, ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ ਜੈਪੁਰ, ਰਿਵੇਂਦਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਦਿੱਲੀ, ਜਗਜੀਵਨਜੋਤ ਸਿੰਘ ਉਤਰਾ ਚਲ, ਡਾ. ਜਸਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਡਾ. ਅਵਤਾਰ ਸਿੰਘ ਸ਼ਾਸਤਰੀ, ਬਾਬੂ ਸਿੰਘ ਦੁਖੀਆ, ਦਲਜੀਤ ਸਿੰਘ ਖਾਲਸਾ, ਰਿਜੰਦਰ ਸਿੰਘ ਭੰਗੂ, ਰਣਜੀਤ ਸਿੰਘ ਰਾਣਾਬਰਿਮੰਘਮ, ਮਨਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸਰਸਾ, ਵਿੰਗ ਕਮ ਡਰ ਜੇ। ਐਸ। ਚੱਢਾ, ਪਰੂਪ ਸਿੰਘ ਫ਼ੈਜ਼ਦਾਦ, ਰਣਬੀਰ ਸਿੰਘ, ਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ ਫ਼ੈਜ਼ੀ। ਏਪਕਸ ਕਮੇਟੀ ਦੀਆਂ ਬੈਠਕਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ਪਰ ਸੱਦੇ ਜਾਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿਚ: ਪਰੀਤਮ ਸਿੰਘ ਭਾਟੀਆ ਫ਼ਰੀਦਾਬਾਦ, ਗਿਆਨੀ ਕੁਲਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਗੁਰਚਰਨਜੀਤ ਸਿੰਘ ਲਾਬਾ ਸੰਤ ਸਿਪਾਹੀ, ਡਾ. ਗੁਰਦੀਪ ਸਿੰਘ ਜਗਬੀਰਪੰਜਾਬ ਰੇਡੀਓ ਲੰਡਨ, ਡਾ. ਹਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਪੰਨੂ ਪਿਟਆਲਾ ਯੂਨੀਵਰਿਸਟੀ, ਡਾ. ਜੋਧ ਸਿੰਘ ਪਿਟਆਲਾ ਯੂਨੀਵਰਿਸਟੀ, ਪਰੋ. ਹਰਭਜਨ ਸਿੰਘ ਡੇਹਰਾਦੂਨ, ਰਿਤੰਦਰ ਸਿੰਘ ਇੰਦੌਰ, ਕਸ਼ਮੀਰ ਸਿੰਘ ਪਿਟਆਲਾ ਯੂਨੀਵਰਿਸਟੀ, ਗੁਰਇਕਬਾਲ ਸਿੰਘ ਕੋਲ ਟਕਸਾਲ, ਰਾਗੀ ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ ਜਗਾਧਰੀ, ਗਿਆਨੀ ਪੂਰਨ ਸਿੰਘ, ਸੰਤ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਜੀਰਾ, ਪਰੋ. ਦਿਵੰਦਰ ਸਿੰਘ ਜੰਮੂ, ਪਰੋ. ਦਿਵੰਦਰ ਸਿੰਘ ਮੋਹਾਲੀ, ਏ। ਡੀ। ਐਸ। ਮਗਟਕਨੇਡਾ, ਇੰਦਰ ਸਿੰਘ। ਰਾਸ਼ਟਰ ਸੋਇਮ ਸੇਵਕ ਸੰਘ ਵੱਲੋਂ ਸਰੀ ਕੁਲਦੀਪਚੰਦ ਅਗਨੀਹੋਤਰੀ ਇਸ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸੰਚਾਲਕ ਬਣਾਏ ਗਏ। ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਆਚੂਜਾ ਜਬਲਪੁਰ ਦੇ ਨਿਯਨ ਤੇ ਦੇ ਮਿੰਟ ਦਾ ਮੇਨਧਾਰਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਮਤਾ ਪਾਸ ਹੋਇਆ ਕਿ ਸੰਤ ਹਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਧੁੰਮਾ, ਭਾਈ ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ ਅਖੰਡ ਕੀਰਤਨੀ ਜਥਾ, ਗਿਆਨੀ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਵੇਦਾਤੀ, ਸੰਤ ਸੁਧ ਸਿੰਘ, ਸੰਤ ਬੇਅੰਤ ਸਿੰਘ, ਸੰਤ ਸੁਖਦੇਵ ਸਿੰਘ, ਨਿਹੰਗਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ, ਨਿਹੰਗ ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ, ਸੰਤ ਗਿਆਨਦੇਵ ਸਿੰਘ, ਸੰਤ ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਸੀਚੇਵਾਲ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਨਮਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

Readers can interpret themselves who is compensating who for this deep rooted anti panthic conspiracy as outlined above. Can Harbhajan Singh share with Panth what is His helplessness/Compulsion “ਮਜ਼ਬੂਰੀ” or otherwise must controvert above postings ASAP and clarify this issue before the Panth after investigation if he wishes to do so.

10. NO response to Real academic issue raised by me based on Evidence so Far.

I discovered a 18th century Dasam Granth manuscript in the British library (45) that matches the contents and arrangements of compositions with the currently prepared Dasam Granth corrected by the Sodhak committee during 1895-1896 AD by consulting 32 Dasam Granth Birs. My academic findings has been misquoted and termed as 'misinterpretations' and 'misrepresentation' by Harbhajan Singh group

without submitting any valid evidence. The obvious question is, 'Is this similarity between the two Granths a coincidence or a planned fabrication? Harbhajan group failed to respond to this real academic issue raised by me based on concrete evidence so far. I am writing it again for the benefit of our readers.

Granth with title as "Sri Dasam Granth" Or "Dasam Patshahi Sri Guru Granth Sahib Ji" have been seen in circulation in Title prints with fixed compositions and arrangement of contents published after correction of 32 Granths by Sodhak committee since 1898 AD onwards. Review of Literature shows No Granth with Title Sri Dasam Granth or Dasmi Patshahi Ka Granth (with fixed pattern of Compositions) was seen in Punjab or Delhi area Sikh institutions in 18th century. Indian Sources, Persian sources & over 30 European sources are silent about this Granth In 18th Century. In Literature Title of "Dasmi Patshahi Granth" was first time reported by Malcolm in 1810 AD (early 19th century). Then onwards in early 19th century such granths started appearing in Sikh institutions in Punjab initially in hand written Birs and then in print in 19th century.

No Granth similar to the pattern of published Dasam Granth is mentioned by Chhibar in his classical book Bansavali Nama (1769-1779 AD). He mentions names such as, Smundsagar, Avtarlila, Bachittar Natak, Chota Janmyo Granth. Sarup Das Bhalla in Mehma Parkash (1776 AD) only mentions Vidya Sagar Granth.

After Charles Wilkin goes to Patna in 1781 AD., in 1783 AD manuscript of Dasmi Patshi Granth appears in Calcutta, a copy of which was later put into British Library where Charles Wilkin was a Librarian. Interestingly, it matches in all the contents and arrangements of compositions with the currently prepared Dasam Granth corrected by the Sodhak committee in 1895-1896 AD. The obvious question therefore is, 'Is this similarity between the two Granths a coincidence or a planned fabrication?'

History of Manuscript, Mss D5 Punjabi(HT Colebrook)

John Malcom came to Punjab with Lord Lake in 1805. He was accompanied by Raja Bhag Singh of Jind up to the Byas River. He could get only one copy of Guru Granth Sahib from Punjab but in Calcutta he got the copy of Dasmi Patshahi Ka Granth which was procured by HT Colebrook, an administrator and attorney by profession in Calcutta during 1805 AD per discussion of Malcolm. Historically speaking Colebrook never visited Punjab. Malcolm used this Granth for writing his account of "Sketch of the Sikhs", first published in 1810 AD. HT Colebrook then donated this Bir to British Library in 1812 or 1819 AD. It has no colophon but by Malcolm's account the history can be traced to Colebrook only until when he procured in 1805 AD per above argument. There is no clear-cut history of the custodians of this Bir. Question arises as to from where Colebrook procured this Bir which matches with DG corrected by Sodhak Committee in 1897 AD (See Discussion Below)

Chhand count of Text in published Bir of Dasam Granth Bir By Sodhak committee(1895-1896) from 32 Various Dasam Granths and British Library MSS D5 Punjabi (Colebrook HT 1783 AD)

#	Name of composition	Published Bir	BL MSS D5 Colebrook
1	Japu	198	198
2	Akaal Ustat	271 ½	271 1/2
3	Bachittar Natak	471	471
4	Chandi Charitar 1	233	233
5	Chandi Charitar 2	262	262
6	Var Bhagoti Ji	55	55
7	Gian Prabodh	336	336
8a	Chaubis Avtaar	No AFZU	No AFZU
8b	Ram Avtaar	864	864
8c	Krishan Avtaar	2492	2490
8d	22 nd & 23 rd Avtaar	10	10
8e	Kal Ki	588	588
8f	Mir Mehdi	11	11
9	Brahma Avtaar	323	323
10a	Rudra Avtaar (Dat)	498	498
10b	Rudra Avtaar (Parasnath)	358	358
11	Swaeey	33	32

12	Shabad Hazare	10	7
13	Khalsa Mehma	4	4
14	Shastar Nam Mala	1318	1318
15	Chiritropakhian	7555	7556
16	Zafarnama & Hakiats	Zafarnama & 12 Hakiats in Gurmukhi (No AFZU) Manual count 858	Zafarnama & 12 Hakiats in Gurmukhi (858 AFZU)

1. Title page BL MSS D5 (Colebrook Dasam Granth)

ਗੁਰਮੁਖੀ ਗ੍ਰੰਥ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥੀ ਪਾਤਸਾਹਿ ॥
ਜਾਨਕ ਪੰਥੀ ਕਾ ੦ ਯੰ ੧ ੧੯੦੬

2. TATKARA of BL MSS D5 Punjabi (Colebrook Dasam Granth) matching to have all compositions as noted in Published Dasam Granth as corrected and compiled by Sodhak Committee in 1897 AD. (See following 18 Pages for Details)

<p>ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ</p> <p>ਤਤਕਰਾਸੁਚੀਪਤਿਪੋਥੀਕਾ॥ ਜਾਪੁ॥</p> <p>ਸ੍ਰੀਸੁਖਵਾਕਪਾਤਸਾਹੀ ੧੦॥</p> <p>ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ</p> <p>ਉਤਰਖਾਸੇਟਸਖਤਕਾਪਾਤਸਾਹੀ ੧੦॥</p> <p>ਅਕਾਲਪੁਰਖਕੀਰਛਾਹਮਨੈ॥</p> <p>ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ</p> <p>ਅਬਥਾਓਤਨਾਟਕਗਿਥਲਿਖਯੋਗੇ॥</p> <p>ਪਾਤਸਾਹੀ ੧੦ ਨਮਸਕਰਸ੍ਰੀਖੜਗਕੋਕੋ</p> <p>ਤਮਗੀਮਹਿਮਾਅਪਰਾਅਪਾਰਾ॥</p> <p>ਰਚਾਥੈਰਬਾਦੀਬਿਧਤੇਅਪਾਰੰ ੩</p> <p>ਜਿਨੈਬੋਦਪਠਿਯੋਸੁਬੇਦੀਕਾਏ॥</p> <p>ਬਹੁਗਥਿਖਾਧਥਾਧਿਯੋ॥ ੪</p> <p>ਅਬਮੈਅਪਨੀਕਥਾਬਖਾਨੈ॥ ੬॥</p> <p>ਅਬਕਥਿਜਨਮਕਥਨੈ॥ ੬॥</p> <p>ਗਾਜਸਾਜਯਮਪਰਜਥਆਯੋ॥ ੮</p> <p>ਬਹੁਤਕਾਲਇਹਭਾਂਤਿਬਿਤਯੋ॥ ੯</p> <p>ਬਹੁਤਬਗਥਇਹਭਾਂਤਿਬਿਤਯੋ॥ ੧੦</p> <p>ਗਯੋਖਾਨਜਾਦਾਪਿਤਾਪਾਸੰਭਯੋ॥ ੧੧</p> <p>ਜੁਪਭਯੋਇਹਭਾਂਤਿਅਪਾਰੰ॥ ੧੨</p> <p>ਇਹਬਿਧਸੋਬਪਭਯੋਜੁਛਾਗਾ॥ ੧੩</p> <p>ਸਰਬਕਾਲਸਭਸਾਧਉਬਾਰੇ ੧੪</p> <p>ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ</p>	<p>ਅਬਚੰਡੀਚਰਿਤਉਕਠਿਥਿਲਾਜਾ॥</p> <p>ਆਦਿਅਪਰਾਅਲੇਖਅਨੰਤਅਕਾਲੰ ੧</p> <p>ਬਹੁਗਿਭਇਠਿਮਾਖਾਸੁਰਤਿਨਤੋਕਿਆ ੨</p> <p>ਏਪਚੰਡਕਾਪੁਇਗਈਸੁਰਪਤਿਕੋਦੋਰਜ੩</p> <p>ਸੇਰੁਸੁਨਿਠਿਜਥਦੈਤਨਕੋਤਬਚੰਡਪ੍ਰਥ ੪</p> <p>ਘਾਇਲਾਘੁਸਤਕੋਟਜਾਇਪੁਕਾਰੇਸੁਭਪੈ ੫</p> <p>ਤੁਛਬਦੇਭਜਕੈਰਨਤਿਆਗਕੈਸੁਭ ੬</p> <p>ਜਥਨਿਸੁਭਗਨਮਾਗਿਠਿਦੇਵੀਇਹ ੭</p> <p>ਤਾਜਿਗਾਇਠਿਮਘਵਾਜਿਨਕੇਰੁਗਥ ੮</p> <p>ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ</p> <p>ਅਬਚੰਡੀਚਰਿਤਲਿਖਯੋਗੇ ਨਿਗਾਠੰਦ ੧</p> <p>ਮਠਿਕਟਟੀਤਸੁਰਯੋ॥ ੧</p> <p>ਦੇਵਿਸਤਬਯਾਜੀਯ ੨</p> <p>ਇਹਬਿਧਦੈਤਸੇਘਾਰਕਮਛਲਾ ੩</p> <p>ਸੁਨੀਕੁਪਾਇਮਗਾਬਚੰਡਸੁਭਕਾਠੀ ੪</p> <p>ਸੁਭਨਿਸੁਭਸੁਠੇਜਥੈਰਕਤਬਿਠਜਪ ੫</p> <p>ਲਘੁਭੁਤਜੁਇਠੋਸੁਠਿਯੋਸੁਭਗਯੋ ੬</p> <p>ਜੈਸਥਦਦੇਵਪੁਕਾਰਯੋ॥ ੭</p> <p>ਭੁਯੋਯੋਈਪੜਚਉਸਠਗਯੋ॥ ੮</p> <p>ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ</p> <p>ਵਰੁਛਿਭਾਉਤੀਜੀਕੀਪਤਸਾਹੀ ੧੦</p> <p>ਪ੍ਰਥਮਤਗਉਤੀਸਿਮਰਕੈਗੁਰਨਾਨਕਲਈ</p>	<p>?</p> <p>ਪੰਨੇ ੨੫</p> <p>ਪੰਨੇ ੨੫</p> <p>ਪੰਨੇ ੨੬</p> <p>ਪੰਨੇ ੨੮</p> <p>ਪੰਨੇ ੨੮</p> <p>ਪੰਨੇ ੩੧</p> <p>ਪੰਨੇ ੩੨</p> <p>ਪੰਨੇ ੩੩</p> <p>ਪੰਨੇ ੩੬</p> <p>ਪੰਨੇ ੩੬</p> <p>ਪੰਨੇ ੩੬</p> <p>ਪੰਨੇ ੩੫</p> <p>ਪੰਨੇ ੩੫</p> <p>ਪੰਨੇ ੩੭</p> <p>ਪੰਨੇ ੩੭</p> <p>ਪੰਨੇ ੩੮</p> <p>ਪੰਨੇ ੪੦</p> <p>ਪੰਨੇ ੪੦</p> <p>ਪੰਨੇ ੪੦</p>
---	---	---

ਅਬਿਸਨਾ ਅਵਤਾਰ ਕਥਨੀ ॥ ੧੩ ॥	ਪੰਨੇ ੬੩
ਅਬਿਗਿਆਨ ਪ੍ਰਬੰਧ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਖਾਯੋ ਪਤਸਪੀ ੧੦	ਪੰਨੇ ੬੩
ਦੇਵ ਬਰਣ ਸੁਕਰ ਟਿਸਿਕਾ ਮਨੁਗਨ ਪੁਛ ਸਮ ੨	ਪੰਨੇ ੬੪
ਅਬਰਾਜਾ ਪ੍ਰੀਛ ਤਰੋਕਾ ਕਥਨੀ ॥ ਏਕਾ ਵਿਵਸ ਪ੍ਰਛ ਤਰੀ	ਪੰਨੇ ੬੪
ਰਾਜਾ ਜਨਮੇ ਜਾਗ ਪਾਠ ਤਰੋਕਾ ॥	ਪੰਨੇ ੬੪
ਇਤੀ ਜਨਮੇ ਜਾਗ ਪਾਠ ਤਰੋਕਾ ॥	ਪੰਨੇ ੬੪
ਇਤੀ ਅਜੈ ਸਿਖ ਕਾ ਰਾਜ ਸਪੁਰਨ ਤਰੋਕਾ ॥	ਪੰਨੇ ੬੪
ਜਗ ਰਾਜਾ ॥ ੬ ॥ ਅਬ ਪੰਚ ਸੰਗ ਜਾਗ ਪਾਠ	ਪੰਨੇ ੬੪
ਅਬ ਬਿਸਨਾ ਅਵਤਾਰ ਕਥਨੀ ॥ ੧੩ ॥	ਪੰਨੇ ੬੩
ਸ੍ਰੀ ਭਗਉਤੀ ਜੀ ਸਹਾਇ	ਪੰਨੇ ੬੩
ਕਾਠ ਪੁਰਖ ਕੀ ਦੇਹ ਮੋ ਕੋਟਕਾ ॥ ੧੪ ॥	ਪੰਨੇ ੬੩
ਅਬ ਅਰਹੰਤ ਦੇਵ ਅਵਤਾਰ ਕਥਨੀ ॥ ੧੫ ॥	ਪੰਨੇ ੬੩
ਅਬ ਮਨੁਗਾ ਜਾ ਅਵਤਾਰ ਕਥਨੀ ॥ ੧੬ ॥	ਪੰਨੇ ੬੪
ਅਬ ਪਨੰਤਰ ਬੈਦ ਅਵਤਾਰ ਕਥਨੀ ॥ ੧੭ ॥	ਪੰਨੇ ੬੪
ਅਬ ਸੂਰਜ ਅਵਤਾਰ ਕਥਨੀ ॥ ੧੮ ॥	ਪੰਨੇ ੬੪
ਅਬ ਚੰਦ੍ਰ ਅਵਤਾਰ ਕਥਨੀ ॥ ੧੯ ॥	ਪੰਨੇ ੬੪
ਅਬ ਰਾਮ ਅਵਤਾਰ ਕਥਨੀ ॥ ੨੦ ॥	ਪੰਨੇ ੬੪
ਅਬ ਸੀਤਾ ਸੁਅੰਥ ਕਥਨੀ ॥ ੨੧ ॥	ਪੰਨੇ ੬੮
ਅਬ ਅਓਧ ਪ੍ਰਵੇਸ ਕਥਨੀ ॥	ਪੰਨੇ ੭੦
ਅਬ ਬਨ ਬਾਸ ਕਥਨੀ ॥	ਪੰਨੇ ੭੩
ਅਬ ਬਨ ਮੌ ਪ੍ਰਵੇਸ ਕਥਨੀ ॥	ਪੰਨੇ ੭੪
ਅਬ ਖਰਦੁਖਨ ਦਈ ਤਜੁ ਪਕਥਨੀ ॥	ਪੰਨੇ ੭੫
ਅਬ ਸੀਤਾ ਹਰਨ ਕਥਨੀ ॥	ਪੰਨੇ ੭੬
ਅਬ ਸੀਤਾ ਖੋਜ ਬੋ ਕਥਨੀ ॥	ਪੰਨੇ ੭੬
ਅਬ ਨੂਮਾਨ ਸੌ ਪਕੋ ਪਠੈ ਬੋ ॥	ਪੰਨੇ ੭੬
ਮਦੋਦਰੀ ਬਾਚਾ ॥ ਉਦੈ ਬਣ ਛੰਦ	ਪੰਨੇ ੭੭
ਸੁਰਬੀਰਾ ਸਜੇ ਘੋਰ ਬਾਜੇ ਬਜੇ ਭਾਜ ਜੋਧਾ	ਪੰਨੇ ੭੭
ਅਬ ਪ੍ਰਸਤ ਜੁ ਪਕਥਨੀ ॥ ਸੰਗੀਤ ਛਪੇ ਛੰਦਾ ॥	ਪੰਨੇ ੭੮
ਪਾਗੜ ਦੀ ਪ੍ਰਸਤ ਪਠਿਯੋ ਟਾਗੜ ਦੀ ਦੇ ਕੋਦ	
ਅਬ ਤ੍ਰਿਮੁੰਡ ਜੁ ਪਕਥਨੀ ॥	ਪੰਨੇ ੭੯
ਅਬ ਮਹੋਦਰ ਸੰਤ੍ਰੀ ਜੁ ਪਕਥਨੀ ॥	ਪੰਨੇ ੭੯

ਮੇਠਣੀਛੰਦਾ। ਫਲਹਲਸੁਫਲੀਛੋਲਣੀ।		੧੩ਵਾਰਗੁਰੂਜੀਕੀਛੋਲਣੀ।	
ਅਬਇੰਦ੍ਰਜੀਤਜੁਪਕਥਨੀ। ਸਿਗਖਿੰਡੀਛੰਦ	ਪੰਨੇ ੮੦	ਅਬਕ੍ਰਿਸਨਾ ਅਵਤਾਰਇਕੀਸਮੈ ਅਵਤਾਰਕ	ਪੰਨੇ ੮੧
॥ ਜੁਟੇਵੀਰਜੁਠੇਪਗਾਵਜੀਆ		ਅਬਦੇਵੀਜੁਕੀਉਸਤਤਿਕਥਨੀ।	ਪੰਨੇ ੮੧
ਅਬਅਤਕਾਇਦੀਤਜੁਪਕਥਨੀ।	ਪੰਨੇ ੮੦	ਹੋਇਕ੍ਰਿਪਾਤੁਮਗੀਮਪੈਤੁਸਭੈ	ਪੰਨੇ
ਸੰਗੀਤਪਿਪਿਸਟਕਾਛੰਦਾ। ਕਗਜ਼ਦੰਗਕੋਪਕੋ		ਅਬਪ੍ਰਿਥਮੀਬ੍ਰਹਮਾਪਹਿਪੁਕਾਰਤਭਈ।	ਪੰਨੇ ੮੧
ਅਬਮਕਰਾਛੁਜੁਪਕਥਨੀ।	ਪੰਨੇ ੮੧	ਅਬਦੇਵਕੀਕੋਜਨਮਕਥਨੀ।	ਪੰਨੇ ੮੧
ਅਬਰਾਵਨਜੁਪਕਥਨੀ।	ਪੰਨੇ ੮੧	ਅਬਦੇਵਕੀਕੋਬਠਠਬੋਕਥਨੀ।	ਪੰਨੇ ੮੧
ਝਿਣਠਿਣਛੰਦਾ। ਝਿਣਠਿਣਤੀਗੀ।	ਪੰਨੇ ੮੧	ਅਬਦੇਵਕੀਬਸਦੇਵਕੋਵਕੀਬੋ।	ਪੰਨੇ ੮੨
ਠਕੋਲਾਛੰਦਾ। ਧਏਮਹਾਬੀਰਸਧੇਸਿਤੰਤੀ	ਪੰਨੇ ੮੦	ਪ੍ਰਥਮਪੁਤਦੇਵਕੀਕੋਜਨਮਕਥਨੀ।	ਪੰਨੇ ੮੨
ਸੀਤਾਮਿਲਬੋਕਥਨੀ।	ਪੰਨੇ ੮੫	ਅਬਕ੍ਰਿਤਨਸੋਕੰਸਥਾਦਾ। ਸੁਯ	ਪੰਨੇ ੮੨
ਮਕਰਾਛੰਦਾ। ਸੀਅਲੈਸੀਏਸਾਏ।	ਪੰਨੇ ੮੫	ਬਤਸੁਨੀਜਬਨਰਦੰਇਤੋਕ੍ਰਿਪਕੋਸਨ	
ਅਬਮਾਤਕੋਸਲਿਆਮਿਲਣੇ	ਪੰਨੇ ੮੬	ਪ੍ਰਥਮਪੁਤਬਪਹ	ਪੰਨੇ ੮੨
ਵਲਾਛੰਦਾ। ਸੁਨੇਰਮਆਏ		ਅਬਬਲਭਦ੍ਰਜਨਮਕਥਨੀ।	ਪੰਨੇ ੮੩
ਅਬਸੀਤਕੋਬਨਬਾਸਦੀਬੋ।	ਪੰਨੇ ੮੭	ਅਬਕ੍ਰਿਸਨਜਨਮਕਥਨੀ।	ਪੰਨੇ ੮੩
ਭਰਬਥਾਚਲਵਸੋ ਅਕੜਾਛੰਦਾ।	ਪੰਨੇ ੮੮	ਅਬਦੇਵਕੀਬਸਦੇਵਛੋਰਬੋ।	ਪੰਨੇ ੮੩
ਸੁਨਬਾਨਛਾਰਨਗਰਬਾ।		ਪੂਤਨਾਬਾਰਕੋਸਪਤਾ।	ਪੰਨੇ ੮੩
ਸੀਤਾਦੁਪੁਪੁਤਸਪਤਪੁਗੀਅਵਧਪ੍ਰਦੇਸ	ਪੰਨੇ ੮੯	ਅਬਨਾਮਕਰਣਕਥਨੀ।	ਪੰਨੇ ੮੩
ਅਬਤੀਨੋਭਿਰਤਤੀਅਨਸਾਹਿਤਮਕੋਕ	ਪੰਨੇ ੯੦	ਅਬਸਾਗੀਬਿਸੁਮੁਖਮੋਕ੍ਰਿਸਨਜੀਜਸੋਦਾਕੋ	ਪੰਨੇ ੯੦
ਚੈਪਈ। ਰੋਰਪਬੀਸਗਰੇਪੁਰਮਾਹੀ।	ਪੰਨੇ	ਅਬਮਾਥਨਚੋਰਬੋਕਥਨੀ।	ਪੰਨੇ ੯੫
ਅਬਸਗਰੀਪੁਗੀਸਪਤਸੁਰਗਗਵਨਕ	ਪੰਨੇ ੯੦	ਅਬਤਰਤੋਰਜਮਲਾਰਜਨਤਾਰਬੋ।	ਪੰਨੇ ੯੬
ਸੁਯਾ। ਪਾਇਗਯੋਜਬਤੇਤੁਮਰੇਤਬੋਰੋ	ਪੰਨੇ ੯੦	ਅਬਬਕੀਦੈਤਕੋਬਪਕਥਨੀ।	ਪੰਨੇ ੯੭
ਟਹਰਾ। ਸਗਲਦੁਆਰੋਛੋਰਕੋਗਠਿਉ		ਅਬਅਪਾਸੁਰਦੈਤਾਗਮਨਕਥਨੀ।	ਪੰਨੇ ੯੭
ਗਰੋਦੁਆਰਾ।	ਪੰਨੇ ੯੦	ਅਬਬਠੇਗੁਵਾਰਥੁਰਮਾਚੁਰੋਬੋਕਥਨੀ।	ਪੰਨੇ ੯੮

ਅਬਧੇਨਕਦੈਤਬਪਕਥਨ॥	ਪੰਨੇ ੯੨	ਅਬਥਿਖਭਾਸੁਰਦੈਤਬਾਕਥਨੰ	ਪੰਨੇ ੧੨੭
ਅਬਕਾਲੀਨਾਥਨਾਥਥੋਕਥਨੰ॥	ਪੰਨੇ ੯੩	ਅਬਕੇਸੀਦੈਤਬਪਕਥਨੰ	ਪੰਨੇ ੧੨੭
ਅਬਦਵਾਨਲਕਥਨੰ॥	ਪੰਨੇ ੧੦੦	ਅਬਨਰਦਜੁਕਿਸਨਪਹਿਆਏ	ਪੰਨੇ ੧੨੮
ਅਬਗੋਪਨਸੋਹੋਲੀਖੇਲਾਥੋਕਥਨੰ॥ ਸ੍ਰੀਯਾ॥	ਪੰਨੇ ੧੦੦	ਅਬਥਿਸੁਸੁਰਦੈਤਜੁਪਕਥਨੰ	ਪੰਨੇ ੧੨੮
ਮਾਘਬਿਤੀਤਭਵੇਗੁਤਿਫੁਲਾਓਇਗਈਜ		ਅਬਮਥੁਰਾਮੈਹਰਿਕੋਆਗਮਨੰ	ਪੰਨੇ ੧੨੮
ਅਬਲੁਕਮੀਚਨਖੇਲਕਥਨੰ॥	ਪੰਨੇ ੧੦੦	ਅਬਬਗਵਾਨਕੋਉਪਾਰਕਥਨੰ	ਪੰਨੇ ੧੩੦
ਅਬਦੀਰਯਨਕਥਨੰ॥	ਪੰਨੇ ੧੦੧	ਅਬਕੁਥਜਾਕੋਉਪਾਰਕਥਨੰ	ਪੰਨੇ ੧੩੦
ਅਬਥਿਪਨਾਗਿਥੋਪਥੋਥੋ॥	ਪੰਨੇ ੧੦੧	ਅਬਚੰਦੁਗਮੁਸਟਜੁਪਕਥਨੰ	ਪੰਨੇ ੧੩੧
ਅਬਗੋਵਰਪਨਾਗਿਥੋਥੋਥੋਥੋ॥	ਪੰਨੇ ੧੦੩	ਅਬਕੰਸਬਪਕਥਨੰ	ਪੰਨੇ ੧੩੧
ਇਤਾਇਦੁਆਵਿਦਰਸਕੀਅ	ਪੰਨੇ ੧੦੨	ਅਬਕਾਨਜੁਬਚਨੰਦਸੋ	ਪੰਨੇ ੧੩੧
ਅਬਨੰਦਕੋਥਗਾਥਥੋਥੋਥੋਥੋਥੋਥੋ	ਪੰਨੇ ੧੦੨	ਬਾਰਹਸਾਗਾ॥ ਸ੍ਰੀਯਾ॥ ਫਗਨਮੇਸਖੀ	
ਅਬਦੇਵੀਜੁਕੋਉਸਤਤੋਥੋਥੋ	ਪੰਨੇ ੧੦੩	ਕੁੰਦਗੁਲਾਲਸੁਰੋਹਰਿਸਿਉ	ਪੰਨੇ ੧੩੨
ਕੁੰਦਗੁਲਾਲਸੁਰੋਹਰਿਸਿਉ	ਪੰਨੇ ੧੦੩	ਅਬਕਾਨਜੁਮੰਤਗਾਇਤੀਸੀਖਨ	ਪੰਨੇ ੧੩੨
ਅਬਗਾਮੰਤੁਕਾ॥ ਸ੍ਰੀਯਾ॥	ਪੰਨੇ ੧੦੩	ਅਬਯਨਖਥਿਦਿਆਸੀਖਨੰ	ਪੰਨੇ ੧੩੩
ਅਬਅਣੀਪਿੰਡਤਕਕੰਤੁਕੰਤੁਕ		ਅਬਉਧੋਥਿਜਥੋਥਾ	ਪੰਨੇ ੧੩੩
ਅਬਚਤੁਕੰਥਥੋਥੋਥੋਥੋ॥ ਸ੍ਰੀਯਾ॥	ਪੰਨੇ ੧੦੪	ਰਾਧੇਬਾਚਉਪਦਸੋ॥ ਸ੍ਰੀਯਾ॥	ਪੰਨੇ ੧੩੪
ਨਕੇਕਾਕੀਨਗੋਪੀਤਕੋਥੋਥੋਥੋਥੋ		ਪ੍ਰੇਮਛਕੀਆਪਨੇਮੁਖਥੋਇਹਭੰਤਕਰਿਓ	
ਅਬਕਸਿਪਕਥੋਥੋਥੋਥੋਥੋ॥	ਪੰਨੇ ੧੧੫	ਉਪਦਸੈਚੇਸਬਾਚਾ॥ ਸ੍ਰੀਯਾ॥	ਪੰਨੇ ੧੩੬
ਅਬਜਖਫਗੋਪਾਕੋਥੋਥੋਥੋਥੋਥੋ	ਪੰਨੇ ੧੨੧	ਗੁਮਨਿਮੰਸੰਗਾਐਸੈਕਠਿਯੋਹਮ	
ਅਬਕੁੰਥਾਕੀਨਕੋਥੋਥੋਥੋ॥	ਪੰਨੇ ੧੨੧	ਉਪਦਚੰਦੁਗਾਕੋਸੰਦੇਸਬਾਚ	ਪੰਨੇ ੧੩੭
ਅਬਰਧਕਕੋਥਾਕਥਨੰ॥	ਪੰਨੇ ੧੨੨	ਅਬਕੁਥਜਾਗਿਹਗਵਨਕਥਨੰ	ਪੰਨੇ ੧੩੮
ਅਬਸੇਨਪੁਤਕੋਥਾਕਥਨੰ॥	ਪੰਨੇ ੧੨੫	ਅਬਅਕੁਰਕੋਥੁਥੀਪਸਥੋਥਨ	ਪੰਨੇ ੧੩੯
ਕੁੰਦਗੁਲਾਲਸੁਰੋਹਰਿਸਿਉ	ਪੰਨੇ ੧੨੬	ਅਕੁਰਬਾਚਪਿਤੁਰਾਸਰਸੋ	ਪੰਨੇ ੧੩੯

ਅਬਉਕਸੈਨਕੋਰਾਜਟੀਬੋਕਬਨੀ॥	ਪੰਨੇ ੧੯੦	ਕਾਨਜੁਕੋਦਿਲੀਮਹਿਆਵਨਕਬਨੀ॥	ਪੰਨੇ ੧੯੬
ਅਬਜੁਪਪਬੰਧਨਗਾਸਿਪਜੁਪਕਬਨੀ	ਪੰਨੇ ੧੯੧	ਉਜੈਨਗਾਜਾਕੀਦੁਪਿਤਾਕੋਬਿਜਾਹਕਬਨੀ	ਪੰਨੇ ੧੯੭
ਨਿਪਜਗਾਸਿਪਬਾਚਸੈਲਪ੍ਰਤ	ਪੰਨੇ ੧੯੨	ਅਬਇੰਦ੍ਰੁਮਾਸੁਰਕੇਦੁਖਤੇਆਵਤਭੁਏ	ਪੰਨੇ ੧੯੮
ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਬਾਚਮੁਸਲੀਜੋ॥	ਪੰਨੇ ੧੯੩	ਅਬਜੁਮੁਕੁਮਾਸੁਰਕਬਨੀ	ਪੰਨੇ ੧੯੯
ਅਸਿਟਸਿਪਬਾਚ	ਪੰਨੇ ੧੯੪	ਅਬਉਸਕੇਪੁਝਕੋਰਾਜਦੇਤਭੇਸੈਲਮਤਸੁਰਾਜ	
ਅਬਪੰਚਭੁਪਜੁਪਕਬਨੀ॥	ਪੰਨੇ ੧੯੫	ਸੁਤਾਬਿਯਾਹਕਬਨੀ॥	ਪੰਨੇ ੨੦੦
ਅਬਦਸਭੁਪਜੁਪਕਬਨੀ	ਪੰਨੇ ੧੯੬	ਰੁਕਮਨਸਾਥਕਾਨਜੀਯਾਸਿਕਰਨਕਬਨੀ॥	ਪੰਨੇ ੨੦੧
ਅਬਖੜਗਾਸਿਪਜੁਪਕਬਨੀ॥	ਪੰਨੇ ੧੯੭	ਅਨਰੁਪਜੀਕੋਬਿਯਾਹਕਬਨੀ॥	ਪੰਨੇ ੨੦੨
ਗਾਜਾਜੁਪਿਸਟਰਬਾ	ਪੰਨੇ ੧੯੮	ਅਬਉਖਾਕੋਬਿਯਾਹਕਬਨੀ॥	ਪੰਨੇ ੨੦੩
ਖੜਗੋਸਬਾਚਪਾਠਬਜੋ	ਪੰਨੇ ੧੯੯	ਅਬਡਗਾਰਾਕੋਉਥਾਹਕਬਨੀ॥	ਪੰਨੇ ੨੦੪
ਕਾਨਜੁਬਾਚਬੜਗੋਸਜੋ	ਪੰਨੇ ੨੦੦	ਅਬਗੋਕਲਾਬਿਖੇਬਲਭੰਦੁਜੁਆਏ॥	ਪੰਨੇ ੨੦੫
ਜਗਾਸਿਪਨਿਪਸੋਮਤੀਬਾਚ	ਪੰਨੇ ੨੦੧	ਅਬਸਿੰਗਾਠਕੋਦੁਤਤੇਜਬੋਜੁਠੀਕ੍ਰਿਸ਼ਪੋਕਬਨੀ॥	ਪੰਨੇ ੨੦੬
ਮੁਸਲੀਬਾਚਕਾਨਸੋ	ਪੰਨੇ ੨੦੨	ਅਬਸੁਦਛਨਜੁਪਕਬਨੀ॥	ਪੰਨੇ ੨੦੭
ਫੁਲਨਾਛੰਦ ਲੀਯੋਪਾਨਸੰਭਾਰ	ਪੰਨੇ ੨੦੩	ਅਬਕਪਥਪਕਬਨੀ	ਪੰਨੇ ੨੦੮
ਨਿਪਜਗਾਸਿਪਬਾਚਕਾਨਸੋ	ਪੰਨੇ ੨੦੪	ਅਬਜਗਾਸਿਪਬਪਕਬਨੀ	ਪੰਨੇ ੨੦੯
ਜਗਾਸਿਪਨਿਪਬਾਚਹਲੀਸੋ	ਪੰਨੇ ੨੦੫	ਦਿਲੀਕੋਆਵਨਗਾਜਸੁਇਜਗਕਰਨਕਬਨੀ	ਪੰਨੇ ੨੧੦
ਅਬਕਾਲਜਮਨਕੋਲੋਜਗਾਸਿਪਫਿਰਿਆ	ਪੰਨੇ ੨੦੬	ਜੁਪਿਸਟਰਬਾਚਸਭਾਪ੍ਰਤ	ਪੰਨੇ ੨੧੧
ਅਬਰੁਕਮਨਬਿਯਾਹਕਬਨੀ॥	ਪੰਨੇ ੨੦੭	ਸਿਸਪਠਬਾਚਕਾਨਸੋ	ਪੰਨੇ ੨੧੨
ਦੇਬੀਜੁਬਾਚੁ ਸ੍ਰੇਯਾ ਦੇਖਦਸਾਤਿਹਰੀਜਗਮਤ	ਪੰਨੇ ੨੦੮	ਅਬਗਾਜਾਜੁਪਿਸਟਰਗਾਜਸੁਅਜਗ	ਪੰਨੇ ੨੧੩
ਪ੍ਰਦਮਨਕਾਜਨਮਕਬਨੀ	ਪੰਨੇ ੨੦੯	ਅਬਦੈਤਬਕੜਜੁਪਕਬਨੀ	ਪੰਨੇ ੨੧੪
ਅਬਪਰਦਮਨਸੇਬਕੋਬਪਰੁਕਮਨਕੋਮਿਲੇ	ਪੰਨੇ ੨੧੦	ਅਬਬੈਦੁਰਬਦੈਤਬਪਕਬਨੀ॥	ਪੰਨੇ ੨੧੫
ਅਬਸਤਾਜਿਤਸੁਰਜਤੇਮਨਾਇਯਏਜਾਮਵੰ	ਪੰਨੇ ੨੧੧	ਅਬਬਲਭੰਦੁਜੁਤੀਰਬਗਵਨਕਬਨੀ॥	ਪੰਨੇ ੨੧੬
ਸਤਾਜਿਤਕੀਦੁਪਤਾਕੀਬਿਯਾਹਕਬਨੀ	ਪੰਨੇ ੨੧੨	ਸੁਦਮਾਬਾਰਤਕਬਨੀ॥	ਪੰਨੇ ੨੧੭

ਬਿਸਨਪਦਾ।	ਪੰਨੇ ੨੦੨	ਤਰਿਬੋਲਮਨਾਛੰਦ ਸੁਟਗਾਜਹਗੇ	ਪੰਨੇ ੨੧੪
ਜਿਹਮਿਗਰਖੋਨੈਕਛੰਦ।	ਪੰਨੇ ੨੦੩	ਸੰਗੀਤਭੁਜੰਗਪੀਆਤਛੰਦਾ।	ਪੰਨੇ ੨੧੫
ਮਨਾਸਰੀ ਸੁਨਮਈਛੰਦਕਾਮੋਪਨਾ	ਪੰਨੇ ੨੦੩	ਬਾਗਛੰਦਗਵੀਰੰਜਗਛੰਦਗਜੁ	ਪੰਨੇ ੨੧੫
ਅਬਸੁਤਦੁਕੋਛੰਦਕਾ	ਪੰਨੇ ੨੦੩	ਪੰਕਜਬਾਟਿਕਾਛੰਦਾ।	ਪੰਨੇ ੨੧੫
ਅਬਨੰਬਥਾਪੁਰਛੰਦੇਅਬੁਛੰਦੇਪ੍ਰਸੰਘ	ਪੰਨੇ ੨੦੩	ਬਿਸੇਖਛੰਦਾ। ਭਾਜਬਿਨਾਭਟਲਾ	ਪੰਨੇ ੨੧੬
ਅਬਕੁਛੰਦਾਤਕੋਛੰਦਕਾ	ਪੰਨੇ ੨੦੪	ਜਿਹਕਛੰਦਾ।	ਪੰਨੇ ੨੧੭
ਅਬਕੁਛੰਦਾਤਕੋਛੰਦਕਾ	ਪੰਨੇ ੨੦੫	ਅਬਦੇਸੀਤਗੁਪਕਥਨੀ।	ਪੰਨੇ ੨੧੮
ਅਬਕੁਛੰਦਕਾ	ਪੰਨੇ ੨੦੫	ਅਸਤਾਛੰਦਾ। ਅਸਲੋਕਲਕੀ	ਪੰਨੇ ੨੧੮
ਬਿਸਤਿਕੁਛੰਦਾ		ਬਿਪੁਪਨਾਜਛੰਦਾ। ਜਬੇਜੰਗਜੰਗੀਕਰਿ	ਪੰਨੇ ੨੧੮
ਅਬਕੁਛੰਦਾ	ਪੰਨੇ ੨੧੬	ਪਾਧਗੀਛੰਦ ਪਛਮਹਿਜੀਤ	ਪੰਨੇ ੨੧੯
ਅਬਕੁਛੰਦਾ	ਪੰਨੇ ੨੧੬	ਉਤਭੁਜਛੰਦਾ। ਤਤਾਸੰਕਪਾਲੀ	ਪੰਨੇ ੨੨੦
ਅਬਕੁਛੰਦਾ	ਪੰਨੇ ੨੦੬	ਮਾਧੋਛੰਦਾ। ਜਬਕੋਪਾਕਲਕੀਅਵਤਾ	ਪੰਨੇ ੨੨੦
ਗੀਤਕਾਛੰਦਾ	ਪੰਨੇ ੨੦੬	ਅਨਹਛੰਦ ਸਤਜੁਗੁਆਯੋ	ਪੰਨੇ ੨੨੦
ਗਾਛੰਦਾ	ਪੰਨੇ ੨੦੮	ਤਿਲੋਕੀਛੰਦਾ।	ਪੰਨੇ ੨੨੧
ਪਦਾਛੰਦਾ	ਪੰਨੇ ੨੦੮	ਮੋਹਨਛੰਦਾ। ਅਗਿਮਾਰਕੋਗਿਪ	ਪੰਨੇ ੨੨੧
ਬਿਸਕਛੰਦਾ	ਪੰਨੇ ੨੦੯	ਮਥਾਨਛੰਦਾ। ਛਾਜੇਮਹਾਂਜੋਤ	ਪੰਨੇ ੨੨੧
ਮਧਿਕਛੰਦਾ	ਪੰਨੇ ੨੦੯	ਥਾਨਤੁੰਗਮਛੰਦਾ।	ਪੰਨੇ ੨੨੧
ਨ੍ਰੇਛੰਦਾ	ਪੰਨੇ ੨੧੦	ਤੋਮਛੰਦਾ। ਇਹਭਾਂਤਕੋਰਿਤ	ਪੰਨੇ ੨੨੧
ਸਿਰਕੋਛੰਦਾ	ਪੰਨੇ ੨੧੧	ਇਤਮਹਿਦੀਮੀਰਬਧਾ।	ਪੰਨੇ ੨੨੧
ਭਕੁਛੰਦਾ	ਪੰਨੇ ੨੧੨		
ਬਿਪਾਛੰਦਾ	ਪੰਨੇ ੨੧੨	ਬਿਸਤਿਕੁਛੰਦਾ	
ਭਗਉਤੀਛੰਦ ਕਿਰੁਟੀਛੰਦਾ	ਪੰਨੇ ੨੧੩	ਅਬਥੁਮਾਅਵਤਾਹਕਥਨੀ।	੧ ਪੰਨੇ ੨੨੨
ਤਰਕਛੰਦਾ	ਪੰਨੇ ੨੧੪	ਦੁਤੀਯਾਅਵਤਾਹਥੁਮਾਕਸਪਕਥਨੀ।	੨ ਪੰਨੇ ੨੨੩
		ਅੰਦ੍ਰਿਤੀਯਾਅਵਤਾਹਸੁਕੁਥਨੀ।	੩ ਪੰਨੇ ੨੨੩

ਅਬਰਤਰਬਬੁਹਮਾਬਚੇਸਾਵਤਾਰਕਥਨੀ॥	੧੧	੨੨੩	ਅਥਕ੍ਰਿਤੜੈਦਸਮੋਗੁਰੁਕਥਨੀ॥	੧੩	੨੩੯
ਅਬਪੰਚਮੋਅਵਤਾਰਬੁਹਮਾਬਿਸਮਨੁਰਾ			ਅਬਚੜਦਸਮੋਗੁਰਨਾਮ	੧੪	੨੩੯
ਜਕੋਰਾਜਕਥਨੀ॥੫		੨੨੩	ਅਬਬਾਨਗਰਪੰਧਰਵੋਗੁਰੁਕਥਨੀ॥	੧੫	੨੪੦
ਅਬਪ੍ਰਿਥਾ ਰਾਜਾਕੋਰਾਜਕਥਨੀ॥		੨੨੪	ਅਬਚਾਂਵਡਸੋਰਵੋਗੁਰੁਕਥਨੀ॥੧੬॥		੨੪੧
ਅਬਬੇਨੁਰਾਜਾਕੋਰਾਜਕਥਨੀ॥		੨੨੫	ਅਬਦੁਪੀਸਾਸਤਾਰਵੋਗੁਰੁਕਥਨੀ॥	੧੭	੨੪੧
ਅਬਮਾਨਧਾਤਕੋਰਾਜਕਥਨੀ॥		੨੨੬	ਅਬਮਿਗਯਅਠਾਰਵੋਗੁਰੁਕਥਨੀ॥	੧੮	੨੪੧
ਅਬਰਘੁਰਾਜਾਕੋਰਾਜਕਥਨੀ॥		੨੨੭	ਅਬਨਾਨੀਸੁਕਉਨੀਸਵੋਗੁਰੁਕਥਨੀ॥	੧੯	੨੪੧
ਅਬਅਜਰਾਜਾਕੋਰਾਜਕਥਨੀ॥		੨੨੮	ਅਬਸਾਹਬੀਸਵੋਗੁਰੁਕਥਨੀ॥	੨੦	੨੪੨
ਅਬਖਸੂਮਾਅਵਤਾਰਬੁਹਮਾਖਸੂਰਿਖਕਥਨੀ॥		੨੩੧	ਅਬਸੁਕਪੜਾਵਤਨਗਇਕੀਸਵੋਗੁਰੁਕਥਨੀ॥	੨੧	੨੪੩
ਅਬਸਪਤਮਾਅਵਤਾਰਬੁਹਮਾਕਲਦਸਕਥਨੀ॥		੨੩੧	ਅਬਹਰਿਬਾਹਤਬਈਸਵੋਗੁਰੁਕਥਨੀ॥	੨੨	੨੪੩
			ਅਬਦਿਯਾਜਛਣੀਤੇਈਸਮੋਗੁਰੁਕਥਨੀ॥	੨੩	੨੪੩
ॐ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ			ॐ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ		
ਅਬਰੁਦ੍ਰਾਵਤਾਰਕਥਨੀ॥		੨੩੧	ਅਬਪਾਸਨਾਬਰੁਦ੍ਰਾਵਤਾਰਕਥਨੀ॥		੨੪੪
ਅਬਤਿਤੀਯਗੁਰੁਮਕਰਕਾਕਥਨੀ॥	੩	੨੩੬	ਮੇਹਣੀਛੰਦਾ ਜੈਜੈਦੇਵੀਭਵਣੀ		੨੪੬
ਅਬਬਕਚਤੁਰਬਗੁਰੁਕਥਨੀ॥	੪	੨੩੭	ਅਚਕੜਛੰਦਾ ਅੰਬਕਤੋਤਲਾਸੀ		੨੪੬
ਅਬਬਿਲਾਲਪੰਚਮਗੁਰੁਨਾਮ॥	੫	੨੩੭	ਬਿਸਨਪਦਾ ਵ੍ਰੁਪ੍ਰਸਾਦਿਕਥਤਾ॥	ਪਯਾ॥	੨੪੭
ਅਬਪੁਨੀਆਖਸਟਮੋਗੁਰੁਕਥਨੀ॥	੬	੨੩੭	ਕੈਸੇਕੈਪਾਇਨਪ੍ਰਭਾਉਰਯੋ॥੧		ਪਨੇ
ਅਬਮਾਛੀਸਪਤਮੋਗੁਰੁਕਥਨੀ॥	੭॥	੨੩੭	ਬਿਸਨਪਦਾਟੀ ਤਾਦਿਨਦੇਹਸਫਲਕਥਨੀ॥		੨੪੭
ਅਬਚੇਗੀਅਸਟਮੋਗੁਰੁਕਥਨੀ॥	੮	੨੩੭	ਸੈਰਠਾ॥ ਅੰਤਜਾਮੀਅਭਯਭਵਾਨੀ		
ਅਬਬਨਜਾਰਾਨਵਮੋਗੁਰੁਕਥਨੀ॥	੯	੨੩੭	ਸੁਹੀ॥ ਸੋਭਤਪਾਨਕ੍ਰਿਪਾਨਉਜਾਗੀ॥ ੧		
ਅਬਕਾਛਨਦਸਮੋਗੁਰੁਕਥਨੀ॥	੧੦	੨੩੭	ਅਨਭਵਗੁਪਸਰੁਪਅਗੰਜਨਾ॥ ੨		
ਅਬਸੁਰਬਯਾਗਮੋਗੁਰੁਕਥਨੀ॥	੧੧	੨੩੭	ਸੈਰਠਾ॥ ਜੈਜੈਗੁਪਅਰੇਖਅਪਯਾ॥੧		੨੪੭
ਅਬਬਾਲੀਦੁਆਰਸਮੋਗੁਰੁਕਥਨੀ॥	੧੨	੨੩੮			

ਸੋਰਠਾ	ਤਸਵਿੰਦੁਪਠਾਨੀ	੨	ਪੰਨੇ ੨੪੭	ਮਾਗੂ	ਸੁਰਪੁਰਨਾਰਿਬਧਾਈ	੨	
ਮਕਠੀ	ਇਹਿਠੀਠੀਠੀਠੀ	੧	ਪੰਨੇ ੨੪੭	ਕਾਠੀ	ਚਹੁਦਿਸਮਹੁਸਬਦ	੧	ਪੰਨੇ ੨੪੬
ਮਕਠੀ	ਫਮਕਤਅਜਰਠਦ	੨		ਸੋਰਠਾ	ਬਾਨਬੇਧੇਅਮਤਿ	੧	ਪੰਨੇ ੨੪੬
ਸਰੰਗਾ	ਕਠੁਬਗਮਗੁਪੁਤਠੀਠੇ	੧	ਪੰਨੇ ੨੪੭	ਦੇਵਗੰਧਾਈ	ਦੁਹਦਿਸਪਰੇਬੀਰ	੧	ਪੰਨੇ ੨੪੬
ਸਰੰਗਾ	ਜਬਦੀਪਕੋਠੇਠੀਠੀ	੨		ਸਰੰਗਾ	ਇਹਥਿਧਿਬਹੁਤੁ	੧	ਪੰਨੇ ੨੪੬
ਮਠੀਠੀ	ਪਸਕਠੀਠੀਠੀਠੀਠੀ	੧	ਪੰਨੇ ੨੪੭	ਆਡਾਨਾ	ਦੁਪਰੇਚਾਗਚਿਕ	੧	ਪੰਨੇ ੨੪੬
ਸਰੰਗਾ	ਬੁਪਤਪਰਮਠੀਠੀਠੀਠੀ	੧	ਪੰਨੇ ੨੪੭	ਸੋਰਠਾ	ਕਠੀਠੀਠੀਠੀਠੀ	੧	ਪੰਨੇ ੨੪੬
ਘਰਜਾ	ਸੈਠੇਅਮਪਦਕੋਠੀਠੀ	੧	ਪੰਨੇ ੨੪੮	ਕਾਠੀ	ਪਾਸਨਾਬਬਰੋਰ	੧	ਪੰਨੇ ੨੪੬
ਕਾਠੀ	ਇਮਠਰਦਾਠੀਠੀਠੀ	੧	ਪੰਨੇ ੨੪੮	ਸੁਧੀ	ਪਾਸਨਾਬਬਰੋਰਣ	੧	ਪੰਨੇ ੨੫੦
ਕਾਠੀ	ਇਕਦਿਠੀਠੀਠੀ	੨		ਸੋਰਠਾ	ਜੇਤਕਜੀਅਤਬਚੇ	੧	ਪੰਨੇ ੨੫੦
ਧਨਾਸਠੀ	ਕੋਤੁਕਠੀਠੀਠੀ	੧	ਪੰਨੇ ੨੪੮	ਬਸੰਤਾ	ਇਹਥਿਠੀਠੀਠੀਠੀ	੧	ਪੰਨੇ ੨੫੦
ਸਰੰਗਾ	ਜੇਠੇਠੀਠੀਠੀਠੀ	੧	ਪੰਨੇ ੨੪੮	ਪਰਜਾ	ਦਸਸੈਬਰਧਗਾਜ	੧	ਪੰਨੇ ੨੫੦
ਸੋਰਠਾ	ਕੋਠੀਠੀਠੀਠੀਠੀ	੧	ਪੰਨੇ		ਮਾਠੀਠੀਠੀਠੀਠੀਠੀ		
ਸੋਰਠਾ	ਠੇਠੀਠੀਠੀਠੀਠੀ	੨			ਕਾਤਠੀਠੀਠੀਠੀਠੀਠੀ		ਪੰਨੇ ੨੫੧
ਸਰੰਗਾ	ਸੁਠੀਠੀਠੀਠੀਠੀਠੀ	੧	ਪੰਨੇ ੨੪੮		ਅਥਨ੍ਰਿਪਾਥਿਬੇਕਕੇਦਲਕਠੀ		ਪੰਨੇ ੨੫੫
ਤਿਠੀਠੀ	ਚਕਠੀਠੀਠੀਠੀਠੀ	੧	ਪੰਨੇ ੨੪੮		ਇਤੁਚਰਪਦਨਾਬਪ੍ਰਗਟੋਨਾਮਾ		ਪੰਨੇ ੨੫੬
ਕਿਰਚਾ	ਇਹਥਿਠੀਠੀਠੀਠੀ	੧	ਪੰਨੇ ੨੪੮				
ਦੇਵਗੰਧਾਈ	ਮਹੁਸਬਦਸੁਠ	੧	ਪੰਨੇ ੨੪੮				
ਕਾਠੀਠੀ	ਦਹਦਿਸਪਦ	੧	ਪੰਨੇ ੨੪੮				
ਮਾਗੂ	ਦੋਠੀਠੀਠੀਠੀਠੀ	੧	ਪੰਨੇ ੨੪੬				
ਭੋਗੀ	ਦੋਠੀਠੀਠੀਠੀਠੀ	੧	ਪੰਨੇ ੨੪੬				
ਗਉਠੀ	ਸੋਠੀਠੀਠੀਠੀਠੀ	੧	ਪੰਨੇ ੨੪੬				
ਮਾਗੂ	ਕੋਠੀਠੀਠੀਠੀਠੀ	੧	ਪੰਨੇ ੨੪੬				

ॐ ਸ੍ਰੀ ਭਗਉਤੀ ਜੀ ਸਹਾਇ

ਪਾਤਸਾਹੀ ੧੦॥ ਦੋਹਰਾ ਪੰਨੇ ੨੬੦

ਸਾਂਗਸਰੋਧੀ ਸੈਠਾ ਅਸਤੀਰੁਤੁਪਕਤਰਵਾਗਾ

ॐ ਬਾਹਗੁਰੁ ਜੀ ਕੀ ਠਤੇ ਪੈ

ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਬਾਕ ਸੈਠੇ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧੦ ਪੰਨੇ ੨੬੪

ਸਤਿਸਦੈਵ ਜਗੁਪਸਤਬ੍ਰਤ ਆਦਿ ਅਨਾਦਿ

16 ਸ੍ਰੋਯੋ॥ ਪਾਤਸਾਹੀ 10॥ ਜੋਕਿਛੁਲੇਖੁ		ਬਿਛੋੜੀ ਗੀਬਿਖੋਚਿਤਸਿੰਘਨਿਪ 2	ਪੰਨੇ 2੯੨
ਲਿਖਿਯੋਬਿਪਨਸੋਈ ਪਾਯਤੁਮਿਸ੍ਰੁਜੁਸੋਕ	ਪੰਨੇ 2੯੬	ਬੰਦਸਾਲਕੋਭੂਪਤਬਨਿਜੁਸੁਤਦਿਯੋ 3	ਪੰਨੇ 2੯੬
		ਬੰਦਸਾਲਨਿਪਪੁਤਪਠਾਯੋ॥ 4	ਪੰਨੇ 3੦੦
16 ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ		ਬੰਦਸਾਲਕੋਭੂਪਤਬਨਿਜੁਸੁਤਦਿਯੋ 4	ਪੰਨੇ 3੦੦
ਰਾਮਕਲੀ ਪਾਤਸਾਹੀ 10॥	ਪੰਨੇ 2੯੬	ਬੰਦਸਾਲਕੋਭੂਪਤਬਨਿਜੁਸੁਤਦਿਯੋ 5	ਪੰਨੇ 3੦੦
ਰੇਮਨਾਯੋ ਸੋਕਗਿਸੀਨਿਯਾਸਾ॥		ਸਾਹਜਠਾਂਬਾਰਮੇਏਕਤੁਗਕਕੀਨਾਠਿ 6	ਪੰਨੇ 3੦੧
ਰਾਮਕਲੀ ਪਾਤਸਾਹੀ 10॥		ਸਹਗਅਕਬਰਾਬਾਰਮੇਤ੍ਰਿਯਾਕ੍ਰਿਯਾਕੀ 7	ਪੰਨੇ 3੦੧
ਰੇਮਨਾਯੋ ਬਿਪਿਜੋਗਕਮਾਠੀ॥	2	ਸਹਗਲੁਤੋਗਬਿਖੋਪੁਤੀਏਕਬਹੁਗਿਯਾ 8	ਪੰਨੇ 3੦੧
ਰਾਮਕਲੀ ਪਾਤਸਾਹੀ 10॥		ਤਦਨਲੋਤ੍ਰਿਯਾਠਿਸਾਹੁਤ੍ਰਿਯਮਹੀਜੋਗਿ 9	ਪੰਨੇ 3੦2
ਪ੍ਰਾਨੀਪਰਮਪੁਰਖਪਗਲਾਗੋ॥	3	ਬਹੁਗਿਮੰਤ੍ਰਬਰਾਇਸੋਭੇਕਕਪਿ 10	ਪੰਨੇ 3੦2
ਸੋਠਪਾਤਸਾਹੀ 10॥		ਬਿਛੁਬਨਬਿਖਭਾਨਕੀਸੁਤਗਾਧਿਕਾ 11	ਪੰਨੇ 3੦2
ਪ੍ਰਭਜੁਤੋਕਠਾਜਯਮਾਰੀ॥	4	ਬਹੁਗਿਸੁਮੰਤ੍ਰੀਗਾਇਸੋਕਥਾਉਚਾਰੀ 12	ਪੰਨੇ 3੦੪
ਰਾਗੁਕਲਿਆਣਪਾਤਸਾਹੀ 10॥		ਬਹੁਗਿਸੁਮੰਤ੍ਰੀਗਾਵਸੋਕਥਾਉਚਾਰੀ 13	ਪੰਨੇ 3੦੪
ਬਿਨਕਰਤਾਰਨਕਿਰਤਮਮੌਨੋ॥	5	ਕਥਾਚਤੁਰਸਮੰਤ੍ਰਬਗਨਿਪਸੀ 14	ਪੰਨੇ 3੦੪
ਖਿਆਲ ਪਾਤਸਾਹੀ 10॥		ਤੀਰਸਤਦ੍ਰਵਕੇਹੁਤੋਗਤਗਾਇ 15	ਪੰਨੇ 3੦੪
ਮਿਤ੍ਰਪਿਆਰੇਨੂਹਾਲੁਸੁਰੀਦਾਰਾਕਠਣਾ 6	ਪੰਨੇ 2੯9	ਬੰਦਸਾਲਨਿਪਸੁਤਕੋਦਿਯੋਪਠਾਇ 16	ਪੰਨੇ 3੦੬
ਤਿਲੀਗਕਛੀ ਪਾਤਸਾਹੀ 10॥		ਕਥਾਸਤਵੀਰਾਮਕਾਬਉਚਰੀਠਿ 17	ਪੰਨੇ 3੦੬
ਕੇਵਲਕਾਲਈਕਰਤਾਗ॥	7	ਬੰਦਸਾਲਨਿਪਸੁਤਪਠਾਯੋ॥ 18	ਪੰਨੇ 3੦੭
		ਬਹੁਗਿਬੰਦਗਿਹਮਾਂਵਨਿਪਪੁਤ 19	ਪੰਨੇ 3੦੭
16 ਵਾਹਗੁਰੂਜੀਕੀਠਤੇਪੈ		ਭੂਪਬੰਦਗਿਹਨਿਜੁਸੁਤਪਿਗਾਠਿ 20	ਪੰਨੇ 3੦੭
ਤਤਕਰਾਚਰਿਤਪਖਿਜਾਨਕਾਲਿਖਿਯੋਤੇ॥		ਸੁਨਤਚੋਗਕੋਬਚਨਸ੍ਰਵਨਉਠਿਯੋ 21	ਪੰਨੇ 3੦੮
ਪਾਤਸਾਹੀ 10॥ ਭੁਜੰਗਛੰਦ॥ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥		ਭਯੋਪਾਤਸਭਹੀਜਨਜਾਗੋ 22	ਪੰਨੇ 3੧੦
ਤੁਧੀਖਰਗਧਾਗਤੁਧੀਬਾਛਵਰੀ॥ 1	ਪੰਨੇ 2੯9	ਦੀਨੋਬਹੁਗਿਪਠਾਇਬੰਦਸਾਲਪਿਤ 23	ਪੰਨੇ 3੧੦

ਗੰਗਾਮੁਖੀਤਰਕਸੈਲਾਖਰਬਿੰਦੂ	੨੫	ਪੰਨੇ ੩੧੧	ਜਗੰਗੀਪਤਿਸਾਪਕੇਬੇਗਮਨੁਰਜਗ	੪੨	ਪੰਨੇ ੩੧੬
ਕਚਮੁਖੀਤਰਕਸੈਲਾਖਰਬਿੰਦੂ	੨੬	ਪੰਨੇ ੩੧੧	ਅਨੰਦਪੁਰਨਾਇਨਇਕਰਹਈ	੪੬	ਪੰਨੇ ੩੨੦
ਕੰਕਸਮਦਿਨਬਰਦਿਕਸੁਨਾਮ	੨੭	ਪੰਨੇ ੩੧੨	ਗਨੀਏਕਭੰਡੇਰਹੈ	੫੦	ਪੰਨੇ ੩੨੦
ਅਨਤਕਯਮੰਤ੍ਰੀਇਕਬਰੀ	੨੮	ਪੰਨੇ ੩੧੨	ਮਾਠਵਾਹਇਕਸਾਹੁਕਰਾਵੈ	੫੧	ਪੰਨੇ ੩੨੧
ਬੰਦਸਾਕਕੇਮਾਹਨਿਪਬਹੁਰਦਿਆਉ	੨੯	ਪੰਨੇ ੩੧੨	ਉਤਰਦੇਸਾਨਿਪਤਿਇਕਭਾਰੈ	੫੨	ਪੰਨੇ ੩੨੧
ਚਿਤ੍ਰਸਿੰਘਮੰਤ੍ਰੀਸੈਕੀ	੩੦	ਪੰਨੇ ੩੧੩	ਗਨੀਏਕਠਵਗਇਕਰਹੈ	੫੩	ਪੰਨੇ ੩੨੬
ਬਹੁਰਦੇਸਾਨਿਪਤਿਇਕਕਥਾਸੁਨਾਉ	੩੧	ਪੰਨੇ ੩੧੩	ਮੰਤ੍ਰੀਕਥਾਸਤਾਇਸੀਚੁਤਿਯਕੀ	੫੪	ਪੰਨੇ ੩੨੬
ਉਤਰਦੇਸਾਨਿਪਤਿਇਕਕਥਾਉਚਾਰਿਯੈ	੩੨	ਪੰਨੇ ੩੧੪	ਉਤਰਦੇਸਾਨਿਪਤਿਇਕਭਾਰੈ	੫੫	ਪੰਨੇ ੩੨੫
ਸੁਨਪੁਨਿਪਤਿਇਕਕਥਾਉਚਾਰਿਯੈ	੩੩	ਪੰਨੇ ੩੧੪	ਚੰਦ੍ਰਦੇਵਕੇਬੀਸਮੇਚੰਦ੍ਰਸੈਨਇਕਰੂਪ	੫੬	ਪੰਨੇ ੩੨੫
ਨਰਚਰਿਤ੍ਰਨਿਪਕਿਟਿਉਚਾਰੈ	੩੪	ਪੰਨੇ ੩੧੫	ਬੰਗਦੇਸਬੰਗੋਸੂਰਾਜਾ	੫੭	ਪੰਨੇ ੩੨੬
ਸੁਨੇਗਾਇਇਕਕਥਾਪ੍ਰਕਾਸੈ	੩੫	ਪੰਨੇ ੩੧੫	ਕਾਸਮੀਰਕੇਸ਼ੋਭੇਬੀਰਜਸੈਨਰੇ	੫੮	ਪੰਨੇ ੩੨੬
ਨਰਚਰਿਤ੍ਰਨਿਪਕੇਨਿਕਟਿਮੰਤ੍ਰੀਕਰਾ	੩੬	ਪੰਨੇ ੩੧੬	ਸਤਗਨਿਕੋਟਰਬਨਿਯੋਰਹੈ	੫੯	ਪੰਨੇ ੩੨੬
ਬਹੁਰਦੇਸਾਨਿਪਤਿਇਕਕਥਾਉਚਾਰਿਯੈ	੩੭	ਪੰਨੇ ੩੧੬	ਗਜਾਗਨਬੰਗੋਕੋਜਾਕੋਪ੍ਰਬਲਪ੍ਰਤਾਪ	੬੦	ਪੰਨੇ ੩੨੬
ਗੰਗਾਮੁਖੀਤਰਕਸੈਲਾਖਰਬਿੰਦੂ	੩੮	ਪੰਨੇ ੩੧੬	ਬਨਿਯੋਗ੍ਰਹਿਏਗਕੇਮਾਹੀ	੬੧	ਪੰਨੇ ੩੨੭
ਏਕਾਦਸ਼ੀਗਲਬਸੈਪਾਮਕਲਹਨੀਨਾ	੩੯	ਪੰਨੇ ੩੧੭	ਮਹਾਂਸਿੰਘਕੇਪਗਬਿਖੇਤਸਕਰਹੈ	੬੨	ਪੰਨੇ ੩੨੭
ਸਾਕਲਗੰਪੁਰਮੈਹੁਤੀਇਕਪਦੁਆਕੀ	੪੦	ਪੰਨੇ ੩੧੭	ਪ੍ਰਬਲਸਿੰਘਦਾਫਿਨਕੋਨਿਪਬਰ	੬੩	ਪੰਨੇ ੩੨੭
ਏਕਪੀਰਮੁਖੀਤਰਕਸੈਲਾਖਰਬਿੰਦੂ	੪੧	ਪੰਨੇ ੩੧੮	ਮੇਗਲਾਸਿੰਘਦਾਇਕਰਹਈ	੬੪	ਪੰਨੇ ੩੨੮
ਕਾਕਾਕਠੁਕੀਕੇਪੁਰਬਗਯੋਪਠਾ	੪੨	ਪੰਨੇ ੩੧੮	ਗਾਇਕਠਮਧੋਬੇਰਹੈ	੬੫	ਪੰਨੇ ੩੨੮
ਬਨਿਯੋਗ੍ਰਹਿਏਗਕੇਮਾਹੀ	੪੩	ਪੰਨੇ ੩੧੮	ਦੁਪਿਤਏਕਵਜੀਗਕੀਰੂਪਸਹਰੇ	੬੬	ਪੰਨੇ ੩੨੮
ਏਕਾਦਸ਼ੀਗਲਬਸੈਪਾਮਕਲਹਨੀਨਾ	੪੪	ਪੰਨੇ ੩੧੯	ਦਫਿਨਦੇਸਾਬਿਚਫਨਨਾਹੀ	੬੭	ਪੰਨੇ ੩੨੯
ਏਕਾਦਸ਼ੀਗਲਬਸੈਪਾਮਕਲਹਨੀਨਾ	੪੫	ਪੰਨੇ ੩੧੯	ਸਾਹੁਏਕਗੁਜਰਾਤਕੋਤਾਕੇਗਿਹਇ	੬੮	ਪੰਨੇ ੩੨੯
ਕਾਕਾਕਠੁਕੀਕੇਪੁਰਬਗਯੋਪਠਾ	੪੬	ਪੰਨੇ ੩੧੯	ਚਪਲਾਸਿੰਘਗਾਜਬਰੋਗਾਜਕਲਾ	੬੯	ਪੰਨੇ ੩੩੦
ਕਾਕਾਕਠੁਕੀਕੇਪੁਰਬਗਯੋਪਠਾ	੪੭	ਪੰਨੇ ੩੧੯	ਏਕਲੋਰੰਗਸੁਨਾਰਹੈ	੭੦	ਪੰਨੇ ੩੩੦

ਨਗਰਪਾਵਟਾਬੁਧਸੈਸਾਗੋਰਕੇਦੇਸ	੭੧	ਪੰਨੇ ੩੩੧	ਚਾਂਦਨਪੁਕੇਦੇਸਮੈਪ੍ਰਗਟਚਾਂਦਪੁਗਾਉ	੯੪	ਪੰਨੇ ੩੪੨
ਰਾਜਾਏਕਪਹਾਰਕੋਚਿਤਨਾਬਤਿਹੇਨਮ	੭੨	ਪੰਨੇ ੩੩੧	ਦੁਹਿਤਾਏਕਜਾਟਉਪਜਾਈ	੯੫	ਪੰਨੇ ੩੪੨
ਬਜਵਾਰੇਬਨਿਯਾਹੈਕੇਵਲਤਕੋਨਮ	੭੩	ਪੰਨੇ ੩੩੨	ਮਗਜੋਹੰਡੇਕੇਬਿਖੇਏਕਪਠਨੀਨਾਹਿ	੯੬	ਪੰਨੇ ੩੪੨
ਚੇਰਏਕਚਤੁਰੋਹੈਬੈਠਮਤਾਕੋਨਾਵ	੭੪	ਪੰਨੇ ੩੩੩	ਸਿਯਾਲਕੋਟਕੇਦੇਸਮੈਸਾਲਬਾਹਨਾਰਵ	੯੭	ਪੰਨੇ ੩੪੩
ਮੁਗਲਏਕਗਜਨੀਹੋਬਖਤਯਾਰ	੭੫	ਪੰਨੇ ੩੩੨	ਚੰਦ੍ਰਗਾਜਹਿਤਾਨਿਕਟਰਾਣਨਨਾਮਾਜਾ	੯੮	ਪੰਨੇ ੩੪੫
ਪੁਨਿਮੰਡੀਐਸੇਕਾਹਿਯੋਸੁਨਯੈਕਥਾਨਿ	੭੬	ਪੰਨੇ ੩੩੨	ਪੋਠੋਵਾਰਿਨਾਭਿਇਕਰਹੈ	੯੯	ਪੰਨੇ ੩੪੬
ਚੰਦ੍ਰਪੁਰੀਭੀਤਹੁਤੋਚੰਦ੍ਰਸੈਨਾਇਕਰਾਵ	੭੭	ਪੰਨੇ ੩੩੨	ਰੋਪਰਾਵਰੁਪੇਸੂਰਭਾਰੋ	੧੦੦	ਪੰਨੇ ੩੪੬
ਏਕੜਖਾਨਉਜੈਨਮੈਬਿਖਿਚਾਹਿਨਿਤਿਹ	੭੮	ਪੰਨੇ ੩੩੨	ਰਾਵੀਤੀਰਜਾਟਇਕਰਹੈ	੧੦੧	ਪੰਨੇ ੩੪੭
ਬਨਿਕਏਕਬਾਨਾਸੀਬਿਸਨਦੋਤਭਿਹ	੭੯	ਪੰਨੇ ੩੩੩	ਅਵਧਪੁਰੀਭੀਤਹਬਸੈਅਜਿਸੁਤਦਸਰਬ	੧੦੨	ਪੰਨੇ ੩੪੭
ਬਿੰਦ੍ਰਬਨਗ੍ਰਿਹਨੈਦਕੋਕਾਨਲਯੋਅਵਤਰ	੮੦	ਪੰਨੇ ੩੩੩	ਅਸਟਨਦੀਜਿਹੰਠਾਂਮਿਲਿਗਈ	੧੦੩	ਪੰਨੇ ੩੪੮
ਨਗਰਸਿਰੋਮਨਿਕੋਪੁਤੋਸਿਘਸਿਰੋਮਨਿ	੮੧	ਪੰਨੇ ੩੩੩	ਇਕਅਬਲਾਹੀਜਾਟਕੀਤਸਕਰਸੋਤਿਹੇ	੧੦੪	ਪੰਨੇ ੩੪੯
ਜਹਾਂਗੀਰਆਦਿਲਮਹਿਗਯੋ	੮੨	ਪੰਨੇ ੩੩੬	ਅਲੀਮਰਦਾਂਕੋਸੁਤਇਕਰਹੈ	੧੦੫	ਪੰਨੇ ੩੪੯
ਰਾਜੈਰੀਕੇਦੇਸਮੈਰਾਜਪੁਰੋਇਕਗਾਉ	੮੩	ਪੰਨੇ ੩੩੭	ਚਾਰਿਯਾਹਿਮਿਲਿਮਤਾਪਕਯੋ	੧੦੬	ਪੰਨੇ ੩੫੦
ਮਹਾਂਰਾਟਕੇਦੇਸਮੈਮਹਾਂਰਾਟਪਤਿਰਾਵ	੮੪	ਪੰਨੇ ੩੩੭	ਜੋਧਨਦੇਵਜਾਟਇਕਰਹੈ	੧੦੭	ਪੰਨੇ ੩੫੦
ਉਮੀਚੰਗਾਉਚਿਸ੍ਰਵਾਜਾ	੮੫	ਪੰਨੇ ੩੩੮	ਏਕਾਦਿਵਸਸ੍ਰੀਕਪਲਮੁਨਿੰਇਕਠਾਂਕਿਯੋ	੧੦੮	ਪੰਨੇ ੩੫੦
ਚਮਗਕੇਦੇਸਮੈਇੰਦ੍ਰਸਿਘਕੋਨਾਬ	੮੬	ਪੰਨੇ ੩੩੮	ਯਤਚਲਿਖਬਹਿਜਾਤਭੀਤਹਾਂ	੧੦੯	ਪੰਨੇ ੩੫੨
ਰਾਜਾਏਕਭੁਟੰਤਕੋਚੰਦ੍ਰਸਿਘਤਿਹਨਮ	੮੭	ਪੰਨੇ ੩੩੮	ਪੁਰਬਦੇਸਕੋਏਸਰੁਪੇਸੂਰਜਤਹੈਅ	੧੧੦	ਪੰਨੇ ੩੫੨
ਇੰਦ੍ਰਵਤਗਜਾਪੁਤੋਗੋਖਾਨਗਮਣਬ	੮੮	ਪੰਨੇ ੩੩੮	ਦੁਰਜਨਸਿਘਰਾਵਾਇਕਭਾਗੀ	੧੧੧	ਪੰਨੇ ੩੫੫
ਮਾਂਝਾਦੇਸਜਾਟਇਕਰਹੈ	੮੯	ਪੰਨੇ ੩੩੯	ਸੂਰਸੈਨਗਜਾਪੁਤੋਸਮਰਕੰਦਕੇਮਾਹਿ	੧੧੨	ਪੰਨੇ ੩੫੬
ਸਹਗਇਟਾਵਾਮੈਪੁਤੋਨਾਨਾਮਸੁਨਾ	੯੦	ਪੰਨੇ ੩੩੯	ਬਿਸਨਸਿਘਰਾਜਾਬਡੋਬੀਗਸੈਬਡਭਾ	੧੧੩	ਪੰਨੇ ੩੫੭
ਗੋਬਿੰਦਚੰਦਨਗੋਸਕੋਮਾਧਵਲਾਨਿਜੁ	੯੧	ਪੰਨੇ ੩੩੯	ਏਕਮਹਾਂਬਨਬੀਚਬਸੈਮੁਨਿਸਿੰਗਧਰੇ	੧੧੪	ਪੰਨੇ ੩੫੭
ਦਫਿਨਦੇਸਬਿਚਛਨਾਗੀ	੯੨	ਪੰਨੇ ੩੪੧	ਰਿਖਿਗੋਤਮਬਨਮੈਬਸੈਤਾਹਿਅਹਿਲਿਯ	੧੧੫	ਪੰਨੇ ੩੫੯
ਚਲਿਯੋਜੁਲਾਹੋਸਾਪੁਰੋਉਤਿਜਾਕਪਤਾ	੯੩	ਪੰਨੇ ੩੪੧	ਬਦੇਸੁਦਾਪਸੁਦਵੈਦੈਤਭਾਗੀ	੧੧੬	ਪੰਨੇ ੩੫੯

ਗੁਰਿਏਗਗਗਮੋਗੈਭਵਸੈਨਿਪਨਾ	੧੬੩	ਪੰਨੇ ੩੮੭	ਮਦ੍ਰਦੇਸਇਕਛੋੜਜਾਅਚਲਕਠਾਤਿਹੋ	੧੬੬	ਪੰਨੇ ੩੯੭
ਉਦੈਪੁਗੀਖੁਗਮਕੀਨਾਗੀ	੧੬੪	ਪੰਨੇ ੩੮੮	ਕਾਮਕਲਾਕਾਮਿਨਿਵਿਕਸੁਨੀ	੧੬੭	ਪੰਨੇ ੩੯੮
ਉਗੁਲਾਜਨਗਮਾਤਕੋਰੋਏਯੋਏ	੧੬੫	ਪੰਨੇ ੩੮੮	ਕੰਚਨਪ੍ਰਭਾਜਟਜਾਠੈ	੧੬੮	ਪੰਨੇ ੩੯੮
ਸੁਕ੍ਰਿਤਸਿਖਸੁਰੋਬਡੋਸੁਗਤਿਕੋਨਰ	੧੬੬	ਪੰਨੇ ੩੮੯	ਭੂਪਕਲਾਨਾਮਹੈਸੁਤਾਸਾਕੀਏਕ	੧੬੯	ਪੰਨੇ ੩੯੯
ਬਾਂਸਬਰੋਲੀਕੋਬਿਖੇਬੀਰਬਡੋਧਨ	੧੬੭	ਪੰਨੇ ੩੯੯	ਇਕਟਿਨਬਾਗਚਰਠਾਗਈ	੧੭੦	ਪੰਨੇ ੩੯੯
ਪਛਿਮਕੋਰਾਜਾਹੈਰਨਮੰਡਨਸਿਖ	੧੬੮	ਪੰਨੇ ੩੯੯	ਏਕਲਰੋਹਿਛੋੜਜਾਠੈ	੧੭੧	ਪੰਨੇ ੩੯੯
ਬਿਜਮਾਇਏਕਅਧੀਰਨਿਗਏ	੧੬੯	ਪੰਨੇ ੩੯੯	ਤੇਜਸਿਖਯਾਜਾਬਡੋਅਪੁਮਾਨਜਿਛੁ	੧੭੨	ਪੰਨੇ ੩੯੯
ਪਲਵਲਕੋਗਜਾਂਗਪੈਸਬਸਿਖ	੧੭੦	ਪੰਨੇ ੩੯੯	ਤ੍ਰਿਦਸਿਛਲਾਏਕਬਰਨਾਗੀ	੧੭੩	ਪੰਨੇ ੩੯੯
ਗੁਪਾਗੀਗੁਪਯੋਬਸੈਕੰਚਨਸਿਖ	੧੭੧	ਪੰਨੇ ੩੯੯	ਦੇਵਨਰਾਨਹਛੁਕੋਰਾਜਏਕਠੈ	੧੭੪	ਪੰਨੇ ੪੦੦
ਐਡੇਗਾਇਕਠਾਠਠਿਠੈ	੧੭੨	ਪੰਨੇ ੩੯੯	ਨੈਕੋਟੀਮੰਡਵਕੋਜਸਵੰਗਸਿਖਯਾਠੈ	੧੭੫	ਪੰਨੇ ੪੦੦
ਗਏਨਿਰੰਜਨਚੋਪਰੋਜਾਕੀਠਿਯਾਅ	੧੭੩	ਪੰਨੇ ੩੯੯	ਚੰਦ੍ਰਪੁੰਗੀਨਗੀਇਕਸੁਨੀ	੧੭੬	ਪੰਨੇ ੪੦੧
ਮੋਲਕਗਗਮੋਕਲਾਨਿਪਠਾਠੈ	੧੭੪	ਪੰਨੇ ੩੯੯	ਤ੍ਰਿਯਗਨਰੋਗਮਤੀਇਕਕਠਿਯੈ	੧੭੭	ਪੰਨੇ ੪੦੧
ਗਜਦੇਵਗਾਜਾਬਡੋਗਜਨੀਕੋਨਰਮਾਲ	੧੭੫	ਪੰਨੇ ੩੯੯	ਸਿਖਕਅਰਿਸੁੰਦਰਿਕਠਨਿਜੈ	੧੭੮	ਪੰਨੇ ੪੦੧
ਜਗਬੰਦਨਇਕਸਾਹੁਬਡੋਸੁਬਖ	੧੭੬	ਪੰਨੇ ੩੯੯	ਰਤਨਸੈਨਾਜਾਹੈਗਹਾਚਿਤੋਰਕੋਮ	੧੭੯	ਪੰਨੇ ੪੦੧
ਮੈਲਾਤਾਅਬਲਾਇਕਸੁਨੀ	੧੭੭	ਪੰਨੇ ੩੯੯	ਤ੍ਰਿਗਤਿਦੇਸਏਸੂਰਬਡੋਦੁਗਤਿਸਿਖ	੨੦੦	ਪੰਨੇ ੪੦੨
ਏਕਸੁਮੇਗਦੇਵਿਬਰਨਾਗੀ	੧੭੮	ਪੰਨੇ ੩੯੯	ਗੁਮਸਰਕੇਸਾਹੁਕੀਸੁਤਾਜਲੀਖਾਨ	੨੦੧	ਪੰਨੇ ੪੦੩
ਸਾਹਬਯੁਪਛਿਮਾਇਕਹੈ	੧੭੯	ਪੰਨੇ ੩੯੯	ਉਗ੍ਰਸਿਖਯਾਜਾਬਡੋਕਾਸਿਕਾਰੰਕੋਨਾਬ	੨੦੨	ਪੰਨੇ ੪੦੪
ਨੈਨਤਮਾਨਾਗਿਏਕਸੁਨੀ	੧੮੦	ਪੰਨੇ ੩੯੯	ਨਰਕਾਸੁਰਗਾਜਾਬਡੋਗੁਆਹਿਟੀਕੋਗ	੨੦੩	ਪੰਨੇ ੪੦੫
ਨਿਮਿਸਿਖਠਾਗੀਗੁਪੈਤਾਕੋਗੁਪੁਅ	੧੮੧	ਪੰਨੇ ੩੯੯	ਇਕਕੈਲਾਸਮਤੀਗੋਰਾਨੀਗੁਪਾਖਾਨ	੨੦੪	ਪੰਨੇ ੪੦੫
ਵਹੈਸਵਤਿਤਾਕੀਉਤੀਜਾਕੋਗੁਪੁਅ	੧੮੨	ਪੰਨੇ ੩੯੯	ਭੂਪਬਡੀਗੁਜਗਾਤਿਬਖਨਿਯਤ	੨੦੫	ਪੰਨੇ ੪੧੬
ਸਹਾਬਟਾਠਮੋਬਸੈਮੋਗਲਾਖਾਨਪ	੧੮੩	ਪੰਨੇ ੩੯੯	ਸੁਪਗਵਡੀਨਗਗਏਕਸੁਨਾ	੨੦੬	ਪੰਨੇ ੪੦੭
ਪਾਂਡਵਕੇਪਾਂਚੈਸੁਤਸੁਰੇ	੧੮੪	ਪੰਨੇ ੩੯੯	ਗਜਾਕੋਚਾਬਿਹਾਰਕੋਬੀਰਦੋਤਤਿਹੰਨ	੨੦੭	ਪੰਨੇ ੪੦੭
ਏਕਬਨਕਕੀਭਠਜਾਅਕਬਰਬਰ	੧੮੫	ਪੰਨੇ ੩੯੯	ਏਕਵਕੀਪੁਤ੍ਰਿਕਾਅਪਚਲਦੇਵੀ	੨੦੮	ਪੰਨੇ ੪੦੮

ਪ੍ਰਸਾਦਮਾਠੁਕੇਬਿਖੇਬਾਜਬਾਣਾ	੨੩੦	ਪੰਨੇ ੨੨੪
ਦਿਕਰਜਾਮੁਠਤਾਨਕੋਸਿਰਪਛਰ	੨੩੨	ਪੰਨੇ ੨੨੧
ਸਰਗਬਿਚਛਪੁਰਬਿਖੇਸਿੰਘਬਿ	੨੩੩	ਪੰਨੇ ੨੨੨
ਸਰਗਛੋਕਟੋਤਾਬਿਖੇਨਿਪਾਤਿ	੨੩੪	ਪੰਨੇ ੨੨੩
ਕੰਗਮਸਿੰਘਗਾਜਾਤੋਕਸੀਦਵਾਰ	੨੩੫	ਪੰਨੇ ੨੨੩
ਤਿਬੱਤਕੋਇਕਗਾਇਸੁਲਛਨ	੨੩੬	ਪੰਨੇ ੨੨੪
ਬੀਕੇਤੋਗਾਜਾਇਕਨਗਰ	੨੩੭	ਪੰਨੇ ੨੨੫
ਸਰਗਸਿੰਘਜੀਬਿਖੇਤੋਗਾਜਾਸੁ	੨੩੮	ਪੰਨੇ ੨੨੫
ਦੇਸਕਠਿਜਗਕੋਨਕਟਸੈਨਬਿ	੨੪੦	ਪੰਨੇ ੨੨੬
ਕਿਲਮਾਖਨਇਕਦੇਸਨਿਪਤਿਬਰ	੨੪੧	ਪੰਨੇ ੨੨੬
ਸੁਭਟਾਛਤੀਨਗਇਦਛਿਨਾ	੨੪੨	ਪੰਨੇ ੨੨੭
ਸੁਘਛਛਤੀਨਗਇਕਸੋਧੈ	੨੪੩	ਪੰਨੇ ੨੨੭
ਪਦੁਮਸਿੰਘਠਾਜਾਇਕਸੁਭਮਠਿ	੨੪੪	ਪੰਨੇ ੨੨੮
ਘੁਠੀਛਿਮਾਪ੍ਰਗਟਇਕਨਗਰੀ	੨੪੫	ਪੰਨੇ ੨੨੯
ਪੁਰਬਾਛਿਸਿਇਕਤਿਲਕਿਕਨਿਪਬਰ	੨੪੬	ਪੰਨੇ ੨੩੦
ਬੀਗਤਿਲਕਇਕਨਿਪਤਿਬਿਛਛ	੨੪੭	ਪੰਨੇ ੨੩੧
ਨਦੀਨਗਬਟਾਕੋਰਧੈਨਿਪਤਿਚਿੜ	੨੪੮	ਪੰਨੇ ੨੩੨
ਬਤਿਸਲਛਨਨਗਇਕਸੋਧੈ	੨੪੯	ਪੰਨੇ ੨੩੨
ਅਜਿਤਾਵਤੀਨਗਇਕਸੋਧੈ	੨੫੦	ਪੰਨੇ ੨੩੩
ਬਿਕਟਕਰਨਇਕੁਤੋਨਿਪਤਿਬ	੨੫੧	ਪੰਨੇ ੨੩੩
ਤੰਸਪੁਜਾਗਾਜਾਇਕਅਤਿਬਲ	੨੫੨	ਪੰਨੇ ੨੩੪
ਛਤਾਨੀਇਸਤੀਇਕਰਧੈ	੨੫੩	ਪੰਨੇ ੨੩੫
ਬੇਸ੍ਰਾਏਕਟੋਗਇਕਸੁਨੀ	੨੫੪	ਪੰਨੇ ੨੩੫
ਦੋਲਾਕੀਗੁਜਗਾਤਿਮੇਬਸਤਸੁਠੈ	੨੫੫	ਪੰਨੇ ੨੩੬

ਗੁਨਿਯਤਏਕਨ੍ਰਿਪਾਤਿਕੀਦਾਰਾ	੨੫੬	ਪੰਨੇ ੩੬	ਪ੍ਰੇਮਾਵਤੀਨਗਰਾਇਕਰਾਜਤ	੨੦੯	ਪੰਨੇ ੪੩
ਨੀਲਕੇਤਰਾਜਾਇਕਕੁਰੋ	੨੫੭	ਪੰਨੇ ੩੭	ਬਿਸੁਨਚੰਦਇਕਨ੍ਰਿਪਾਤਿਕੀਦਾਰਾ	੨੧੦	ਪੰਨੇ ੪੪
ਹੰਸਪੁਜਰਾਜਾਇਕਸੁਨਿਯਤ	੨੫੮	ਪੰਨੇ ੩੮	ਬਿਜੈਨਗਰਾਇਕਰਾਇਕਬਲਿਯਤ	੨੧੧	ਪੰਨੇ ੪੪
ਰੁਦ੍ਰਕੇਤਰਾਜਾਤੁਤੋਰਾਸਟਏਸਕੋ	੨੫੯	ਪੰਨੇ ੩੯	ਸਤਗੁਪਲਾਵੁਏਕਨ੍ਰਿਪਾਤ	੨੧੨	ਪੰਨੇ ੪੪
ਮਸਤਕਰਨ੍ਰਿਪਾਤਿਜਾਗਿਸ੍ਰੀ	੨੬੦	ਪੰਨੇ ੪੦	ਦਫਿਨਸੈਨਦਫੇਨੀਰਾਜਾ	੨੧੩	ਪੰਨੇ ੪੪
ਅਹਿਪੁਜਏਕਰੋਪੈਰਾਜਾਬਰ	੨੬੧	ਪੰਨੇ ੪੦	ਤੁਤੋਏਕਰਾਜਪੁਜਸੈਨਰਾਜਾ	੨੧੪	ਪੰਨੇ ੪੪
ਕਿਲਮਾਕੰਨਕੇਦੇਸਾਇਦੁਪੁਜਨ੍ਰਿ	੨੬੨	ਪੰਨੇ ੪੦	ਦਿਸਾਬਾਰੁਣੀਮੈਰਾਇਕਰਾਜ	੨੧੫	ਪੰਨੇ ੪੪
ਅਜੈਓਪੁਰਬਕੀਦਿਸਿਨ੍ਰਿਪ	੨੬੩	ਪੰਨੇ ੪੧	ਘਾਰਮਪੁਰਕੁਰੋਏਕੇਕੁ	੨੧੬	ਪੰਨੇ ੪੪
ਨ੍ਰਿਪਾਤਿਬਿਚਫਨਸੈਨਕੇਮਤੀ	੨੬੪	ਪੰਨੇ ੪੧	ਯੂਨਾਸਹਰਕੁਮਹਿਜਾ	੨੧੭	ਪੰਨੇ ੪੪
ਪੁਰਬਾਦਿਸਿਰਬਚਿਤਨਗਾਧਿਪ	੨੬੫	ਪੰਨੇ ੪੧	ਸੁਨਾਸਹਰਬਾਦਾਦਕੇਦਾਫਿਨਸੈ	੨੧੮	ਪੰਨੇ ੪੪
ਸੁਮਤਿਸੈਨਇਕਨ੍ਰਿਪਾਤਿਸੁਨਾ	੨੬੬	ਪੰਨੇ ੪੧	ਪੁਰਬਦੇਸਇਕਨ੍ਰਿਪਾਤੈ	੨੧੯	ਪੰਨੇ ੪੪
ਗੁਪਸੈਨਾਇਕਨ੍ਰਿਪਾਤਿਸੁਲਫਨ	੨੬੭	ਪੰਨੇ ੪੧	ਖਾਫਿਮਾਵਤੀਨਗਰਾਇਕਸੋਰੋ	੨੨੦	ਪੰਨੇ ੪੪
ਚੰਪਾਵਤੀਨਗਰਾਦਿਸਿਦਫਿਨ	੨੬੮	ਪੰਨੇ ੪੧	ਉਤਰਸਿਘਨ੍ਰਿਪਾਤਿਇਕਕੁਰੋ	੨੨੧	ਪੰਨੇ ੪੪
ਗੁਆਬੰਦੁਇਕਰਹਤਨ੍ਰਿਪਾਲਾ	੨੬੯	ਪੰਨੇ ੪੧	ਰਾਜਪੁਰੀਨਗਰੀਏਜਹਾ	੨੨੨	ਪੰਨੇ ੪੪
ਮੋਰੰਗਾਦਿਸਿਇਕਰਹਤਨ੍ਰਿਪਾਲਾ	੨੭੦	ਪੰਨੇ ੪੧	ਅਨਦਾਵਤੀਨਗਰਾਇਕਸੁਨਾ	੨੨੩	ਪੰਨੇ ੪੪
ਤੈਲੰਗਾਜਹੰਦੇਸਅਪਾਰਾ	੨੭੧	ਪੰਨੇ ੪੧	ਚੰਚਲਸੈਨਨ੍ਰਿਪਾਤਿਇਕਰਵਰ	੨੨੪	ਪੰਨੇ ੪੪
ਏਕਸੁਗਾਧਸੈਨਨ੍ਰਿਪਾਤਮਾ	੨੭੨	ਪੰਨੇ ੪੧	ਬੰਗਸਸੈਨਬੰਗਸੀਰਾਜਾ	੨੨੫	ਪੰਨੇ ੪੪
ਸੁਕ੍ਰਿਤਸੈਨਾਇਕਸੁਨਾਨਰੇਸਾ	੨੭੩	ਪੰਨੇ ੪੧	ਬਿਜਸੁਰਖੇਤੀਇਕਰੋ	੨੨੬	ਪੰਨੇ ੪੪
ਇਕਅੰਬਸਟਕੇਦੇਸਨ੍ਰਿਪਾਲਾ	੨੭੪	ਪੰਨੇ ੪੧	ਸੁਨਿਯਤਏਕਸਾਹਕੀਦਾਰਾ	੨੨੭	ਪੰਨੇ ੪੪
ਬੰਦਰਬਸਤਹਬਾਸੀਜਹਾ	੨੭੫	ਪੰਨੇ ੪੧	ਚੰਦ੍ਰਕੁਇਕਰਹਤਕੁਮਾਲਾ	੨੨੮	ਪੰਨੇ ੪੪
ਸੰਕ੍ਰਾਵਤੀਨਗਰਾਇਕਰਾਜਤ	੨੭੬	ਪੰਨੇ ੪੨	ਸ੍ਰੀਸੀਸਾਹਕੇਤਾਇਕਰਾਜਾ	੨੨੯	ਪੰਨੇ ੪੪
ਸਤਗੁਮੁਰਾਦਾਬਾਦਮੁਗਲਕੀਚੰ	੨੭੭	ਪੰਨੇ ੪੨	ਇਛਾਵਤੀਨਗਰਾਇਕਸੁਨਾ	੨੩੦	ਪੰਨੇ ੪੪
ਸਹਰਜਹਾਂਨਾਬਾਦਬਸਤਜਹੰ	੨੭੮	ਪੰਨੇ ੪੨	ਜੋਰਕਸੈਨਏਕਕੁਮਾਲਾ	੨੩੧	ਪੰਨੇ ੪੪

		ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਵਤੀ ਨਗਰ ਇਕਸੁਨਾਂ	੩੦੧ ਪੰਨੇ ੪੮੧
ਅਠਲਾ ਵਤੀ ਨਗਰ ਇਕਸੁਨਾਂ	੩੦੨ ਪੰਨੇ ੪੮੨	ਅਠਲਾ ਵਤੀ ਨਗਰ ਇਕਸੁਨਾਂ	੩੨੬ ਪੰਨੇ ੪੭੬
ਬਿਪਿਸੀ ਨਗਰ ਇਕਸੁਨਾਂ	੩੦੩ ਪੰਨੇ ੪੮੩	ਬੰਬਕਰਨ ਇਕਬੀਕੁ ਦੇ ਸਨਿਮ	੩੨੮ ਪੰਨੇ ੪੭੬
ਬਿਪੁਰਾਨ ਨਗਰ ਇਕਸੁਨਾਂ	੩੦੪ ਪੰਨੇ ੪੮੪	ਬਿਜਿਯਾ ਵਤੀ ਨਗਰ ਇਕਸੁਨਾਂ	੩੨੯ ਪੰਨੇ ੪੭੬
ਬਰਾ ਵੇ ਵੇ ਵੇ ਵੇ ਵੇ ਵੇ ਵੇ	੩੦੫ ਪੰਨੇ ੪੮੫	ਬਿਬਰ ਵਤੀ ਨਗਰ ਇਕਸੁਨਾਂ	੩੩੦ ਪੰਨੇ ੪੭੬
ਬੁੱਠੇ ਪਾਠ ਸੁਨਾ ਇਕਸੁਨਾਂ	੩੦੬ ਪੰਨੇ ੪੮੬	ਲਵੇ ਵੇ ਵੇ ਵੇ ਵੇ ਵੇ ਵੇ	੩੩੧ ਪੰਨੇ ੪੭੭
ਕੋਚਾ ਬਿਹਾਰ ਸੁਨਾ ਇਕਸੁਨਾਂ	੩੦੭ ਪੰਨੇ ੪੮੭	ਸਪਰਭੇ ਹੋਏ ਕਨਿਪਤਿਬਰ	੩੩੨ ਪੰਨੇ ੪੭੭
ਕਰਮ ਵੇ ਵੇ ਵੇ ਵੇ ਵੇ ਵੇ ਵੇ	੩੦੮ ਪੰਨੇ ੪੮੮	ਸੁਨੁ ਹੋ ਗਾ ਨਕੁ ਅਗ ਇਕ ਬਾਤਾ	੩੩੩ ਪੰਨੇ ੪੭੮
ਪੁਸ਼ਿ ਮੈ ਵੇ ਵੇ ਵੇ ਵੇ ਵੇ ਵੇ	੩੦੯ ਪੰਨੇ ੪੮੯	ਗਜ ਸੈ ਨ ਇਕ ਕਾ ਜਾ ਦਾ ਫਿਨ	੩੩੪ ਪੰਨੇ ੪੭੮
ਬਿਰਮੈ ਨ ਇਕ ਕਨਿ ਤਿ ਸੁਨਾ	੩੧੦ ਪੰਨੇ ੪੯੦	ਸਪਰ ਸਹੀ ਕੇ ਬਿਖੇ ਬਿਕੁਤ	੩੩੫ ਪੰਨੇ ੪੭੮
ਜੋ ਸਮੈ ਨ ਵੇ ਵੇ ਵੇ ਵੇ ਵੇ	੩੧੧ ਪੰਨੇ ੪੯੧	ਗਜ ਸੈ ਨ ਇਕ ਸੁਨਾ ਨਿਪਤਿਬਰ	੩੩੬ ਪੰਨੇ ੪੮੦
ਸੁਨੁ ਸੈ ਨ ਵੇ ਵੇ ਵੇ ਵੇ ਵੇ	੩੧੨ ਪੰਨੇ ੪੯੨	ਜਮਲਾ ਸੈ ਨ ਗਾ ਜਾ ਲਵਾਨਾ	੩੩੭ ਪੰਨੇ ੪੮੦
ਸੋ ਗਰ ਵੇ ਵੇ ਵੇ ਵੇ ਵੇ ਵੇ	੩੧੩ ਪੰਨੇ ੪੯੩	ਨਗਰ ਬਿਭਾ ਸਾ ਵਤੀ ਮੇ ਕਰਨ	੩੩੮ ਪੰਨੇ ੪੮੦
ਸਪਰ ਸੁਨਾ ਵੇ ਵੇ ਵੇ ਵੇ ਵੇ	੩੧੪ ਪੰਨੇ ੪੯੪	ਸੁਨਿਯਤ ਇਕ ਨਗਰੀ ਉਜਿਯਾ	੩੩੯ ਪੰਨੇ ੪੮੧
ਮੰਦੀ ਕਠਾ ਉਚਾ ਜੀ ਕੋ	੩੧੫ ਪੰਨੇ ੪੯੫	ਮੁਥਗਾ ਨਾ ਮਹਾ ਮਹੇ ਸੇ	੩੪੦ ਪੰਨੇ ੪੮੧
ਮਰਜਾ ਸੈ ਨ ਤੋ ਵੇ ਵੇ ਵੇ ਵੇ	੩੧੬ ਪੰਨੇ ੪੯੬	ਉਤਰ ਦਿ ਸਾ ਪ੍ਰਗਟ ਇਕਿ ਨਗ	੩੪੨ ਪੰਨੇ ੪੮੨
ਸੁਨੁ ਨਿਪਤਿ ਮੇ ਭ ਮਤ ਕਠਾ	੩੧੭ ਪੰਨੇ ੪੯੭	ਸੋ ਗਰ ਵੇ ਸਥ ਸਤ ਰੋ ਜਹਾਂ	੩੪੩ ਪੰਨੇ ੪੮੨
ਬੁਠਿ ਭੁਤ ਤੇ ਅਤਿ ਵੇ ਵੇ ਵੇ	੩੧੮ ਪੰਨੇ ੪੯੮	ਹਰ ਵੇ ਵੇ ਵੇ ਵੇ ਵੇ ਵੇ ਵੇ	੩੪੪ ਪੰਨੇ ੪੮੨
ਸੁਕ੍ਰਾ ਚ ਵੇ ਵੇ ਵੇ ਵੇ ਵੇ ਵੇ	੩੧੯ ਪੰਨੇ ੪੯੯	ਟੋਲਾ ਕੀ ਗੁਜ ਗਤ ਬਸਤ ਜਹੇ	੩੪੫ ਪੰਨੇ ੪੮੩
ਸੁਨੁ ਪੁਤ੍ਰ ਵੇ ਵੇ ਵੇ ਵੇ ਵੇ	੩੨੦ ਪੰਨੇ ੫੦੦	ਸੁਨੁ ਗਾ ਨਾ ਇਕ ਕੋ ਕੋ ਬਿਤ	੩੪੬ ਪੰਨੇ ੪੮੩
ਰਦ੍ਰ ਸੈ ਨ ਵੇ ਵੇ ਵੇ ਵੇ ਵੇ	੩੨੧ ਪੰਨੇ ੫੦੧	ਜਹਾਂ ਮਦਿ ਸਾ ਉਤਰਾ ਸੁਨੀ	੩੪੭ ਪੰਨੇ ੪੮੪
ਮੰਦੀ ਕਠਾ ਉਚਾ ਜੀ ਕੋ	੩੨੨ ਪੰਨੇ ੫੦੨	ਗੋ ਗਿ ਪਾਲਾ ਇਕ ਸੁਨਾ ਨੇ ਸਾ	੩੪੮ ਪੰਨੇ ੪੮੪
ਸੁਨੁ ਲਤਾ ਨ ਸੈ ਨ ਇਕ ਕਾ	੩੨੩ ਪੰਨੇ ੫੦੩	ਸੁਨੁ ਗਾ ਨਾ ਇਕ ਕਠਾ ਪਕਾ ਸੇ	੩੪੯ ਪੰਨੇ ੪੮੪
ਗਰ ਵੇ ਵੇ ਵੇ ਵੇ ਵੇ ਵੇ	੩੨੪ ਪੰਨੇ ੫੦੪	ਸੁਜਾ ਨਾ ਵਤੀ ਨਗਰ ਇਕ ਪੁਰਬ	੩੫੦ ਪੰਨੇ ੪੮੫

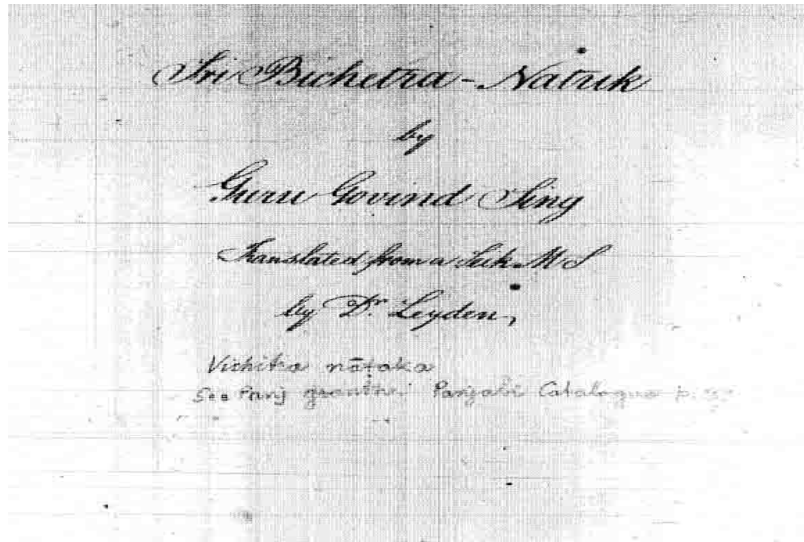
ਸੁਨੁਕੁਪਇਕਕਹੈਕਹਾਨੀ	੩੫੧	ਪੰਨੇ ੪੮੫	ਬੀਜਾਪੁਰਜਹੇਸਹਰਕੁਇਜੈ	੩੭੪	ਪੰਨੇ ੪੯੪
ਇਸਕੁਤੀਬੋਲਸਹਰਹੈਜਹੇ	੩੫੨	ਪੰਨੇ ੪੮੫	ਇਸਕੁਤੀਬੋਲਸਹਰਹੈਜਹੇ	੩੭੫	ਪੰਨੇ ੪੯੫
ਸੁਨੁਕੁਪਇਕਕਥਾਉਚਰੈ	੩੫੩	ਪੰਨੇ ੪੮੬	ਸੁਨੁਕੁਪਇਕਕਥਾਉਚਰੈ	੩੭੬	ਪੰਨੇ ੪੯੫
ਸੁਨੁਕੁਪਇਕਕਥਾਨਵੀਨੀ	੩੫੪	ਪੰਨੇ ੪੮੬	ਨਵਤਨਸੁਨੁਕੁਪਇਕਕਥਾ	੩੭੭	ਪੰਨੇ ੪੯੫
ਸੁਨੁਕੁਪਇਕਕਥਾਅਪੁਰਬ	੩੫੫	ਪੰਨੇ ੪੮੬	ਕੁਪਕੁਪਇਕਕਥਾਉਚਰੈ	੩੭੮	ਪੰਨੇ ੪੯੬
ਸੁਨੁਕੁਪਇਕਕਥਾਬਖਾਨੈਐਰੈ	੩੫੬	ਪੰਨੇ ੪੮੭	ਸੁਨੁਕੁਪਇਕਕਥਾਉਚਰੈ	੩੭੯	ਪੰਨੇ ੪੯੬
ਸੁਨੁਕੁਪਇਕਕਥਾਅਵਰਪੁਸੀਗ	੩੫੭	ਪੰਨੇ ੪੮੭	ਏਕਚਰਿਤਸੈਨਾਜਾਬਰ	੩੮੦	ਪੰਨੇ ੪੯੬
ਸੁਨੁਕੁਪਇਕਕਥਾਨਵੀਨੀ	੩੫੮	ਪੰਨੇ ੪੮੮	ਸੁਨੁਕੁਪਇਕਕਥਾਅਵਰਪੁਸੀਗ	੩੮੧	ਪੰਨੇ ੪੯੭
ਸੁਨੁਕੁਪਇਕਕਥਾਉਚਰੈ	੩੫੯	ਪੰਨੇ ੪੮੯	ਬਿਸੁਨੁਕੁਪਇਕਕਥਾਉਚਰੈ	੩੮੨	ਪੰਨੇ ੪੯੭
ਸੁਨੁਕੁਪਇਕਕਥਾਅਵਰਪੁਸੀਗ	੩੬੦	ਪੰਨੇ ੪੮੮	ਸੁਨੁਕੁਪਇਕਕਥਾਉਚਰੈ	੩੮੩	ਪੰਨੇ ੪੯੭
ਸੁਨੁਕੁਪਇਕਕਥਾਪੁਰਾਤਨ	੩੬੧	ਪੰਨੇ ੪੮੮	ਸਦਾਸਿੰਘਾਇਕਕਥਾਉਚਰੈ	੩੮੪	ਪੰਨੇ ੪੯੭
ਸੁਨੁਕੁਪਇਕਕਥਾਬਚਿਤ	੩੬੨	ਪੰਨੇ ੪੮੯	ਚਿਤਕੋਤਰਾਇਕਕਥਾਉਚਰੈ	੩੮੫	ਪੰਨੇ ੪੯੮
ਸੁਨੁਕੁਪਇਕਕਥਾਨਵੀਨ	੩੬੩	ਪੰਨੇ ੪੮੯	ਬੀਕਕੋਤਰਾਇਕਕਥਾਉਚਰੈ	੩੮੬	ਪੰਨੇ ੪੯੮
ਗਣਪਤਿਸਿੰਘਏਕਕਥਾਉਚਰੈ	੩੬੪	ਪੰਨੇ ੪੮੯	ਮਾਰਵਾੜਾਇਕਕਥਾਉਚਰੈ	੩੮੭	ਪੰਨੇ ੪੯੯
ਨਿਪਬਗਸਿੰਘਏਕਕਥਾਉਚਰੈ	੩੬੫	ਪੰਨੇ ੪੯੦	ਸਿੰਘਾਨਿਕਕਥਾਉਚਰੈ	੩੮੮	ਪੰਨੇ ੪੯੯
ਸੁਨੁਕੁਪਇਕਕਥਾਅਵਰਪੁਸੀਗ	੩੬੬	ਪੰਨੇ ੪੯੦	ਕੁਪਕੁਪਇਕਕਥਾਉਚਰੈ	੩੮੯	ਪੰਨੇ ੪੯੯
ਐਫਾਦਤੀਨਗਰਾਇਕਕਥਾਉਚਰੈ	੩੬੭	ਪੰਨੇ ੪੯੧	ਬਾਹੁਲੀਕਸੁਨਿਕਥਾਉਚਰੈ	੩੯੦	ਪੰਨੇ ੫੦੦
ਗੜਕੋਨੋਕੋਜਹਾਂਕਪਿਜੈ	੩੬੮	ਪੰਨੇ ੪੯੧	ਬਰਬਰੀਕੋਰੇਸਬਸਤਜਹਾਂ	੩੯੧	ਪੰਨੇ ੫੦੦
ਸੁਨੁਕੁਪਇਕਕਥਾਅਵਰਕਹਾਨੀ	੩੬੯	ਪੰਨੇ ੪੯੨	ਕੁਪਕੁਪਇਕਕਥਾਉਚਰੈ	੩੯੨	ਪੰਨੇ ੫੦੦
ਬਿਯਾਘਕੋਤਸੁਨਿਕਥਾਉਚਰੈ	੩੭੦	ਪੰਨੇ ੪੯੨	ਅਛਲਾਪੁਰਾਇਕਕਥਾਉਚਰੈ	੩੯੩	ਪੰਨੇ ੫੦੧
ਅਛਲਾਸੈਣਾਇਕਕਥਾਉਚਰੈ	੩੭੧	ਪੰਨੇ ੪੯੩	ਦੇਵਛੰਡਾਇਕਕਥਾਉਚਰੈ	੩੯੪	ਪੰਨੇ ੫੦੧
ਸੁਨੁਕੁਪਇਕਕਥਾਅਵਰਪੁਸੀਗ	੩੭੨	ਪੰਨੇ ੪੯੩	ਸਰਬਸਿੰਘਾਇਕਕਥਾਉਚਰੈ	੩੯੫	ਪੰਨੇ ੫੦੨
ਸਹਰਦੋਲਤਾਬਾਰਬਸਤਜਹਾਂ	੩੭੩	ਪੰਨੇ ੪੯੩	ਪ੍ਰਿਥੀਸਿੰਘਾਇਕਕਥਾਉਚਰੈ	੩੯੬	ਪੰਨੇ ੫੦੨

ਸਰਸਵਤੀ ਸੁਰਿਕਾਤੀਕਾ	੩੯੬	ਪੰਨੇ ੫੦੩	ਸ੍ਰੀ ਬਖਸ਼ਿਸ਼ ਸੁਖਮਿਰਏ ਬੋਸੁਮਾਰ	੧੩	ਪੰਨੇ ੫੩੨
ਪਦਮਵਤੀ ਸੁਰਿਕਾਤੀਕਾ	੩੯੮	ਪੰਨੇ ੫੦੩			
ਸਾਰਸੁਪਤੀ ਸੁਰਿਕਾਤੀਕਾ	੩੯੯	ਪੰਨੇ ੫੦੩			
ਸੁਰਜਿਤ ਸੁਰਿਕਾਤੀਕਾ	੪੦੦	ਪੰਨੇ ੫੦੩			
ਪਦਮਿਨੀ ਸੁਰਿਕਾਤੀਕਾ	੪੦੧	ਪੰਨੇ ੫੦੩			
ਵਿਜੈ ਸੁਰਿਕਾਤੀਕਾ	੪੦੨	ਪੰਨੇ ੫੦੩			
ਸੁਰਿਕਾਤੀਕਾ	੪੦੩	ਪੰਨੇ ੫੦੪			
ਸੁਰਿਕਾਤੀਕਾ	੪੦੪	ਪੰਨੇ ੫੦੪			
ਬਿਹਾਰ ਨਾਟਕ ਸੰਗ੍ਰਹ					
ਕਮਲੋਤ ਸੁਰਿਕਾਤੀਕਾ	੧	ਪੰਨੇ ੫੧੭			
ਕਿੰਨੋ ਸੁਰਿਕਾਤੀਕਾ	੨	ਪੰਨੇ ੫੧੮			
ਮੁਦ ਵੰਦ ਸੁਰਿਕਾਤੀਕਾ	੩	ਪੰਨੇ ੫੨੦			
ਬਿਜੈ ਸੁਰਿਕਾਤੀਕਾ	੪	ਪੰਨੇ ੫੨੧			
ਕੁੰਨੋ ਸੁਰਿਕਾਤੀਕਾ	੫	ਪੰਨੇ ੫੨੦			
ਮੁਦ ਵੰਦ ਸੁਰਿਕਾਤੀਕਾ	੬	ਪੰਨੇ ੫੨੦			
ਮੁਦ ਵੰਦ ਸੁਰਿਕਾਤੀਕਾ	੭	ਪੰਨੇ ੫੨੫			
ਮੁਦ ਵੰਦ ਸੁਰਿਕਾਤੀਕਾ	੮	ਪੰਨੇ ੫੨੬			
ਕਮਲੋਤ ਸੁਰਿਕਾਤੀਕਾ	੯	ਪੰਨੇ ੫੨੭			
ਕੁੰਨੋ ਸੁਰਿਕਾਤੀਕਾ	੧੦	ਪੰਨੇ ੫੩੧			
ਸੁਰਿਕਾਤੀਕਾ	੧੧	ਪੰਨੇ ੫੨੭			
ਕੁੰਨੋ ਸੁਰਿਕਾਤੀਕਾ	੧੨	ਪੰਨੇ ੫੩੧			

Page 18

3) The following evidence shows that there was no Bachitar Natak granth or Dasami patshahi Da granth till late 18th century. There was only one composition with title “Bachitar Natak”

Malcolm (1810) reports that he used only Dr. Leyden,s translations. Dr. Leyden had translated only Bachitar Natak with 14 cantos from a Sikh Manuscript in early 19th century. For Translation(see below)

Above is from a List of Sikh Compositions Translated by Dr. John Leyden and used by Malcolm :MSS IOR EUR McKenzie Volume 40 British Library, London discussed in detail below under item

4) Comments on the arrangement of compositions and Chaand count in BL MSS D5 Punjabi / Colebrook DG in comparison with published Dasam Granth.

a.) The arrangement of composition in MSS D5 Punjabi/Colebrook DG manuscript shows minor variation of arrangement as compared with the published Dasam Granth with respect to Placement of Shastar Nam Mala before Swaeeay and Shabad Hazare. In Published DG volume Shastar Nam Mala composition is after Swaeeays and Shabad Hazare.

(1) Japu (2) Akaal Ustat (3) Bachittar Natak (4) Chandi Charitar 1 (5) Chandi Charitar 2 (6) Var Bhagoti Ji (7) Gian Prabodh (8) Chaubis Avtaar (9) Brahma Avtaar 10 Rudra Avtaar [Dat] (11) Shastar Nam Mala (12) 32 Swaeeay (13) Khalsa Mehma Swaeeay (14) Shabad Hazare (15) Chirtropakhian (16) Zafarnama (17) Hakayats.

b.) The Chaand count in this manuscript has very minor variations as follows:

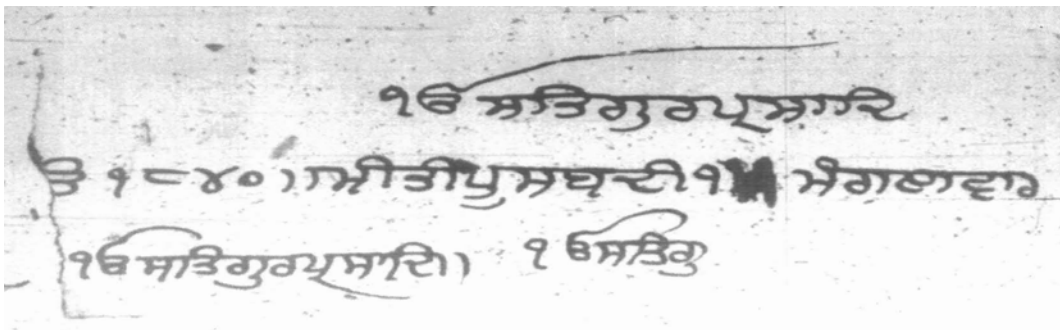
- 1.) The published version has 2492 Chhands in Krishan Avtar .The Total Chaand count of Krishan Avtar is 2490 in Colebrook manuscript.
 - Chaand number # 2490 as noted in published version is at the end of Krishan Avtaar is absent in this manuscript. Page 570 published DG “ Satra Sau Pantal ,mah sawan sudhi

thiti Dee” This chaand describes the completion date of the Krishan Avtaar i.e. Samat 1745 (1688 AD).

- Chaand Number 1509 and 1510 of published version are clubbed into Chaand #1509 in Kharag Singh Jodh Parbandh in this manuscript and a part of the verse “jab kar beech sakat ko lo, tab aie nirpat kay samuih bhayo” is missing.

- 2.) There are only 7 chhands Ram Kali 10 compositions (Shabad Hazare) in this manuscript while in published version their number is 10. Last three Chhands as noted in published text are extra.
- 3.) There are 32 Swaeeyas in this manuscript while published Dasam Granth has 33. Only the first Swaeeya (Jagat Jot Japey) is not present in this manuscript.
- 4.) The total count of Chiritropakhian Chaands is 7556 AFZU. But if one examines the published Dasam Granth text, such AFZU is 7555. There is a mistake in actual counting in the published Dasam Granth because Charirtir 403 ends in AFZU 7151. The 404 Chritirs has 405 Chaands. Therefore, in actual counting 7151 plus 405 should make it equal to 7556, therefore, manuscript totaling of 7556 is correct.

5) Manuscript bears no name of any Scribe but a small loose folio of the size approximate 3x2 inches with no # between folio 158&159, date of 1840 Miti Pooshbadi 15 Mangalvar (Tuesday, Dec 23rd 1783) is seen on one side.

The other side of this loose folio is Blank. Use of word Pooshbadi indicates that scribe is not a Punjabi but from Hindi heartland. There is no other internal evidence of dating or name of author is seen. Randhir Singh in his Shabad Moorat (Dasvay Patshah Da Ithas-1965) on page 52 also gives some clue about the dating of similar Granth in 1783 at Calcutta “Gurudwara Chhota Sangat-Toola

Pati” which matches with Published Dasam Granth. This manuscript has total 532 Folios. In it the use of word Pooshbadi indicates that scribe is from Hindi belt area . Therefore, probably this manuscript was written, compiled & completed in december 1783AD.(Read also on page 52 of this paper further discussion on Dasam Granth in Gurdwara Chota Sangat-Tula Patti at Calcutta)

6)The Zafarnama and Hakayats have an AFZU of 858 in the manuscript. But the published Dasam Granth has no Afzu in the end . Jeevan Singh and Chatar Singh Published DG in Samat 2055/1998AD has total number of 858 Chaands in this section per manual total (Afzu) count. In the published work there are 6 extra chhands in Hakayats #12. in the end.

Harbhajan Singh should know this manuscript also end in hakayats as one of the signs (Nishani) of Dasam Granth as he is looking for the Manuscript as informed by Giani Gian Singh.

11 NO Response to Why Dev Nagri Dasam Granth (46) which was completed in February 1847 came into Lahore Darbar only two months after Sikhs lost Anglo Sikh war and Britishers become Dictator in Punjab in December 1846?

-What was the need to change IK Onkar into OM?.

-WHY First census 1855 CE report after Britishers took over Punjab Sikhs was included among Hindus. Why not a separate entity/identity as before when they signed all treaties with British ? Is it a Coincidence or Plan?

This manuscript was donated to British library By Pandit Radha Krishana per catalogue of Punjabi and Sindhi manuscripts in the India Office Library; compiled by C.Shackle, London 1977. .

A. Why Court Pandit,s family got this manuscript in their hands only 2 Months after the annexation of Punjab?. This manuscript is very well decorated and must have taken some time for its preparation which was completed in Feb.1847AD. What was the need to change the invocation i.e. IK Onkar into OM?. How it got into family of court pundits?

These questions need answers. Radha Krishan, a Sanskrit Scholar was a teacher of Raja Hira Singh and then Duleep Singh. His father, Pandit Madhusudan was head priest at court of Maharaja Ranjit Singh & chief of Charities department (1808 CE till annexation). His Grandfather was Pandit Brij Lal also held a post of court pandit under Ranjit Singh^[47]. Such intelligent person with background from father and grandfather as court pandit should know the difference between SGGGS and Dasam Granth. He certified this manuscript. WHY he certified Guru Gobind Singh as the Founder of Sikh Faith? This DG was written in Devnagri in Punjab in Feb. 1847 after the Sikhs lost in Anglo Sikh war in 1846 and in December 1846 Bhairowal treaty was signed when Punjab totally came under the control of Britishers. British resident at Lahore became an Absolute and sole dictator in Punjab. Treacherous Tej Singh of Anglo Sikh war was Knighted as Raja. Maharani Jind Kaur was incarcerated. Read three letters of Maharani Jind Kaur to British resident Mr. Lawrence published by Ganda Singh(48)

Click on <http://www.globalsikhstudies.net/pdf/Three%20letters%20of%20Rani%20Jindan.pdf>

श्री
शुभ
२

नमस्तस्मिन् ॥ २२ ॥ नमो सर्वसोपा ॥ नमो सर्वयोगे ॥ नमो सर्वकर्ता ॥ नमो सर्वहृती ॥ २३ ॥ नमोजोगजोगे ॥ न
मोभोगभोगे ॥ नमो सर्वपाले ॥ नमो सर्वपाले ॥ २४ ॥ चाचरीकंद ॥ त्वमसादि ॥ अत्रुपदे ॥ अत्रुदे ॥ अत्रु
२२२ ॥ अलेषदे ॥ अलेषदे ॥ अनामदे ॥ अनामदे ॥ ३० ॥ अयेदे ॥ अयेदे ॥ अनीतदे ॥ अनीतदे ॥ ३१ ॥ त्रिमानदे ॥ त्रिमानदे ॥ ३२ ॥ अनादे ॥ अनादे ॥ ३३ ॥ अनादे ॥ अनादे ॥ ३४ ॥ अनादे ॥ अनादे ॥ ३५ ॥ अनादे ॥ अनादे ॥ ३६ ॥ अनादे ॥ अनादे ॥ ३७ ॥ अनादे ॥ अनादे ॥ ३८ ॥ अनादे ॥ अनादे ॥ ३९ ॥ अनादे ॥ अनादे ॥ ४० ॥ अनादे ॥ अनादे ॥ ४१ ॥ अनादे ॥ अनादे ॥ ४२ ॥ अनादे ॥ अनादे ॥ ४३ ॥ अनादे ॥ अनादे ॥ ४४ ॥ अनादे ॥ अनादे ॥ ४५ ॥ अनादे ॥ अनादे ॥ ४६ ॥ अनादे ॥ अनादे ॥ ४७ ॥ अनादे ॥ अनादे ॥ ४८ ॥ अनादे ॥ अनादे ॥ ४९ ॥ अनादे ॥ अनादे ॥ ५० ॥ अनादे ॥ अनादे ॥ ५१ ॥ अनादे ॥ अनादे ॥ ५२ ॥ अनादे ॥ अनादे ॥ ५३ ॥ अनादे ॥ अनादे ॥ ५४ ॥ अनादे ॥ अनादे ॥ ५५ ॥ अनादे ॥ अनादे ॥ ५६ ॥ अनादे ॥ अनादे ॥ ५७ ॥ अनादे ॥ अनादे ॥ ५८ ॥ अनादे ॥ अनादे ॥ ५९ ॥ अनादे ॥ अनादे ॥ ६० ॥ अनादे ॥ अनादे ॥ ६१ ॥ अनादे ॥ अनादे ॥ ६२ ॥ अनादे ॥ अनादे ॥ ६३ ॥ अनादे ॥ अनादे ॥ ६४ ॥ अनादे ॥ अनादे ॥ ६५ ॥ अनादे ॥ अनादे ॥ ६६ ॥ अनादे ॥ अनादे ॥ ६७ ॥ अनादे ॥ अनादे ॥ ६८ ॥ अनादे ॥ अनादे ॥ ६९ ॥ अनादे ॥ अनादे ॥ ७० ॥ अनादे ॥ अनादे ॥ ७१ ॥ अनादे ॥ अनादे ॥ ७२ ॥ अनादे ॥ अनादे ॥ ७३ ॥ अनादे ॥ अनादे ॥ ७४ ॥ अनादे ॥ अनादे ॥ ७५ ॥ अनादे ॥ अनादे ॥ ७६ ॥ अनादे ॥ अनादे ॥ ७७ ॥ अनादे ॥ अनादे ॥ ७८ ॥ अनादे ॥ अनादे ॥ ७९ ॥ अनादे ॥ अनादे ॥ ८० ॥ अनादे ॥ अनादे ॥ ८१ ॥ अनादे ॥ अनादे ॥ ८२ ॥ अनादे ॥ अनादे ॥ ८३ ॥ अनादे ॥ अनादे ॥ ८४ ॥ अनादे ॥ अनादे ॥ ८५ ॥ अनादे ॥ अनादे ॥ ८६ ॥ अनादे ॥ अनादे ॥ ८७ ॥ अनादे ॥ अनादे ॥ ८८ ॥ अनादे ॥ अनादे ॥ ८९ ॥ अनादे ॥ अनादे ॥ ९० ॥ अनादे ॥ अनादे ॥ ९१ ॥ अनादे ॥ अनादे ॥ ९२ ॥ अनादे ॥ अनादे ॥ ९३ ॥ अनादे ॥ अनादे ॥ ९४ ॥ अनादे ॥ अनादे ॥ ९५ ॥ अनादे ॥ अनादे ॥ ९६ ॥ अनादे ॥ अनादे ॥ ९७ ॥ अनादे ॥ अनादे ॥ ९८ ॥ अनादे ॥ अनादे ॥ ९९ ॥ अनादे ॥ अनादे ॥ १०० ॥ अनादे ॥ अनादे ॥

१७

श्री
शुभ
२

जलगशतसर ११ सुबायकदिगारहमविनीगशतमश सुबायकरकावोडनारफतदरु १२ त
लबकदंडरवानयेरवलवते भियांआमदपाउवरनशरवते १३ रमीनुफनपुरदंडसे
चारमाद लबकदंडनोडशमनेनिजदिशाह १४ बदेरनदगामदफिगानेरती
म काशीदेनयकेतेगगराअजीम १५ सुलखरशरसीदोकिआमद
सुदर डमायाविरुदराविनदतेगसर १६ रमदगोशतउदंग
अंदरनिराद मसालेवियेदरखतआतशखिराद १७
पुररसालुगानीदवाकीविमाद रमदनेकस
राजियाफनऊनेद १८ सुषुषुगशतशो
हरनटीदपाचुनर वजशतथा
कसेराकिदादशाव
वर १९
बिदिहसाकथासागरेसदजगु किमाराबकारस्तनेगमुदरे
२० लखालबजनोदम्बदेनोशऊन गमेहदेआत्मफरा
मोशऊन २१ ददद २२ शिथंसादिबदसमीपातिसादी
संसारभयामितीफगनवदीदशामीसकरानफगन समन
॥ १९ ३ ॥

पत्रे २	श्रीगणेशाय नमः	१	पत्रे २२	अथमज्जिमोत्तरकथने	२६
पत्रे ३	श्रीगणेशाय नमः	२	पत्रे २३	अथमज्जिमोत्तरकथने	२७
पत्रे ४	श्रीगणेशाय नमः	३	पत्रे २४	अथमज्जिमोत्तरकथने	२८
पत्रे ५	श्रीगणेशाय नमः	४	पत्रे २५	अथमज्जिमोत्तरकथने	२९
पत्रे ६	श्रीगणेशाय नमः	५	पत्रे २६	अथमज्जिमोत्तरकथने	३०
पत्रे ७	श्रीगणेशाय नमः	६	पत्रे २७	अथमज्जिमोत्तरकथने	३१
पत्रे ८	श्रीगणेशाय नमः	७	पत्रे २८	अथमज्जिमोत्तरकथने	३२
पत्रे ९	श्रीगणेशाय नमः	८	पत्रे २९	अथमज्जिमोत्तरकथने	३३
पत्रे १०	श्रीगणेशाय नमः	९	पत्रे ३०	अथमज्जिमोत्तरकथने	३४
पत्रे ११	श्रीगणेशाय नमः	१०	पत्रे ३१	अथमज्जिमोत्तरकथने	३५
पत्रे १२	श्रीगणेशाय नमः	११	पत्रे ३२	अथमज्जिमोत्तरकथने	३६
पत्रे १३	श्रीगणेशाय नमः	१२	पत्रे ३३	अथमज्जिमोत्तरकथने	३७
पत्रे १४	श्रीगणेशाय नमः	१३	पत्रे ३४	अथमज्जिमोत्तरकथने	३८
पत्रे १५	श्रीगणेशाय नमः	१४	पत्रे ३५	अथमज्जिमोत्तरकथने	३९
पत्रे १६	श्रीगणेशाय नमः	१५	पत्रे ३६	अथमज्जिमोत्तरकथने	४०
पत्रे १७	श्रीगणेशाय नमः	१६	पत्रे ३७	अथमज्जिमोत्तरकथने	४१
पत्रे १८	श्रीगणेशाय नमः	१७	पत्रे ३८	अथमज्जिमोत्तरकथने	४२
पत्रे १९	श्रीगणेशाय नमः	१८	पत्रे ३९	अथमज्जिमोत्तरकथने	४३
पत्रे २०	श्रीगणेशाय नमः	१९	पत्रे ४०	अथमज्जिमोत्तरकथने	४४
पत्रे २१	श्रीगणेशाय नमः	२०	पत्रे ४१	अथमज्जिमोत्तरकथने	४५
पत्रे २२	श्रीगणेशाय नमः	२१	पत्रे ४२	अथमज्जिमोत्तरकथने	४६
पत्रे २३	श्रीगणेशाय नमः	२२	पत्रे ४३	अथमज्जिमोत्तरकथने	४७
पत्रे २४	श्रीगणेशाय नमः	२३	पत्रे ४४	अथमज्जिमोत्तरकथने	४८
पत्रे २५	श्रीगणेशाय नमः	२४	पत्रे ४५	अथमज्जिमोत्तरकथने	४९
पत्रे २६	श्रीगणेशाय नमः	२५	पत्रे ४६	अथमज्जिमोत्तरकथने	५०
पत्रे २७	श्रीगणेशाय नमः	२६	पत्रे ४७	अथमज्जिमोत्तरकथने	५१
पत्रे २८	श्रीगणेशाय नमः	२७	पत्रे ४८	अथमज्जिमोत्तरकथने	५२
पत्रे २९	श्रीगणेशाय नमः	२८	पत्रे ४९	अथमज्जिमोत्तरकथने	५३
पत्रे ३०	श्रीगणेशाय नमः	२९	पत्रे ५०	अथमज्जिमोत्तरकथने	५४

पत्रे २५	श्रीगणेशाय नमः	२५
पत्रे २६	श्रीगणेशाय नमः	२६
पत्रे २७	श्रीगणेशाय नमः	२७
पत्रे २८	श्रीगणेशाय नमः	२८
पत्रे २९	श्रीगणेशाय नमः	२९
पत्रे ३०	श्रीगणेशाय नमः	३०
पत्रे ३१	श्रीगणेशाय नमः	३१
पत्रे ३२	श्रीगणेशाय नमः	३२
पत्रे ३३	श्रीगणेशाय नमः	३३
पत्रे ३४	श्रीगणेशाय नमः	३४
पत्रे ३५	श्रीगणेशाय नमः	३५
पत्रे ३६	श्रीगणेशाय नमः	३६
पत्रे ३७	श्रीगणेशाय नमः	३७
पत्रे ३८	श्रीगणेशाय नमः	३८
पत्रे ३९	श्रीगणेशाय नमः	३९
पत्रे ४०	श्रीगणेशाय नमः	४०
पत्रे ४१	श्रीगणेशाय नमः	४१
पत्रे ४२	श्रीगणेशाय नमः	४२
पत्रे ४३	श्रीगणेशाय नमः	४३
पत्रे ४४	श्रीगणेशाय नमः	४४
पत्रे ४५	श्रीगणेशाय नमः	४५
पत्रे ४६	श्रीगणेशाय नमः	४६
पत्रे ४७	श्रीगणेशाय नमः	४७
पत्रे ४८	श्रीगणेशाय नमः	४८
पत्रे ४९	श्रीगणेशाय नमः	४९
पत्रे ५०	श्रीगणेशाय नमः	५०

There is a note in the Devnagri Granth as noted in manuscript by commissioner and superintendent which informs that it was sent to Paris exhibition Society by Pundit Radha Krishana in July 1856CE. Please note Paris Imperial exhibition was held in Paris between 15th May15th November 1855. No Imperil Exhibition was held in Paris in 1856. How it can be sent from Punjab India in July 1856 after the exhibition was over?

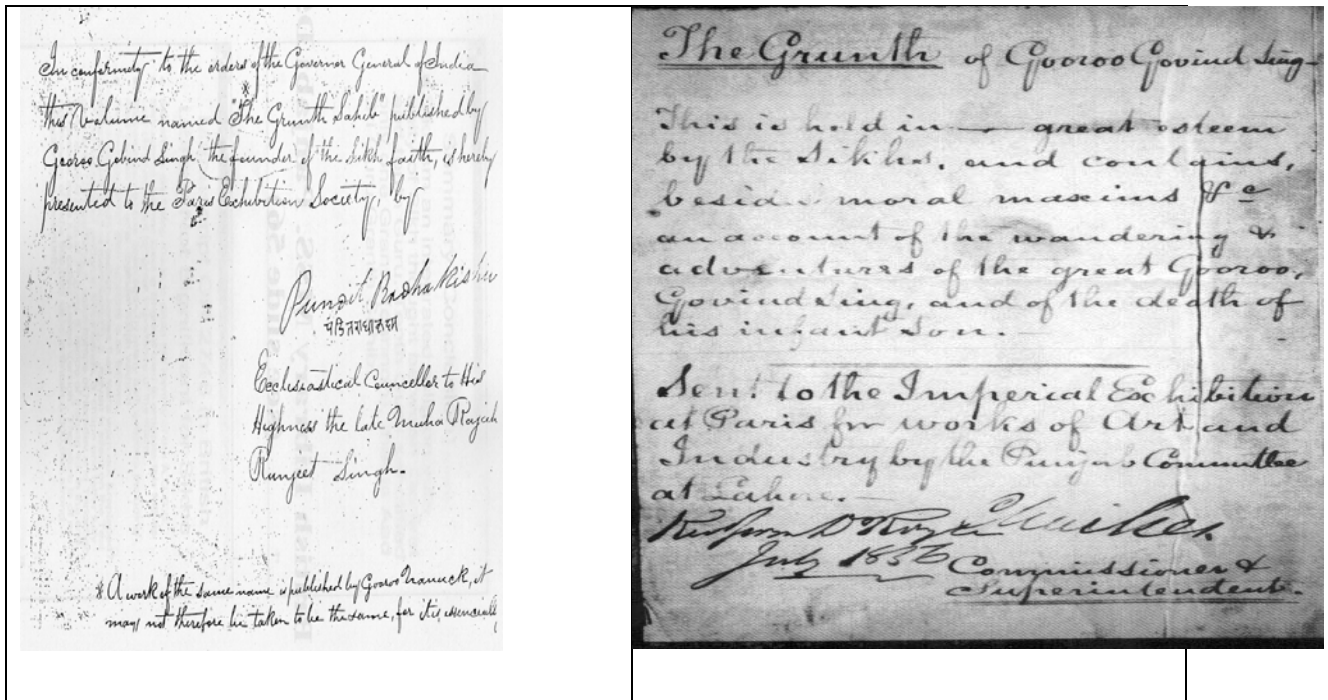
1. For 1855 Paris exhibition details click on <http://www.google.com/search?q=Imperil+exhibtion+paris+1855&ie=utf-8&oe=utf-8&aq=t&rls=org.mozilla:en-US:official&client=firefox-a>
2. Dates of Significant Imperial exhibitions held between 1851-1893 are as follows; London 1851CE, Paris 1855CE, London 1862CE,Paris 1867CE, Vienna 1873CE. For details click on http://recollections.nma.gov.au/ejournal_library/attachments/volume_3_number_1/table_1_significant_exhibitions/files/26489/Colonial%20exhibitions_Table%201.pdf

This manuscript was written and completed in Feb 1847. Read below the note written in July 1856CE which says that it was prepared for Paris exhibition which had already finished in Nov of 1855. But First Imperial exhibition was held in London in 1851. If this manuscript was written for Imperial Exhibition why it was not sent to LONDON Imperial Exhibition which took place in 1851, after 4 years when it was written?

MSS Punjabi D6(February 1847CE)carries a note from the Commissioner, "In conformity to the orders of the Governor General of India this volume named 'The Granth Sahib' published by Gooro Gobind Singh the founder of the Sikh faith, is hereby presented to the Paris Exhibition Society by Pundit Radha Kristin, Ecclesiastical Councilor to His Highness the late Maharajah Runjeet Singh). In the invocation Gurumukhi EK Onkar is changed to OM in Devnagri in this manuscript. Read the Note from Manuscript below. Why Governor General of India will give such order in Feb 1847 approving Gooro Gobind Singh the founder of the Sikh faith?

After Sikhs lost in Anglo-Sikh war Bhairowal treaty was signed on Dec,14th 1846. Punjab Virtually came under British Rule through Regency council headed by Treacherous Sardar Tej Singh who was elevated to Raja Tej Singh in 7th,Aug.1847CE. For details of Bhairowal treaty ^[49] when Britishers became absolute masters/dictator of Punjab click on opinion of Bakhshish Singh Nijjar

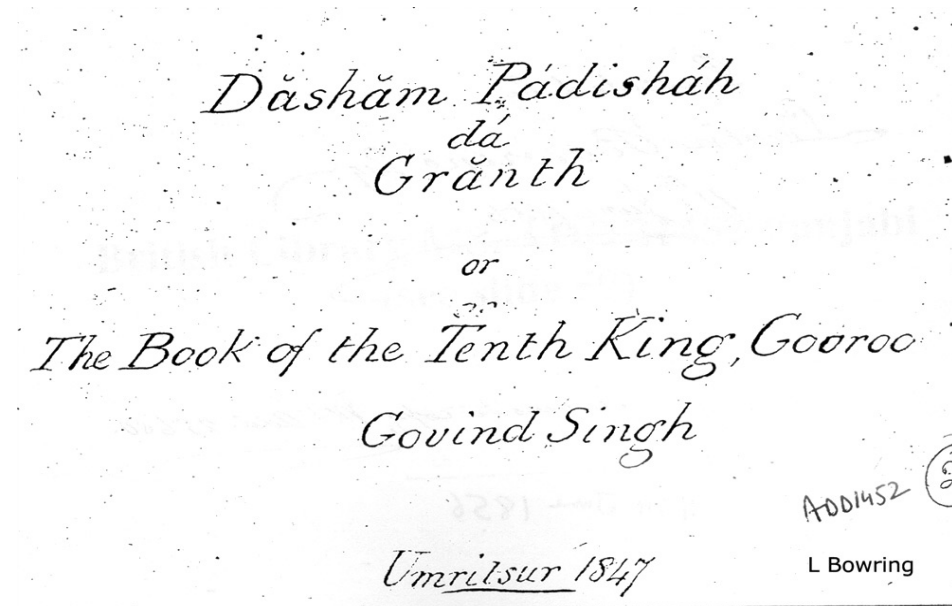
<http://www.globalsikhstudies.net/pdf/Dec%2016th%201846%20Bhairowal%20Treaty.pdf>

B. Why In First census 1855CE report after Britishers took over Punjab Sikhs were included among the Hindus and were not given separate Identity? ^[30] It confirms their plan to finish the spirit of independence of Sikhs as a nation, although they had signed many Anglo-Sikh treaties with the Sikhs as a separate independent Nation from 1803 CE onwards. This evidence confirms again that the Britishers who gave more importance to Dasam Granth than Guru Granth Sahib Ji and brought Dasam Granth into Lahore Durbar as soon as they became dictator of Punjab in December 1846.

C. **MSS ADD1452**

Another dasam Granth in the hands of British attorney L.Bowring in Amritsar in 1847AD after Bhairawal Treaty is signed. This is MSS ADD1452 manuscript later on donated to British Library

D. "Kartarpuri Daswen Padshah ka Granth"; Every body has heard that kartarpuri bir of Aad Granth is in possession of Dhirmalia,s at Kartarpur. Britishers also produced one "Kartarpuri Daswen Padshah ka Granth"; which appears to be for authentication OF Dasam Granth and sent to England with a note by British Commander in 1859. Daswen Padshah ka Granth that was presented to Queen Victoria in 1859. This manuscript is presently preserved in British Library, catalogued as MSS Panj. E 1. 19th century (copy 1859). Along with this Granth, the second copy was of Aad Granth which is catalogued as MSS Panj. E 2 was also given to Queen Victoria in 1859. There is no colophon. This Granth is cataloged in British Library as "MSS Punjabi E1" sent by the Guru Sadho Sodhi of Kartarpur. No heading of Dasam Granth or Dasvein Patshah. Starts Tatkara as Granth Sahib Ka. Note by Dy. Commander Lahore "copy of original with signature of guru himself & now in possession of his descendent ,Guru Sadho Singh" This is an atypical Comment" As we all know Sodhi Sadhu Singh,s family had only Original Kartarpuri bir Compiled by Guru Arjan and no original Dasam Granth. Why such a wrong note about the history of this Dasam Granth was added?. Read Below about this Granth. From Catalogue of Panjabi and sindhi manuscript in india office Library. London Edited by C.Schackle. Page 11.

MSS Panj. E 1. 642 ff; size 37 x 35 cm; 21 lines on a page; Gurmukhī;
19th century (c 1859). [Soḍhi Sādhū Singh]

DASAM GRANTH

The table of contents (ff 5-9) is incomplete, failing to list the final Hikāyāt, after the Zafarnāmā. There is no colophon.

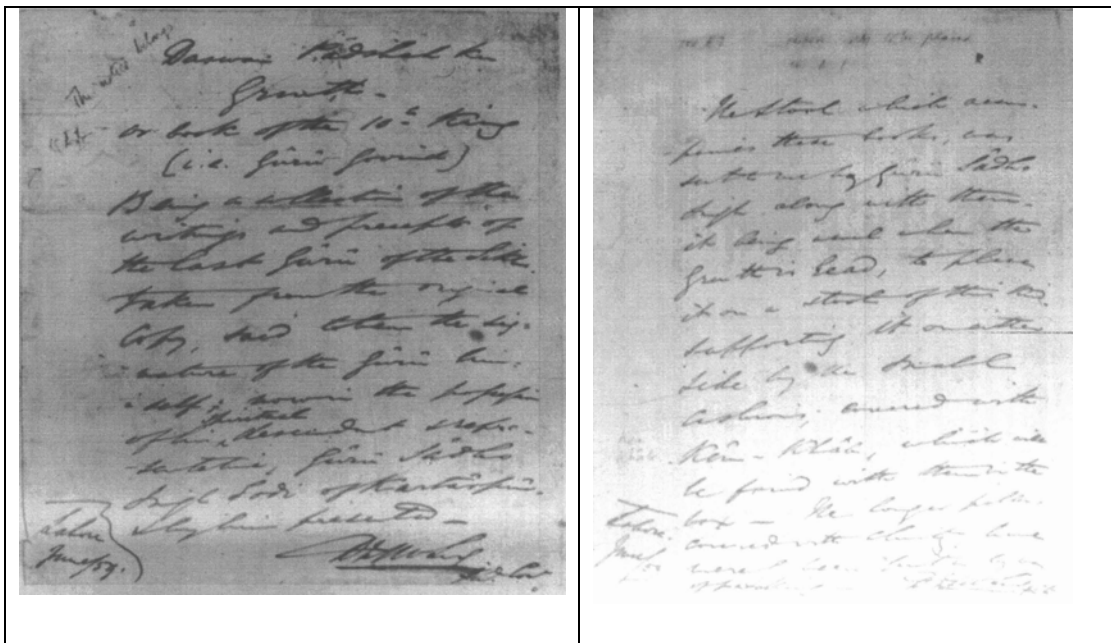
A note pasted to f 3a resembles that described for the companion Ādi Granth manuscript, No 8, from the same donor:

'Daswan Pādshah ka Grunth or book of the 10th King [ie Gūrū Govind].
Being a collection of the writings & precepts of the last Gūrū of the Sikhs, taken from the original copy, said to bear the signature of the Guru himself & now in the possession of his spiritual descendant & representative, Gūrū Sādhū Sindh Sodi of Kartārpūr & by him presented

Dy. Comr. Lahore June/59'

A further note on f 4a mentions a stool and cushions covered with brocade (kimkhwāb), also presented by Sādhū Singh, for use with the Granth.

Read the commander notes below from manuscript as deciphered and written above from " Punjabi MSS E1". Will Harbhajan Singh, Dr Jodh Singh and Dr. Harpal Singh Panu clarify why in 1859 British commander from Lahore durbar writes note on this Dasam Granth reading "copy of original with signature of guru himself & now in possession of his descendent ,Guru Sadho Singh". One can note till 1859 british officials involvement on dasam granth issue even after entering in Lahore Durbar in 1847 AD Onwards. Is this coincidence?

12. Issue of Use of word canon

Canon word is a Latin word which means rule of law. Therefore what I say it means "Sri Guru Granth sahib is the only sanctified Sikh Scripture/Granth/Canon. It makes easier for other interfaith people of the world as we encounter them everyday to understand it. If one looks into English word then canon word may refer to culture and art, geography, photography, names, Religion and others. Under religion Canonical texts have been classified in various religions as follows canon, Taoist or Daozang, Canon, Chinese, Tibetan, Canon, the Eucharistic Prayer of the Roman Rite. If Harbhajan Singh speaks from the podium and declares that Sri Guru Granth Sahib is Granth for the whole world then canon word as used for other religious texts as noted above should not be the issue.

13. Issue of Use of Computers and slides for Academic Presentations.

Harbhajan writes on Page 69(50)

ਆਪਣੀ ਅਮੀਰੀ ਦਾ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਇਹਸਾਸ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਕੀਮਤੀ ਲੈਪ-ਟਾਪਾਂ ਉਤੇ ਨਕੰਮੇ-ਨਿਕੰਮੇ ਚਾਰਟ ਬਣਾ ਕੇ, ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਾਜੈਕਟਰਾਂ, ਕੈਮਰਿਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਿਗਿਆਨਿਕ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਸਜਿਤ ਹੋ ਕੇ ਸਾਡੇ ਵਿਦਿਅਕ ਅਦਾਰਿਆਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਬਹੁਤ ਸੁਖਮ ਬੁਧੀ ਅਤੇ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਹੋਈ ਅਸੀਮ ਬੌਧਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਪਰਿਚਯ ਦੇ ਕੇ ਸਾਡੀ ਸਾਧਨਹੀਣਤਾ ਤੋਂ ਉਪਜੇ ਨਿਕੰਮੇਪਨ ਨੂੰ ਕੋਸਦਿਆਂ

Dr Harbhajan Singh should live in this real academic world rather than in the environs of so-called Sants/Mahants / Deravadi Tola(group). He should know that in the modern times use of computers, slides shows, video presentations has become an important component of communication in academics to present the evidence in an effective manner. As Harbhajan is in habit of concealing the evidence therefore he hates the tools which expose his weakness. For example note how he concealed the evidence provided by Giani Gian Singh, Budha Dal, Jit Singh Sital, Kahan Singh Nabha (Gurmat Martand and Mahan Kosh), and Malcolm.. Finally issue of Malcolm quoting Gurdas Bhalla who died in 1636 AD promoting Guru Gobind Singh ji who was born 1666AD.

14. Transmutation in Scholarships

I have noticed that while discussing the history and authenticity of Dasam Granth, Dr. Jodh Singh and Dr. Harbhajan Singh go out of their way to point out my academic and professional background in medical sciences "ਸ. ਜਸਬੀਰ ਸਿੰਘ 'ਮਾਨ,' ਜੋ ਕਿ ਪੇਸ਼ੇ ਵਜੋਂ ਹਡੀਆਂ ਦੇ ਡਾਕਟਰ ਹੈ" (51) . For readers' information I may share that I am a M.B. B.S. from Punjab University, and Master of Surgery from P.G.I. Chandigarh, 5 year Orthopedic Surgery training in USA affiliated with Columbia University, NY, Diplomate American Board of Orthopedic Surgery, Fellow American Academy of Orthopedic Surgeons, Fellow International College of Surgeons, Fellow American College of International

Physicians and D.Lit. [Honoris Causa] Punjabi University, Patiala, India 2001. Dr. Jodh Singh and Harbhajan Singh want to imply that I am not qualified to indulge in discussions about Dasam Granth. I have been

involved in Sikh study serious debates in the west for over 25 years for details click on my Biodata under author link http://www.globalsikhstudies.net/abtauthor/Abt_Authors.htm and Sikh studies work <http://www.globalsikhstudies.net> (52). Perhaps they are unaware of the fact that most of the known Sikh scholars were not trained in Sikh history or theology; some did not even have a formal college education. I am very proud of my profession as well as being a Sikh AND DOING TAN MAN DHAN DI SEVA PER SIKH PRINCIPLES. For example Harbhajan should know where he is working now Dr Balbir Singh the founder of *Dr. Balbir Singh Sahitya Kendra, Dehradun did B.Sc. from Khalsa College Amritsar, M.Sc. Govt. College Lahore and finally Ph.D. In Organic Chemistry from London. He moved to Dehradun in 1925 and worked on scientific projects started by Dr Khudadad and worked as principal in a school. He also worked as managing director of Punjab and Sind Bank 1937-1960(53)*. Bhai Kahn Singh Nabha and Bhai Vir Singh, scholars of par excellence in Sikhism, did not attend any college. Professor Sahib Singh has a BA degree, and Professor Teja Singh was M.A. in English. Other Sikh Scholars who came from scientific background, for example were Bhai Jodh Singh who was M.A. in Mathematics and Professor Puran Singh earned his M.Sc. in Industrial Chemistry.

Transmutations from one discipline to another are not unheard of. Let me quote some examples of foreign scholars. English Poets, John Keats and Carlos Williams, were from medical backgrounds; Keats was a surgeon and Williams was a general medical practitioner. Dr. Francis Crick who discovered DNA structure and thus won Nobel Prize in medicine was a physicist by training. Another Nobel Prize winner in medicine, Dr. Hargobind Khurana, earned his doctorate in Chemistry.

15.ISSUE OF MALCOLM QUOTING GURDAS BHALLA WHO died 1636AD PROMOTING GURUGOBIND SINGH JI Who was Born 1666A.D. Can he name any Hindu temple or Mosques destroyed by Guru Gobind Singh Ji between 1699 -1708?.

Harbhajan writes(54) “ ਦਸਵੇਂ ਪਾਦਸ਼ਾਹ ਦੇ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੇ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰਾਂ ਅਤੇ ਕੁਰਾਨ ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ (ਸਫ਼ਾ 120)।.... ਪਰ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਨੇ ਹਿੰਦੂਆਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਕਾਰ ਦਿਤਾ (ਸਫ਼ਾ 121)। ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਿਖਾਂ ਨੂੰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੁਕਤਿਆਂ ਉਤੇ ਹਿੰਦੂਆਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖ ਕੀਤਾ, ਉਹ ਸਨ- ਜਾਤੀਵਾਦ ਦਾ ਖ਼ਾਤਮਾ, ਸਭ ਲਈ ਧਰਮ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਖੋਲ੍ਹ ਦੇਣਾ ਅਤੇ ਸ਼ਸਤਰ ਧਾਰਨ ਕਰਨ ਨੂੰ ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਧਾਰਮਿਕ ਫ਼ਰਜ਼ ਬਣਾ ਦੇਣਾ, ਜਜ਼ਦੋਂ ਕਿ ਹਿੰਦੂਆਂ ਵਿਚ ਸ਼ਸਤਰ ਧਾਰਨ ਕਰਨਾ ਕੇਵਲ ਖ਼ਤਰੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ (ਪ. 121)... ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਕੇਵਲ ਮਿਥਿਹਾਸਿਕ ਕਹਾਣੀਆਂ ਦਾ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਨਹੀਂ, ਬਲਕਿ ਗੁਰੂ ਦੇ ਯੁਧਾਂ ਅਤੇ ਬਹਾਦਰ ਸਿਖਾਂ ਦੀ ਬੀਰਤਾ ਨਾਲ ਵੀ ਭਰਪੂਰ ਹੈ Courage is throughout this work, placed above every other virtue. (P. 121...**Thus, at once founding the sect of Sikhs, he struck the whole world with awe : overturning temples and sacred places, tombs and mosques(55)** , he levelled them to the ground, rejecting the Vedas, the six Sastras and the Koran, he abolished the cry of Namaz and slew the Sultans ; reducing the Mirs and Pirs to silence..... the Brahmins, the Pandits, and the Jotishis had acquired a relish for worldly things ; they worshipped stones and forgot the Supreme God. Thus, the Muhammedan and Hindu, remained involved in delusion and ignorance,

when the third sect of the Khalsa originated in purity (123-24) ਮੈਲਕਮ ਦੇ ਇਹ ਆਪਣੇ ਸ਼ਬਦ ਡਾ. ਮਾਨ ਦੀਆਂ ਯੁਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਚਾਰੇ ਅਸਤ ਨੂੰ ਨਗਨ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਕਾਫ਼ੀ ਹਨ ਅਤੇ ਜੇ ਕਿਸੇ ਆਤਮਾ ਰਾਮ ਨਿਰਮਲੇ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਪੜ੍ਹਾਈਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰ ਸਿਖੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਣਾਮ ਹੈ।(56)

Can Harbhajan Singh give any evidence that from 1699 when Khalsa was created and till his death in 1708, Guru Gobind Singh Ji after founding the sect of Sikhs struck the whole world with awe : overturning the temples of the Hindus and sacred places, tombs and mosques of the Muslims? Can he name any Hindu temple or Mosque destroyed by Guru Gobind Singh Ji between 1699 -1708?

If Harbhajan has no evidence then I will say “ਉਸ ਦੀ ਪਵਿੱਤਰ ਸਿਖੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਣਾਮ ਹੈ” Note below from the source what reference Harbhjan is giving above is on page 190,192 and not on page (123-124) as quoted by him. In his passion about promoting Dasam Granth as total Bani by Guru Gobind Singh he gets confused wants to mislead the readers by quoting wrong page #,s why? . Will like Dr.Jodh Singh and Dr. Pannu to help him and comment on the issue

190 SKETCH OF THE SIKHS.

Hindú mythology, related in his own way; but abounds in accounts of the battles which he fought, and of the actions which were performed by the most valiant of his followers. Courage is, throughout this work, placed above every other virtue; and Góvind, like Muhammed, makes martyrdom for the faith which he taught, the shortest and most certain road to honour in this world, and eternal happiness in the future. The opinion which the Sikhs entertain of Góvind will be best collected from their most esteemed authors.

“ Gúru Góvind Singh,” one* of those writers states, “ appeared as the tenth Avatár. He meditated on the Creator himself, invisible, eternal, and incomprehensible. He established the Khálsa, his own sect, and, by exhibiting singular energy, leaving the hair on his head, and seizing the scimitar, he smote every

* Bhai Gúru Dés Bhalé.

192 SKETCH OF THE SIKHS.

“ O Sat Gúru! there is no dispeller of danger.—Having seized and displayed his sword, no person could resist his might.”

The same author, in a subsequent passage, gives a very characteristic account of that spirit of hostility which the religion of Gúru Góvind breathed against the Muhammedans; and of the manner in which it treated those sacred writings, upon which most of the established usages of Hindús are grounded.

“ By the command of the Eternal, the great Gúru disseminated the true knowledge. Full of strength and courage, he successfully established the Khálsa (or state). Thus, at once founding the sect of Singh, he struck the whole world with awe : overturning temples and sacred places, tombs and mosques, he levelled them all with the plain : rejecting the Védas, the Puráns, the six Sástras, and the Korán; he abolished the cry of

Harbhajan writes (57) “ਮੈਲਕਮ ਦੀ ਇਕ ਹੋਰ ਗ਼ਲਤ-ਬਿਆਨੀ ਕਿ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਭੱਲੇ ਨੇ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੂੰ 10ਵਾਂ ਅਵਤਾਰ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ਵੀ ਮਾਨ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਆਤਮਾ ਰਾਮ ਨਾਲ ਜੋੜ ਦਿਤੀ ਹੈ। ਜੇ ਆਤਮਾ ਰਾਮ ਨੇ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਦੀ ਚਰਚਾ ਵੀ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਆਤਮਾ ਰਾਮ ਨੇ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਇਹ ਕਦੋਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ? ਇਹ ਕ੍ਰਾਂਤੀ ਮੈਲਕਮ ਦੀ ਸੀ, ਉਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕਿਆ ਕਿ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਦੇ ਹਨ। ਸਮਝੋਗਾ ਵੀ ਕਿਵੇਂ ? ਜਦੋਂ ਕਿ ਸਿਖ ਪੰਥ ਵਲੋਂ ਵੀ ਅਜ ਤਕ ਦੂਜੇ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਦੀ ਵਾਰ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਦੀਆਂ 40 ਵਾਰਾਂ ਦਾ ਅੰਗ ਬਣਾ ਕੇ 41ਵੀਂ ਵਾਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।”

Gurdas Bhalla writing Guru Gobind as 10th avtar and not 19th avtar as mentioned by Harbhajan in confusion. Everybody knows that Gurdas Bhalla died during the time of 6th Guru. How Malcom account can report him wrting about Guru Gobind Singh? Malcolm never knew Gurumukhi. Leyden’s translation used by him reads “when 12 centuries of completed”. See below Leyden,s translation. (58)

Evidence shows that this VAR ws written after 1786AD. 19th Pauri of Gurdas Var 41 was Written after Oct. 23, 1786(when 12 centuries of Hijri completed ਯਹ ਬਾਰਹ ਸਦੀ ਨਿਬੇੜ ਕਰ).Bhai Vir Singh’s opinion about this being written by the writer of Sarab Lo Granth. It is also noted in Leyden,s translation. Readers are advised to read varan “Bhai Gurdas Steek” by Bhai Vir Singh page 636-650(59) in order to appreciate Harbhajan opinion on

it. But as this 19th Pauri is found in Ledon,s translation British angle need to be explored why Malcolm used GURdas Bhalla reference in relation to Guru Gobind singh as Gurdas Bhalla Died in 1636AD during time of 6th GuruJi.As Dr.harbhajan Singh is misguiding the redears by concealing the page #,s. request Dr Jodh Singh and harpal singh pannu to look int the issue with following evidence of its translation found in Leyden,s work in (MSS IOR EUR McKenzie Volume 40 British Library).

worship was forgotten. When with loud shouts martial sungs brandished their swords, they slaug-tered the Turkes every where or obliged them to worship the eternal. the Chitraputtis (Rajahs or masters of the umbrella) they defeated one by one, & none could find safety; then Fortae illumina-ted the earth and just government was establis- and when twelve centuries were complected (i.e. the moslems an anachronism) the Guru puttch

ਤਬ ਸਬ ਤੁਰਕਨ ਕੋ ਛੇਦ ਕਰਿ ਆਕਾਲ ਜਪਾਏ ।
ਸਭ ਛੱਤ੍ਰਪਤੀ^੩ ਚੁਨਿ ਚੁਨਿ ਹਤੇ ਕਹੂੰ ਟਿਕਨਿ ਨ ਪਾਏ ।
ਤਬ ਜਗ ਮੈਂ ਧਰਮ ਪ੍ਰਗਾਸਿਓ ਸਚੁ ਹੁਕਮ ਚਲਾਏ ।
ਯਹ ਬਾਰਹ ਸਦੀ ਨਿਬੇੜ ਕਰਿ ਗੁਰ ਫਤੇ ਬੁਲਾਏ ।

16. Did Britishers Destroyed Independent Sikh Nation

Harbhajan writes (60) “ਡਾ. ਜਸਬੀਰ ਸਿੰਘ ਮਾਨ ਦਾ ਅਗਲਾ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਹੈ- ਕੀ ਮੌਜੂਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਬੀੜ ਦਾ ਪਾਠ ਅਤੇ ਕ੍ਰਮ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਨੇ ਸਿਖ ਕੌਮ ਦੀ ਸੁਤੰਤਰ ਹੋਂਦ ਨਸ਼ਟ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਪ੍ਰਸਿਧ ਕੀਤਾ ਸੀ ?”.

See the evidence above in Item #10 Britishers introduced Colebrooke Dasam Granth when Britishers started advancing into Punjab. They planted Devnagrai Dasam Granth In Lahore Darbar in Feb. 1957 as noted above in item# 11 only two months after they became virtual rulers of Punjab. Budha Dal writers admit that Dasam Granth and Sarabloh Granth came to Punjab In 1803 AD as noted above In item #7.

After reading above readers can decide themselves what happened in Sikh history as recorded below..
-Achievements of the Britishers by Introducing and Promoting Dasam Granth through Nirmalas and shahids in early 19th Century Punjab they initiated a process which resulted in Brahmanization/Vedantization of Sikhism.

- Able to create an ideological rift between the Sikhs on both sides of Satluj river.
- Decreased the influence of Guru Granth Sahib as Dasam Granth started initiallily in gurudwaras south of Sutlej river. Probably through Sikh chiefs who stood aligning with them in 1803AD onwards.

- Fall of Maharaja Ranjit Singh kingdom. (Political/Territorial gain and finishing the barrier between rest of India and central Asia)
- Punjab became a new field for Christian missionaries and a total of 44 new missions came in Punjab after the annexation. Note only Ludhiana Mission was opened in 1834.
- Christian's missions total 44, American Presbyterian – 16, Church of England – 7, American United Presbyterian – 11, Church of Scotland – 3, New Zealand Presbyterian – 2, Methodist Church of Southern Asia – 6
- Dalip Singh, last Sikh King, baptized to Christianity in 1853AD.& Raja Harnam Singh s/o Randhir Singh of Kapurthala in 1862AD.
- In First census 1855 AD report after Britishers took over Panjab Sikhs were included among Hindus which confirms the plan to finish the spirit of independence as Sikh nation. Although they signed many Anglo-Sikh treaties with Sikhs as a separate independent Nation from 1803 AD Onwards(61)

Read Lord Dalhousie, Governor General of India Statements of Sikh Nation in 1848 and 1849 openly mentioning destroying the power of Sikhs as an Independent nation. (62)

British recognised the Sikh Nation repeatedly in their official references and treaties. Lord Dalhousie, Governor General of India, in 1848 in a highly inflammatory speech had remarked :

“Unwarned, by precedent, uninfluenced by example, the Sikh Nation has called for war, and on my word, Sirs, they shall have it with a vengeance.”

“There never will be peace in Punjab so long as its people are allowed to retain the means and opportunity of making War. There never can be now any guarantee for the tranquillity of India until we shall have effected the entire subjection of the Sikh people and destroyed its power as an independent nation.”

Harbhajan Singh,s Book and his article “Concept Of Kaal Purakh In Sri Dasam Granth Sahib **is nothing but a tool for** vedantization/brahminization of Sikhism.

17.EVIDENCE IF SIKH WRITER HELPED MALCOLM IN INFORMING HIM ABOUT INITIATION INTO KHALSA PANTH(“ਅਮ੍ਰਿਤ ਛਕਣ ਸੰਬੰਧੀ” KHANDEY DI PAHUL) AND “ਖਾਲਸੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਸੰਵਤ ਸੰਬੰਧੀ” DATING OF CREATION OF KHALSA”

Harbhjan writes (63) “ਡਾ. ਮਾਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ- ਕੀ ਕਲਕੱਤੇ ਦੇ ਆਤਮਾ ਰਾਮ ਨਿਰਮਲੇ ਦਾ ਪਟਨੇ ਦੇ ਨਿਰਮਲੇ ਮਹੰਤਾਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸੰਬੰਧ ਸੀ ? ਡਾ. ਮਾਨ ਅਜਿਹੇ ਵਿਦਵਾਨ ਹਨ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਹੋਰ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਤਰ ਹੋਰ ਹੀ ਦੇਣ ਲਗ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦਾ ਉਤਰ ਨਾ ਦੇ ਕੇ ਪਹਿਲਾਂ ਉਹ ਹੋਰ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਸਿਰਜਦੇ ਹਨ ਕਿ ਆਤਮਾ ਰਾਮ ਨੇ ਅਮ੍ਰਿਤ ਛਕਣ ਸੰਬੰਧੀ ਅਤੇ ਖਾਲਸੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਸੰਵਤ ਸੰਬੰਧੀ ਗ਼ਲਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਕਿਉਂ ਦਿਤੀ ਹੈ ? ਅਸਲ ਵਿਚ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਜਾਣਕਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾ ਰਾਮ ਨੇ ਕਿਤੇ ਨਹੀਂ ਦਿਤੀਆਂ, ਮੈਲਕਮ ਨੇ ਦਿਤੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਡਾ. ਮਾਨ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਇਸ ਦੋਸ਼ ਵਿਚ ‘ਆਤਮਾ ਰਾਮ’ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰਦੇ ਹਨ।“ Readers can look at the evidence for themselves as presented from the source page #,s of Malcolm,s Book “Sketch of the Sikhs(64) ”

A “ਅਮ੍ਰਿਤ ਛਕਣ ਸੰਬੰਧੀ” read page 181 Malcolm book line 2 and line 3 and note is it Malcolm or the Sikh writer? It Reads “ Described by a Sikh writer”.

SKETCH OF THE SIKHS. 181

The mode in which Gúrú Góvind first initiated his converts, is described by a Sikh writer; and, as I believe it is nearly the same as that now observed, I shall shortly state it as he has described it. Gúrú Góvind, he says, after his arrival at Mak'

he had been ordered to attend me to Calcutta. Among other subjects of our mirth, I rallied him on trusting himself so much in my power. “ Why, what is the “ worst,” said he, “ that you can do to me, when “ I am at such a distance from home?” I passed my hand across my chin, imitating the act of shaving. The man's face was in an instant distorted with rage, and his sword half drawn. “ You are ignorant,” said he to me, “ of the offence you have given. I cannot “ strike you, who are above me, and the friend of my “ master and the state. But no power,” he added, “ shall save these fellows,” alluding to the two Kha-lása Sikhs, “ from my revenge, for having dared to “ smile at your action.” It was with the greatest difficulty, and only by the good offices of some Sikh chiefs, that I was able to pacify the wounded honour of this Singh.

182 SKETCH OF THE SIKHS.

haval, initiated five converts, and gave them instructions how to initiate others. The mode is as follows. The convert is told that he must allow his hair to grow. He must clothe himself from head to foot in blue clothes. He is then presented with the five weapons: a sword, a firelock, a bow and arrow, and a pike*. One of those who initiate him then says, “ The “ Gúrú is thy holy teacher, and thou art “ his Sikh or disciple.” Some sugar and water is put into a cup, and stirred round with a steel knife, or dagger; and some of the first chapters of the Adí-Grant'h, and the first chapters of the Dasama Pád-sháh ka Grant'h, are read; and those who

* The goddess of courage, Bhavani Durgá, represented in the Dasama Pádsháh ka Grant'h, or book of kings of Gúrú Góvind, as the soul of arms, or tutelary goddess of war, and is thus addressed: “ Thou art the “ edge of the sword, thou art the arrow, the sword, “ the knife, and the dagger.”

B. “ਖਾਲਸੇ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਸੰਵਤ ਸੰਬੰਧੀ” read page 185 from Malcolm book last two lines and page 186 bottom, readers should note the evidence again themselves, and decide is it Malcolm or the Sikh writer? Note word agreeably to the author. Page 186 malcolm book

describes that Guru Gobind Singh created Khalsa on Friday, 8th month of B'hadra in samat 1753 [1696 A.D.] Please read the footnote on page 186 which reads as "Agreeably to this author (Probably Atma Ram as Malcolm was consulting Nirmala priest in Calcutta as noted page#,s 2 and 3 in Introduction), Guru Govind was initiated on Friday the 8th month of B'hadra in the samat 1753 (1696 A.D) and on that day his great work, the Dasama Padshah Ka Granth, or book of the tenth king was completed".

SKETCH OF THE SIKHS. 185

devotions to the Khálsa, or state; the interests of which he is directed, on all occasions, to consider paramount to his own. He is instructed to labour to increase the prosperity of the town of Amritsar; and told, that at every place of worship which he visits he will be conducted in the right path by the Gúru (Gúru Góvind). He is instructed to believe, that it is the duty of all those who belong to the Khálsa, or commonwealth of the Sikhs, neither to lament the sacrifice of property, nor of life, in support of each other; and he is directed to read the Adí-Grant'h and Dasama Pádsháh ka Grant'h, every morning and every evening. Whatever he has received from God, he is told it is his duty to share with others. And after the disciple has heard and understood all these and similar precepts, he is declared to be duly initiated.

Gúru Góvind Singh, agreeably to this Sikh author, after initiating the first five

186 SKETCH OF THE SIKHS.

disciples in the mode above stated, ordered the principal persons among them* to initiate him exactly on similar occasions, which he did. The author from whom the above account is taken, states, that when Góvind was at the point of death, he exclaimed, " Wherever five Sikhs are assembled, there I also shall be present!" and, in consequence of this expression, five Sikhs are the number necessary to make a Singh, or convert. By the religious institutions of Gúru Góvind, proselytes are admitted from all tribes and casts in the universe. The initiation may take place at any time of life, but the children of the Singhs all go through this rite at a very early age.

The leading tenet of Gúru Góvind's reli-

* Agreeably to this author, Gúru Góvind was initiated on Friday, the 8th of the month B'hádra, in the year 1753 of the æra of Vicramáditya; and on that day his great work, the Dasama Pádsháh ka Grant'h, or book of the tenth king, was completed.

18 No Difference between Avtar Singh Vahiria and Dr. Harbhajan Singh

Amritsar Singh Sabha and background of Sodhak Committee:

ਸੇਧਕ ਕਮੇਟੀ ਅਤੇ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ? (65). Sodhak committee was formed by Gurmat Granth Pracharak Sabha at the request of Khalsa Diwan of Amritsar Singh Sabha controlled by Baba Khem Singh Bedi. All scholars utilize Dasam Granth published in 1900 AD in their studies which was compiled during

1895-1896 AD by the Sodhak committee using 32 Granths. Why is Dr. Harbhajan Singh silent on Sodhak committee's criterion for selection and their opinion on 32 different Dasam Granths circulating at that time? Baba Khem Singh Bedi had close relations with the Governor Eggerton and Britishers. Due to an excellent military help by Sikhs to the Britishers in 1881, Viceroy Ripen initiated a Proposal to give management of Sikh Institutions to the Sikhs. But Eggerton, Governor of Punjab, opposed his advice and wrote "I think it will be politically dangerous to allow the management of Sikh temples to fall into the hands of a committee, emancipated from government control. And trust, your Excellency will resist passing such orders in the case, as will enable to continue the system, which has worked successfully for more than 30 years." (MS. ADD 43592, British Library).

The Government of India bestowed on Khem Singh Bedi a khill'at or robe of honor of the value of 1,000 rupees and a double barreled rifle. His Jagirs were enhanced from time to time and, towards the end of his life, his possessions in land in Montgomery district alone amounted to 28,272 acres. He was appointed a magistrate in 1877 and an honorary munsif in 1878. He was made Companion of the Indian Empire (C.I.E.) in 1879, was nominated to the Viceroy's Legislative Council in 1893, and when the Indian council Act was extended to the Punjab in 1897, he was among the first non-official members nominated to the Punjab legislature. He was knighted in 1898 (K.C.I.E). (Bhagat Lakshman Singh autobiography edited by Dr. Ganda Singh chapter page 18.). According to Bhai Lakshman Singh it appears that Khem Singh Bedi realized as to what he did in the end. In the concluding part Bhagat Lakshman, who was known to Babaji ji for long time, wrote that baba ji replied "Well said, my boy you are perfectly right. Truly, I am not the man, I was." (65b).

I seated myself on the floor and apologized for the intrusion. It was long since, I said, that I had been to him and I thought it was the time when he was alone and that I could enjoy his conversation which always delighted me. Of course, my pleasant chattering pleased the Baba and he remarked that my visit at that inconvenient hour reminded him of the good old days when *Sangats* of Rawalpindi went up to the '*Parao*' stage of Rawat, about ten miles off, in hundreds with drums and cymbals to do him honour singing hymns all the way; but all this had changed. "You, too, Sire", retorted I in a suppressed tone, "have very much changed." "You were, then, a saint, but now you are more a prince than any thing else." The attendants of Baba became furious at what they thought was an open slight to such an illustrious man. They were abruptly calmed down, when Baba took hold of my head and caressed me remarking, "Well said, my boy, you are perfectly right. Truly, I am not the man I was."

After this report of Sodhak committee published by Sardool Singh of Gurmat Granth Pracharak Sabha in 1897AD, the Sabha fell into oblivion. Lahore Singh Sabha which has 118 Singh Sabhas with them did not approve the report of Sodhak committee and requested Sodhak Committee to first find out which is the authentic version of Dasam Granth.

Professor Teja Singh writes about Amritsar Singh Sabha (65c) "The Amritsar Diwan was left only with the three Sabhas of Amritsar, Faridkot and Rawalpindi. Its president was Baba Khem Singh and Secretary his staunch disciple, Bhai Avtar Singh Vahiria. This Diwan, though truncated, still enjoyed

some prestige on account of its association with the central temples and the great authority of Baba Khem Singh and certain ruling princes. It held its annual meetings as usual on the Diwali and Vaisakhi occasions. Maharaja Bikram Singh of Faridkot gave Rs. 75,000 for erecting the building of the Free Kitchen attached to the Golden Temple. He also spent Rs. 25,000 on the electrification of the sacred premises. **To counteract the so-called innovations introduced by the extreme reformers like Bhai Gurmukh Singh a Hinduised commentary of the Holy Guru Granth Sahib was prepared by Gyani Badan Singh and published at the expense of the Faridkot Durbar. A stream of books and pamphlets issued from the prolific pen of Bhai Avtar Singh Vahiria and others to meet the ever advancing tide of reform-literature as produced by Bhai Dit Singh and Bhai Gurmukh Singh. Bhai Avtar Singh, in his book *Khalsa Sudhar Taru*, and later on in his bigger books called *Khalsa Dharam Shastar* and *Gur Darshan Shastar*, tried to prove that the Sikhs were Hindus,** that the Gurus worshipped gods and goddesses, and that it was wrong to convert Mohammedans to Sikhism or to abolish caste system and untouchability. After firing a few more shots in the air this fighter of a losing cause retired to his native city, Rawalpindi, along with his master, Baba Khem Singh and gave no further trouble to the staunch reformers. Baba Khem Singh, however, did much for the spread of female education in the western Punjab, and brought thousands of Hindus into the fold of Sikhism”.

Why is Harbhajan Singh silent on report of Sodhak Committee and opinions of scholars on Sodhak committee? Why is Harbhajan silent on the academic work of other scholars which I included in my paper. Dr. Balwant Singh Dhillon, Dr. Kashmir Singh and Jugraj kaur Baath from Guru Nanak Dev University; Dr Balkar Singh, Dr Gurnam kaur, Dr. Sukhdial Singh, Dr Kulwindar Singh Bajwa from Punjabi Universty; Dr. Gurinder Singh Mann from UC California, Santa Barbara, Dr. Gurmel Singh Sidhu from California State University, Fresno California and Pal Singh Purewal on Guru Gobind Singh Patri in Patna dasam Granth. It appears that Dr Harbhajan Singh is doing the same Brahminisation of Sikh literature as was done by Minas in 17th century, Nirmalas and Udasis in 18th and 19th century and Bhai Avtar Singh Vahiria of Amritsar Singh Sabha during Singh Sabha Lehr days (110-120 years ago) as outlined above by Prof. Teja Singh.

19. Evidence that Britishers/Malcolm account preferred Bachitar Natak over Guru Granth Sahib in Late 18th century

Harbhajan Singh writes (66) that, “ ਡਾ. ਮਾਨ ਲਿਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਠਾਰਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿਚ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਉਤੇ ਬਚਿਤਰ ਨਾਟਕ ਦੀ ਉਤਮਤਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯਤਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ? ਉਸ ਦੇ ਇਸ ਨਿਸ਼ਚਯ ਦਾ ਮੁਖ-ਆਧਾਰ ਮੈਲਕਮ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ‘Sketch of the Sikhs’ ਹੈ!”

Read below the Malcolm’s original statement that Colebrook had Adi Granth but no record of any translation, which was explained to them by a Nirmala priest. Evidence shows that only Bachitar Natak composition was was translated by Leyden. Read below page 2 and 3 of

Malcolm Book. Evidence shows that Dr. John Leyden has copy of Guru Granth sahib ji. But he never translated it. He then donated such Guru Granth sahib copy back to British Library. He did translation of Bachitar Natak composition which had 14 cantos only.

6

MSS Panj. D 2. 703 ff; first three ff missing; size 33 x 27 cm; 24 lines on a page; Gurmukhī; 18th century. [J Leyden]

ĀDI GRANTH

Since the first three ff are missing, there is no colophon from which the manuscript can be precisely dated.

The contents conclude with the usual list of Gurūs, as in No 1. The manuscript is a Banno text, concluding with the ink recipe.

The writing is rather large and untidy, and the edges of the ff are damaged.

2 SKETCH OF THE SIKHS.

territories of the Sikhs, and the personal observations I was able to make, during that period, upon the customs and manners of that nation, I succeeded with difficulty in obtaining a copy of the Adi-Grant'h*, and of some historical tracts, the most essential parts of which, when I returned to Calcutta, were explained to me by a Sikh priest of the Nirmala order, whom I found equally intelligent and communicative, and who spoke of the religion and ceremonies of his sect with less restraint than any of his brethren whom I had met with in the Penjáb. This slender stock

* The sacred volume of the Sikhs. The chief, who gave me this copy, sent it at night, and with either a real or affected reluctance, after having obtained a promise that I would treat it with great respect. I understand, however, that the indefatigable research of Mr. Colebrooke has procured not only the Adi-Grant'h, but also the Dasima Padshah ka Grant'h; and that, consequently, he is in possession of the two most sacred books of the Sikhs.

SKETCH OF THE SIKHS. 3

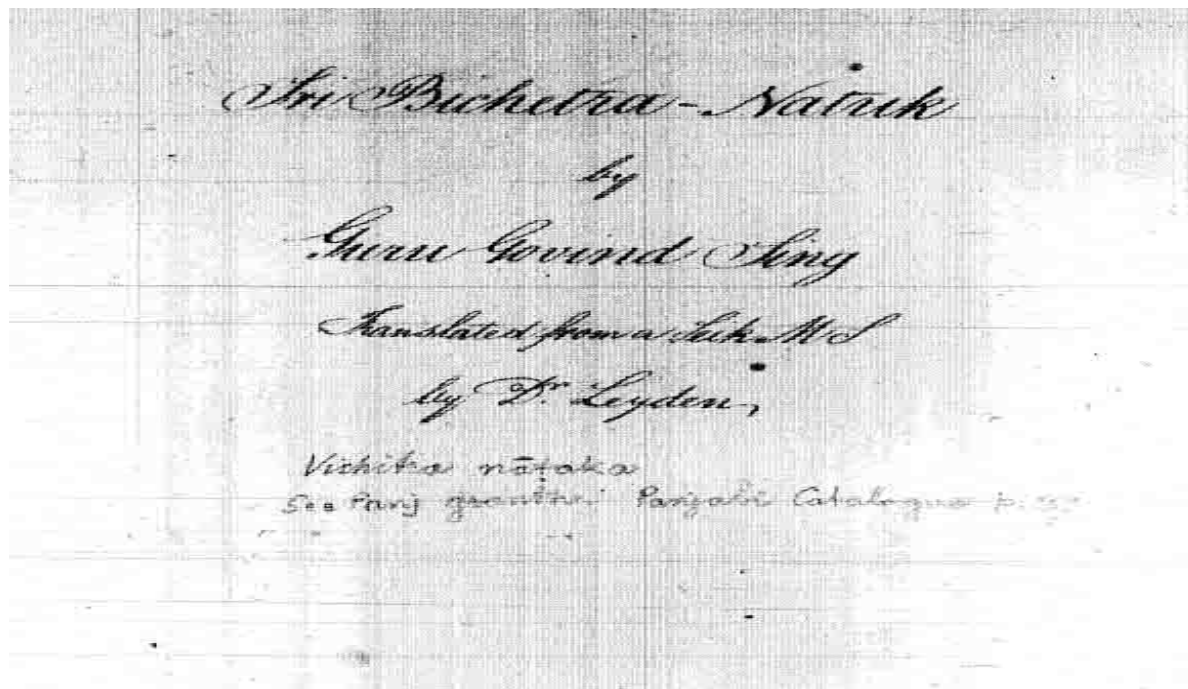
of materials was subsequently much enriched by my friend Dr. Leyden, who has favoured me with a translation of several tracts written by Sikh authors in the Penjábí and Dúggar dialects, treating of their history and religion; which, though full of that warm imagery which marks all oriental works, and particularly those whose authors enter on the boundless field of Hindú mythology, contain the most valuable verifications of the different religious institutions of the Sikh nation.

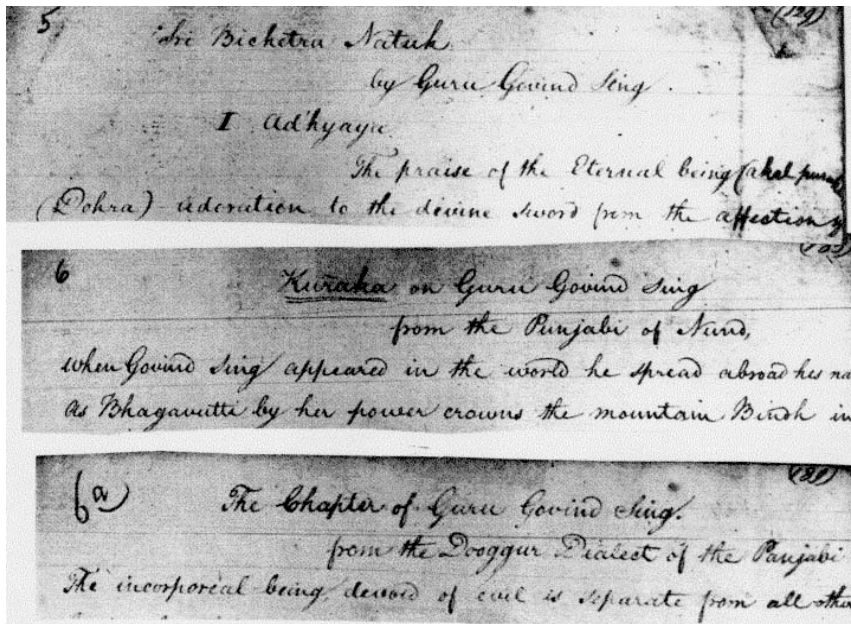
It was my first intention to have endeavoured to add to these materials, and to have written, when I had leisure, a history of the Sikhs; but the active nature of my public duties has made it impossible to carry this plan into early execution, and I have had the choice of deferring it to a distant and uncertain period; or of giving, from what I actually possessed, a short and hasty sketch of their history, customs, and religion. The latter alternative I have

Harbhajan should know that per Charles Wilkin's account since 1781 AD British started meddling with Sikh scripture but based on evidence translated Bachitar Natak only. 1781 Charles Wilkin writes when he visits Patna "They (Sikhs) told me further, that some years after this book of *Noneek Sah* had been promulgated, another one made its appearance, now held in almost as much esteem as the former. The name of the author has escaped my memory; but they favoured me with an extract from the book itself in praise of the Deity. The passage had struck my ear on my first entering the hall when the students were all engaged in reading. From the similarity of the language to the *Hindoovee*, and many Sanscrit words, I was able to understand a good deal of it, and I hope, at some future period, to have the honour of laying a translation of it before the Society. They told me I might have copies of both their books, if I would be at the expense of transcribing them." Why Britishers became interested in Sikh scriptures since 1781 AD? It could be nothing more than missionary and political at that period of history with ascendancy and control of Sikhs over northern India.

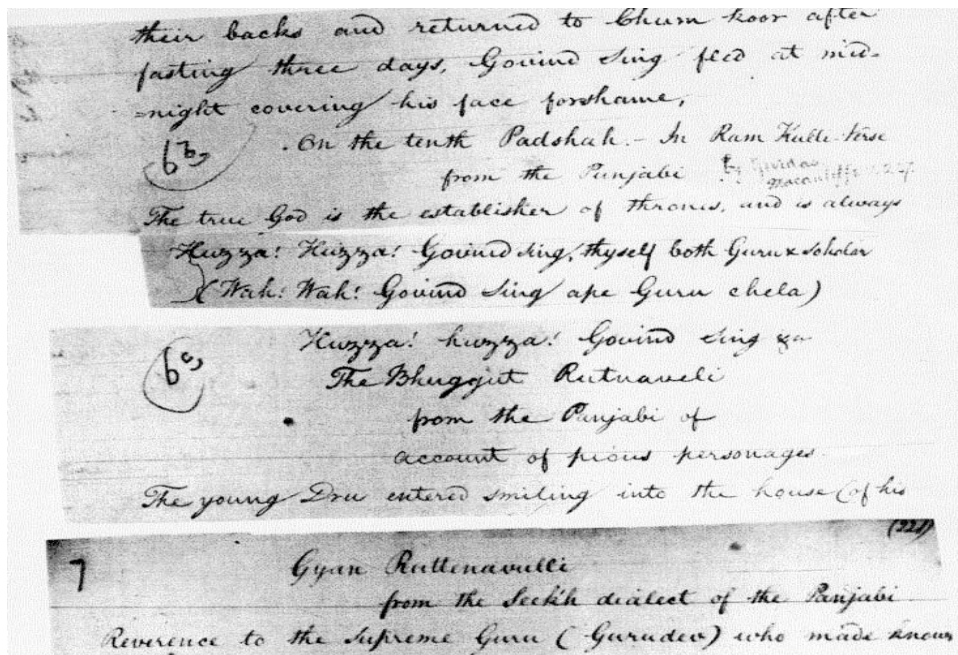
I want the readers to review the following list of Sikh compositions translated by John Leyden and used by Malcolm as he writes in the introduction in his book. (MSS IOR EUR McKenzie Volume 40 British Library) (67). After reviewing the evidence readers can make their own opinion on this issue.

- Translation of Sri Bachittar Natak by Guru Gobind Singh from a Sikh manuscript. It is a translation by Dr. Leyden of 14 cantos of Bachitar Natak. There is no mention of any Dasam Granth. Pages 125-182, first 3 folios blank

- The chapter of Guru Gobind Singh from Dogger dialect of Punjabi starts with Avatars and ends with story of Guru Gobind Singh's fight with Hill Rajas and Khans and in the end fleeing to Chamkor at midnight covering his face from shame. Page 189-202
- Composition titled as Ram Kali 10th Patshai having 11 Pauris only(1-7,15,17,19,20) which in later Gurumukhi literature have been seen as Var 41 of Bhai Gurdas (also called Second Bhai Gurdas) with 28 pauris. Missing 16th Pauri describing demolishing, temples, mosques and tombs by 10th guru (Anti Hindu & anti Muslim which are missing in this translation but has been cited by Malcolm (see Pages 189 – 202)

- Bhagat Ratanavali from Punjabi account of pious personages starting with stories of Dru, Naradmuni, Prahlada, Rajajanak, Raja Harichandra, Krishna, Dropti, Pandavs, Jaidev, Namdev, Trilochan, Dhana Jat, Kuber, Indra, Robber Valmiki, Gobind Raj, and ending in Krishna. It seems to be translation of Bhai Gurdas Var #10. (Pages 208 – 220)
- Gian Ratanavali from Sikh dialect of Punjabi which is translation of 1st var of Bhai Gurdas with 49 pauris. (Pages 220 – 241)
- Many sources in the translation Distort Sikh History when you read the details. I will write the detail of these accounts in future because the subject is very important.

Please note there is no evidence of any translation of Sri Guru Granth sahib done by Britishers in late 18th century except Bachitar Natak composition (as noted in MSS IOR EUR McKenzie Volume 40, British Library, translated by Dr.Leydon). Malcolm got one copy of Guru Granth Sahib but no copy of Dasam Granth from Punjab in 1805. But Colebrook in Calcutta was in possession of two Granths. Evidence shows that Charles Wilkin in 1781 talks about translations

but evidence shows only Bachitar natak with 14 cantos (ADHIAYS) gets translated and used by Malcolm in his Sketch of the sikhs. Readers can decide on the issue themselves after reviewing above Evidence that why britishers translated Composition of Bachitar natak Only.

20. Internal evidence of the dates in Dasam Granth is a proof of compilation of this Granth, not written by a single author.

The compilation dates of some Banis in Dasam Granth are not in chronological order and some of them have no dates at all and contain contents of miscellaneous nature. From this it is easy to conclude that Dasam Granth was compiled by someone and not written by one author. Dr Harbhajan Singh admits ^[68] “..ਇਸ ਲਈ ਵਖ-ਵਖ ਸਮੇਂ ਲਿਖੇ ਗਏ ਇਨ੍ਹਾਂ ਖੰਡਾਂ ਨੂੰ ਇਕ-ਸੂਤ੍ਰ ਵਿਚ ਪਰੋਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।” Then the question is who is the compiler (ਕਿਸ ਨੇ ਇਕ-ਸੂਤ੍ਰ ਵਿਚ ਪਰੋਇਆ) of this Granth and when was it compiled? Readers can look at the dates and formulate their own opinions whether this Granth is a compilation or written by one author based on dates and their locations in various pages/folios of the so called Dasam Granth. Evidence confirms that it happened first time in late 18th century 1783 AD.

A. Dates in Published Dasam Granth and pages they appear

Ram Avtar, 1) (Page254 DG) samat 1755, Haar vadi Pritham Sukh dawan (Tuesday, 14 June, 1698 CE)

Krishan Avtar, 2) (page354DG) chhand 755 Samat 1745(1688CE)

3) -(page386DG chhand 983)Samat 1744 mah Sawan sudi Budhvar(1687

Please see below in section B.

4) (Page570dg chhand 2490) samat 1745, mah sawan sudhi thiti deep (Sawan Sudi 7, 1745 Bikrami / Tuesday, 24 July 1688 CE)

Charitar Pakhyan, 5) Page (1388DG) Samat 1753 (satra sahas Bhanijay Arad sahas fun teen Kahajay) Bhadrav Sudi Ashtami Ravi wara. Please check (Day Sunday [Rajistan] is wrong. Should be Tuesday [in Punjab at Satluj]). According to the Bikrami Calendar which begins on Chet Sudi 1, which was prevalent in Punjab, it was Tuesday on Bhadon Sudi 8, 1753 Bikrami, August 25, 1696 CE. For detailed discussion of this date, please Introduction to English Translation By Pal Singh Purewal “Guru Kian Sakhian by Pritpal Singh Bindra “original work by Bhai Saroop Singh Kaushish, edited (Punjabi) by Prof. Piara Singh Padam.

Above evidence of dating shows dates as; Page254, 1698CE. Page 354, 1688CE. Page386, 1687CE. Page 570, 1688Ce. Page1388, 1696CE.

B) Dates in Anandpuri Bir. (So Called Hazuri Bir of dasam Granth)

Folio 116/2 end of Birah Natak) “samat 1744 Sawan, Sudi Budhvar”(Sudi date is incomplete, numeric portion is missing; it was Wednesday on Sawan sudi 5, August 3, 1687 CE, and on Sawan Sudi 12, August 10, 1687 CE. It has to be one of these two dates)

Chandi charitar Ukat Vilas 119-154 written by writer Hardas on page 119, date is in end), “Samat 1752 Miti Fagan 28”Monday, 24 February, 1696 CE

(Jodh Parband Poora Hoyia/ Lykhya Hardas/ “Samat 1752 Miti Chet 22”Chet dates are always a problem. Mostly historians have treated Chet as the 12th month of the solar Bikrami Calendar, while occasionally it has been treated as the first month. Even Dr. Ganda Singh in most cases has treated it as the 12th month, but in one instance he has definitely treated it as the first month.If we consider Chet as the 12th month of 1752 Bikrami then the converted date would be Thursday, 19 March, 1696 CE; but, if we treat it as the first month of the year, then the converted date is Wednesday, 20 March, 1695 CE.)

21. Atma Ram and Tribhangi chhands in Sri Akal Ustat.

I have no argument with Harbhajan Singh as his understanding of Chandi is different.

He writes on page 96 ^[69]

48 ਪਦਾਂ ਵਿਚ ‘ਚੰਡੀ’ ਦਾ ਚਰਿਤ੍ਰ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ ਚੰਡੀ ਕੋਈ ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਜਾਂ ਤਾਂਤ੍ਰਿਕ ਮਤਾਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪੂਜਯ ਦੇਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਚੰਡੀ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀ ਉਹ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਜੋ ਅਧਾਰਮਿਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਲਈ ਆਦਿ-ਕਾਲ ਤੋਂ ਕ੍ਰਿਆਸ਼ੀਲ ਹੈ। ਉਹ ਸ਼ਕਤੀ ਤਲਵਾਰ ਵੀ ਹੈ, ਤਲਵਾਰ ਦੀ ਧਾਰ ਵੀ ਹੈ। ਉਹ ਅਜਿਹੀ ਤਲਵਾਰ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਸੱਤਾ ਦੱਖਣ-ਪੱਛਮ ਅਦਿ ਸਭ ਦਿਸ਼ਾਵਾਂ ਦੇ ਦੂਰ ਦੇਸ਼ਾਂ ਤਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਹੈ (ਭਾਵ ਉਸ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਮਾਤ੍ਰੀ-ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਭਾਰਤ-ਭੂਮੀ ਅਤੇ ਭਾਰਤੀ ਧਰਮਾਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿਚ ਸੰਕੁਚਿਤ ਕਰਨਾ ਅਨੁਚਿਤ ਹੈ)। ਉਹ ਜੋਗ-ਮਾਇਆ, ਸਰਸਵਤੀ (ਵਿਦਿਆ ਦੀ ਦੇਵੀ), ਪ੍ਰਚੰਡ ਰੂਪ ਵਾਲੀ ਭਵਾਨੀ ਹੈ। ਉਸੇ ਨੇ ਬ੍ਰਹਮਾ, ਵਿਸ਼ਣੂ ਅਤੇ ਸ਼ਿਵ ਵਰਗੇ ਦੇਵਾਂ ਦੀ ਸਾਜਨਾ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਯਥਾ-

I am rewriting my point of view so that reader's should know my point of view and the issues. Bhai Kahn Singh Nabha on this issue says that chhands 201-210 are questions therefore answers must be searched out. Obviously, Chhand 211-230 Dhirag tribhangi Chands are not part of Akal ustat. He gave the evidence by quoting an entry kapardan (ਕਪਰਦਿਨ)^[70a] that Pundit Ram Krishan authored “Bhagwati Padye Push Panjal” which is very old, contains 30 tribhangi chhands and their independent translation is found in twenty tribhangi chhands of Akal Ustat. He writes the end line of Chaand 211 in Gurmukhi and then quotes the Dev Nagri version of the original chaands refer to Kapardan entry in Mahan Kosh^[70b]. I am quoting here the source entry so that the readers can decide on the issue themselves.

ਕਪਰਦਿਨ } ਸ੍ਰੀ ਆਦਿਨ. ਵਿ—ਜਟਾਸੂਟ ਵਾਲਾ,
 ਕਪਰਦਿਨੀ } ਦੇਖੋ, ਕਪਰਦ। ੨ ਕਪਦਿੱਠੀ,
 ਕਪਰਦੀ } ਸਿਰ ਪੁਰ ਜੁੜੇ ਵਾਲੀ, ਜੂੜਾ ਰੱਖਣ
 ਵਾਲੀ. “ਜੈ ਜੈ ਹੇਸੀ ਮਹਿਖਾਸੁਰ
 ਮਰਦਨਿ ਰੈਮਕਪਰਦਿਨਿ ਛੁਡੁਛਿਤੇ.” (ਅਕਾਲ)*

* ਪੰਜਾਬੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾ “ਭਗਤੀ ਪਦ
 ਪੁਸਤਕਾਦਿ ਸੰਗ੍ਰਹ” ਛਪੁਤ ਪੁਰਾਣਾ ਹੈ, ਸਿਰ ਦੇ ੩੦ ਵਿਰੀਠੀ ਫੰਦ
 ਤਨ, ਸਿਰ ਦੇ ਸੁਰੀਤੁ ਅਨੁਵਾਦ ੨੦ ਵਿਰੀਠੀ ਫੰਦ ਵਿਚਲਿਓ
 ਅਕਾਲਉਸਤਾਦਿ ਦੇ ਪਾਠ ਹੈ, ਜੋ ਲੇਖਕਪੁਸਤਕ ਨਾਲ ਚੁੱਕੇ
 ਚੰਗਾਚੰਗੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ. ਪਾਠਕਾਂ ਦੇ ਚਕਾਨ
 ਹਿਠ ਦਿਓ ਅਖਰੀਤੁ ਦੇ ਚੁੱਕ ਪਾਠ ਲਿਖਦੇ ਹੋ—
 “ਅਕਾਲਮੁਰ ਮਰਦਨਿ ਚੰਗ ਸਰਦਦਨਿ ਦਾਨਕ ਅਦਦਨਿ ਛਿਛਾਜਬਧੇ,
 ਮਰਯਾਦਮਿਛਾਦਮਿ ਦੁਰਲਾਨ ਚਾਖਦਿ ਅਨੁਲ ਅਦਦਦਿ ਚਾਨਚੁਨੇ,
 ਜੁਮੁਛ ਵਿਰੁੱਸਨਿ ਮੁੰਦਿਰਉਠਿ ਸੰਗ ਨਿਪਾਤ ਸਿਮੰਗ ਅੰਗ,
 ਜੈ ਜੈ ਹੇਸੀ ਮਹਿਖਾਸੁਰ ਮਰਦਨਿ ਰੈਮਕਪਰਦਿਨਿ ਛੁਡੁਛਿਤੇ.” (ਅਕਾਲ)
 ਹੁਕ ਕਰ ਬਧਿਠਿ ਚੁਖੰਦ ਬਧਿਠਿ ਚੁਖੰਦ ਮਾਧੰਗਿ ਚੁਖੰਦੇ ॥੧੧੧॥
 ਅਧਿਨਿਕਦੁਕੁਠਿ ਮਾਠ ਨਿਰਾਕੁਲ ਪੁਸ਼ਤਿਲੋਚਨ ਪੁਸ਼ ਹੁਠੇ ।
 ਅਮਰਵਿਸ਼ਾਖਿ ਸ਼ਾਕਿਤਬੀੜ ਸਮੁਦਰਸ਼ਾਕਿਤਬੀੜਲੇ ।
 ਸਿਧ ਸਿੰਧ ਸੁਖ ਨਿਸੁਖ ਸਭਾਹਰ ਤਾਪਿਤ ਕੁਤਪਿਸ਼ਾਚਪੇ ।
 ਕਠਕਠ ਫੇ ਸਹਿਯਾਤਾ ਕਹਿੰਨਿ ਸਭਾਕਾਹਿੰਨਿ ਸੰਗਲੇ ॥੧॥

All the authors who have written on the issue of Dasam Granth's authenticity have by consensus agreed that Akal Ustat is the composition of Guru Gobind Singh because it conveys the message that Waheguru/God is the Perfect, Omnipotent, Omniscient Lord who treats everybody alike. He is All Pervading. He is the Creator, The Preserver and the Destroyer. But many authors disagree and have given the opinion that Chhands 201-230 are out of context and are not in line with the main theme of Akal Ustat. While chhands 201-210 are questions without answers and chhands 211-230 are clearly in praise of Chandi/devi and thus promotes worship of goddess.

Read Prof. Gurnam Kaur's two Papers.1. **The Doctrinal inconsistencies in DasamGranth: In relation to Avtarhood (Part I).** Click on

[http://www.globalsikhstudies.net/pdf/Gunam kaur Part I The Doctrinal inconsistencies in Dasam Granth.pdf](http://www.globalsikhstudies.net/pdf/Gunam%20kaur%20Part%20I%20The%20Doctrinal%20inconsistencies%20in%20Dasam%20Granth.pdf)

2. The Doctrinal inconsistencies in Dasam Granth. In relation to Devi Pooja, Shaster as Pir, Anti-long hair, intoxicants and woman (Part II):

click on <http://www.globalsikhstudies.net/pdf/Gurnam%20Kaur%20Part%20II%20-The%20Doctrinal%20inconsistencies%20in%20Dasam%20Granth.pdf>

3. Read also Dr. Kulwinder Singh Bajwa's paper on authorship of Krishan avtar. Click on <http://www.globalsikhstudies.net/pdf/Kulwinder%20Singh%20Bajwa%20One%20thought.pdf>

Randher Singh published his Shabat Moorat (Dasvey Pat Shah Da Ithas). Page 27 gives the idea that Atma Ram in chhand 201 of Akal Ustat could be a person. ਉਚਕ ਸਹੇ ਸਰਿ ਿਉਰਮ ਉਦਚਓ ਮਣਿ ਿਸਓ ਬਨਿ Randher Singh translates it Sri Atma Ram curio in Chhand 201 as " Guru Sahib dye apnea such man (ਸੁਦਚਿਨ), Jab Sharable Sikh (ਸ਼ਰਦਾਠੂ ਸਿਖ ਨੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਇਆ) Ney Eh Swal Uthya....". (ਉਚਰਿਯੋ) means words coming from a mouth. Then he answers the question of 201 chhand in Chhand 231. Randhir Singh also reads that chhands of Akal Ustat, 11-200 and chhand 201 onwards and Initial 10 chaupees were not written in one time but in different years. Who wrote them?. Read Kahan Singh Nabha's comments below. As discussed above in "Sketch of the Sikhs" by Malcolm, Atma Ram is responsible for distorting the Sikh concept / Mode of Baptism, Khandey the pahul and the creation of Khalsa. It is quite possible that such a Nirmala who helped Malcolm could cause distortion in doctrinal frame work of Akal Ustat as well. Word SRI in Hindi or Punjabi may refer to a Person or Mister. Atma can be a name of a person or can be used for soul. Word uchrio alludes to a person who is very much alive and is speaking (words coming from a mouth). As the questions rose in 201-210 has no answers then 211-230 reads praise of Devi / Chandī. Bhai Kahn Singh Nabha on this issue says that chhands 201-210 are questions therefore answers must be searched out. Obviously, Chhand 211-230 Dhirag tribhangi Chands are authored by "Bhagwati Padye Push Panjal" as noted above

Read the English translation of end-lines of each Chhand (210-230) praising Chandī/Devi By Piara Singh Sandhu^[71]

Hail to you, O annihilator of Mahikhasura (resembling a buffalo) demon, O Displayer of knot of glamorous hair on your head and O Canopy (aegis) of the world. 1||211

Greeting to the Murderer of Mahikhasur (a demon resembling a buffalo), the Displayer of knot of glamorous hair on the head and the primeval force. 2||212

Hail, O hail! The Chopper of Mahikhasur, the Displayer of glamorous hair knot on your head and the Victor over demons. 3||213

Hail, hail O Trampler of demon Mahikhasur, who pervades the earth, sky and underworld, above and below. 4||214

Hail to you, O Trampler of Mahikha demon, destroyer of sins and architect of righteousness. 5||215

Hail to you, O slayer of Mahikhasur throughout the earth, sky, infernal regions and waters. 6||216

Hail to you, O slayer of Mahikhasur, you uproot illusion and are an emblem of religion. 7||217

Hail to you (O Chandī) you are the trampler of Mahikhasur, Primeval virgin and master of profound habits. 8||218

Greetings to you! O Inhabitant of sundry environments, air, infernal regions, sky and fire inclusive. 9||219

Hail! O wielder of weapons, primeval, countless, extremely profound and dauntless. 10||220

Hail! O, Hewer of demon named Rakat Bij, cleaver of demon Sumbh and ripper of demon Nisumbh. 11||221

Hail! O the crusher of Mahikhasur, the pristine, originless, immeasurable and towering goddess. (12) (222)

Hail! O slayer of demon Mahikhasur, cleaver of demon Chanda and the Primal Bestower of Knowledge to the ignorant. 13||223

Hail! O Trampler of buffalo-faced demon Mahikha; and O Proficient in an illimitable progress since the origin of the world and the beginning of ages. 14||224

Hail! O the slayer of demon Mahikhasur, destroyer of the world and creator of the Universe. 15||225

Hail! O Trampler of the demon Mahikhasur and the master of the most profound temperament since the beginning of the Universe and time. 16||226

Greetings to you, O slayer of Mahikhasur demon, circumambulator of holymen, and killer of the depraved. 17||227

Hail and long live, O murderer of Mahikha demon and proprietress of similar doctrine since the beginning of the Universe and prior to the ages. 18||228

Hail and long live; O, (Durga) crusher of demon Mahikhasur (buffalo-faced), destroyer of Dhumar Lochan demon and primal legend! 19||229

Hail and long live O, annihilator of Mahikhasura (buffalo-faced) demon! The Primordial and Countless (goddess); your story is endless. 20||230

All these Chhands eulogize Devi Bhagauti. After reading the above views, readers can decide themselves as to why these Chhands are out of line and are against the concept of one God depicted in the rest of the composition of Akal Ustat. According to the evidence given above we find that Atma Ram misguided Malcolm on the mode of Sikh Baptism / khandey the Pahul with 5 weapons rather than 5 kakkars. He also misguides Malcolm that "Guru Govind was initiated on Friday the 8th month of B'hadra in the samat 1753 (1696CE) and on that day his great work, the Dasma Padshah Ka Granth, or book of the tenth king was completed" which was actually the date of completion of chritropakhyan. If the account of Malcolm is true then it is highly probable that Atma Ram who assisted Malcolm can add tribhangi chhand in praise of Chandii/Devi (source confirmed by Kahn Singh Nabha) in Akal ustat? Same can be said on Atma Ram referend in Gian Parbodh Chhands, 126-130, using the word UCHRIO (ਉਚਰਿਯੋ) which appears to be questions from God, Bhagwat Gita style. These Chhands are then followed by Rajsua and Asmed jag (ਰਾਜਸੂਅ ਅਤੇ ਆਸਮੇਦ ਜਗ) by Yudhister and pandavs. Then Gajmej (ਗਜਮੇਜ) by Raja Prishat and his son Raja Janmeja explains Ahimed Jag (ਅਹਿਮੇਦ ਜਗ). Is this the Gian (knowledge) the knowledge of the concept of one God in Sikhism?

22 No Evidence indicating that Akal Takhat passed *Gurmattas* in the presence of Two Granths in any 18th century European or Indian writings

Malcolm, no doubt in 1810 writes that Akal Taka passed *Gurmattas* in the presence of Two Granths. But evidence shows that over 30 Europeans wrote about Sikhs in 18th century prior to Malcolm who wrote in their accounts that only Guru Granth is revered by Sikhs. Why Dasam Granth is absent in their accounts of the 18th Century? Malcolm came to Punjab in 1805 AD and went up to Beas River with Chief Bhag Singh; he neither witnessed or heard about any Gurmata passed at Sri Akal Takhat nor he quotes any European or Indian sources that indicate about such Gurmatas. But is the basis of his statement based on any evidence?

23. How can Patna Bir, shown to be written in Sammat 1755 (1698CE) in its Tatkara, be labeled to be written in 1775AD (Sammat 1842) as is Proposed by Harbhajan

Pray to Waheguru and bless the scholarship of Dr Harbhajan Singh who does not believe in what he reads under hallucinates. About Patna Bir he writes ^[72] "ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਿਹ। ਸ੍ਰੀ ਭਗਉਤੀ ਜੂ ਸਹਾਇ। ਤਤਕਰਾ ਸੂਚੇ ਪੱਤ੍ਰ ਸ੍ਰੀ ਗ੍ਰੰਥ ਜੂ ਕਾ ਬਾਣੀ ਪਾਤਿਸਾਹ ਦਸਵੇਂ ਜੂ ਕੇ ਗ੍ਰੰਥ ਕਾ ਸੰਬਤ 1755 ਮਿਤੀ ਅਸਾੜ ਬਦੀ 1 ਕੇ ਗ੍ਰੰਥ ਲਿਖਿਆ।" ਇਸ ਸੰਬਤ ਨੂੰ 'ਰਾਮਾਵਤਾਰ' ਦੀਆਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪੰਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਮਿਲਾਉਣ ਤੇ ਕੋਈ ਸੰਸਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ-ਸੰਮਤ ਸਤ੍ਰਹ ਸਹਸ ਪਚਾਵਨ। ਹਾੜ ਵਦੀ ਪ੍ਰਿਥਮਿ ਸੁਖ ਦਾਵਨ। ਤ੍ਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰਿ ਗ੍ਰੰਥ ਸੁਧਾਰਾ। ਭੂਲ ਪਰੀ ਲਹੁ ਲੇਹੁ ਸੁਧਾਰਾ। (ਰਾਮਾਵਤਾਰ 860) ਸੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ ਤੇ ਪਟਨਾ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਬੀੜ ਦੇ ਤਤਕਰੇ ਦਾ ਇਹ ਸੰਬਤ ਬੀੜ ਦੇ ਸੰਕਲਨ ਦਾ ਨਹੀਂ, ਜ਼ਫ਼ਰਨਾਮੇ ਤੋਂ ਛੁਟ ਸ੍ਰੀ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਬਾਣੀਆਂ ਦੇ ਸੰਪੂਰਨ ਹੋਣ ਦਾ ਹੈ। ਇੰਵ

ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਮਾਣ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਬੀੜ ਦਾ ਰਚਨਾ ਕਾਲ ਜੇ ਗਿਆਨੀ ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਨੇ 1775 ਈ. ਦਿਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਠੀਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। He is simply writing to justify dating of Kesar singh Chiber's account but Chhibar never says Ram Avtar composition was finished in Samat 1755 (1698 AD). Chhibar only writes ^[73] "ਸੰਮਤ ਸਤਾਰਾਂ ਸੈ ਪਚਵੰਜੇ ਸਿਖਾਂ ਬਿਨਤੀ ਸਾਹਿਬ ਅਗੇ ਕੀਤੀ। ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ਼! ਝੇ ਬਚਨ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਦੋਹਾਂ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਦੀ ਜਿਲਦ ਇਕ ਚਰੀਏ ਕਰਿ ਲੀਤੀ। ਸਾਹਿਬ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਆਦਿ ਗੁਰੂ ਹੈ ਗ੍ਰੰਥ। ਇਹ ਅਸਾਡੀ ਹੈ ਖੇਡ, ਜੁਦਾ ਰਹੇ ਮਨ ਮੰਥ। (10/389).

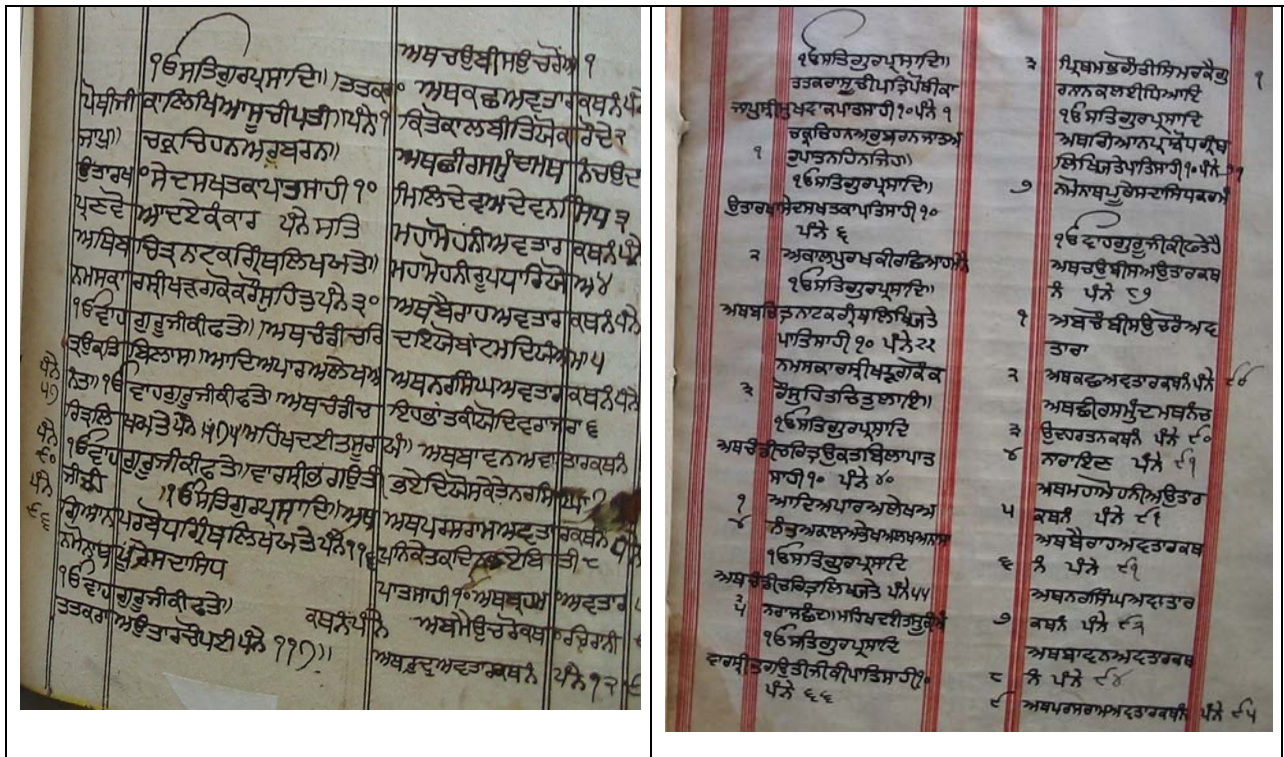
Giani Gian Singh reports that Sukha Singh wrote the Dasam Granth Bir at Patna in 1775CE. But no Bir with colophon written in 1775CE is available in Patna. Only the above Bir shown to be written in Sambatt1755 (1698CE) in Tatcara, is now available. What happened to the Bir as mentioned by Giani Gian Singh? Internal evidence of this Bir, as sown in Tatkatara and Patars / folios, shows that Zafarnama is written in same ink and hand writing which confirms that this manuscript was written after 1706 CE. Readers can decide themselves as to how much they can rely on the opinion of respected Dr.HarbhajanSingh. Please click on my paper, "Guru Granth Sahib; as the only Sikh canon; Presently Published Sri Dasam Granth and British Connection, page 9-12."

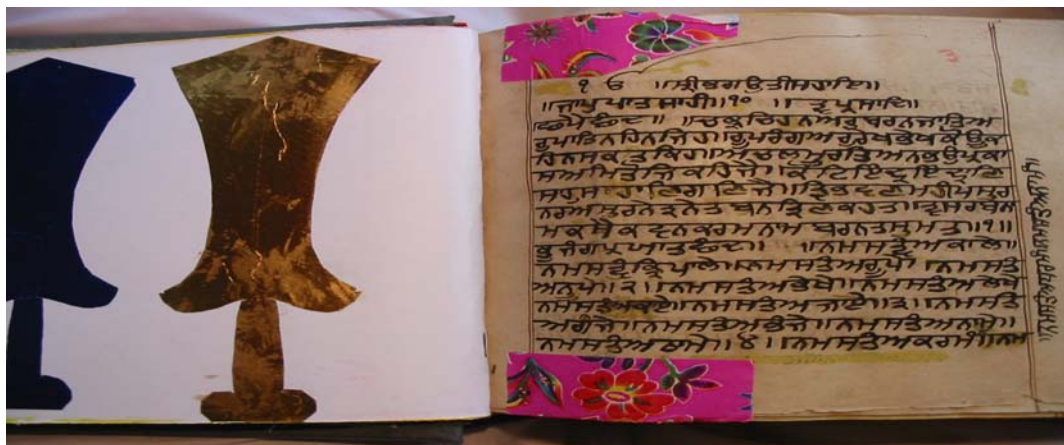
<http://www.globalsikhstudies.net/pdf/Rejoinder%20to%20%20Sri%20Dasam%20Granth%20SahibThe%20Second%20Canon%20of%20the%20Sikhs%20Jasbir%20Singh%20Mann.pdf>.

Read Shabd Moorat ^[74] pages 51-52 below. Randhir Singh documents that 3 of the Birs whose Nishani is given in Giani Gian Singh account including the Bir referred by Kahan singh nabha could not be found, either original nor a copy. Only fourth one is at Moti Bagh which was a copy of bir written after 1775 AD (Samat 1832). Any how this one is also lost in Blue star operation after 1984AD. He admits that he saw 1783 AD (Samat 1840) Bir in Calcutta Gurudwara "Chhota Sangat Tula Patti" which matches Published Dasam Granth of Sodhak Committee.

<p>ਗਿਆਨੀ ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ 'ਪੰਥ ਪ੍ਰਕਾਸ਼' ਦੇ ਪੰਨਾ ੨੮੬ ਪੁਰ, 'ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ' ਦੀਆਂ ਬੀੜਾਂ ਦੇ ਚਾਰ ਭੇਦ ਤੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ 'ਜਨਮ ਸੰਮਤ' ਦੱਸੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਭੀ 'ਪਟਣੇ ਜੀ ਦੀ ਮਿਸਲ' ਤੇ ਸੰਗਰੂਰ ਵਾਲੀ ਬੀੜ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ! ਜੇ ਬੀੜ ਪਟਣੇ ਵਿੱਚ, ਭਾਈ ਸੁੱਖਾ ਸਿੰਘ ਗ੍ਰੰਥੀ ਵੱਲੋਂ ਸੰਮਤ ੧੮੩੨ ਬਿ: ਵਿੱਚ ਸੰਪਾਦਿਤ ਹੋਈ ਦੱਸੀ ਹੈ; ਉਸ ਦੀ ਭਰਤੀਬ ਤੇ ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ 'ਪਟਣੇ ਜੀ ਦੀ ਮਿਸਲ' ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀਆਂ। ਜੇ ਬੀੜ ਇਸ ਵਕਤ ਪਟਣੇ-ਹਰਿਮੰਦਿਰ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਡੋਕੋਖਾਨੇ ਪਈ ਹੈ, *ਉਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵਿਲੱਖਣ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ, ਕਿ ਭਾਈ ਮਨੀ ਸਿੰਘ 'ਸਹੀਦ' ਵਾਲੀ ਤੇ 'ਪਟਣੇ ਜੀ ਦੀ ਮਿਸਲ' ਹੀ ਸਭ ਤੋਂ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਤੇ ਪ੍ਰਵਾਣੀਕ (ਅਥੋਟਿਕ) ਬੀੜਾਂ ਹਨ।</p> <p>¹⁰⁰ ਗਿਆਨੀ ਜੀ ਨੇ ਇੱਕ ਬੀੜ ੧੮੦੪ ਬਿ: ਵਿੱਚ, 'ਦਸਵਮ ਸਾਹਿਬ' (ਸਾਬੋ ਕੀ ਭਲਵੰਤੀ) ਵਿਖੇ, ਸ਼ਾਬਾ ਦੀਪ ਸਿੰਘ ਜੀ 'ਸਹੀਦ' ਰਾਹੀਂ ਸੰਪਾਦਿਤ ਹੋਈ ਭੀ ਦੱਸੀ ਹੈ। ਜਿਸ ਦਾ ਭੋਗ, ਅਸਫੋਟਕ ਕਵਿੱਤਾਂ 'ਤੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਅਸਲ ਖਰੜਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਖੁਦ ਭੀ ਨਹੀਂ ਭਿੱਠਾ। ਸ: ਬ: ਭਾਈ ਕਾਨ੍ਹ ਸਿੰਘ ਜੀ, 'ਭਾਈ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਵਾਲੀ ਬੀੜ' ਨੂੰ ਹੀ 'ਸ਼ਾਬਾ ਦੀਪ ਸਿੰਘ ਵਾਲੀ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਬੀੜ ਭੀ ਭਰਮ ਭੰਵਰ ਵਿਚ ਗੁੰਮ ਹੋ ਗਈ ਸਮਝੋ! ਗੱਲ ਕੀਹ! ਗਿਆਨੀ ਜੀ ਦੀਆਂ ਦੱਸੀਆਂ ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਵਾਲੀਆਂ ਤਿੰਨ ਬੀੜਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਭੀ ਅਸਲ ਯਾ ਉਤਾਰੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਭਦੀ। ਹਾਂ ਚੌਥੀ ਬੀੜ-ਜੋ ਭਾਈ ਸੁੱਖਾ ਸਿੰਘ ਗ੍ਰੰਥੀ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਭਾਈ ਚੜ੍ਹਤ ਸਿੰਘ</p> <p>* ਹੁਣ, ਇਹ ਬੀੜ ਲੱਭ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। (ਸੰਪਾਦਕ)</p> <p>ਸ਼ਬਦਿ -੫੧- ਮੂਰਤਿ</p>	<p>ਨੇ ਸੰਪਾਦਤ ਕੀਤੀ; ਤੇ ਗਿਆਨੀ ਜੀ, "ਮੌਤੀ ਬਾਗ ਗੁਰਦੁਆਰੇ (ਸ਼ਾਇਦ ਪਟਿਆਲੇ), ਖੁਦ ਵੇਖੀ" ਦਸਦੇ ਹਨ;—ਭਾਵੇਂ ਅਸਲ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹੋਵੇ! ਪਰ ਉਹ ਭੀ ੧੮੩੨ ਬਿ: ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਵਜੂਦ ਵਿਚ ਆਈ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਉਕਤ ਦੋਹਾਂ ਬੀੜਾਂ ਨਾਲੋਂ ਪੁਰਾਣੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।</p> <p>ਮੁੱਕਦੀ ਗੱਲ ਇਹ, ਕਿ ਪੁਨਰ-ਜਨਮ ਧਾਰੀ 'ਦਸਮ-ਗ੍ਰੰਥ' ਦੇ ਸਰੂਪਾਂ 'ਚੋਂ ਜੋ ਲੱਭ ਸਕਦੇ ਹਨ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਭ ਤੋਂ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਪ੍ਰਮਾਣੀਕ ਤੇ ਵਧੇਰੇ ਸੁੱਧ ਤਰਤੀਬ ਵਾਲੀਆਂ, ਕੇਵਲ ਇਹੋ ਦੋ ਬੀੜਾਂ ਹਨ; ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉੱਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲਦੀ-ਜੁਲਦੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪੁਰਾਣੀ ਬੀੜ, 'ਗੁ: ਭਾਈ ਤਾਰਾ ਸਿੰਘ-ਕਲਕੱਤਾ' ਵਿੱਚ ਹੈ। ਉਸ ਪੁਰ ਸੰਮਤ ਕੋਈ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਹੈ ਬਹੁਤ ਪੁਰਾਣੀ ਲਿਖਤ 'ਕਿਲਕੱਤੇ', 'ਗੁਰਦਵਾਰਾ ਛੋਟਾ, ਸੰਗਤਿ-ਤੁਲਾ ਪੱਟੀ' ਵਿੱਚ ਭੀ ਇੱਕ ੧੮੪੦ ਬਿ: ਦੀ ਲਿਖੀ ਬੀੜ ਸੁਸ਼ੋਭਿਤ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਤਰਤੀਬ ਪ੍ਰਚਲਤ ਛਾਪੇ ਦੀਆਂ ਬੀੜਾਂ ਨਾਲ ਹੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਬੀੜਾਂ, ਗਿਆਨੀ ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀਆਂ ਦੱਸੀਆਂ ਚਹੁੱਆਂ ਬੀੜਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀਆਂ। ਨਾਂ ਉਤਲੀਆਂ ਦੋਹਾਂ ਪੁਰਾਤਨ ਬੀੜਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਦਾ ਸਹੀ ਉਤਾਰਾ ਹਨ। ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਇਹ ਕਿਸ ਪੀੜ੍ਹੀ ਦਾ ਆਖ਼ਰੀ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹਨ!</p>
---	---

There are other four manuscripts of Dasam Granth at Takhat Sri Patna sahib. See below the opening folios of all those four Dasam Granths at Patna. [75] It is a challenge to Dr.Harbhajan Singh to work hard and find out which Bir as mentioned by Giani Gian Singh was written in 1775AD (Samat 1842)?. Above Bir under discussion is clearly mentioned to be written In Samat 1755(1698AD).

24. Academic evidence of the start of Relapsing of Sikhism into Hinduism in 18th century Literature by Historian “Anil Chander Bannerji”. Evidence Of scattered compositions per Giani Gian Singh in literature of 18th century until 1783AD when they were compiled and inserted into certain other compositions.

Based on the evidence, Giani Gian Singh is very right when he says “ ਜੋ ਅਬ ਗ੍ਰੰਥ ਦਸਮ ਗੁਰੂ ਕੇਰਾ ॥ ਕਹਿਲਾਵਤ ਮਧ ਪੰਥ ਅਛੇਰਾ। ਗੁਰੂ ਕੇ ਸਮੇ ਬੀੜ ਨਹੀ ਤਾਂਕੀ ॥ ਭਈ ਬਾਣੀਆਂ ਰਹੀ ਇਕਾਂਕੀ!” (The Granth that is now known as that of the 10th Guru. This Granth is regarded as the best in the Panth. There was no bir of this Granth during the time of the Guru. Banis remained scattered here and there). No Granth similar to the pattern of presently published Dasam Granth with all compositions in one Granth can be found prior to 1783 AD. Evidence confirms that British library Manuscript MSS Punjabi D5; 541 folios, Donated by “HT

Colebrook” was published first time, with minor changes, by Sodhak Committee in 1900AD and is currently available in 1428 Pages as, 1. Dasam Sri Guru Granth Sahib Ji. published by Jawahar Singh and Kirpal Singh, Amritsar, in two volumes, 2. Sri Dasam Granth Sahib Ji, published by Chatar Singh and Jeevan Singh, Amritsar, in two volumes. No such Dasam Granth with all the compositions is mentioned in the writings of Nand Lal (1695-1699AD) except Jaap Sahib ji. Perchian Seva Das (1708) does not mention any Avtar Lila Granth, Samund Sagar Granth, Vidya Sagar Granth, Bachitar Natak Granth or Dasvin Patshahi Da Granth. *Sri Gur Sobha Granth (1711AD)* mention no composition or any Granth, Mehma Parkash-Vartik(1741AD-edited by Ganda Singh) as indicated by Dr. Kulwinder Singh Bajwa, mentions about Zafarnama without mentioning of any Hikyats & one quartet of Guru Gobind Singh Ji. Gurbilas Patshahi 10 by Koer Singh (1751AD) does not mentions of any Avtar Lila Granth, Samund Sagar Granth, Vidya Sagar Granth, Bachitar Natak Granth or Dasvin Patshahi Da Granth. Mention of Avtar Lila Granth, Samund Sagar Granth by Kesar Singh Chhibar(1769/1779) chibar does not mention any Vidya Sagar Granth Chibar, Bachitar Natak Granth or Dasvin Patshahi Da Granth. Mehma *Prakash*(1776AD)mentions Bacitar Natak, Chaubis avtar,404 charitar translations done by court poets and prepared a granth named “Vidya Sagar Granth”.No mention of any Avtar Lila Granth, Samund sagar Granth, Bachitar Natak Granth or Dasvin Patshahi Da Granth

Based on the above mentioned historical documents or any other available evidence, we find that the so called “Dasam Granth” appeared first time under the name of “Dasvay Patshah Da Granth” in 1783 AD. It contains almost all the composition matching with the currently available Dasam Granth compiled by Sodhak Committee in 1900AD.

Story of Mehtab Singh and Sukha Singh entering Harminder Sahib on 11 August, 1740 is very True and well recorded: “When Massa Ranghar bent to feel the sacks, Mehtab Singh cut his head in a flash and put it in a sack after emptying it of the potsherds. Sukha Singh made short work of the company of Massa Ranghar. Having finished their work with the speed of lightening, the Singh’s mounted their horses and were out of sight in no time. By evening both the Singh’s reached Damdama Sahib”. As history indicates that before starting from Damdama Sahib in the first week of August, 1740 AD, Diwan was held in Damdama Sahib and Bhai Mani Singh’s Bir was discussed. Question arises, where is this Bir, what were its contents? Why Mehma Parkash-Vartik (1741AD-edited by Ganda Singh), Gurbilas Patshahi 10 by Koer Singh (1751 AD) are silent on any details of such Bir or the issue?

AC Bannerji’s⁷⁶ academic evidence regarding the initiation of amalgamation of Sikhism into Hinduism in 18th century literature is very significant; and Giani Gian Singh is very correct. Evidence shows that published Dasam Granth appears to be the part of such a campaign. In 1783 AD many undated compositions with adulterations were put together along with some adulterated dated compositions from different compositions which may have been written during the times of Guru Gobind Singh by his court or other devoted poets. But no such composition, sanctified by Guru Gobind Singh Ji, can be found anywhere in the records during or after his times. Harbhajan Singh must find the Bir which was discussed in early August 1740 AD at Diwan at Damdama Sahib, and the reason as to why Koer Singh and the author of Mehma Parkash is silent on this important historical event and evidence?

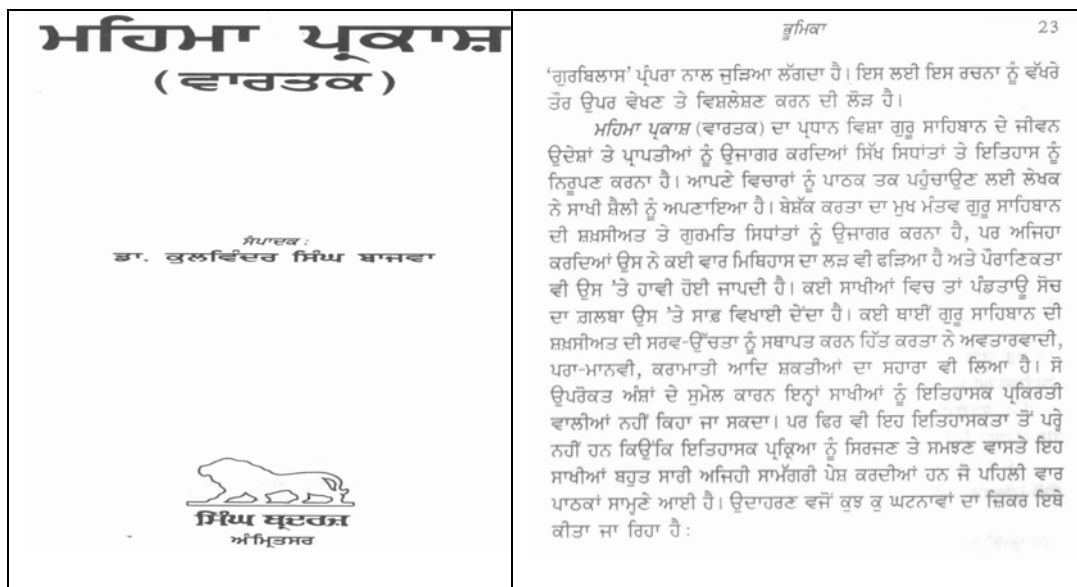
For details read the papers by Dr Sukhdyal Singh and Dr.Gurumel Singh Sidhu about the 18th century sources of Dasam Granth as noted below click on Links.

AC Bannerji in his book, *The Khalsa Raj*^[76] published by Abhinav publications in 1985-Page 51, correctly points out that, “During the last three decades of the 18th century, the central theme in the history of Sikhs is mutual struggle for ascendancy. The direct cause of this development was relaxation of the Afgan pressure. Foreign invasions always forge unity; but as soon as the invader withdraws, unity succumbs to the pressure of parochial interest. This is a common historical phenomenon, not an unusual turn of the course of history in the case of the Sikhs. Having virtually won the war of independence and then established the critical power practically the whole of the Punjab, the chiefs of the Misals abandoned the ideal of the commonwealth and looked upon themselves as political rivals rather than fighters for a common cause. The war of independence was inspired by

Guru Gobind Singh's ideals. Gradually, those ideas were distorted and their purifying impact on the Sikh society became weaker. He insisted as the Guru Nanak had insisted, on the worship of one god and non-reorganization of different deities and incarcerations. This was forgotten and popular fancy pictured him as a worship of Debi or mother goddess. The legend appeared for the first time in Mehma Prakash (Vartak) written in return 1741AD and its full form in Bhai Sukha Singh,s Gurblas which was completed in 1797AD. The latter work represents the new trends, which had been developing in the Sikh Society during the 90 years following Guru Gobind Singh's death. Bhai Sukha Singh who lived at **Anandpur** and expounded **the GRANTH SAHIB at Keshgarh** believed that the guru, who had declared that he never "mediated on Krishan or Vishnu," actually performed a HOM and worshipped a Hindu goddess."

As noted by Anil Chander, AC Bannerji's evidence shows that Kesar Singh Chhibbar (1769/1779 AD) following foot prints of his father Gurbax Singh who wrote Rehatnama Bhai Chaupa Singh (1751AD) Brahmanised the Sikh religion from 1751AD onwards. Dr. Harbhajan Singh is trotting the same path without producing or quoting any authentic evidence of Dasam Granth or similar Granths in his book during that period except his concocted and ambiguous argument regarding the influence of *style and language* of Bachitar Natak on the writings of Sainapat (1711AD) and Koer Singh (1751AD). Readers must note that Bachitar Natak is one composition containing only 471 Chhands out of a total of over 17,000 Chhands in presently Published Sri Dasam Granth.

Dr. Kulwinder Singh Bajwa who has Edited "Mehma Parkash Vartak" published By Singh Brothers, Amritsar, 2003 echoes the opinion of Anil Chander Bannerji about Brahminisation of Sikhism in 18th century Literature as noted in his introduction. Mehma Parkash-Vartik(1741AD-Ganda Singh) 120 sakhis in this account mentions about Zafarnama composition only without mention of any added Hikyats into it. There is also Mention of Quartet ਸ੍ਰੈਯਾ [[SWAYYA]]ਪਾਇ ਗਰੇ ਜਬ ਤੇ ਤੁਮਰੇ ਤਬ ਤੇ ਕੇਊ ਆਖ ਤਰੇ ਨਹੀ ਆਨਿਯੋ ॥ ਰਾਮ ਰਹੀਮ ਪੁਰਾਨ ਕੁਰਾਨ ਅਨੇਕ ਕਹੈ ਮਤਿ ਏਕ ਨ ਮਾਨਿਯੋ ॥ No mention of any Avtar Lila Granth, Avtar Lila Granth, Samund Sagar Granth Granth, Vidya Sagar Granth, Bachitar Natak Granth or Dasvin Patshahi Da Granth.

1695-1600 AD: Writings of Nand Lal mentions of Jaap Sahib but no mention of any Avtar Lila Granth, Avtar Lila Granth, Samund Sagar Granth, Vidya Sagar Granth. Bachitar Natak Granth or Dasvin Patshahi Da Granth.

1708 AD: Perchian Seva Das (edited by Gurtej Singh & Kharak Singh IOSS.Chandigarh) mentions about Zafarnama without mentioning of any Hikyats. It also mentions the quartet (ਸ੍ਰੈਯਾ)-SWAYYA): ਪਾਂਇ ਗਰੇ ਜਬ ਤੇ ਤੁਮਰੇ ਤਬ ਤੇ ਕੇਉ ਆਂਖ ਤਰੇ ਨਹੀ ਆਨਿਯੇ ॥

ਰਾਮ ਰਗੀਮ ਪੁਰਾਨ ਕੁਰਾਨ ਅਨੇਕ ਕਹੈ ਮਤਿ ਏਕ ਨ ਮਾਨਿਯੇ ॥ there is one sakhi which reads that the guru was against mythology. Zafarnama composition in Sakhi 13 does not mention of any Hikyats along with it . Please read in detail as to by whom and when Hikyats were added to Zafarnama probably by a compiler of Dasam Granth. Read the original Gurumukhi text and English translation of the above quartet in the last Sakhi #50 in “Perchian Seva Das”1708 AD.

<p style="text-align: center;">ਆਗੇ ਸਾਖੀਆ ਦਸਵੇ ਮਹਲ ਕੀ ਤੁਰੀਆਂ</p> <p>ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਜੀ ਕਾ ਕਾਰਨ ਹੋਆ ਦੋਖਿ ਕਰ ਸਿਖ ਲਗੇ ਰੁਦਨ ਕਰਣ। ਹੁਕਮ ਹੋਆ ਭਾਈ ਸਿਖੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਉ ਤਉ ਸੇਸਾਰ ਕਾ ਜੀਵਣ ਮਰਣ ਸਮਾਨ ਥਾ। ਜੀਵਦਿਆ ਭੀ ਉਹ ਨਿਰੰਕਾਰ ਸਰੂਪ ਥੇ ਅਰ ਸਰੀਰ ਕੇ ਛੁਟਿਆ ਭੀ ਉਹ ਨਿਰੰਕਾਰ ਸਰੂਪ ਹਠਿ। ਉਨ ਕਉ ਕੇਉ ਮੁਆ ਜਾਨ ਕਹਿ ਰੇਵੇਗਾ ਸੇ ਭੁਲੇਗਾ। ਤਾ ਸਿਆ ਗੁਰੂ ਕੇ ਬਚਨ ਪਾਇ ਰੁਦਨ ਛੱਡਿ ਦਿਤਾ। ਖਿੰਚਿ ਹੁਕਮੁ ਹੋਆ ਤੁਰਕਾ ਕਉ ਕੁੜਾ ਕਹਿ ਮਾਰਣਾ ਥਾ। ਸੇ ਅਥ ਤੁਰਕ ਕੁੜੇ ਹੋਇ ਚੁਕੇ ਹਠਿ। ਤੁਰਕੇ ਕੇ ਮਾਰਨੇ ਕੀ ਵਾਰੀ ਹਮਾਰੀ ਆਈ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਸਾਖ ਜੇ ਉਨਹੁ ਨੇ ਤਾਈ ਕੀਨੀ ਹੈ, ਗੁਰੂ ਉਨਨਾ ਕਾ ਕੋਈ ਦੇਸੁ ਨ ਮਾਇਆ ਥਾ, ਕੇਉ ਉਨਕਾ ਖੁਨ ਨਹੀ ਕੀਆ ਥਾ। ਅਪਨੇ ਪੰਥ ਕਾ ਪਖ ਕਰਕੇ ਉਨਹੁ ਨੇ ਤਾਈ ਕੀਨ ਹੈ, ਸੇ ਉਨਹੁ ਨੇ ਇਹ ਅਨੀਤ ਕੀਨੀ ਹੈ। ਇਸੀ ਤੇ ਤੁਰਕ ਕੁੜੇ ਹੋਇ ਚੁਕੇ ਹੋਨਿ। ਐਸੇ ਗਿਆਨੀਅਹੁ ਪੁਰਖਹੁ ਸਾਖ ਤਾਈ ਕਰਨੀ। ਉਨਹੁਨੇ ਆਪਣਾ ਹੀ ਘਾਤ ਕੀਨਾ ਹੈ। ਤੁਰਕਾ ਕਉ ਕੁੜਾ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਕੀਆ ਹੈ। ਅਰਮਾਰਉਗਾ ਮੈ ਇਨ ਕਉ। ਬਹੁਤਿ ਕਛ ਕਾਲ ਥੀਤਾ। ਤਬ ਖਾਲਸੇ ਕਉ ਹੁਕਮੁ ਹੋਆ ਜੇ ਚਲੇ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਤੁਰਕ ਸਾਖ ਜੁਪ ਕਰੀਏ ਅਰ ਤੁਰਕ ਕਉ ਮਾਰੀਐ। ਤਬ ਖਾਲਸੇ ਕਹਿਆ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਤੁਰਕ ਮਰਾ ਬੁਰਾ ਹੈ ਅਰ ਤੁਰਕ ਸਾਖ ਦਸ ਲਖ ਘੋੜਾ ਚੜਤਾ ਹੈ। ਆਗੇ ਜਿਉ ਰਜਾਹਿ। ਫਿਰ ਇਹ ਹੁਕਮ ਹੋਆ ਜੇ ਭਲਾ ਇਉ ਕਰਤੇ ਹੋ ਜੇ ਖਤ ਲਿਖ ਕੇ ਤੁਰਕ ਕਉ ਮਾਰਤੇ ਹੋ। ਹਮਾਰਾ ਖਤ ਪੜਕਰ ਮਰ ਜਾਵੇਗਾ। ਤਬ ਖਾਲਸੇ ਕਹਿਆ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਤੂੰ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਹਠਿ। ਜਿਉ ਤੇ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਹੀ ਕਰੀਐ। ਤਬ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਨਹਿੰਗ ਸਾਹੀਓ ਓਰਿ ਖਤ ਲਿਖਿਆ। ਖਤੁ ਕਾ ਨਾਮ ਜਫ਼ਰਨਾਮਾ ਰਾਖਿਆ, ਅਰ ਬੜੇ ਬਿਸਥਾਰ ਕਾ ਲਿਖਿਆ ਪਰ ਈਹਾ ਕਛ ਬੀਜ ਮਾਤਰ ਕਹਤੇ ਹੋ। ਉਸ ਖਤ ਮਹਿ ਕੋਤੇ ਫਰਦ ਲਿਖੇ। ਕੋਤੀਆ ਰੁਬਾਈਆ ਲੀਖੀਆ ਕੋਤੀਆ ਬਾਦਸਾਹ ਗੀਆ ਸਾਖੀਆ ਲੀਖੀਆ। ਅਰ ਕਛ ਆਪਨੀ ਹਕੀਕਤ ਭੀ ਲੀਖੀ। ਜੇ ਆਪਨੀ ਹਕੀਕਤ ਇਹ ਲੀਖੀ ਜੇ ਤੇਰੇ ਕਉ ਪਰਵਰਦਿਗਰ ਪਾਤਸਾਹੀ ਕੇ ਤਬਤ ਉਪਰਿ ਬੋਠਾਇਆ ਥਾ। ਤੂ ਇਨਸਾਫ ਕਹਤਾ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਨ ਕਰਤਾ। ਸੇ ਜਬ ਕਾ ਤੂ ਪਾਤਸਾਹ ਹੁਆ ਹਠਿ ਤਬ ਕਾ ਤੂ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਹੀ ਕਰਤਾ ਰਹਿਆ ਹੈ। ਇਨਸਾਫ ਕਾ ਫੇਲ ਤੁਏ ਕੇਉ ਨਹੀ ਕੀਆ। ਅਬਲ ਤਉ ਤੇ ਮੇਰੇ ਸਾਖ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਕੀਨੀ ਹੈ। ਮੈ ਇਕ ਪਬਰ ਕੇ ਵਟੇ ਉਪਰਿ ਬਸੇਰਾ ਕਰਤਾ ਥਾ। ਸੇ ਨਿਰਦਾਏ ਬਸੇਰਾ ਕਰਤਾ ਥਾ। ਕੇਉ ਤੇਰਾ ਦੇਸੁ ਨ ਖਾਤਾ ਥਾ। ਕੇਉ ਤੇਰਾ ਦੀਆ ਰਾਵ ਨ ਖਾਵਤਾ ਥਾ। ਅਪਨੀ ਫਕੀਰੀ ਕੀ ਗੁਜਰਾਨ ਕਰਤਾ ਥਾ। ਸੇ ਬੇਤਖਸੀਰ ਪਹਿਲੇ ਤੇ ਮੇਰਾ ਬਾਪੁ ਮਾਰਿਆ ਹੈ। ਫੇਰਿ ਮੇਰੀ ਓਰਿ ਵਹਿਜਾ ਭੇਜੀਆ। ਰਾਜਿਆ ਸਾਖਿ ਰਲਿ ਕਹਿ। ਜੇਸਾ ਤੂ ਬੇਇਨਸਾਫ ਤੇਸੇ ਰਾਜੇ ਬੇਇਨਸਾਫ। ਰਲਿ ਮਿਲਿ ਤੁਮਹੁ ਨੇ ਮੇਰੇ ਬੇਟੇ ਮਾਰੇ, ਅਉਰਤਾ ਮਾਰੀਆ, ਮੇਰੇ ਸਿਖ ਸੰਗਤੀ ਮਾਰੀਆ, ਮੇਰੇ ਪੰਜਾਨੇ ਲੁਟੇ, ਘੋੜੇ ਲੁਟੇ, ਸੇ ਤੇਰੀ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਕਰਕੇ ਮੇਰੇ ਸਾਖਿ ਇਹੁ ਐਸਾ ਕਾਮੁ ਹੁਆ ਹੈ। ਪਰ ਏਹੁ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਤੇਰੇ ਘਰ ਹੈ। ਸਾਹਿਬ ਕੇ ਘਰ ਤਉ ਐਸਾ ਇਨਸਾਫ ਹੈ। ਨ ਤਿਲ ਜਿਤਨੀ ਭਲਾਈ ਕਿਸੀ ਕੀ ਗਵਾਵਤਾ ਹੈ। ਨ ਤਿਲ ਜਿਤਨੀ ਬੁਰਾਈ ਕੀਨੀ ਕਿਸੀ ਕੀ ਗਵਾਵਤਾ ਹੈ। ਦੋਨੇ ਕਾ ਫਲ ਦੇਤਾ ਹੈ। ਜਬ ਪਰਵਦਗਰ ਅਦਾਲਤ ਪਰ ਬਸੇਰਾ ਅਰ ਤਮ ਸਿਉ ਪੂਛੇਗਾ ਜੇ ਰਮਦਸਾ ਤੇਰਾ ਕੀ ਫੇਲਿਆ ਸੀ। ਜੇ ਉਨਕੇ ਸਾਖ ਤੇ ਐਸੀ ਤਾਈ ਕੀਨੀ। ਤਬ ਤੂ ਕਿਆ ਜਬਾਬ ਕਰੇਗਾ। ਖਬਰਦਾਰ ਹੋਹੁ ਉਹ ਵਕਤ ਆਇਆ ਤੇ ਆਇਆ। ਦੂਰਿ ਨ ਜਾਣ ਅਰ ਉਸ ਵਕਤ ਮੈ ਦਾਵਨਗੀਰ ਹੋਵਉਗਾ ਕੋਈ ਜਬਾਬ ਆਗੇ ਸਹੋੜ ਰਖੁ। ਨਾ ਹੀ ਤਾ ਦੇਜਕ ਕੀ ਸਜਾਇ ਮਿਲੇਗੀ। ਜਿਤਨੇ ਦੇਜਕ ਖਨਾਏ ਹਠਿ ਤਿਤਨੇ, ਬੇਇਨਸਾਫਾ ਕੇ ਨਮਿਤ ਬਨਾਏ ਹਠਿ। ਉਹਾ ਬਾਦਸਾਹੁ ਅਰ ਕੀੜਾ ਬਰਾਬਰਿ ਹੈ। ਕੀੜੇ ਕੀ ਪੁਕਾਰ ਪਹਿਲੇ ਸੁਨਤਾ ਹੈ। ਬਾਦਸਾਹ ਕੀ ਪੁਕਾਰ ਪਾਛੇ ਸੁਨਤਾ ਹੈ। ਅਰ ਜਬ ਤੇਰੇ ਹਿਰਦੇ ਮਹਿ ਯਹਿ ਗੁਮਾਨ ਹੋਇ ਜੇ ਮੈ ਮਿਹਨਤ ਕਰਕੇ ਜਉ ਖਾਵਤਾ ਹੈ ਇਤ ਕਹਿ ਬਖਸਿਆ ਜਾਵਉਗਾ ਸੇ ਇਹੁ ਗੁਮਾਨ ਭੀ ਤੇਰਾ ਝੂਠਾ ਹੈ। ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੇ ਜੇਤੇ ਘੋੜੇ ਹਠਿ ਸਭ ਮਿਹਨਤ ਕਰਕੇ, ਜਉ ਖਾਤੇ ਹਠਿ। ਸੇ ਘੋੜੇ ਕਉਨੇ ਸੇ ਅਉਲੀਆ ਹੋਇ ਗਏ ਹਠਿ ਜੇ ਤੂ ਆਉਲੀਆ ਹੋਇ ਜਾਵਉਗਾ। ਅਰ ਜਉ ਤੇਰੇ ਹਿਰਦੇ ਮਹਿ ਯਹਿ ਗੁਮਾਨ ਹੋਇ ਜੇ ਮੈ ਕੁਰਾਨ ਪੜਤਾ</p>	<p>ਹੈ, ਇਤਕਰ ਬਖਸਿਆ ਜਾਵਉਗਾ, ਸੇ ਇਹੁ ਗੁਮਾਨ ਭੀ ਤੇਰਾ ਝੂਠਾ ਹੈ। ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੇ ਕੁਰਾਨ ਜਬਾਨ ਸਾਖ ਖੜਿਆ ਤਉ ਕਿਆ ਹੁਆ। ਅਮਲਾ ਬਿਨਾ ਕੇਉ ਨਹੀ ਬਖਸੀਤਾ। ਦਗਰਾ ਪੰਥੀ ਕੇ ਪਰਾ ਉਪਰ ਕੁਰਾਨ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸੇ ਦਗਰਾ ਪੰਥੀ ਕਉਨ ਸੇ ਅਉਲੀਆਉ ਹੋਇ ਗਏ ਹਠਿ ਜੇ ਤੂੰ ਅਉਲੀਆਉ ਹੋਇ ਜਾਵਉਗਾ। ਅਰ ਜਉ ਤੇਰੇ ਹਿਰਦੇ ਮਹਿ ਯਹਿ ਗੁਮਾਨ ਹੋਇ ਜੇ ਮੈ ਬੰਦਗੀ ਕਰਤਾ ਹੈ ਇਤ ਕਹਿ ਬਖਸਿਆ ਜਾਵਉਗਾ ਸੇ ਇਹੁ ਗੁਮਾਨ ਭੀ ਤੇਰਾ ਝੂਠਾ ਹੈ। ਬੰਦਗੀ ਇਸਕਾ ਨਾਮ ਨਹੀ ਜੇ ਚਾਰ ਰਵਾਇਤਾਂ ਮੁਖ ਸੇ ਪੜ ਛਡੀਆ। ਖਾਸੀ ਬੰਦਗੀ ਨਫਸ ਕੀ ਮੁਖਾਲਫਤ ਹੈ। ਅਰਥ ਇਹ ਜੇ ਮਨ ਸਿਉ ਉਲਟਾ ਬਰਤਨਾ। ਮਨ ਕਾ ਕਹਿਆ ਨ ਕਰਨਾ। ਸੇ ਤੂ ਉਲਟਾ ਆਪਣੇ ਮਨ ਕਉ ਫਰਬਾ ਕਰਤਾ ਰਹਿਆ ਹਠਿ। ਮਨ ਕੀ ਖੁਸ਼ੀ ਕੇ ਨਮਿਤ ਅਪਣਾ ਬਾਪੁ ਮਾਰਿਆ। ਮਨ ਕੀ ਖੁਸ਼ੀ ਕੇ ਨਮਿਤ ਅਪਣੇ ਭਾਈ ਮਾਰੇ। ਦਾਰਾ ਸਾਹੁ ਅਰ ਮੁਰਾਦ ਬਸਕਾ। ਸੇ ਤੇ ਬੰਦਗੀ ਕਉਨ ਸੀ ਕੀਨੀ ਹੈ। ਤਾਤੇ ਇਹੁ ਗੁਮਾਨ ਭੀ ਤੇਰਾ ਝੂਠਾ ਹੈ। ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੇ ਪੇਕੰਬਰ ਕਹਿਆ ਹੈ, ਜਿਨਹੁ ਮੇਰੀ ਅਮਰ ਨਹੀ ਮਾਨੀ ਹੈ ਉਨਕੀ ਸਿਫਤ ਨ ਭਰਉਗਾ। ਅਰਥ ਇਹ ਜੇ ਬਾਤਾ ਮੈ ਛਡਣੀਆ ਕਹੀਆ ਹੋਨਿ ਸੇ ਛਡੀਆ ਹੋਨੇ। ਅਰ ਜ ਬਾਤਾ ਮੈ ਪਕੜਨੀਆ ਕਹੀਆ ਤੇਨਿਸੇ ਪਕੜੀਆ ਹੋਨਿ ਸੇ ਤਲੀਆ ਸਿਫਤਾ ਪਕੜੀਆ ਹੋਨਿ ਤੇ ਬੁਰੀਆ ਸਿਫਤਾ ਛਡਣੀਆ ਕਹੀਆ ਹੋਨਿ। ਜਿਨਹੁ ਪੁਰਖਹੁ ਐਸੀ ਘਾਲ ਘਾਲੀ ਹੈ ਤਿਨਹੀ ਕੀ ਸਿਫਤ ਪੇਕੰਬਰ ਭਰੇਗਾ ਅਰ ਜਉਪੇਕੰਬਰ ਕੀ ਅਮਰ ਨਹੀ ਮਾਨੀ। ਬਿਸਾਰ ਕਹਿ ਦੁਨੀਆ ਕਾ ਪਿਆਰ ਹਿਰਦੇ ਮਹਿ ਰਾਖਤਾ ਹੈ। ਤਬ ਦੁਨੀਆ ਕੇ ਪਿਆਰ ਵਾਲੇ ਕਉ ਕੁਰਾਨ ਵਿਚਿ ਕੁੜਾ ਕਹਿਆ ਹੈ। ਜੇ ਅਲ ਦੁਨੀਆ ਜੀਵਤਨ ਵਤਾਲਬਹਾਕਿ ਲਾਬਨ। ਅਰਥ ਇਹ ਦੁਨੀਆ ਮੁਰਦਾਰ ਹੈ ਤਿਸਦਾ ਤਾਲਬਿ ਕੁੜਾ ਹੈ। ਤਾਤੇ ਕੁੜਿਆ ਦੀ ਸਿਫਤ ਪੇਕੰਬਰ ਕਿਉ ਕਹਿ ਭਰਤਾ ਹੈ। ਤਾਤੇ ਇਹੁ ਗੁਮਾਨ ਭੀ ਤੇਰਾ ਝੂਠਾ ਹੈ। ਅਰ ਜਉ ਤੇਰੇ ਦਿਲ ਮਹਿ ਯਹਿ ਗੁਮਾਨ ਹੋਇ ਜੇ ਮੈ ਹਿੰਦੂਆ ਕੀ ਬੁਤ ਪਰਸਈ ਦੂਰਿ ਕੀਨੀ ਹੈ ਇਤ ਕਰ ਬਖਸਿਆ ਜਾਵਉਗਾ ਸੇ ਇਹੁ ਗੁਮਾਨ ਭੀ ਤੇਰਾ ਝੂਠਾ ਹੈ। ਕਾਹੇ ਤੇ ਉਹ ਬੁਤ ਤੇ ਚਾਏ ਹੋਨਿ ਜਿਨਕੇ ਆਗੇ ਲਾਖ ਹਿੰਦੂ ਸਿਜਦਾ ਕਰਤੇ ਥੇ; ਸੇ ਜਬ ਉਹ ਸਿਜਦਾ ਕਰਤੇ ਥੇ ਤਬਹੀ ਰੋਟੀ ਖਾਤੇ ਥੇ। ਉਨਕਾ ਇਹੁ ਨੇਮ ਥਾ। ਸੇ ਜਿਸ ਵਕਤ ਤੇ ਉਹ ਬੁਤ ਚਾਹਿਆ ਤਬ ਘਰਿ ਘਰਿ ਬੁਤ ਹੋਰ ਬਨਿਆ। ਕਿਨਹੁ ਆਏ ਦੇ ਬੁਤ ਬਣਾਏ ਕਿਨਹੁ ਮੇਮ ਕੇ ਬੁਤ ਬਣਾਏ ਕਿਨਹੁ ਮਾਟੀ ਕੇ ਬੁਤ ਬਣਾਏ। ਅਪਣਾ ਨੇਮ ਸਾਹੁ ਕਹਿ ਰੋਟੀ ਖਾਈ। ਸੇ ਜਬ ਤੂ ਏਕ ਬੁਤ ਨ ਭਨਤਾ ਦਾ ਲਾਖ ਬੁਤ ਆਰਸਤਾ ਨਾ ਹੋਤੇ। ਇਕ ਬੁਤ ਭੰਨਣ ਵਿਚ ਲਾਖ ਬੁਤ ਆਰਸਤਾ ਕੀਤੇ। ਖਾਸਾ ਬੁਤ ਖੁਦੀ ਹੈ। ਸਭ ਬੁਤਹੁਕੀ ਮਾਉ ਖੁਦੀ ਹੈ। ਜਿਨਹੁ ਨੇ ਖੁਦੀ ਕਉ ਮਾਰਿਆ ਹੈ ਖਾਸਾ ਬੁਤ ਉਨਾ ਹੀ ਨੇ ਚਾਹਿਆ ਹੈ। ਇਸੀ ਉਪਰ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਏਕ ਰੁਬਾਈ ਉਚਰੀ। ਬਿਸਕੰਠ ਖੁਦਰਾ ਕਿ ਬੁਤ ਸਿਕਸਤਨ ਈਸਾ। ਬਗੁਜਰਜਿ ਖੁਦੀ ਜਿ ਕੈਦ ਰਸਤਨ ਈਸਾ। ਚਰਿ ਗੋਸੇ ਖਾਤਰੇ ਅਜੀਜਾਨ ਕੰਠ। ਚਰਿ ਮਜਹਬ ਗੋਸੇ ਖਾਤਰੇ ਨਿਸਸਤਨ ਈਸਾ। ਤਿਸ ਕਾ ਪਰਮਾਰਥੁ। ਭੰਨ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਜੇ ਬੁਤਾ ਦਾ ਭੰਨਣਾ ਇਹੋ ਹਈ, ਤੇ ਉਪਰਤ ਹੋਏ ਇਸੁ ਹਉਮੇ ਥੀ, ਜੇ ਕੈਦ ਤੇ ਛੁਟਣਾ ਇਹੋ ਹਈ। ਤੇ ਸਾਹਿਬ ਲੋਕਾ ਦੇ ਹਿਰਦੇ ਸਾਖ ਹਿਰਦਾ ਮਿਲਾਇ, ਜੇ ਗੋਸੇ ਬਹਣ ਵਿਚ ਅਸਾਛੇ ਪੰਥ ਇਹੋ ਹਈ। ਅਰ ਜਉ ਤੇਰੇ ਹਿਰਦੇ ਮਹਿ ਯਹਿ ਗੁਮਾਨ ਹੋਇ ਜੇ ਮੈ ਅਪਨੇ ਸਰੇ ਉਪਰ ਕਾਇਮ ਹੋ ਇਸੀ ਤੇ ਬਖਸਿਆ ਜਾਵਉਗਾ ਸੇ ਇਹੁ ਗੁਮਾਨ ਭੀ ਤੇਰਾ ਝੂਠਾ ਹੈ। ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੇਸੇ ਤੂ ਅਪਨੇ ਸਰੇ ਉਪਰ ਕਾਇਮ ਹੋ ਤੇਸੇ ਸਭ ਪੰਥ ਅਪਨੇ ਅਪਨੇ ਸਰੇ ਉਪਰ ਕਾਇਮ ਹਠਿ। ਸੇ ਸਭ ਹੀ ਪੰਥਹੁ ਕੇ ਸਰੇ ਇਕ ਸਮਾਨ ਹੈ। ਵਧ ਘਟ ਅਗਿਆਨ ਕਰਕੇ ਮਾਨ ਤੈ ਹੈ। ਜਬ ਇਹ ਭੀ ਪੰਥਹੁ ਕੇ ਸਰੇ ਕਰਕੇ ਬਖਸੇ ਜਾਤੇ ਤਬ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਭਜਨ ਕੇਉਨ ਕਰਤਾ। ਤੇ ਸਾਹਿਬ ਕੇ ਭਜਨ ਬਿਨਾ, ਅਰੁ ਸਾਹਿਬ ਲੋਕਾ ਕੀ ਖੁਸ਼ੀ ਬਿਨਾ ਮੁਕਤਿ ਹੁਆ ਚਾਹਿਤਾ ਹੈ, ਤਿਸਕਾ ਦਾਵਾ ਝੂਠਾ ਹੈ। ਅਰ ਜੇ ਤੇਰੇ ਹਿਰਦੇ ਮਹਿ ਯਹਿ ਗੁਮਾਨ ਹੋਇ, ਜੇ ਲੋਕ ਮੇਰਾ ਜਸ ਕਰਤਾ ਹੈ ਸੇ ਇਤ ਕਰ ਬਖਸਿਆ ਜਾਵਉਗਾ ਸੇ ਇਹੁ ਗੁਮਾਨ ਭੀ ਤੇਰਾ ਝੂਠਾ ਹੈ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੇ ਜਸ ਤੇ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰੰਜਨ ਨਮਿਤ ਲੋਕ ਵਿਰਉਨ ਕਾ ਭੀ ਕਰਤਾ ਥਾ। ਸੇ ਤਿਸ ਵਿਰਉਨ ਕੇ ਪਰਵਰਦਗਰ ਦੇਜਕ ਮੈ ਜਲਾਇਆ ਹੈ। ਤੇ ਖਾਸਾ ਜਸ ਇਹੁ ਹੈ, ਜਿਸ ਕਾ ਹਿਰਦਾ ਸਾਹਿਬ ਲੋਕਾ ਕੇ ਹਜੂਰੀ ਹੋਆ ਹੈ। ਜਉ ਉਸਕਾ ਜਸ ਲੋਕ ਕਰਤਾ ਹੈ ਤਉ ਭੀ ਉਹ ਜਸ ਲਾਇਕ ਹੈ। ਅਰ ਜਉ ਜਗਤ-ਉਸਕੀ ਪਿਧਕਾਰ ਕਰਤਾ ਹੈ ਤਉ ਭੀ ਉਹ ਜਸ ਲਾਇਕ ਹੈ। ਅਰ ਜਉ ਤੇਰੇ ਹਿਰਦੇ</p>
---	---

ਮਹਿੰ ਯਹਿ ਗੁਮਾਨ ਹੋਇ ਜੇ ਸਾਹਿਬ ਸਤਾਰ ਹੈ, ਉਸਕੀ ਸਤਾਰੀ ਕਰਕੇ ਬਖਸਿਆ ਜਾਵਦੁਗਾ, ਸੇ ਇਸਕੇ ਦੁਇ ਉਤਰ ਹਹਿ। ਇਕ ਉਤਰ ਤਉ ਇਹੁ ਹੈ, ਜੇ ਮਸਕੀਨਾ ਉਪਰ ਸਤਾਰੀ ਹੋਤੀ ਹੈ। ਜਿਸ ਕੇ ਹਿਰਦੇ ਮਹਿ ਖੁਦੀ ਕਾ ਸੁਭਾਉ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ਜਾਤਾ, ਸਤਾਰੀ ਉਨਹੀ ਉਪਰਿ ਹੋਤੀ ਹੈ। ਅਰ ਦੂਜਾ ਉਤਰ ਇਹੁ ਹੈ। ਸਾਹਿਬ ਕੀਆ ਦੇਨੇ ਸਿਫਤਾ ਹਹਿ। ਅਰ ਦੇਨੇ ਉਸਕੇ ਹਾਥ ਮਹਿ ਕਰਫੀਆ ਹਹਿ। ਸਤਾਰੀ ਕੀ ਭੀ ਅਉਰ ਕਹਾਰੀ ਕੀ ਭੀ, ਜਬ ਤੇ ਕਿਸੀ ਉਪਰ ਸਤਾਰੀ ਕਰੀ ਹੋਇਗੀ-ਤਬ ਤੇਰੇ ਉਪਰ ਭੀ ਸਤਾਰੀ ਕੀ ਕਰਫੀ ਭਾਰੇਗਾ। ਅਰ ਜਬ ਤੇ ਕਿਸੀ ਉਪਰ ਕਹਾਰੀ ਕਰੀ ਹੋਵੇਗੀ ਤਬ ਤੇਰੇ ਉਪਰ ਭੀ ਕਹਾਰੀ ਕੀ ਕਰਫੀ ਭਾਰੇਗਾ ਇਉ ਨਹੀ ਹੋਤਾ ਜਦੁ ਬੀਜੀਐ ਕਿਫਰ ਅਰ ਫਲ ਲੁਟੀਐ ਅੰਬਹੁ ਕਾ। ਤਾਤੇ ਜੇਸਾ ਬੀਜੀਐਗਾ ਤੇਸਾ ਲੁਟੀਐਗਾ।

ਫੇਰਿ ਇਹ ਬਚਨ ਖਤ ਮੇ ਲੀਖਿਆ ਖਬਰਦਾਰ ਹੋ, ਖਾਲਸਾ ਪੈਦਾ ਹੂਆ ਹੈ। ਬੁਤਾ ਦੇ ਚਾਹਣ ਵਾਲਾ ਖਾਲਸਾ ਪੈਦਾ ਹੂਆ ਹੈ। ਖਾਲਸਾ ਤੁਮ ਸਿਉ ਅਪਨਾ ਵੇਰ ਲੇਵੇਗਾ। ਛੇਡੇਗਾ ਨਹੀ। ਜੇ ਸਿਖ ਗੁਰੂ ਕਾ ਖਤ ਲੈ ਗਇਆ ਥਾ ਉਸ ਕਾ ਨਾਮ ਭਾਈ ਦਇਆ ਸਿੰਘ ਥਾ। ਜਬ ਨਰਿੰਗ ਸਾਹ ਖਤ ਕੀ ਇਹ ਪਾਲ ਵਾਚੀ ਤਬ ਨਰਿੰਗ ਸਾਹ ਭਾਈ ਦਇਆ ਸਿੰਘ ਕੀ ਓਰਿ ਦੋਖਿਆ ਅਰ ਕਹਿਆ ਜੇ ਖਾਲਸਾ ਪੈਦਾ ਹੂਆ ਹੈ? ਤਾ ਭਾਈ ਦਇਆ ਸਿੰਘ ਕਹਿਆ "ਹਾਜੀ ਖਾਲਸਾ, ਪੈਦਾ ਹੂਆ ਹੈ ਵੇਰ" ਨਰਿੰਗ ਸਾਹ ਕਹਿਆ, ਹੁਣੇ ਤਾ ਉਸ ਨ ਸੀ ਹੋਵਣਾ ਪੈਦਾ ਦੁਖ ਪਾਏਗਾ। ਜਬ ਇਹ ਥਾਤ ਨਰਿੰਗ ਸਾਹ ਕਹੀ ਤਬ ਮੁਖ ਪੀਅਰਾ ਹੋਇ ਗਇਆ, ਵਿਰਿ ਮਰ ਗਇਆ। ਖਤ ਮਹਿਬਡਾ ਬਿਸਥਾਰ ਥਾ ਤੇ ਈਹਾ ਕਛ ਛੁਦ੍ ਜੇਸਾ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ੧੩।

END of Zafarnama sakhi [13]

tion. The Sikhs collected a lot of sandalwood. They collected incense, saffron and scents. Many Sikhs could not help crying aloud. One *pahar* before leaving his body, the Guru recited the following quartet:

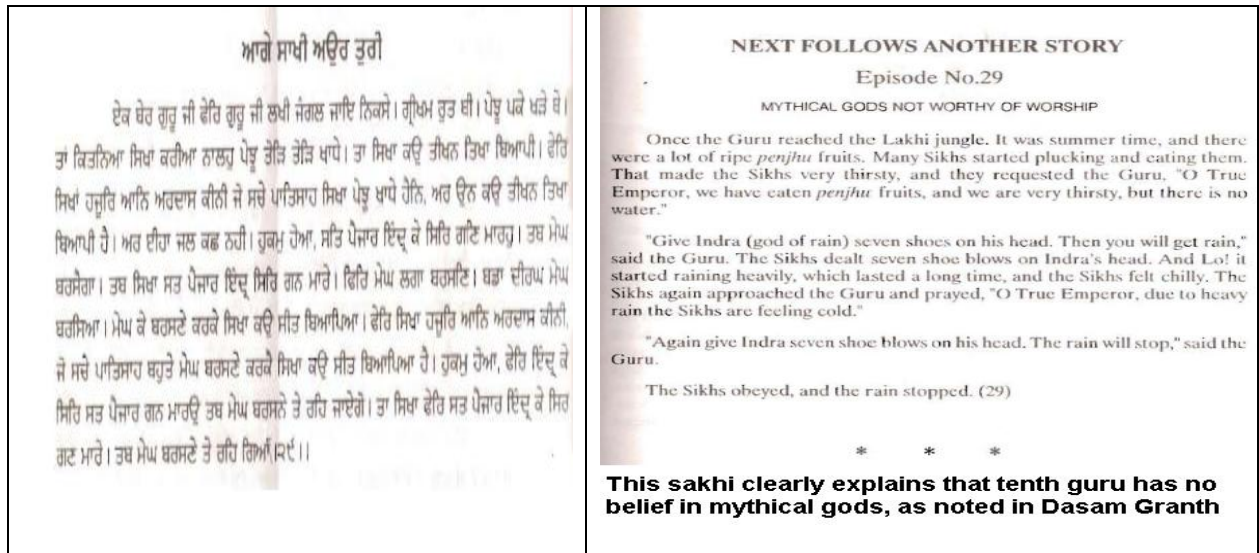
'Ever since I grasped Your feet,
Everything else has lost its appeal.
Rama, Rahim, Puranas, Quran - All say different things;
I accept none of them.
Smritis, Shastras, Vedas, all deal with mysteries,
I pay no heed to them either.
O the Wielder of the Sword (All-powerful One),
This is all Your Grace; You, not I, have said everything.'

Then the entire Khalsa gathered and prayed, 'O True Emperor, give the Khalsa a leader.'

"I have placed the Khalsa under the protection of the Timeless Lord (*Akal Purkh*)," said the Guru. He changed his dress, wore a new set of arms and ordered, "No additional clothes are to be put on my body. Let it remain in the

Quartet as recited in the Rehraas. There is no mention of Dasam Granth / Bachittar Natak or any other Granth in Sewa Das Parchian

Read the Anti Mythology Sakhi #29 from Perchian Seva Das below

1711 AD: Sri Gur Sobha Granth does not mention of any composition of Dasam Granth; no mention of any Avtar Lila Granth, Samund Sagar Granth, Vidya Sagar Granth, Bachitar Natak Granth or Dasvin Patshahi Da Granth. (comments: Harbhjan Singh gives no internal evidence or any reference of the above Granth reference. He justifies that Chaupai Chhand is written like Bachitar Natak Composition and many Rasaval, Arhil, Sweeays, Sorathh etc read like Dasam Granth. Eight (8) Sweeyas like Nihalkari Avtar shows without doubt that he was influenced by Nihalkari Avtar. This argument/evidence has no justification to prove the authenticity of Dasam Granth on academic grounds.)

1741.: Mehma Parkash Vartak as Outlined above.

1751: Gurbilas Patshahi 10 does not mention of any Avtar Lila Granth, Samund Sagar Granth, Vidya Sagar Granth, Bachitar Natak Granth or Dasvin Patshahi Da Granth. There is a description of Zafarnama only (Comments: Dr. Harbhajan puts forward the old same argument/evidence which has no justification to prove the authenticity of Dasam Granth on academic grounds. Shamsheer Singh Ashok in the introduction to Koer Singh's book writes that, it appears Koer Singh has "Sri Gur Shoba and Bachitar Natak with him". Please note that Bachitar Natak is only one composition of 471 Chhands, but about other compositions and over 17,000 chhands in Dasam Granth?

1769AD:Kesar Singh Chhiber mentions some Cantos of Bachitar Natak, Khalsa Mehma as noted in Dasam Granth, Avtar Lila Granth, Samund Sagar Granth, Vidya Sagar Granth but there is no mention of any Bachitar Natak Granth or Dasvin Patshahi Da Granth. However, Chhiber is very clear that Guru Gobind Singh Ji, in his last command to the Sikhs, sanctified only the Guru Granth Sahib as the only Guru of the Sikhs (No Parallel Granth) from 1708 AD onwards, and Waheguru In Guru Granth Ji is AKAL "ਲਵਿਣ ਪਕੜ ਅਕਾਲ- Larh parh AKAL"(Not KAAL as promoted by Dr.Harbhajan Singh). One can read Avtars and Purans but Shabad in Guru Granth is supreme, one can research it but must consider it the only Granth of Sikhism called "Sri Guru Granth Sahib Ji". Any Sikh who does not revere Guru Granth Sahib is a Gone Case from the gurus and Sikh point of view.

ਭਾਈ ਕੇਸਰ ਸਿੰਘ ਛਿੱਬਰ ਕ੍ਰਿਤ

ਬੀਸਾਵਲੀਨਾਮਾ

ਦਸਾਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀਆਂ ਕਾ

ਸਿੰਘ ਬੁਦਰਜ਼ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ

ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਛਪਵਾਈ ੧੯੯੭

ਫਿਰ ਸ਼ਾਇਦ ਅਠਾਰ੍ਹਵੀਂ ਸਦੀ ਦਾ ਇਹ ਲੇਖਕ ਹੈ ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਦਸਮੇਸ਼ ਵੱਲੋਂ ਆਦਿ ਗ੍ਰੰਥ ਨੂੰ ਗੁਰਿਆਈ ਦੇਣ ਦਾ ਚਰਚਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅੰਤਮ ਸਮੇਂ ਦਾ ਵਾਰਤਾਲਾਪ ਹੈ:

ਦੁਇ ਜਾਮ ਰਾਤਿ ਗਈ ਤਾਂ ਕੁਸਾ ਬਿਛਵਾਈ। ਸਿਖਾਂ ਹੁੰਕ ਜੋਕ ਕਰਿ ਬਿਨਤੀ ਪੁਛਾਈ। ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਸ ! ਸਿਖ ਸੰਗਤਿ ਹੈ ਤੇਰੀ, ਇਸ ਦਾ ਕੀ ਹਵਾਲ। ਬਚਨ ਕੀਤਾ, “ਗ੍ਰੰਥ ਹੈ ਗੁਰੂ, ਲਝ ਪਕੜਹੁ ਅਕਾਲ”।੬੭੯। ਗੁਰੂ ਹੈ ਖਾਲਸਾ, ਖਾਲਸਾ ਹੈ ਗੁਰੂ। ਗੋਈ ਸ੍ਰੀ ਸਾਹਿਬ ਦੇਵੀ ਮਾਤਾ ਦੀ ਪਾਏ ਭਜਨ ਕੀਨਾ ਝੁਰੂ। ਆਪਸ ਵਿਚ ਕਰਨਾ ਪਿਆਰ, ਪੰਥ ਦੇ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਲੋਚਨਾ। ਆਗਿਆ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੀ, ਕਰਨੀ ਬਥਦ ਦੀ ਖੋਜਨਾ।੬੮੦।

(ਦਸਵਾਂ ਚਰਣ)

ਚੌਧਵੇਂ ਚਰਣ ਵਿਚ ਵੀ ਇਸੇ ਮਿਆਲ ਨੂੰ ਦੋ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਧਿਆਨ ਗੋਚਰੇ ਕਰ ਲਈਏ:

ਸੁਣੈ ਭਾਈ ਸਿੱਖੇ! ਐਸਾ ਸੋਰ ਥਾਥਾ ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਜਾਨੈ ਦਸੇ ਮਹਲ ਇਕ ਥਾਥਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਛਾਨੈ। ਦਸਵਾਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਗੋਈ ਗੁਰਿਆਈ ਦੀ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਦੇ ਹੈ ਗਿਆ। ਅੰਜ ਪ੍ਰਤੱਖ ਗੁਰੂ ਅਸਾਡਾ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਹੈ ਭਇਆ। ਸੋਈ ਗਇਆ ਜੋ ਗ੍ਰੰਥੋਂ ਗਇਆ।੨੬੬।

ਆਜ ਕੇ ਸਮੇਂ ਹੈ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਗੁਰੂ ਹਮਾਰਾ। ਆਗੇ ਦਸਵੇਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਲਾਇ ਬੈਠਤ ਕੇ ਦਰਬਾਰਾ। ਜੋ ਬੰਕਾ ਹੋਤੀ ਸੋ ਸਾਹਿਬ ਦਸਵੇਂ ਤੇ ਪੁਛਿ ਲੇਤੇ। ਅਬ ਤਿਸ ਕਾ ਆਸਨ, ਗ੍ਰੰਥ ਗੁਰੂ ਉਤਰ ਹੈ ਦੇਤੇ।੩੪੯।

ਇਹ ਪ੍ਰਮਾਣ ਅਸਾਂ ਇਸ ਲਈ ਇਥੇ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਕਈ ਸ਼ਰਾਰਤੀ ਆਦਮੀ

੨੩

ਭਾਈ ਕੇਸਰ ਸਿੰਘ ਛਿੱਬਰ ਕ੍ਰਿਤ

ਬੀਸਾਵਲੀਨਾਮਾ

ਦਸਾਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀਆਂ ਕਾ

ਸਿੰਘ ਬੁਦਰਜ਼ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ

ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਛਪਵਾਈ ੧੯੯੭

ਭਾਈ ਸਿੱਖੇ! ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਬਚਨ ਪਛਾਨੋ ਅਤੇ ਬਚਨ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨੋ। ਸੋਕਰ ਬਰਨ ਸਭਾ ਹੋਇ ਹੈ ਜਾਣਾ। ਸੁਣੈ ਬਚਨ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਤੇ ਵਰਤੇਗਾ ਐਸਾ ਭਾਣਾ: ਏਹ ਸਬਦ ਵੀਚਾਰ ਕੇ ਸਮਝ ਲੀਜੈ ਮੇ ਕਉ ਦੋਸ ਨਾ ਰੰਚਕ ਦੀਜੈ। ਭਾਵੈ ਨਿਹਕਲੰਕੀ ਅਵਤਾਰ, ਅਥਵਾ ਭੋਗਲ ਪੁਰਾਣ ਪੜ੍ਹਿ ਲੇਏ। ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਇਹ ਸਬਦ ਵੀਚਾਰ ਕੇ ਦੇਏ।੧੪੨।

PAGE 233

ਗੁਰੂ ਕਾ ਸਿਖ ਨ ਅਪਨਾ ਧਰਮੁ ਤਿਆਗੇਗਾ। ਗੁਰੂ ਕਾ ਸਿਖ ਗ੍ਰੰਥ ਜੀ ਦੇ ਕਹੇ ਲਾਗੇਗਾ। ਗੁਰੂ ਕਾ ਸਿਖ ਪਾਪ ਅਧਰਮ ਤੇ ਭਾਗੇਗਾ।੧੭੩।

ਪਰੁ ਜਿਸ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸਿਖ ਦੇ ਪੋਠੈ ਪੁੰਨ ਕੋਈ ਜਾਗੇਗਾ। ਮਲੇਛ ਦਾ ਸੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ, ਗੁਰੂ ਕਾ ਸਿਖ ਰਹੇ ਗੁਰੂ ਕੀ ਸਰਨਾ। ਅਜੇ ਕਲਿਜੁਗ ਹੈ ਨਿਦਾਨ, ਅਪਨਾ ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਤਿਆਗਨਾ। ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਕਹੇ ਲਾਗਨਾ।੧੭੪।

PAGE 236

ਸੋ ਅਸਾਡਾ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਅਹੇ। ਸਿਖ ਸੋਈ, ਜੋ ਚਲੈ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਕਹੇ। ਸਿਖ ਗੁਰੂ ਕਾ ਜਾਨੈ ਸੋਈ, ਜੋ ਲਏ ਗੁਰੂ ਕਾ ਵੈਰੁ ਜੋ ਹੋਵੈ ਸਿਖ ਕੋਈ।੯੩। ਜੇ ਵੈਰ ਲੈਣ ਜੰਗਾ ਹੋਵੈ ਨਾਹੀ। ਤਾ ਨਾ ਕਰੇ ਤਰੇ ਸਿਉ ਹੋਰ, ਨਾ ਵਾੜੇ ਘਰਿ ਮਾਹੀ। ਅਤੇ ਜੋ ਸਿਖ ਅਖਾਇ ਗੁਰੂ ਕੇ ਵੈਰੀ ਨਾਲਿ ਹੋਰ ਕਰੇ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਲਿ ਕੁਛੁ ਦਾਅਵਾ ਨਾਹੀ ਤਾ ਘਰਿ ਤਰਿਆ ਦੇ ਜਨਮ ਲੈ ਧਰੇ।੯੪।

Page 220

1776AD: Mehma Parkash- Kavita by Sarup Das Bhalla mentions compositions like Bachitar Natak, Chaubis avtar, 404 Charitar translations done by court poets and prepared a Granth named “Vidya Sagar Granth”.No mention of any Avtar Lila Granth, Samund Sagar Granth, Bachitar Natak Granth or Dasvin Patshahi Da Granth.

1783 AD: Manuscript MSS Punjabi D5; 541 folios (HT Colebrook). Evidence shows that the historical sources written before 1783 do not mention any Granth similar to the pattern of presently published Dasam Granth with all the compositions compiled in one Granth. As mentioned above that the Bir seen by Randhir Singh in Calcutta, matched the compositions of Published Dasam Granth compiled by Sodhak committee during 1895-1896AD (published In 1900AD). This evidence is confirmed by the copy of a 1783 manuscript Dasmi Patshahi Da Granth that is preserved in British library Donated By “HT Colebrook” which matches with the published Dasam Granth, with minor changes, corrected by the Sodhak Committee and published first time in 1900AD currently available in 1428 Pages as 1.Dasam Sri Guru Granth Sahib Ji. Published by Jawahar Singh and Kirpal Singh, Amritsar in two volumes.2. Sri Dasam Granth Sahib Ji two volumes.

1790 AD; Bhai Sarup Singh “Guru Kian Sakhian” appeared in 1790AD after the appearance of Colebrook manuscript in 1783AD.

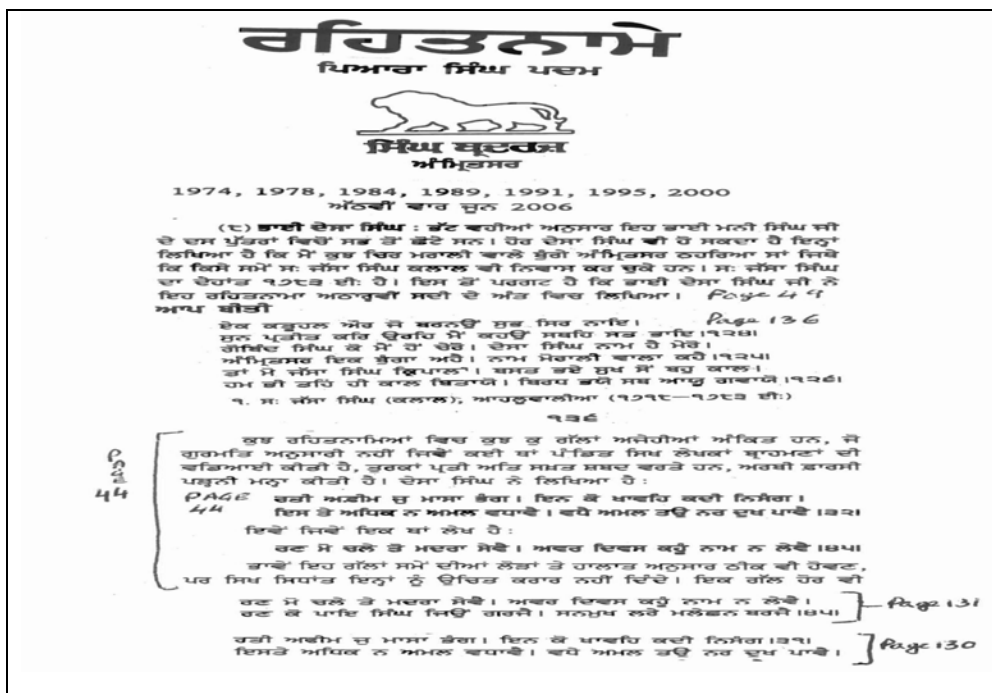
1797AD: Sukha Singh, “Gurbilas Patshahi 10” appeared in 1797 AD which is much after the Colebrook manuscript.

REHAT NAMA OF BHAI DESA SINGH;

This Rehatnama is often quoted in Favor of Sri Dasam Granth. Readers should read the evidence below and the decide themselves about the authenticity and dating of this rehatnama..

“Sikh Rehatnamas”. This is just for the information of readers that according to Piara Singh Padam(1974 AD) all the Sikh Rehat Namas first time were reported by Pandit Tara Singh Narotam in 1884 AD. In his book “Sri Guru Tirath Sangrah”, which included list of 21 Rehat Namas. Later on, Bhai Bhagwan Singh who was follower of Baba Sumer Singh who became the Mahant at Sri Patna Sahib wrote “Ber Bimal Bibek Baridh Granth” which included 37 Rehat Namas.It proves that all Rehatnamas which appeared in these two Granths of Pandit Tara Singh & Bhai Bhagwan Singh are late 18th century or 19th th century writings.

This rehat nama is written after Colebrook Granth that appeared in 1783AD. Read Piara Singh Padam about the dating and internal inconsistencies against Sikh code of Conduct in the Rehatnama.

Who was Desa Singh? SWAccording to Piara Singh Padam, Desa Singh could be son of Mani Singh or could be any other Desa Singh. There are four Bhai Mani Singh reported in literature as follows and IHRO must provide the evidence that this Bhai Desa Singh was son of which Giani /Shahid Mani Singh who scribed GGS in 1706AD? All of Bhatwahi”s must be traced and other academic parameters must be followed to prove the real identity of Desa Singh who from the internal evidence of this Rehatnama seem to be an opium addict personality as he recommends that “Sikhs can take opium and Bhang per Sikh code of conduct (see chhand 32).

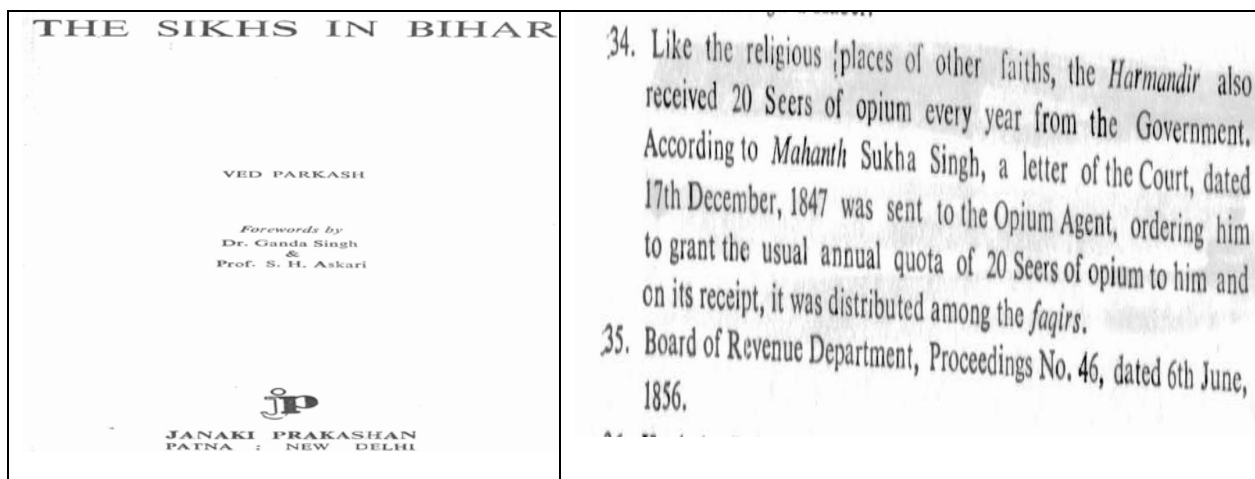
- 1) Bhai Mani Singh of Alipur (Multan).2) Bhai Mani Singh Kambo.3) Bhai Mani Singh Dulat, Jat of Kambowal.4) Bhai Mani Singh, a resident of Kaney kachay

The internal evidence of Rehatnama itself that it was written in the end of 18th century as the Chaand number, 126 (in the autobiography) indicates and Desa Singh confesses that he first lived in Morali

Bunga in Amritsar where at one time Jassa Singh Kalal lived. Please note Jassa Singh Kalal (Ahluwalia) died in 1783 AD. Chaand number 32 of this Rehatnama also states “Sikhs can take opium and Bhang per Sikh code of conduct”. And in Chaand 45 this Rehat Nama also includes the use of alcoholic drinks by the Sikhs per code of conduct (Anti Gurmat internal evidence) makes this Rehatnama spurious and doubtful

Desa Singh reports also in the autobiography in this Rehatnama that from Amritsar he goes to Patna Sahib where he sees in his dream Guru Gobind Singh Ji who tells him about the various compositions of Dasam Granth. If one believes that Dasam Granth was compiled by Bhai Mani Singh in early 1700,s then why Desa Singh has to see it in a dream? Sukha Singh distributed the opium and it appears Desa Singh was one of the recipients. Thereby, writing the above 32 Chhand for use of opium for Sikh code of conduct in order to Justify his addiction. Please note Mahants at Harmandir Patna Sahib received 20 Seers of Opium annually.

Desa Singh Rehat Nama written in the end of 18th century at Patna supports my opinion about Dasam Granth that it was compiled with some assistance from Nirmalas at Patna. Desa Singh went to Patna Sahib, must be listening stories about Britishers supplying opium to the Nirmalas of Patna. This assertion is recorded in the book, “Sikhs of Bihar” published by Dr Ved Parkash at page 127 (see below). That is why Desa Singh writes about the usage of opium and Bhang as a part of code of conduct of Sikhs. Who will recommend opium, Bhang and alcoholic as a part of Sikh code of conduct for the Khalsa? .

Sikhan Di Bhagatmala: This is another Rehatnama often quoted. Readers should read the evidence given below and decide themselves about the authenticity of this Rehatnama.

Did Bhai Mani Singh authored “Sikhan di Bhagatmala”? Mani Singh as its author is questioned by Bhai Vir Singh in the introduction the book edited in 1921. The opinion of two scholars namely Dr Surindar Singh Kohli and Dr. Tarlochan Singh Bedi are given below.

Any how (Sakhi 128) in the book talks about Mian Jamal came under care of Guru Hargoibnd and not about Guru Gobind Singh.. There are many manuscripts of the Sikhan Di Bhagat Mala, and in all of them the teeka of eleventh var of Bhai Gurdas ends at Sakhi Number 152 and in one at 139. The Sakhi reported coming after the finishing of the end of 11th var of Bhai Gurdas in the Twelve extra Sakhis written

in some manuscripts. The correct number of the Sakhi is 158. For the information of readers, Sikhian di Bhagat Mala in literature is also called, Bhagat Ratna Wali. It was first edited by Bhai Veer Singh in 1921 and name "Sikhian di Bhagatmala" was changed by him from an old manuscript which has only one thirty nine sakhis. Then in the second edition, in the introduction Bhai Vir Singh writes that he found other manuscripts of this Sikh Bhagat Mala where after the end of eleventh var teeka, there were additional twelve sakhis written by somebody else.

1) Generally it is said that "Sikhian di Bhagat Mala" was written by Bhai Mani Singh, however, Bhai Vir Singh in introduction of 2nd edition writes that, "He is not sure that this document was written by Bhai Mani Singh. He thinks that somebody else wrote it and the named of the document to be written by Bhai Mani Singh".

2) Dr. Surinder Singh Kohli wrote a chapter on Bhai Mani Singh in the his edited book, "Punjabi University Punjabi Sahit Da Ithas", published by Punjabi University, 1967,1986. In this chapter he concluded that Bhagat RatnaWali cannot be the writings of Bhai Mani Singh because the author has made lots of mistakes by writing certain Sakhis which are against Gurmat philosophy.

3) Dr. Tarlochan Singh Bedi (Head Punjabi Dept., Government Brijindra College) edited the book, "Sikhian Di Bhagat Mala" published by Punjabi University, 1986. He gives details on the issue of different manuscripts of "Sikhian Di Bhagat Mala" and talks about structure, language, inconsistencies and authorship of four such manuscripts and concludes that:

1) Sikhian Di Bhagat Mala is not written of Bhai Mani Singh

2) Writer of Sikhian Di Bhagat Mala and of Gurbilas Patshahi 6 is the same (appropriate evidence given by the author). In his opinion Kavi Sohan is the writer of "Sikhian Di Bhagat Mala"

I would encourage the readers to read, "Sikhian di Bhagatmala" by Tarlochan Singh Bedi and decide yourself. Bedi in his introduction quotes many anti-Sikh Sakhis. For example Sakhis 90 and 47 are anti-Gurmat. Sakhi 156 reads that Guru Gobind Singh recommended the usage of addictive substances for Sikhs. Sakhi 157 reads as, "When Sikhs go to court they should use scissor to trim and level their beard. This was request # 7 from the Sikhs to 10th guru who then put signature on this special order for Sikhs. This sakhi deals with ten clarification which Sikhs asked from 10th Guru Ji". Sakhi 154 reads that guru Teg Bahadur was not martyred by Aurangzeb but 9th guru himself "asked a Rajput to cut his head with the sword and Rajput obliged". How could IHRO imagine that Bhai/Giani/Shahid Mani Singh who scribed final version of Guru Granth Sahib (Damdama Sahib Bir) in 1706 AD, could scribe Sakhis which are out rightly anti-Sikh, anti-Gurmat and anti-Rehat Maryad, and distort Martyrdom of Guru Teg Bahadur .

In reviewing the British library manuscript (MSS IOR EUR McKenzie Volume 40 British Library)List of Sikh Compositions Translated by John Leyden and Used by Malcolm. Evidence shows that "Bhagat Ratanavali" composition is actually Teeka of 10th Var from Punjabi account of pious personages starting with stories of Dru, Naradmuni, Prahlada, Rajajanak, Raja Harichandra, Krishna, Dropti, Pandavs, Jaidev, Namdev, Trilochan, Dhana Jat, Kuber, Indra, Robber Valmiki, Gobind Raj, and Krishna in the end. It matches with 10th Var of Bhai Gurdas.(See Page 208 – 220 of the manuscript).The evidence from Sikh literature proves that "Bhagat Ratanavali" is the Teeka of tenth var of Bhai Gurdas and there was no Teeka of Var eleventh in Bhagat Ratanavali until the end of eighteenth century when this entry in manuscript was made. Otherwise Dr. Leyden would have translated it. This proves the point that Bhagat Ratanavali or/Sikhian Di Bhagatmala which is the Teeka of Eleventh Var of Bhai Gurdas was written in end of 18th

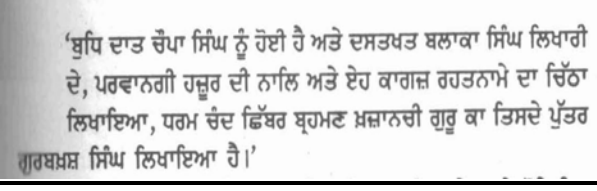
century or early 19th century & 12 extra Sakhis were added. And to make it popular, the name of Bhai Mani Singh was attributed to it as an author.

Would Dr. Harbhajan Singh and his group share their views with other scholars about the authenticity of Sikhan Di Bhagat Mala based on sound and honest academic Parameters?. Which means, “who is the real author of Sikhan Di Bhagat Mala?, when was it written?, where was the document before it was edited first time by Bhai Vir Singh in 1921 AD.? Who wrote 12 extra Sakhis in the document when all original 152 Sakhis are Teeka of 11th var of Bhai Gurdas? It would be interesting to see as to how Harbhajan Singh and his group clarify numerous internal textual inconsistencies.

Some comment on Chaupa Singh Rehatnama in recent writing.

Recently Gurinder Singh Mann of UK reported in an article published in Sant Sipahi (March, 2010) about the authorship of this Rehatnama. Maan suggests that it was written by Chaupa Singh himself in 1700 AD. But Piara Singh Padam, an acclaimed Sikh scholar, in the introduction of his book, “ Rehatnamay” has given the internal evidence suggesting that it was written by Gurbax Singh, grandson of Chaupa Singh and father of Kesar Singh Chibbar.

Grunder Singh Mann” Sant Sipahii” magazine march Issue. 2010.	Piara Singh Padam, “RehatNamey” Page 46
---	---

The Chaupa Singh <i>Rahitnama</i> (1700), written by Bhai Chaupa Singh who was in the court of the Tenth Guru gives us many codes of conduct that the Sikhs must follow. This is one of the earliest	
--	---

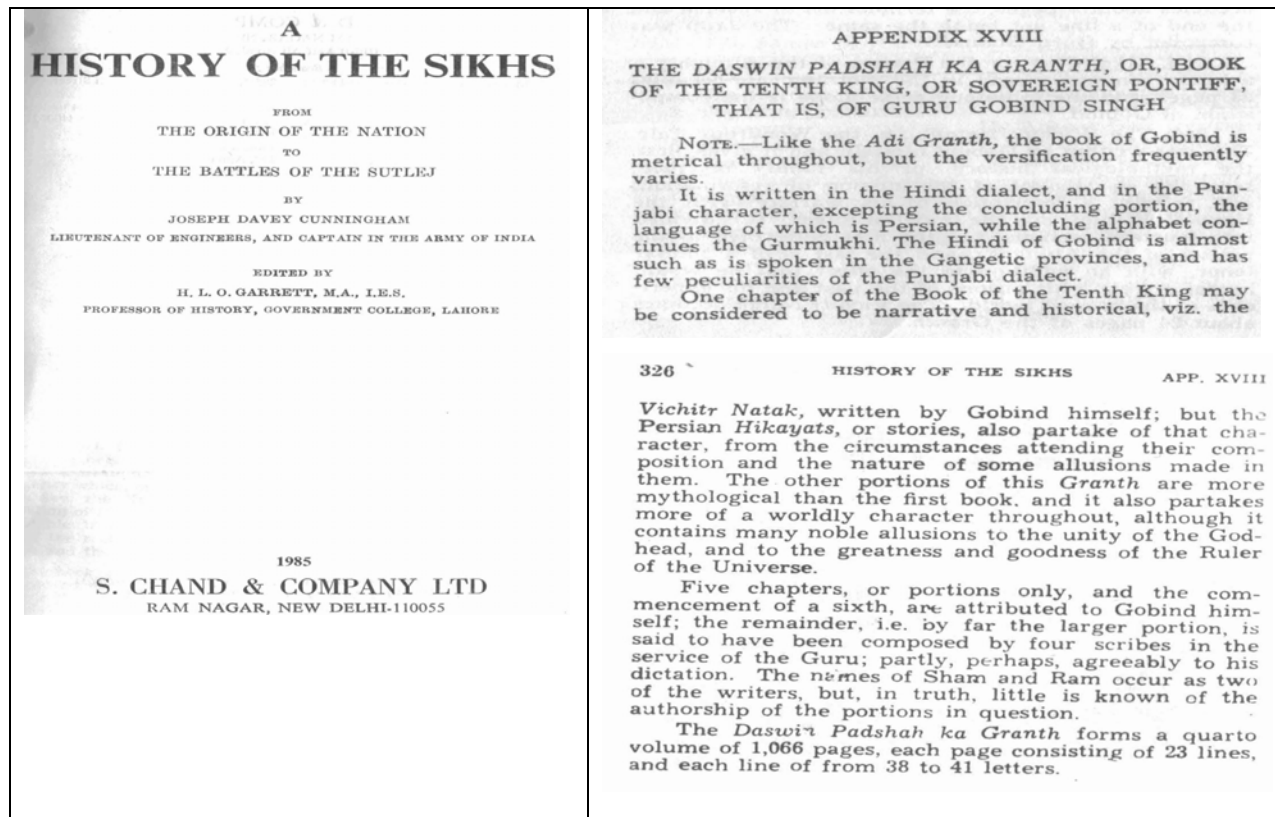
1750 AD: Gurbax Singh was grandson of Chaupa Singh and father of Kesar Singh Chibbar. It mentions Jaap Sahib, Sri Akal Ustit, Sri Mukh vaak Saweeays. Chandi Chritar Sweeya “Deh Shiva”, parthheeay charitar. He writes about Two Granths, one “Granth Sagar” and second “Avtar Lila Granth”. No reference has been made to any Vidya Sagar Granth, Bachitar Natak Granth or Dasvin Patshahi Da Granth. Kesar singh changed name of one granth From Granth Sagar” to Samund Sagar granth why?

1841AD: Rattan Singh Bhangu’s “Sri Guru Panth Parkash” and Santokh Singh’s “ Gurpartap Suraj” written in 1843 AD, should not come into discussion as by that time Dasam Granth was already compiled (Colebrook manuscript). Nevertheless, these writings do not discuss any Dasam Granth authenticity issue.

Cunningham in 1846 AD raises the issue on the authenticity of Sri Dasam Granth. **Cunningham is completely accurate in giving his views regarding the “Sketch of the Sikhs” as an inaccurate historical account on Sikhs written by Malcolm as mentioned above. Britishers invited Earnest Trump in 1870 AD for preparing a translation of Guru Granth Sahib. Why was it not done before? Read below pages 325-326. Cunningham writes that, “only 5 chapters/compositions or part only and commencement of 6th**

chapter/composition of Dasam Granth is only attributed to Guru Gobind Singh. But large portion by 4 other scribes. Hindi style as spoken in Gangetic provinces again indicating toward to Patna and Calcutta area”.

Read the account yourself below.

The evidence given above shows that there were scattered compositions in literature of 18th century until 1783AD. This is clearly indicated by Giani Gian Singh in his book, "Panth Parkash". No Granth similar to the pattern of presently published Dasam Granth, with all the compositions compiled in one Granth, can be found prior to 1783 AD in literature. Evidence confirms that British library Manuscript MSS Punjabi D5; 541 folios, donated to London library by "HT Colebrook" 1812AD was published with minor changes by Sodhak Committee in 1900AD now available in 1428 Pages as 1.Dasam Sri Guru Granth Sahib Ji, Published by Jawahar Singh and Kirpal Singh, Amritsar, in two volumes. 2 Sri Dasam Granth Sahib Ji, in two volumes Published by Chatar Singh and Jeevan Singh, Amritsar.

The currently available Bhai Mani Singh Bir is a combined manuscript of Guru Granth and Dasam Granth. It has no history before 1818AD. Internal evidence shows all the 404 Chritropakhyan Chritars and dating of 1713 AD (Samat 1770). Mani Singh's letter has no date but it mentions that Banda was alive suggesting that the letter was at least written in! 716 AD. It has only 303 chritars till then. Kesar Singh Chibber writes that until 1725 AD (Sammat 1782) Mani Singh was collecting money for lost pages of Dasmi Patshahi Granth. (See page 160 of Bansavlinama).

ਸੰਮਤ ਸਤਾਰਾਂ ਸੈਂ ਬਿਆਸੀ ਜਬ ਗਏ।
 ਤਬ ਭਾਈ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੂਜੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਆਵਤ ਭਏ।
 ਦੂਜਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਜੀ ਚੋਲੇ ਬਾਗ ਵਿਚਿ ਹੈ ਬਣਿਆ।
 ਭਾਈ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਜੀ ਮੁਸੱਦੀ ਸਿਖ ਸਿਖਾਂ ਵਿਚ ਗਣਿਆ।
 ਸੋ ਸਿਖ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਾਇਆ ਲੈ ਕੇ ਹੋਸੀ ਆਇਆ।
 ਸਿਖਾਂ ਨੂੰ ਦੇ ਖਰਚ ਰੁਪਏ ਬਾਣੀ ਚੁੰਢਾਇਆ।੩੮੨।

Although Harbhajan Singh knows that in Bhai Mani Singh's Granth, Guru Granth Part is a copy of Banno Bir whereas Damdama Bir scribed by him contains a replica of Kartarpuri Bir. To comprehend this discrepancy, he says that Bhai Mani Singh ji forgot the difference between Banno version and Damdami Version. Harbhajan Singh says that this Granth was at Damdama Sahib with Buddha Dal before 1762 AD. Buddha Dal's position is that Dasam Granth came to Punjab in 1803AD. Dr.harbhajan Singh says that this Granth was lost in 1762 AD during Wadha Galughara. Rattan Singh Bhangu mentions that there were two Granths with Sikh while they were fighting 1762 Ghalugara. Two scholars, Jit Singh Sital and Dr.Balwant Singh Dhillon who have edited Rattan Singh Bhangu's "Sri Gur Panth Parkash", remark that the two Granths mentioned in Chhand 111 historically were, Amritsaria Granth prepared by Guru Arjan in 1604 and installed at Sri Harmandar Sahib and Damdami Granth called Damdami Birh of Sri Guru Granth Sahib was prepared by Guru Gobind Singh Ji in 1706 at Damdama Sahib. If this Bir was very important and known to Sikhs then why the author of Gurbilas Patshahi 10 (1751AD) and the author of Mehma Parkash Vartik (1741AD) are silent about this Dasam Granth or other Granths like Avtar Lila Granth, Samund Sagar Granth, Vidya Sagar Granth, Bachitar Natak Granth in their published accounts. All historians have written only about the Damdami Bir of Guru Granth Sahib lost in 1762. Why the Zafanama Sakhi in Seva Das Parchian (1708) and Mehma Parkash Vartik (1741 AD to 1750 AD) does not mention any Hikayats along with Zafarnama. Who added the Hikiyats and when were they added to Zafarnama? Probably by the compiler of Dasam Granth in 1783AD? Harbhajan Singh needs to clarify all the above queries.

Prof. Gurumel Singh Sigh Sidhu does not find any such Granth in historical sources of 18th century in his paper: Kathit Dasam Granth DA Nikas tey Vikas (Gurmukhi). Dr Harbhajan Singh has no response on the findings of Dr. Gurumel Singh Sidhu. why? Click on read Sidhu's account.

<http://www.globalsikhstudies.net/pdf/GURUMEL%20SINGH%20%20GURUMUKHI%20HOW%20PRESENTLY%20PUBLISHED%20APRIL11th2010.pdf>

Prof. Sukhdial Singh from Punjabi university Patiala does not find any such Granth in 18th century sources in his paper: Authenticity of Dasam Granth based on 18th century historical Sources (Gurmukhi) is a crux of the matter to which Dr Harbhajan Singh must respond. Until now he has presented no response on the findings of Dr Sukhdial Singh. why? Click on

<http://www.globalsikhstudies.net/pdf/Sukhdial%20Singh%20Dasam%20Granth%20Authenticity%20Based%20on%20Historical%20Sources.pdf>

Page 79 of his Book Harbhajan reads as:

ਕਥਨੀਆਂ ਵਿਚ। ਮਾਨ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਇਹ ਕਥਨ ਵੀ ਬਹੁਤ ਵਡਾ ਅਸਤ ਅਤੇ ਗੁਰੂ-ਪੰਥ ਨਾਲ ਵਡਾ ਪ੍ਰੋਹ ਹੈ ਕਿ ਅਠਾਰਵੀਂ ਸਦੀ ਵਿਚ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਵਰਗਾ ਕੋਈ ਗ੍ਰੰਥ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸਿਖ ਸਾਹਿਤ ਵਿਚ ਇਸ ਦਾ ਕਿਤੇ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਲੇਖਕ

From the review of above historical accounts, readers can judge that a Granth currently known as “Dasam Granth” never appeared in literature of 18th century before 1783AD. Readers can decide themselves “ਕੌਣ ਗੁਰੂ ਪੰਥ ਨਾਲ ਧੋਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ”. Granths with other names are recorded: “Avtar Lila Granth, Samund Sagar Granth, Bachitar Natak, Vidya Sagar Granth and Dasmi Patshahi Da Granth”. Details of compositions and their index are not recorded anywhere in these Granth mentioned in 18th century literature. Only Dasmi Patshahi Da Granth (Colebrook manuscript, 1783 AD) is available with a title page in Devnagrai (ਗੁਰਮੁਖੀ ਗ੍ਰੰਥ ਦਸਵੀਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ/ਨਾਨਕ ਪੰਥੀ ਕਾਵਿ) and the Granth in Gurumukhi lippi. See below the actual title page.

Handwritten title page in Devnagari script: "गुरुमुखीग्रंथ दशजीपातशाहि ॥ नानकपंथी काव्य १७८६"

Harbhajan Singh distorts issues at every step. My opinion has always been that, “No Granth similar to the pattern of presently published Dasam Granth with all the compositions in one Granth can be found prior to 1783 AD. Evidence confirms that British library, Manuscript MSS Punjabi D5;541 folios, donated by “HT Colebrook” was published with minor changes by Sodhak Committee for the first time in 1900AD which is and now available in 1428 Pages as 1. Dasam Sri Guru Granth Sahib Ji, Published by Jawahar Singh and Kirpal Singh, Amritsar, in two volumes. 2. Sri Dasam Granth Sahib Ji, two volumes. Published by Chatar Singh and Jeevan Singh, Amritsa.”

Will request Dr. Harbhajan Singh to present to the Panth any 18th century Granth like “Avtar Lila Granth, Samund Sagar Granth, Bachitar Natak Granth, Dasam Granth and Vidya Sagar Granth” with indexes and a detailed version of various compositions included in them.

25. NO RESPONSE ON EVIDENCE SHOWING That ALL KHAS PATRAS IN DIFFERENT BIRS CAME FROM ONE SOURCE.

Khas Patras present in some Birs have many academic issues. Kesar Singh Chibbar (1769AD) 61 years later) mentions that “Seven loose sheets came into the possession of Sikhs in Lahore” Santokh Singh in 1843 AD (135 years later), also talks about seeing 62 Patras. But neither of them includes the original or a copy of these Khas Patras showing original pages in Appendix. Who collected these Patras, from where, and who were the custodians? No historical evidence of such collection is available. Giani Gian Singh (1880 AD-Panth Parkash) wrote that, “There is another Granthi named Sukha Singh who compiled a Bir on his own at Patna. Charat Singh, his son, claimed that his handwriting matches with Guru Gobind Singh ji. Supposedly he forged the signature of the Guru and received four times more money than the usual price or as much as he wanted”. Serial Numbers of Khas Patras Chhand are given below.

- Mani Singh Bir 8 khas Patras (2229-2258, 5346-5774)
- Moti Bagh Bir 7Khas Patras (7011-7117, 7333-7444)
- Anandpuri Bir 8 khas Patras (7178-7332)

Further research confirms that Charat Singh copied these folios and sold them under the pretext that all of these Khas Patras came from one source which further supports the opinion of Giani Gian Singh. If one looks at Tatcara/index and the folios of Patna Sahib Bir dated 1698 AD (1755 Sambat) in details one finds that there is an ascending Chands from 1- 1568 for the following compositions: Jaap sahib (1-199), Akal Ustat (200-471), 32 Swayees (472-503), Bachitar NataK (504-974) then Vishnu 24 Avtars, Gian parbodh, Chandi Chritar Tambi Mahatam, Brahm Avtars and Rudra Avtar from Chhand Count 975-1568 on wards).⁷⁷ Chandi Chritar Ukat Bilas has separate Chhand numbers (1-233). All these numbers match with the Khas Patras in the above 3 Birhs. Is it coincidence or a thoughtful plan? It appears that different individuals pasted them in their respective Granths for authenticity. I will invite the opinion of Harbhajan Singh based on a scientific and methodological evidence on the issue of Khas Patras in the light of evidence presented herein.

26. Did first part Of Dasam Granth Finished in 1698? WHY this Harbhajan,s Khalsa Granth does not refer to the event of “Creation OF Khalsa”. No evidence of its sanctification by Guru Gobind Singh Ji? Why There is mention of Chhand # 504 at the start of Bachitar Natak in Shabdarth, Volume 1 published by Punjabi Universty?. These three academic issues are closely related and therefore are clubbed together .

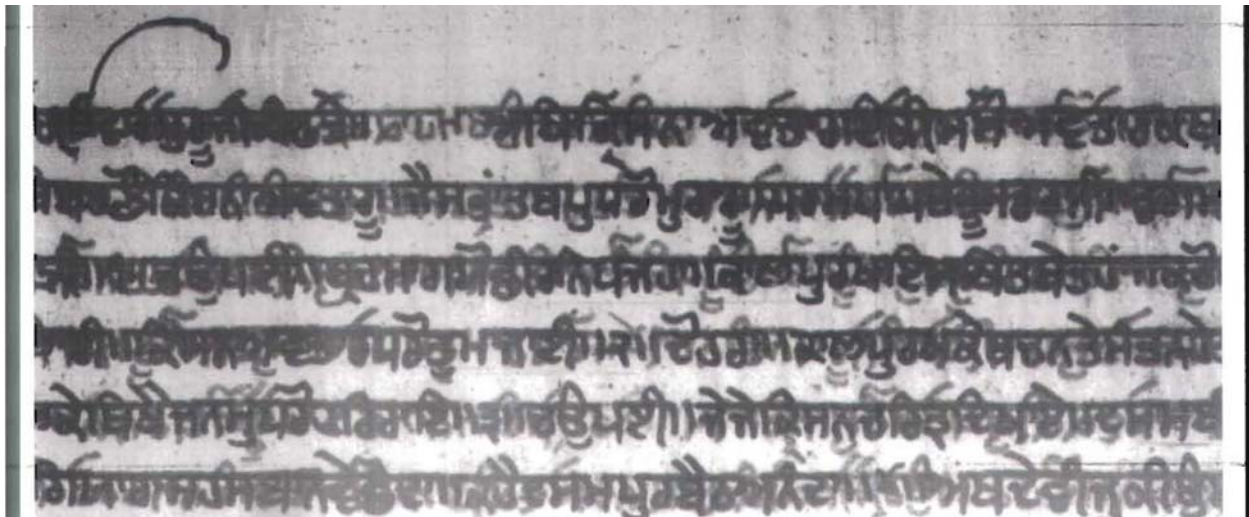
Why Khalsa Granth is without the event of Creation OF Khalsa?. Whether the first part Of Dasam Granth was finished in 1698? Infact Myth and reality got mixed up and Randhir Singh SGPC research scholar promoted the idea.

Panth has declared per Gumata#1 June 6th 2008 that no one has any right to create controversy about the specific writings contained in Dasam Granth that have been recognized and accepted by the Sikh Panth for Sikh Code of Conduct, prescribed recitation in daily prayer and Sikh Baptismal(Khandey De Pahul). No body has any disagreement on this issue^[78]. Harbhajan must answer “Why the event, Creation of Khalsa is absent in this Khalsa Granth?. **Why There is no mention of procedure of Khande the pahul in this khalsa Granth?** Scholars have already opined on Two 17th century and one 18th century recessions of Dasam Granth wherein dates such as 1687,1688,1695,1696 and 1698 and Zafarnama (1706AD) find mention but create many historical and textual problems with these documents. Event of Creation of Khalsa is not recorded in any of them. Therefore they are questionable on academic basis and need more investigation about their Authenticity. Guru Gobind Singh Ji was alive during those years but no Evidence supports that he sanctified any such compositions/writings/ Granth. In his book Shabad Moorat on page 14&15 ^[79] Randhir Singh claims that first version of DG with Ram Avtar was finished in 1698 AD. Internal evidence shows that Krishan Avtar was composed

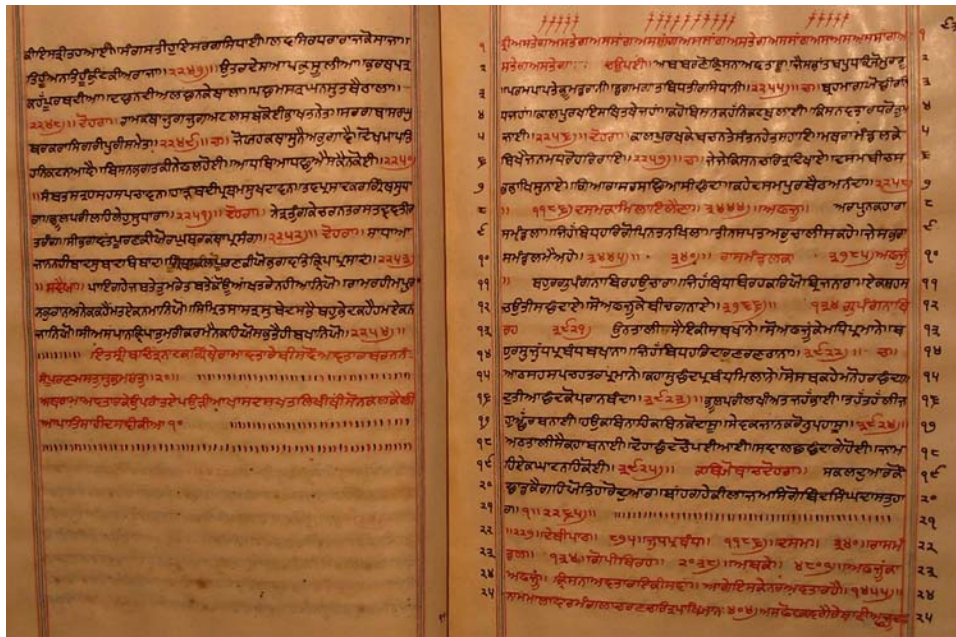
between 1687-1688 & Chritropakhyan in 1696 AD^[80] whereas these compositions were placed after of the composition of Ram Avtar. Randhir Singh claims this on the basis of Khas Patra on page 14 of his book “that by 1698, until the end of Ram Avtar only 2255 verses of DG were finalized^[81]. But published Dasam Granth shows total count of chhands equals to 3097 until end of Ram Avtar Composition. Readers can count themselves from Published Dasam Granth the count is: Jaap Sahib -198, Akal Ustati-271, Bachitar Natak -471, Chandi Chritar Ukat Bilas-233, Chandi Chritar Second -262, Var Bhagauti Ji Ki -55, Gian Parbodh-336, Chaubis Avtar (total of all)-417 and Ram Avtar -864= 3097^[82]. Therefore there is no historical or textual proof that First part of Dasam Granth was written in 1698 AD. This is the figment of mind of Randhir Singh to make it match with Kesar Singh Chhiber’s Brahminical account with many wrong dates and also make it compatible with so called Mani Singh. Why Randhir Singh’s book is silent on Banno version in the portion of Guru Granth in this Bir? All Dasam Granth Birs contain the composition of Zafanama. Therefore it proves that all of them were produced in post 1706 era. Then why **this** Khalsa Granth is without the event of Creation OF Khalsa.. Such a significant event of Guru Gobind Singh’s life is missing here. Why there is no sanctification of this granth by Guru Gobind Singh Ji?. Randhir Singh took the Number of 2255 from Patna Bir(read folio 92b Below) and never cared to do counting from Published Dasam Granth^[83]. Although Patna Bir was rejected by the Sodhak Committee and It contains over 8 extra compositions which were not included in Sodhak committee published Dasam Granth. Click paper by Dr.Balwant singh Dhillon. Text at the beginning of the Krishan Avtar in Khas Patra does not match with the published Dasam Granth. In the start of Khas Patra with different serial # of verse 2254- 2258(changed to 1-4 of chhand Krishna Avtar page 254, pub. DG) and change in content in 2258 /4 th Chand in published DG as “1192 chhands” while in Khas Patra same words of the Chhand 2258 reads it “1186 chhands”.(No#1186 dasam Da Mil Laina//3448// afzu chhands”. If Khas patra is taken as writing of Guru Gobind Singh ji then who changed the serial Number of Chhands and contents of the chhands in Published Dasam Granth. Is it Sodhak committee or already done in 1783AD by the compiler of Colebrooke Dasam Granth? Readers can decide themselves.

ੴ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹ ॥
 ਅਬ ਕ੍ਰਿਸਨਾ ਅਵਤਾਰ ਇੱਕੀਸਮੇਂ ਅਵਤਾਰ ਕਥਨੰ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਅਬ
 ਬਰਨੈ ਕਿਸਨਾ ਅਵਤਾਰੂ ॥ ਜੈਸ ਭਾਂਤ ਬਪੁ ਧਰਜੇ ਮੁਰਾਰੂ ॥ ਪਰਮ ਪਾਪ
 ਤੇ ਭੂਮ ਡਰਾਨੀ ॥ ਡਗਮਗਾਤ ਬਿਧ ਤੀਰ ਸਿਧਾਨੀ ॥ ੧ ॥ ਚੌਪਈ ॥
 ਬ੍ਰਹਮਾ ਗਯੋ ਛੀਰ ਨਿਧ ਜਹਾਂ ॥ ਕਾਲ ਪੁਰਖ ਇਸਥਿਤ ਥੇ ਤਹਾਂ ॥ ਕਹਾ
 ਬਿਸਨ ਕਹ ਨਿਕਟ ਬੁਲਾਈ ॥ ਕਿਸਨ ਅਵਤਾਰ ਧਰੋ ਤੁਮ ਜਾਈ ॥ ੨ ॥
 ਦੋਹਰਾ ॥ ਕਾਲਪੁਰਖ ਕੇ ਬਚਨ ਤੇ ਸੰਤਨ ਹੇਤ ਸਹਾਇ ॥ ਮਥਰਾ ਮੰਡਲ
 ਕੇ ਬਿਖੈ ਜਨਮੁ ਧਰਜੋ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ੩ ॥ ਚੌਪਈ ॥ ਜੇਜੇ ਕਿਸਨ ਚਰਿਤ
 ਦਿਖਾਏ ॥ ਦਸਮ ਬੀਚ ਸਭ ਭਾਖ ਸੁਨਾਏ ॥ ਗਯਾਰਾ ਸਹਸ ਬਾਨਵੇ ਛੰਦਾ
 ਕਰੇ ਦਸਮ ਪੁਰ ਬੈਠ ਅਨੰਦਾ ॥ ੪ ॥

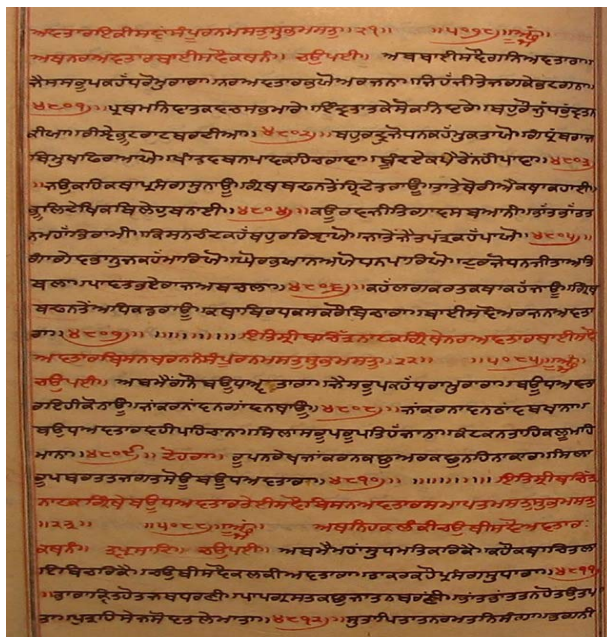
Folio 91 Colebrooke Dasami Patshahi Granth shows this change happened in 1783AD. This copy is from Microfilm but one can read (ਗਯਾਰਾ ਸਹਸ ਬਾਨਵੇ ਛੰਦਾ ਕਰੇ ਦਸਮ ਪੁਰ ਅਨੰਦਾ!!4!!) Chhand # 4 in last line. Is it a coincidence?

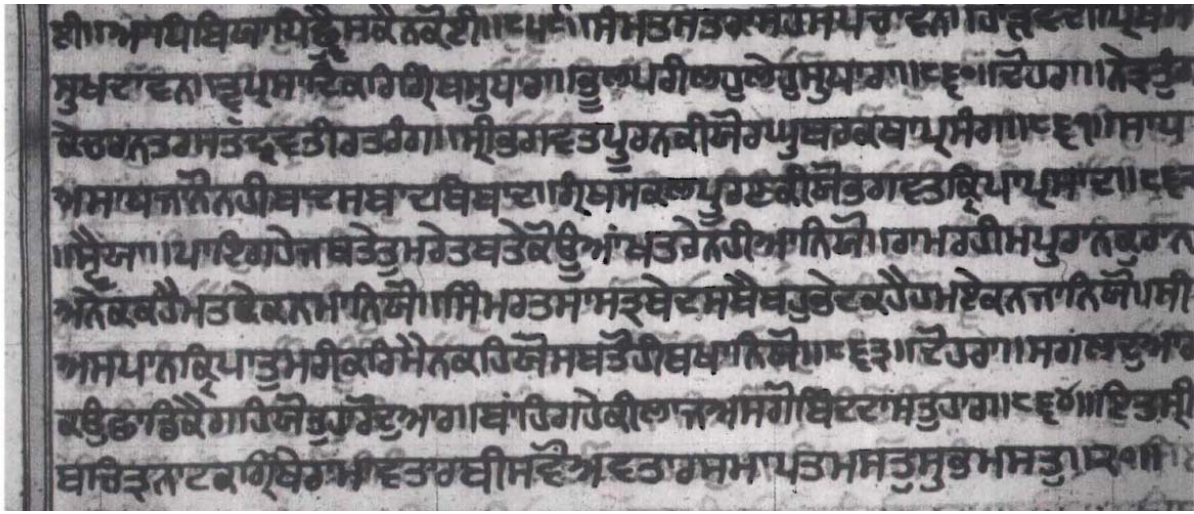
- Khas Patra from Mani Singh Bir as quoted By Randhir Singh on Page 14 of his Book. Read Chhand 2268.

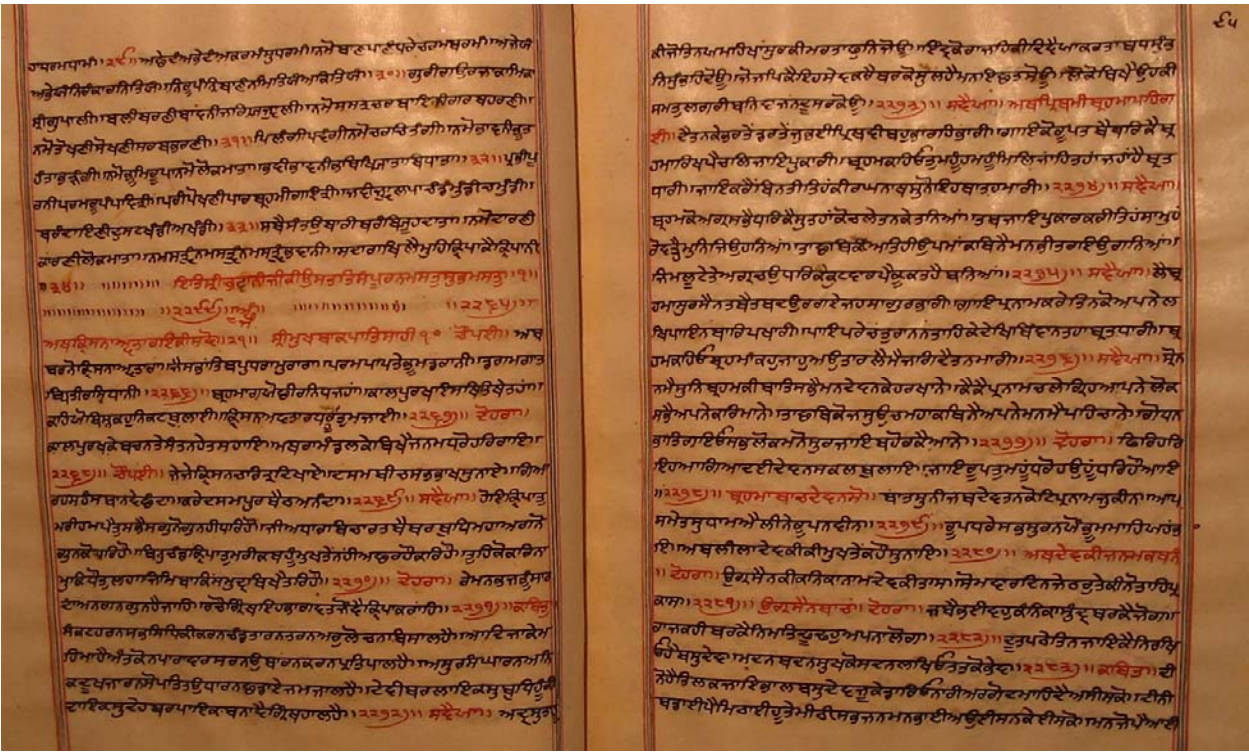
Bottom para of Khas Patra with chhand# 4801 and 4802 in Mani Singh Bir is the same which is placed at the start of 22nd Avtar of Patna Bir

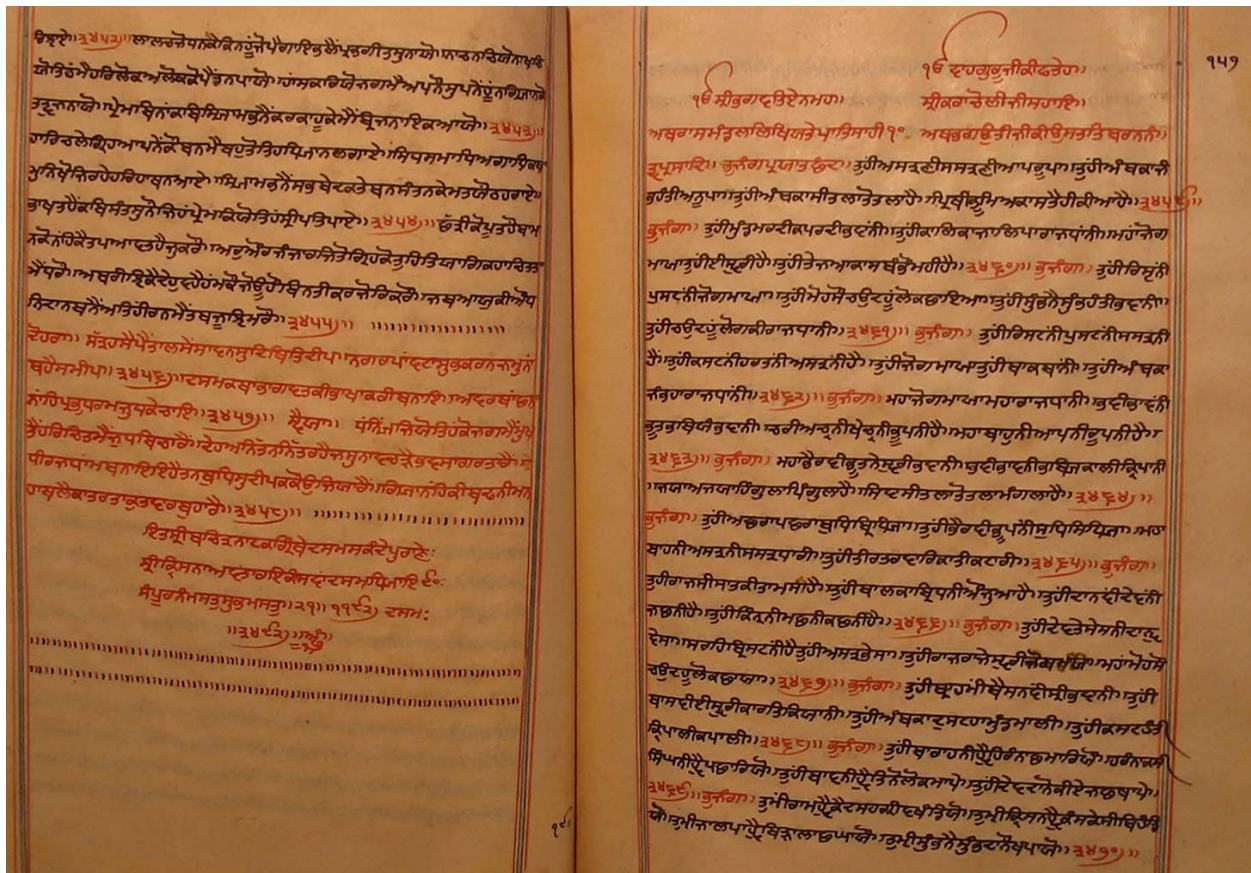
Dohra : Sagal Davar as noted in folio 93 under chhand2265. But in published Dasam Granth it is Numbered as Chhand #864. This Change is noted in 1783 Colebrooke Dasam Granth. See below Folio 90b of Colebrooke Granth. Noting this change occurred in in 1783:

Evidence at hand shows that chhand# 1192 is a new Composition of Krishan Avtar where serial numbers of Chhands are recorded. In the Published version Krishan Avtar chhand numbers are from 1-1192, but In Patna Bir this composition's chhands are recorded from 2266 to 3492. See the folios 94b showing start and folio 158b end of Krishan Avtar In Patna Bir.

Folio 158b of Patna Bir at the end of Krishn Avtar indicates total 1192 Chhands which is equal to the published Dasam Granth. But one can not fail to notice that in Patna Bir serial number of chhands begin with 2266 and ends with 3492.. This change is noted in 1783 AD Colebrooke Granth and Sodhak committee just copied it. Is it coincidence? What happened to chhand #1186 of Krishan Avtar composition as noted in the Khas Patra.? Why Khas Patra's chhand number was changed in Published Dasam Granth? Who changed what was written by 10th Guru Ji? When it happened? The evidence goes back to 1783 Colebrooke Granth.

Additionally Randhir Singh on page 15 ^[84] talks about more one and a Quarter lakh chhands already prepared serial wise but not entered yet. See Chhand (3924) in Khas Patra. Then Randhir Singh himself writes that actual total count of chhands in various Birs are 17,353. Why 112

this discrepancy? What happened to Quarter lakh chhands per Guru's words in Khas Patra? On Page 46 of his book Randhir Singh writes about Mani Singh Bir^[85] “ ਜਿਲਦ ਬਨੋਣ ਸਮੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰਸ ਨੇ” ਸੰਮਤ 1770 ਲਿਖ ਦਿਤਾ ਹੈ; ਜੋ ਭਾਈ ਮਨੀ ਸਿੰਘ ਤੇ ਛਿਬਰ ਦੀਆ ਲਿਖਤਾ ਅਨੁਸਾਰ,ਸਹੀ ਸਿਧ ਨਾਂਹੀ ਹੁੰਦਾ”.It appears that Randhir Singh tried to justify the date of 1698 AD as written by Kesar Singh Chhibar for “ Chhota Janamyo Granth” but internal evidence does not support it when Khas Patra is compared with the published DG.

All manuscripts of Dasam Granth contain Zafarnama therefore all such Dasam Granths belong to the post 1706 AD period. **No sanctification to any such Granth was given by Guru Gobind Singh Ji while he was alive in History.** All such Granths do not record the event “Creation OF Khalsa.” .Then How one can label the Dasam Granth as the Khalsa Granth?. Many anti long hair chhands are found in this Granth, why?

2.Per Jugraj Baath ^[86] “The attitude of the authors of the Dasam Granth towards long hair (Kes) is yet more confusing. A few of the examples are as follows: **16 ਬਾਤਨ ਤੇ ਰਿਝਵਾਇ ਮਿਲਾਇ ਹੋਂ ਨਾਤਰਿ ਕੇਸਨਿ ਤੇ ਗਹਿ ਲਿਆਉਂ ॥ ੮੨:੨੭॥Befriend him with your words and bring him; or else drag him by the hair to me.ਪਾਗ ਉਤਾਰ ਦਈ ਮੁਸਕੈ ਗਹਿ ਗੋਡਨ ਤੇ ਮਧਿ ਕੂਪ ਤੇ ਡਾਰਜੋ ॥੫੧੪॥He took off his turban, pulled his moustaches, and dragging him by the knees, threw him into the well. ਕੇਸਨ ਤੇ ਗਹਿਕੈ ਤਪਕੀ ਅਗਨੀ ਮਧਿ ਈਧਨ ਜਿਉ ਉਰਿ ਝੋਕੋ ॥ ੨੮੬:੪-੫॥Grab by the hair, and throw him into the middle of the searing, burning mass of coals and wood.ਕੇਸਨ ਤੇ ਗਹਿਕੈ ਰਿਖ ਕੋ ਧਰਨੀ ਪਰ ਕੈ ਬਲ ਤਾਹਿ ਪਛਾਰਜੋ ॥ ੩੬੭:੪॥Grab the ruler by the hair and strike with full force against the ground. ਗਹਿ ਕੇਸਨ ਤੇ ਪਟਕਜੋ ਧਰ ਸੋਂ ਗਹਿ ਗੋਡਨ ਤੇ ਤਬ ਘੀਸ ਦਯੋ ॥੩੬੭:੫॥Grab by the hair, strike him to the ground with full force and detain him under your knee.ਤਬ ਹੀ ਹਰਿਜੂ ਗਹਿ ਕੇਸਨਿ ਤੇ ਪਟਕਿਉ ਧਰਨੀ ਪਰ ਮਾਰ ਡਰਜੋ ॥ ੩੮੯:੨੫॥ At that moment, Hariju grabbed him from the hair and killed him brutally.ਕੇਸਨ ਤੇ ਗਹਿਕੈ ਸਭ ਲੇਸ ਧਰਾ ਪਟਕਜੋ ਇਮ ਜੁੱਧ ਮਚਾਯੋ ॥ ੪੨੩:੨੫॥Having clutched all of the hair, strike him on the ground forcefully. Ensee the battle in this manner. ਸੋ ਖੜਗੋਸ਼ ਅਯੋਧਨ ਮੈ ਕਰ ਮੋ ਹਿਤ ਕੇਸਨ ਤੇ ਗਹਿ ਲੀਨੋ ॥ ੪੫੨:੩॥Goddess with the sword in the battlefield, takes her captives by their hair. ਖੜਗੋਸ਼

ਤਿਨੈ ਗਹਿ ਕੇਸਨਿ ਤੇ ਝਟਕਿਯੋ ਅਰੁ ਭੂਮਿ ਬਿਖੇ ਪਟਿਕਯੋ ॥ ੪੬੯:੨੭॥Goddess with the sword, having clutched their hair, struck dushtas to the ground with great force.ਇਹ ਬਿਧਿ ਭਯੋ ਭਯਾਨਕ ਜੁੱਧਾ ॥ ਉਪਜਾ ਕਛੁਕ ਕਾਲ ਕੇ ਕੁੱਧਾ ॥ In this manner, a fierce battle took place. Kal has a little bit of rage.ਕੇਸਨ ਤੇ ਗਹਿ ਅਸੁਰ ਪਛਾਰੇ ॥ ਕਾਢਿ ਕਿਪਾਨ ਏਕ ਹਨਿ ਡਾਰੇ ॥ ੧੩੬੯:੨੨-੩She takes the demons by their long hair and slays them with her sword (kirpan).ਅਡਰ ਸਿੰਘ ਤੁਅ ਛਲ ਸੋ ਮਾਰਯੋ ॥ You killed Adar Singh by deceiving him.

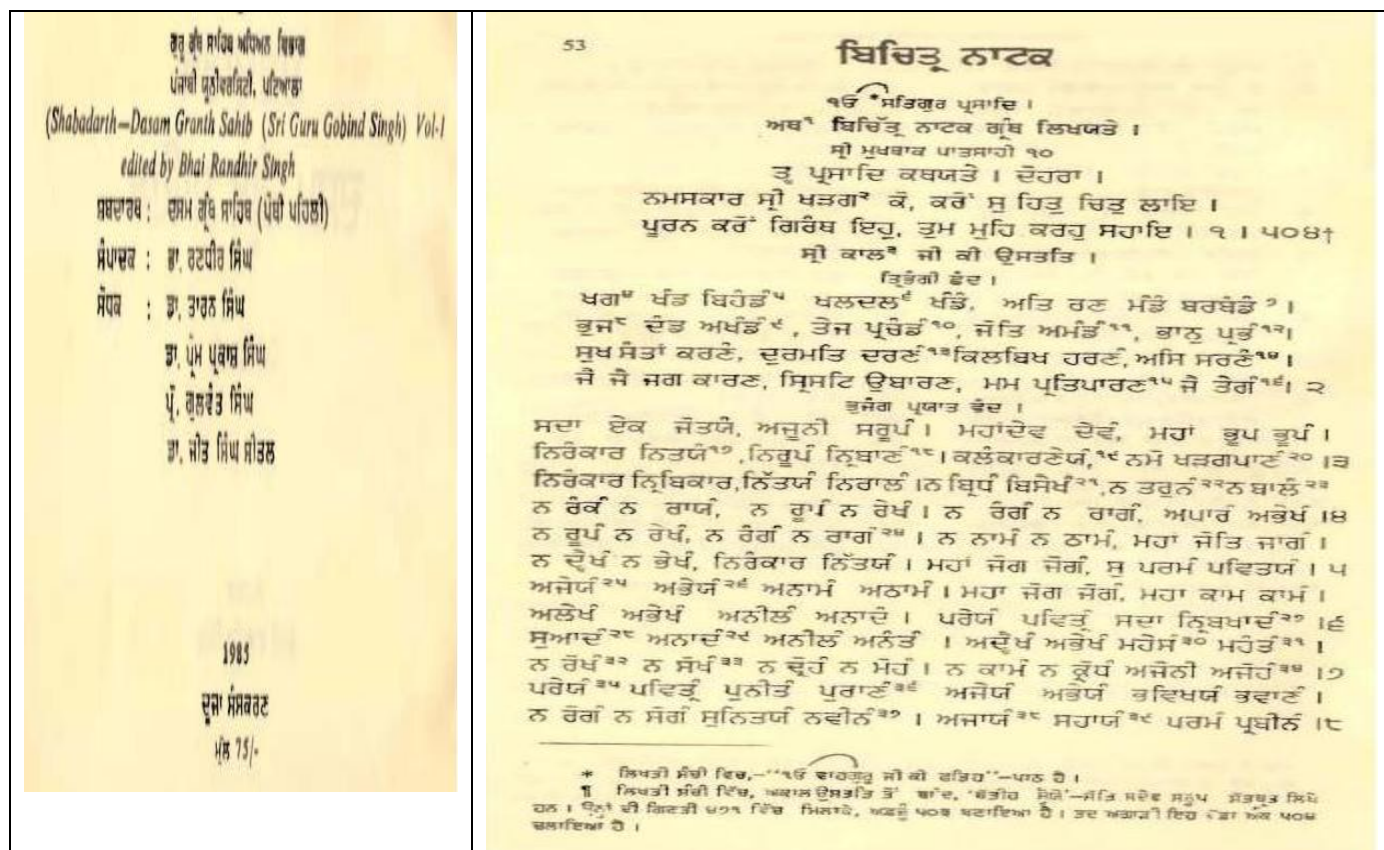
ਅਜਬ ਸਿੰਘ ਕਰਿ ਕਪਟ ਖਪਯੋ ॥ ਯਹ ਸਭ ਭੇਦ ਹਮੇ ਲਖਿ ਪਾਯੋ ॥ ੫੧੫ ॥ You killed Adar Singh with your lies. I have watched and I know your secrets

The above quotes are indicative that the sword is borne by the goddess Kali and those being slayed (the Dushtas) bear long hair. It is with great force that the goddess slays her enemies always grabbing a hold of the demons by their hair or by taking off their turbans and grabbing them by their moustaches. These demons are further identified by their last names: Singh. These two inferences would lead to the belief that the dushtas being killed by the Devi are indeed the Sikhs. Why would Guru Gobind Singh wish to kill people with long hair or take off their turbans when he himself has prescribed the kes as a sign of spirituality? Why is it that these people having the kes are represented as the dushtas and Guru Gobind Singh as representing the cause of the Devi in a Granth; believed to be compiled by Guru himself?" How a Khalsa granth Justifies such Anti Long Hair Internal evidence

Kharag singh of Krishan Avtar:Sikh religion started in 1469 by Guru Nanak. Lord Krishan came in Duapar period. How can Harbhajan justify Kharag Singh in Krishna Avtar of Dasam Granth as the event happened thousands of years ago whereas the Khalsa was created in 1699AD by Guru Gobind Singh ji?. Kaljug has 432.000 years and it starts from the end of Mahabharat. Therefore, first Dr. Harbhajan Singh has to fix the end of Mahabharata per CE calendar. Therefore, the story of 'Kharag Singh of Krishna Avtar' is a planned Brahmisation of Sikhism being promoted by Harbhajan as Avtar singh Vahiria did in his books *Khalsa Sudhar Taru*, and later on in his bigger

books called *Khalsa Dharam Shastar* and *Gur Darshan Shastar* which tried to prove that the Sikhs were Hindus as above quoted By Prof. Teja singh In detail.

3. Why the Chhand # 504 is mentioned at start of Bachitar Natak In Shabdarth Volume 1 published by Punjabi Universty?.

Evidence shows that the counting of Chand # 504 is as it is in Patna Bir. Patna Sahib Bir is dated as 1698 AD (1755 Sambat). In this Bir one finds that there is an ascending order of Chands numbers starting from 1- 1568 for the following composition: Jaap Sahib(1-199), Akal Ustat(200-471), 32 Swayees(472-503) Bachitar Natak(504-974), Vishnu 24 Avtars , Gian parbodh, Chandi Chritar Tambi Mahatam, Brahm Avtars and Rudra Avtar's Chhand Count from 975-1568 on wards. See folio starting with Bachitar Natak Chhand # 504. In Published Granth Bachitar Natak it starts with Chhand #1. When this change happened, the evidence goes to 1783 AD Colebrook Granth.

28. Singh Sabha Lehar of 1870 and Decadent movement of parallel Harbhajan Granth.

In his recently published his book ^[87], Harbhajan writes:

ਉਲੇਖ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਵਾਸਤਵ ਵਿਚ ਅਵਤਾਰਾਂ ਅਤੇ ਦੇਵੀ-ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦਾ ਸ਼੍ਰੀ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਨੇ ਇਕ ਅਸਲੋਂ ਨਵੀਂ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਤੋਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਗ੍ਰੰਥ ਦੇ ਯੁਕਤੀ-ਸੰਗਤ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਅਤੇ ਸੁਖਮ-ਚਿੰਤਨ ਤੋਂ ਉਪਜਿਆ ਤਾਤਵਿਕ-ਗਿਆਨ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਅਵਤਾਰਵਾਦ ਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦਾ ਉਲੰਘਣ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਸਿੰਘ ਸਭਾ ਦਾ ਉਦਗਮ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿਚ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਹਿੰਦੂ ਅਵਤਾਰਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਨਾ ਵੀ ਅਨੁਚਿਤ ਜਾਪਦਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਪ੍ਰਸਥਿਤੀਆਂ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਦੇ ਅਵਤਾਰਵਾਦ ਵਿਰੁਧ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਪ੍ਰਬਲ ਕੀਤੀਆਂ, ਜਿਸ ਦੇ ਫਲਸਰੂਪ ਸ਼੍ਰੀ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਬੋਰੁਖੀ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋ ਗਿਆ। ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਵਿਚੋਂ ਇਸ ਗ੍ਰੰਥ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ

ਪਰੰਪਰਾ ਤੋੜਨ ਵਾਸਤੇ ਇਕ ਵਿਆਪਕ ਲਹਿਰ ਚਲਾਈ ਗਈ। ਪਰ ਅਜੇ ਵੀ ਕਈ ਸਿਖ ਜਥੇਬੰਦੀਆਂ ਵਿਚ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦੇ ਦੋ ਤਖ਼ਤਾਂ- ਸ਼੍ਰੀ ਹਜ਼ੂਰ ਸਾਹਿਬ ਅਥਵਾ ਸ਼੍ਰੀ ਪਟਨਾ ਸਾਹਿਬ- ਵਿਖੇ ਸ਼੍ਰੀ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਪਰੰਪਰਾ ਨਿਰਬਾਧ ਜਾਰੀ ਹੈ।

From above it appears that Harbhajan Singh has no respect for the Ideology Singh Sabha Lehar, and its outstanding contribution made for the welfare of Sikh Panth. But every Sikh knows that Singh Sabha Lehar was a revival movement when Sikhism was losing its unique identity. There were conversions into

Christianity and reversion to Sanatanist Hinduism. After annexation Christian missions flourished in Punjab and resulted in the establishment of 44 denominations: American Presbyterian–16, Church of England–7, American United Presbyterian–11, Church of Scotland–3, New Zealand Presbyterian–2, Methodist Church Southern Asia–6). One can read Government annual report of 1851–1852 and 1855-1856 on conversions into Christianity and reversion to Sanatanist Hinduism. Dalip Singh, the last Sikh King, was baptized to Christianity in 1853 CE. And Raja Harman Singh s/o Randhir Singh of Kapurthala in 1862. In Feb. 1873, four Sikhs at Amritsar proclaimed their intention to renounce their faith and become Christians. Singh Sabha Lehar asserted unique Sikh identity as proclaimed by Guru Nanak. Singh Sabha Lehar encountered the increasing influence of Christianity and as a result a large number of Hindus in North Western Punjab became Sahajdhari Sikhs who were encouraged to become Khalsa. Time will tell, how many Hindus can do this in the 21st century under the influence of decadent movement of Parallel Granths started by Harbhajan Singh and company as compared to Singh Sabha Lehar about which Harbhajan Laments? Readers should realise that Harbhajan Singh and his 'Decadent movement of Parallel Granth', if goes unchecked will help to confuse the Sikhs regarding the basic "Ebbem of Sikhism": One Granth- One Panth-One Rehat Maryad, and thus encourage shaky Sikhs to return back to Hinduism.

26. ARE ALL THE COMPOSITIONS OF DASAM GRANTH IS BANI OR LITERATURE?

I agree with the Panthic stand who has already declared per Gurmata on June 6th 2008: "No one has any right to create controversy about the specific writings contained in Dasam Granth that have been recognized and accepted by the Sikh Panth for Sikh Code of Conduct, prescribed recitation in daily prayer and Sikh baptismal (Khandey De Pahul). Be it known to the entire Sikh Panth that **Sri Dasam Granth is an integral part of Sikh literature and history** but, Guru Gobind Singh Ji did not recognize it equal to Sri Guru Granth Sahib Ji. Since, he bestowed Guruship only on Sri Guru Granth Sahib, therefore, no other Granth can be installed along with Sri Guru Granth Sahib"

Let us see the stand of Dr. Harbhajan Singh and Co, who are carrying the agenda of parallel Granth movement, with respect to this Gurmata. The leader of the pack is Gurcharanjit Singh Lamba who appears to have taken a turn as indicated in his article.

1. GS Lamba June 2010, Source for the Article, "Bachitar Granth Di Bachitar Gatha" www.Patshahi10.com. (This website is operated by Lamba Ji.) His article suggest that Dasam Granth is a literature and Guru Gobind Singh Ji did author this literature. Panth was saying it all along and finally a Gurmata was passed to treat it as an integral part of literature and history except the specific writings contained in Dasam Granth that have been recognized and accepted by the Sikh Panth for Sikh Code of Conduct as outlined in above Gurmata. I wonder what happened to Lamba Ji to change his opinion and use quote of Dr. Balbir Singh.

“ਗੁਣ ਵਕਤ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਦੇ ਸਾਹਿਤ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਫਿਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਜਿਸ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਸਾਹਿਤ ਰਚਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕੀਤਾ ਜਾਏ। ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਆਸ਼ਾ ਸੀ ਕਿ ਗਿਰੀ ਹੋਈ ਮਨੁੱਖ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਨੂੰ ਉਚਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬਲਵਾਨ ਸਾਹਿਤ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਹਿਤ ਵੀ ਰਚਿਆ ਤੇ ਉਸ ਰਚਨਾ ਅਸਰ ਵੀ ਪ੍ਰਤੱਖ ਕਰਕੇ ਦਿਖਾ ਦਿੱਤਾ। ਅਸੀਂ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਦਿਮਾਗੀ ਬਹਿਸ ਵਿੱਚ ਪੈ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸਾਰ ਵਸਤੂ ਤੋਂ ਉਖੜ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਸਾਨੂੰ ਕੁਝ ਸਬਕ ਪੱਛਮੀਆਂ ਕੋਲੋਂ ਲੈ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸ਼ੈਕਸਪੀਅਰ ਦੀ ਹਸਤੀ ਬਾਰੇ ਸ਼ੱਕੇ ਹਨ। ਪਰ ਇਸਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਸ਼ੈਕਸਪੀਅਰ ਦੀ ਰਚਨਾ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵੈਸੇ ਦਾ ਵੈਸਾ ਹੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਧਰਮ ਪੁਸਤਕਾਂ ਸਬੰਧੀ ਨਿੱਜੀ ਸੰਦੇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸਤਕਾਰ ਦਾ ਸਾਰਾ ਵਾਯੂ ਮੰਡਲ ਵਿਗਾੜ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੀ ਤੇ ਉਸ ਮੰਤਵ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਹੰਬਲਾ ਮਾਰਨ ਦੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਇਖਲਾਕੀ ਟੀਚਾ ਇਸ ਸਾਹਿਤ ਨੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ.... ”

2. DR. Jodh Singh “ from DO Shabad in appreciation of the book, “Sri dasam Granth Sahib-Karta Sambhndi Vivad DI Punar Smeekhya” By Dr.Harbhajan Singh BIBAYK Parkashan Amritsar,2009.Page XXVIII.

In harbhajan singh book Dr. jodh singh admits that, “Dasam Granth as superior Literature Granth”

ਸਿੰਘ ਨੇ ਸਾਰਥਕ ਰੂਪ ਵਿਚ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਬਹੁਤ ਹੀ ਉਚ-ਕੋਟੀ ਦਾ ਸਾਹਿਤਿਕ ਗ੍ਰੰਥ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਅਨੇਕਾਂ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਛੰਦਾਂ ਅਤੇ ਅਲੰਕਾਰਾਂ ਦਾ ਉਪਯੋਗ

3. DR. Harpal Singh Pannu wrote the Mukhband in appreciation of Harbhajan Singh's book. In it he writes the sentence given below. I will request Dr.Pannu to suggest from where we should bring the genius Sikhs for explaining and understanding of this granth. Sikhs are as they are. Some read Dasam Granth as “Bani Of Guru Gobind Singh”. **Others consider it as aSikh literature.**

ਵਿਵਾਦ ਪੈਦਾ ਨਾ ਹੁੰਦੇ। ਇਸ ਗ੍ਰੰਥ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਅਤੇ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਵਾਸਤੇ ਕੋਈ ਜੀਨੀਅਸ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਾਹਿਬ ਦਿਮਾਗ ਅਤੇ ਹੁਸਨੁਲਚਰਾਗ ਦੀ ਬਾਣੀ ਹੈ।

4. Dr.Harbhajan Singh In his “ Book Sri dasam Granth Sahib-Karta Sambhndi VIVAD DI Punar Smeekhya” writes on page 131, “ਸਾਡਾ ਮੱਤ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਗ੍ਰੰਥ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਬਾਣੀ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਬਾਕ ਹੈ,ਜਿਸ ਉਤੇ ਸੰਦੇਹ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦੁਰਭਾਗ ਦੀ ਗਲ ਹੈ.”

But on page104, he writes that, “Ladies should not read or discuss 2nd part of Chritropakhyan which contains 401charitars” (charitar 2nd – Chritar 403) which are approximately 546 Pages of Sri Dasam Granth (813-1359). It should be read only by Adhikar Prapat Viakti (ਅਧਿਕਾਰ-ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਿਅਕਤੀ). Who is this Adhikar Prapat Viakti in Sikh religion? These pages are a part of Dasam Granth from where a Daily Vak is taken at Takhat Patna Sahib ji and Takhat Hazoor. If by chance the Vak turned out to be taken from these pages of Chritropakhyan and the Granthi is not ਅਧਿਕਾਰ-ਪ੍ਰਾਪਤ ਵਿਅਕਤੀ, then should the management instantly go out and look for such a person?

I will also like to ask respected Dr.Harbhajan Ji. There are other Granths bearing the names of Patshahi 10 and Mukh Wak Patshahi Dasmī. Are they all authored by Guru Gobind Singh ji?

1.Sri Parm Marg Granth 2. Prem Sumarag granth 3.Prem Abodh Granth (Parchian Prem Bhagat Kian)

2.Sarbloh Granth (Chandi Charitaras & Var Durga Ki do not match as in Dasa Granths. Author uses the name of “Das Gobind” and “Das Gobind fatah satigur ki”. Stanza 3159-66 refers to devolution of guruship on Guru Granth and Guru Panth. Reference of “Rup Dip Bhasha Pingal”. The work published in 1719. by T.S. Narotam established this work is that of Bhai Sukha Singh, Granthi at Takhat Sri Patna Sahib, who claimed he got this manuscript from Udasis living in a forest near Jagannath [Orissa]

27.Harbhajan Singh's WRONG propaganda that I profess that, "ALL DASAM GRANTH WRITINGS WERE CREATION OF BRITISHERS"

Harbhajan Singh misinterprets and misrepresents my opinions as^[88]: "ਡਾ. ਮਾਨ ਸਮੁਚੇ ਗ੍ਰੰਥ ਦੀ ਰਚਨਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੰਨਦੇ ਹਨ!" My interpreting are based on the evidence that I brought out by exploring the Colebrook Bir in London library. Also my opinions agree with Giani Gian Singh that there were some compositions of 10th guru ji in early 18th century which remained scattered as noted in section 24 above. Some compiler put them into a Granth and named it "Daswin Padshah ka Granth" in 1783. Based on this evidence all I am saying is that, no Granth similar to the pattern of presently published Dasam Granth with all compositions in one Granth with name of Granth Daswin Padshah ka Granth can be found prior to 1783. Individual compositions can be found prior to 1783. Dasam Granth is a compiled Granth but not written by one author. Therefore, an academic question is who compiled and arrangement the contents of the Dasam Granth corrected and published by Sodhak committee in 1899 AD after consulting 32 Birs? Who inserted scattered compositions of Guru Gobind Singh as reported by Giani gian singh into this Granth in 1783? The evidence shows that there have been many versions of Dasam Granth manuscripts which appeared over last two hundred years. The work of Dr. Ratan Singh Jaggi and Bhai Randhir Singh has shown that there have been many variations in the Chaand count and names of Kavis like Ram and Sham interchanging in various manuscripts. The contents and the arrangement show many variations. It was only the Sodhak Committee who collected 32 different Dasam Granths and finalized a corrected version which was published in 1900 AD. As outlined above Sodhak committee rejected Anandpuri Bir as composition of jaap sahib, Akal Ustit and chandi Di Var were different. Delhi Bir contains Banno version therefore, cannot be associated with Bhai Mani Singh who scribed Damdami version in 1706AD. Patna Bir written in Sambat 1755 (1698AD) cannot be accepted because it contains the composition Zafarnama written with same ink and same hand writing. Sodhak committee worked more on correction than on the authenticity issues. Recently Dr. Gurinder Singh Mann, professor at UC California, Santa Barbara, has seen all of the above manuscripts; his opinion is that only few of the composition can be accepted to be the writings of Guru Gobind Singh Ji. Many of the compositions belong to the court poets/Darbari Kavis. All Dasam Granth recensions contain Zafarnama, an account of historical event that happened in 1706AD AD indicating that it was written 7 years after the creation of Khalsa in 1699 AD. But this historical event is missing in all Dasam Granths. Why the event of creation of Khalsa, the emblem of Sikh Panth for the last 300 years, is missing? Dr. Balwant Singh Dhillon of Guru Nanak Dev University has written a paper on the exclusion of many so called compositions of Guru Gobind Singh by the Sodhak Committee based on textual analysis of Patna Bir. Dr. Balkar Singh, former Head of Dept of Guru Granth Sahib, Panjabi Universty, Patiala, was a member of the committee who corrected the proofs of 'Shabdarth Dasam Granth' written by Randhir Singh and published by Punjabi university. In this book, Charitropakhyan and 11 Hakiats were not published, why is so?. Dr Balkar Singh has discussed in detail the Place of Dasam Granth in Sikh literature and Dr Gurnam Kaur, former Head Department of Guru Granth Sahib at Panjabi Universty has given her opinion on the Doctrinal inconsistencies in Dasam Granth relating to Avtarhood, Devi Pooja, Shastar as Pir, Anti-long hair, intoxicants and bias against Woman. Dr. Sukhdial Singh, Professor at History Department Punjabi University, Patiala has written about the absence of Dasam Granth in 18th century of Gurmukhi/Sikh sources. Dr. Kulwinder Singh Bajwa doubts the authorship of Krishan Avtar composition because in various manuscripts the Chhands count of Krishan avtar varies from 2447 to over 2559, therefore one has to assess which version is authentic. Kesar Singh Chhiber quotes 1400 Baints/Chhands of Zafarnama by Guru Gobind Singh Ji in his book but only 111 are found in presently Published Dasam Granth. Where is rest of the composition? In three different Dasam Granth Birs the source of Khas Patras appear to be only from Patna Birh (1698AD (Sambat 1755).

There has been a debate in the community about the authorship of the compositions in Dasam Granth. This was the big task for the Sikh pioneers in 1920, who got control of historical Gurdwaras from Mahants. Copies of Dasam Granths were removed from many Gurudwarsa in Punjab especially In PEPSU districts. (Note: This was due the fact that Mahanrajas of PEPSU, under a treaty with Britishers, allowed them an access upto the boundary of Satluj river and distributed Dasam Granth in PEPSU areas.

That is why no Dasam Granth was available in Punjab during the rule of Mahanraja Ranjit Singh.) Sikh Pioneers in 1920,s settled the issue of the compositions(including the specific contents) of Guru Gobind Singh which must be followed by the Sikhs for daily prayers and for Sikh Baptism/KhandeyDdi Pahul and published it in Sikh Rehat Maryada document (1927-1945). They gave no importance to Dasam Granth corrected by Sodhak committee in 1895-1896. No mention or reference to Dasam Granth is found in the discussions of the provincial legislature during the period of two months, May 7 to July 7, 1925 when this act was discussed and approved. Dr. Balbir Singh in 1968, who has seen many old manuscripts of Dasam Granth including Anandpuri Birh and Delhi Birh, recommended that further academic research is needed on all aspects on the Dasam Granth issue. I have just tried one aspect of this research. Contents and arrangement of the Dasam Granth which were corrected by the Sodhak Committee can be traced back to a manuscript presently located in British Library which was written around 1783 AD. Its contents and arrangement almost matches with the Sodhak Committee version. John Malcolm was the first to introduce this manuscript of Dasam Granth in Sikh Literature. It was procured by a British attorney and administrator, Mr. Colebrook in Calcutta and used by Malcolm for his book, "Sketch of The Sikhs". The other Britishers who assisted Malcolm were Dr. John Laden who provided him the translations of Bachitar Natak and other Sikh documents as noted above. Charles Wilkins was a librarian in Calcutta who visited Takhat Patna Sahib in 1781 AD. Atma Ram was Nirmala Granthi/priest and in Calcutta probably resided at the property of Takhat Harmandar Sahib in Calcutta at Harrison Road as noted by Dr. Ved Prakash. From 1797 AD one can trace the name of the Mahants and Granthis of Takhat Patna Sahib starting with Nawal Singh followed by Dyal Singh and Sukha Singh. The later was initially a Granthi and then became the Mahant. Then his son, Charat Singh, followed him. Sukha Singh and Charat Singh are well known in Sikh history records having connections with Dasam Granth issues. Based upon the internal dating evidence, heterogeneous nature of compositions and so many other variations in contents and textuality in Dasam Granth, undoubtedly confirms that it was not written by one person, at one place and at one time. My research work has shown that the compilation of Colebrook Granth with fixed compositions, contents and arrangements, first appeared in 1783 AD.

Evidence clearly shows British participation in preparation and arrangement of contents and promotion of presently published Dasam Granth (Colebrook Dasami Pathshahi Da Granth) by Malcolm when they started advancing to Punjab. After they became dictator in Punjab in Dec 16 1846AD, Governor General of Lahor ordered a translation of Dasam Granth in Devnagri in February 1847 to amalgamate Sikhs with Hindus. In 1859 Kartarpuri dasam granth was also sent to to the queen(read section 11). All these historical facts cannot be ignored and must be taken into account on further research on the authenticity of Dasam Granth by panthic academic committee with experts from all fields.

British interest in the Dasam Granth and their efforts to promote it have not come under the focus of scholars so far. It needs serious investigation which in turn may yield significant data to understand the formation of presently published version of Dasam Granth.

The question of procuring authentic version of Dasam Granth, if any, is the main issue which was raised during the initial correction of compilation of presently published Dasam Granth by Sodhak Committee 114Years ago in Khalsa Akhbar but Sodhak committee had no answer. Panth asks the same question again to Dr.Harbhajan Singh and his Group. Until a committee of scholars at the Panthic or university level find any new evidence that would authenticate the version in the form of a single manuscript relating to Bhai Mani Singh Ji, the debate will continue.

28. Need for more Research On This Granth which is missing the event of "Creation OF Khasa". This Granth has no sanctification by Guru Gobind Singh Ji.

Read Below the opinion Of Dr Balbir Singh, Founder of “Dr. Balbir Singh Sahitya Kendra. Dehradun”

੧੬੪ ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪੰਜਾਬੀ ਸਾਹਿੱਤ ਦਾ ਇੱਤਿਹਾਸ

ਇਹ ਕਮੇਟੀ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਜਨਵਰੀ ੧੯੬੬ ਤਕ ਕਰਦੀ ਰਹੀ। ਏਸ ਦੌਰਾਨ ਵਿੱਚ ਖਾਲਸਾ ਅਖਬਾਰ ਲਾਹੌਰ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹ ਪੂਰਕਾਂ ਵਲੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਤੇ ਨੁਕਤਾ ਚੀਨੀ ਹੁੰਦੀ ਰਹੀ ਤੇ ਜੋ ਖਾਮੀਆਂ ਸਨ ਦੱਸੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਰਹੀਆਂ, ਇਹ ਪੜ੍ਹ ਤ੍ਰੀਕ ੪-੧੦-੬੫, ੨੫-੧੦-੬੫, ੧-੧੧-੬੫ ਆਦਿ ਤ੍ਰੀਕਾਂ ਤੇ ਖਾ: ਅ: ਲਹੌਰ ਵਿੱਚ ਫਪਦੇ ਰਹੇ।

੨੪ ਜਨਵਰੀ ੧੯੬੬ ਨੂੰ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਏਸ ਕੰਮ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਕੀਤੀ ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਰਪੋਟ ਤੇ ਸੁਧੀ-ਪੜ੍ਹ ਫਾਪਿਆ ਗਿਆ।

ਇਸ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਲਿਖਤੀ ਬੀੜਾਂ ਦਾ ਪਰਸਪਰ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਕੇ ਸੋਧਾਈ ਦਾ ਕੰਮ ਜਿਤਨਾ ਕੁ ਉਸ ਵੇਲੇ ਲਿਖੇ ਮਸਾਲੇ ਮੁਤਾਬਿਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਪਰ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਦੀ ਪੂਰੀ ਜਾਂਚ ਪੜਤਾਲ, ਜੋ ਹਰ ਪਹਿਲੂ ਤੋਂ ਇਸ ਉਪਰ ਚਾਨਣਾ ਪਾ ਸਕੇ, ਅਜੇ ਮੁਥਾਜ ਹੈ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਡੇਰੇ ਯਤਨ ਦੀ।

**By: Dr. Balbir Singh, Founder, Dr. Balbir Singh Sahitya
Kendra Dehradun. Recommending need for more
research on all aspects of Dasam Granth**

Source; Punjab Universty Punjabi sahit Da Ithas
Edited by Surindar Singh Kohli, pub By Punjab
Universty Press 1967, 1986. From Article Guru
Gobind Singh and his Darbari Kavi,s

Dr. Balbir Singh although did his PhD. in organic chemistry was a great Sikh scholar who did a great deal of research on issues related with Dasam Granth, and has also evaluated the Delhi Bir ascribed to Mani Singh as well as Anandpuri (Hazoori Bir). For his Panthic Seva, Punjabi University honored him with D.Lit [Honoris Causa] in 1971. Dr Balbir Singh after his detail evaluation on Dasam Granth Birs in 1968, recommended that more research on all aspects of Dasam Granth is needed. Dr. Rattan Singh Jaggi made his best efforts on this difficult academic debate and provided a lot of academic evidence. But respected Dr. Harbhajan does not produced any contrary academic evidence except verbal abuse with verbosity in His book. Important question for Harbhajan is, why this Granth is missing the important event of Creation of khalsa in its contents. At many places long hairs are Insulted, why?. All manuscripts of Dasam Granth contain Zafarnama which extend the dating of all the contents to later than 1706AD. **No sanctification was given by Guru Gobind Singh Ji when he was alive to any such Granth, any individual composition or part thereof. No recognition was given to this Granth in 1925 Gurudwara act.** No one has any right to create any controversy what so ever about the specific writings that have been recognized, accepted and added in Sikh Code of Conduct (1927-1945AD) by the Sikh Panth for recitation in daily prayer and Sikh Baptismal (Khandey De Pahul). And no devoted Sikh has any disagreement with this issue.

Harbhjan in his book provided no new academic evidence of any authentic Granth but writes [89]. “

ਕ੍ਰਿਤੀ ਸਿਧ ਕਰਨ ਦੀ ਭਰਪੂਰ ਚੇਸ਼ਟਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਡਾ. ਜੱਗੀ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਸਤਿਕਾਰ ਯੋਗ ਸਥਾਨ ਰਖਦੇ ਹਨ, ਫਿਰ ਵੀ ਸ਼੍ਰੀ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਸੰਬੰਧੀ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਉਲਟ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੱਤ ਨਾਲ ਮੇਰਾ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਨੂੰ ਗੁਰੂ-ਕ੍ਰਿਤ ਸਿਧ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ ਨਿਖੇਧ ਕਰਨਾ ਮੇਰੀ ਮਜ਼ਬੂਰੀ ਸੀ।

”Can Harbhajan Singh Share with Panth what was his helplessness/compulsion“ ਮਜ਼ਬੂਰੀ” . In Sikh history becoming a leader of a parallel Granth movement will not be forgotten and Harbhajan will have to answer Chitar Gupta, “ਚਿਤ੍ਰ ਗੁਪਤ ਜਬ ਲੇਖਾ ਮਾਗਹਿ ਤਬ ਕਉਣੁ ਪੜਦਾ ਤੇਰਾ ਢਾਕੈ ॥੩॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਪੂਰਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਤੁਮ ਬਿਨੁ ਓਟ ਨ ਕਾਈ ॥ ਕਾਢਿ ਲੇਹੁ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਮਹਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ ॥੪॥੧੫॥੨੬!” (ਪਰ, ਹੇ ਭਾਈ!) ਜਦੋਂ (ਧਰਮ ਰਾਜ ਦੇ ਦੂਤ) ਚਿੱਤ੍ਰ ਅਤੇ ਗੁਪਤ (ਤੇਰੀਆਂ ਕਰਤੂਤਾਂ ਦਾ) ਹਿਸਾਬ ਮੰਗਣਗੇ, ਤਦੋਂ ਕੋਈ ਭੀ ਤੇਰੀਆਂ ਕਰਤੂਤਾਂ ਉਤੇ ਪਰਦਾ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕੇਗਾ।੩।ਹੇ ਨਾਨਕ! (ਆਖ-) ਦੀਨਾਂ ਉਤੇ ਦਇਆ ਕਰਨ ਵਾਲੇ! ਹੇ ਸਰਬ-ਵਿਆਪਕ! ਹੇ ਦੁੱਖਾਂ ਦੇ ਨਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ! ਤੈਥੋਂ ਬਿਨਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਆਸਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ! ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਸਰਨ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਸੰਸਾਰ-ਸਮੁੰਦਰ ਵਿਚ (ਫੁੱਥਦੇ ਨੂੰ ਮੈਨੂੰ ਬਾਂਹ ਫੜ ਕੇ) ਕੱਢ ਲੈ।੪।੧੫।੨੬।

Harbhajan Singh will also have to answer about his Sikh thought, the deeds/action of his life by promoting a parallel Granth movement against Sri Guru Granth Sahib by including appreciation letters from those who equate Sri Dasam Granth parallel to Sri Guru Granth Sahib against the last order of Guru Gobind Singh Ji for the Sikhs which every sikh knows is to “ Follow only Sri Guru Granth Sahib”. Guru Granth Sahib

English and Indian source of 20th Century including Cunningham, Wilson, Trump, McAuliffe, Narang, Mohan Singh, Banerjee also wrote about Dasam Granth in 19th century, but nobody accepted complete Dasam Granth to be an authenticated version by tenth guru ji. Many more scholars never agreed upon the authentication of Dasam Granth by Guru Gobind Singh in his own hand. Names of such scholars are, Bhai Bishan Singh from Sangroor--1902, Ran Singh--1918, Giani Lal Singh--1949, Master Naranjan Singh--1954, Bhai Sher Singh--1935, 1 Dr. Jaswant Singh from Lucknow--937, Shamsheer Singh--1942, Harnam Singh Balab--1955, Dr. Tarlochan Sing--1955, Dr. Randhir Singh--1959, Sardar Kapoor Singh--1959, Dr. Harbhajan Singh--1959, Rampal Ashta--1961, Dr. Kumari Parsini Sehgal--1963, Dr. Mahip Singh--1950, and Dr. Mohan Singh Deewana, Dr. Malik Singh of Agra University, Dr. Lal Manohar Updadi of Binaris Hindu Uni, Dr. Ohm Pardwaj Kur Kashtar of Uni, Dharampal Mani Bhagalpur Uni, Dr. Kamla Koshal of Agra Uni, Dr. Sashila of Devi Punjab University, Dr. Shameer Singh of Guru Nanak University, Dr. Mohanjit Singh of Usmania Univerisity, CH Lohelin, Dr. Bhushan Sachdev of Punjab University, and Dr. Nirmal Gupta of Punjab University. Lal singh--967, Bhag singh, Principal Harbhajan sing--1996, Amarjit Singh Khosa--2003, Piara Singh Sandhu--2004, Charanjit singh Bal--2006, Jasbinder Singh--2006, Pirtpal Singh Bindra--2004, Gurinder Singh Mann of Santa Barbara--2008. Dr Harbhajan Singh--2009, Daljit Singh--2009 and many more.

During 1985-1988 Panjabi University Patiala published 3 volumes of Shabdarth Dasam Granth edited by Bhai Randhir Singh but excluded Chritropakhyan and Hakaits although he believed that all compositions of Dasam Granth is authentic Bani of Guru Gobind Singh Ji. The above authors have done and written on Dasam Granth but only few of them have discussed the authenticity issues in detail. For authenticity issues of Sri Dasam Granth the work of Dr. Jaggi, Dr. Padam, Dr. Ashta, Bhai Randir Singh is remarkable. For detailed list of all the literature on Dasam Granth, read my paper “Sources of Literature on Dasam Granth”. click on

<http://www.globalsikhstudies.net/pdf/Sources%20of%20%20literature%20on%20Dasam%20Granth%20-Jasbir%20Singh%20Mann%20April%201st%202008.pdf>

Any author who understands the academic debate on Dasam Granth understands clearly that subject is difficult as authenticity is the main issue. **Which Dasam Granth to be made a base in order to have**

any useful discussion? The Text of Sri Dasam Granth is not fixed and panth must settle this issue first. Sodhak committee of The Gurmat Granth Pracharak Sabha was part of Amritsar Singh Sabha with including three Singh Sabhas. They fixed the text from 32 recensions but were unable to get any authentic version as requested by Lahore Singh Sabha with 118 associations. Therefore, Lahore Singh Sabha did not recognize as the authentic version of Dasam Granth which was finally compiled by Sodhak committee. Evidence also show that 1925 Act and SGPC did not use this Granth for Sikh Rehat Maryada. Read three articles published in their news paper, Khalsa Akhbar, against this committee on October 4th, 25th & November 1st, 1895. Summary of these article Indicates that Lahore Singh sabha was requesting Giani Sardool Singh, Secretary of Sodhak Committee, to find out and authenticate which is the original Dasam Granth out of various Dasam Granths Birs they used for the correction of final version. <http://www.globalsikhstudies.net/pdf/Jasbir%20S%20Mann%201895%20letters%20published%20in%20Khalsa%20Akhbar.pdf>

After 114 years we are in the same academic debate. **Question remains the same, where and which is the authentic version which can be traced back to guru gobind singh Ji or Bhai Mani singh Ji.**

Decadent Movement of Parallel has failed to answer this query which was put to Sodhak committee by Lahore singh sabha. There are many manuscripts of Dasam Granth available as outlined above but all of them are debatable on the basis of history and /or textual issues as it is difficult academically to associate them with Guru Gobind Singh Ji or Bhai Mani Singh Ji. Therefore, there is a need of serious and honest effort of research on this issue. I will agree with Prof Gurinder Singh Mann of Santa Barbra University, California, that “These texts need to be further examined and the information in them correlated with findings about the Sikh material heritage that have become available in past decades. These data need to be collected, sifted, assessed and used towards the creation of authoritative narratives of Sikh history, which will draw their vital sap from indigenous sources, so to speak. And not from easily accessible but inaccurate renderings of these events that were produced in later times!”^[90].

I feel that Sikh Panth is going through a critical time. Therefore, present author is requesting the higher Sikh Central Authorities/Universities in Punjab to address the issue thorough history and Gurmat based on independent inquiry of the context of Dasam Granth under the light of this newly found historical and textual evidence. This issue must be addressed ASAP otherwise It will create social and religious divisions among the ranks of Sikhs. If this trend is not prevented, checked and stopped, the Sikhs living in India and abroad will get divided. It is well Known that Britishers ruled colonies using, ‘Divide and Rule’ policy. Malcolm by promoting Colebrook’s Dasmi Patshahi Granth, which he could not procure from Punjab In 1805AD, ruptured the Sikh community ideologically. Sikh scholars need to evaluate this perspective and promote the Gurmat envisioned by Guru Nanak in order to bring the entire Panth at one Ideological platform. It is my hope that serious Panthic effort will help Sikhs to enlighten the richness of their heritage, which will provide better understanding for outsiders and will attempt to bridge all gaps.

Like a believer Sikh, we should understand that Gurus has given us the instructions in reference to acceptance of any concept, idea or thought in Sikhism by guidance from SGGs. In 1708, 10th Guru sanctified Bani in Sri G.G.S. as spiritual Guru and Guru Panth represented by five Khalsas as a physical Guru (Guru Granth & Guru Panth). **Bani of Guru Granth Sahib is sole Guru.** Final seal of AGGS **Mundavani M5** discusses use of **Sach, Santokh, and Vichar** on issues. Third Guru was very clear from the beginning about such issues surfacing in panth. Therefore, recommended **“Aao Sikh Satgur Kay Piaryo, Gavoh, Sachi Bani.** I believe that all the Sikh conflicts, including academic issues of Sri Dasam Granth, should be solved amicably as is inherent in the following Shabad.

“ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ਅਰੁ ੨ ਹਿੰਡੋਲ ੧ੳ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਹੇਇ ਇਕਤ੍ਰ ਮਿਲਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਦੁਬਿਧਾ ਦੂਰਿ ਕਰਹੁ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਕੇ ਹੇਵਹੁ ਜੋੜੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੈਸਹੁ ਸਫਾ ਵਿਛਾਇ ॥੧॥ ਇਨ੍ਹੁ ਬਿਧਿ ਪਾਸਾ ਢਾਲਹੁ ਬੀਰ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਅੰਤ ਕਾਲਿ ਨਹ ਲਾਗੈ

ਪੀਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਤੁਮ੍ਹਰ ਚਉਪੜਿ ਸਾਜਹੁ ਸਤੁ ਕਰਹੁ ਤੁਮ੍ਹਰ ਸਾਰੀ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਜੀਤਹੁ ਐਸੀ ਖੇਲ ਹਰਿ ਪਿਆਰੀ
॥੨॥ ਉਠਿ ਇਸਨਾਨੁ ਕਰਹੁ ਪਰਭਾਤੇ ਸੇਏ ਹਰਿ ਆਰਾਧੇ ॥ ਬਿਖੜੇ ਦਾਉ ਲੰਘਾਵੈ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੁਖ ਸਹਜ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਤੇ ॥੩॥ ਹਰਿ ਆਪੇ
ਖੇਲੈ ਆਪੇ ਦੇਖੈ ਹਰਿ ਆਪੇ ਰਚਨੁ ਰਚਾਇਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੇ ਨਹੁ ਖੇਲੈ ਸੇ ਜਿਣਿ ਬਾਜੀ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥੪॥੧॥੧੯॥ {ਪੰਨਾ
1185}

BASANT, FIFTH MEHL, SECOND HOUSE, HINDOL:

ONE UNIVERSAL CREATOR GOD. By THE GRACE OF THE TRUE GURU:

Come and join together, O my Siblings of Destiny; dispel your sense of duality and let yourselves be lovingly absorbed in the Lord. Let yourselves be joined to the Name of the Lord; become Gurnukh, spread out your mat, and sit down. (1) In this way, throw the dice, O brothers. As Gurmukh, chant the Naam, the Name of the Lord, day and night. At the very last moment, you shall not have to suffer in pain. (1) Pause II Let righteous actions be your game board, and let the truth be your dice. Conquer sexual desire, anger, greed and worldly attachment; only such a game as this is dear to the Lord. (2) Rise in the early hours of the morning, and take your cleansing bath. Before you go to bed at night, remember to worship the Lord. My True Guru will assist you, even on your most difficult moves; you shall reach your true home in celestial peace and poise. II 3 II The Lord Himself plays, and He Himself watches; the Lord Himself created the creation. O servant Nanak, that person who plays this game as Gurmukh, wins the game of life, and returns to his true home.(4)(1)(19)1185.

29. June 6th 2008 Sri Akal Takhat Gurmata Reconfirms Panthic Unanimous Stand^[91];

When Sikhs got control of Sikh Gurudwaras in 1920. There were many different Rehats in different Sikh institutions and Gurdwaras which were controlled by Mahants, Nirmalas and Udasis. Dedicated Sikhs knew about real tenets of Sikhism envisioned by Guru Nanak; they got together and settled One Panthic Sikh Rehat Maryada once for all. It must be protected and promoted. Sikh Nation has one Panth, one Granth and one Rehat Maryada. As discussed above In **1973**, Singh Sahiban of Darbar Sahib and Jathedar Sri Akal Takhat Sahib has already given their opinion by Letter from SGPC# 36672 3/ 4-8-73 which reads as: "Chritropakhyan composition which is included in Dasam Granth is not Dasmesh Bani. It is a copy of old Hindu mythological stories". Click on

<http://www.globalsikhstudies.net/pdf/1973%20SGPC%20Letter.pdf>

Sri Akal Takhat has already resolved the issue at Panthic Level by passing "June 6th 2008 Gurmata". It needs to be enforced by Sri Akal Takhat. **For Gurmukhi version click on** http://sgpc.net/akaltakhat_hukum/hukumnamas.asp. The Gurmata details are given above in Item #8 on page 30. In summary reads "No one has any right to create controversy about the specific writings contained in Dasam Granth that have been recognized and accepted by the Sikh Panth for Sikh Code of Conduct, prescribed recitation in daily prayer and Sikh baptismal (Khandey De Pahul). Be it known to the entire Sikh Panth that Sri Dasam Granth is an integral part of Sikh literature and history but, Guru Gobind Singh Ji did not recognize it equal to Sri Guru Granth Sahib Ji. Since, he bestowed Guruship only on Sri Guru Granth Sahib, therefore, no other Granth can be installed along with Sri Guru Granth Sahib." I have submitted my evidence to Sri Akal Takhat, and the Vice Chancellor of Punjabi University, Patiala for the needful. I live in USA where I meet with people from over 100 denominations of Christianity but everybody is living peacefully with other religions. The street on which I live has over 30 families having different religions and different beliefs. As a part of Sikh community, I have no issue with anybody who reveres Dasam Granth or Sarabloh Granth or even someone who is Atheist. If one follows the last command of Guru Gobind Singh Ji, then one should bow only to Parkash of Sri Guru Granth sahib. At such place there should be no parallel Granth. One can keep

it separate and rever it as much as one wants. Religion practice is individualistic and nobody can force anybody's religious belief and practice. I have great respect for everybody because everyone is entitled to their beliefs and no person has the right to judge other person's spirituality as it is personal issue. We may differ with opinions on academic issues but I respect every body's opinion. Therefore, I will request all concerned to send their opinions about Dasam Granth based upon authentic evidence to Sri Akal Takhat Sahib so it can be reviewed in future by a committee to be instituted by the Sikh Authorities at Amritsar or by scholars of institutes and university. Avtar Singh Makkar, President SGPC, on made a statement Feb 14th which was reported in Ajit Newspaper on Feb 15th 2010^[92]. that SGPC will constitute High level committee to settle Dasam Granth Debate. Jathedar Gurbachan Singh has made a similar statement on march 26th which was reported in Ajit Newspaper on march 27th 2010^[93], and has requested all concerned to send their evidence based opinion to Sri Akal Takhat sahib . Authenticity of the presently published Dasam Granth as corrected & compiled by Sodhak Committee and in 1900AD needs a thorough history and Gurmat based independent inquiry in the light of above historical and textual evidence. **British interest in the Dasam Granth and their efforts to promote it have not come under the focus of scholars so far. It needs serious investigation which in turn may yield significant data to understand the formation of presently published version of Dasam Granth.** Until such time Sikh Panth must follow Gurmata#1 passed on June 6th 2008 at Sri Akal Takhat on this issue. A humble request is made to all Sikh authorities and the Panth for its enforcement.

Jasbir Singh Mann M.D., California.

References

1. Dr. J.S. Grewal book "The Sikhs of the Punjab" Revised edition published by Cambridge University press, in 1998, Page 97.

2. *Dr. Harbhajan Singh " Book Sri dasam Granth sahib-jarta sambhndi VIVAD DI Punar Smeekhya" By Dr. Harbhajan Singh BIBAYK Parkashan Amritsar, 2009" page 131*

3. *Dr. Harbhajan Singh, "Kaal Purkh da sankalp in dasam granth" article at http://www.patshahi10.org/index.php?option=com_content&view=article&id=252:2009-01-18-13-38-55&catid=35:punjabi-&Itemid=64*

4. *Dr. Harbhajan Singh "ਸ੍ਰੀ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਸੰਬੰਧੀ ਡਾ. ਜਸਬੀਰ ਸਿੰਘ ਮਾਨ ਦੇ ਸੰਦੇਹਾਂ ਦਾ ਉਤਰ": http://www.patshahi10.org/index.php?option=com_content&view=article&id=348:2010-05-17-10-17-18&catid=35:punjabi-&Itemid=64*

5. *For Opinions of Dr. jasbi sikh mann read the articles and sources as below*

- Textual Analysis, History and Academic Issues of important Dasam Granth Birs Reported in Literature. Click on <http://www.globalsikhstudies.net/pdf/Jasbir%20S%20Mann%20Textual%20Analysis%20History%20and%20Academic%20Issues.pdf>
- Presently Published Dasam Granth and British Connection; Guru Granth Sahib as the only Sikh canon. Click on <http://www.globalsikhstudies.net/pdf/JS%20Mann%20British%20Connection%20and%20%20presety%20Published%20Dasam%20Patshahi%20%20Granth.pdf>
- Guru Granth Sahib; as the only Sikh canon: Presently Published Sri Dasam Granth and British Connection. Click on <http://www.globalsikhstudies.net/pdf/Rejoinder%20to%20%20Sri%20Dasam%20Granth%20SahibThe%20Second%20Canon%20of%20the%20Sikhs%20Jasbir%20Singh%20Mann.pdf>

6. British Library Manuscript MSS Punjabi D5;541 folios, Donated By "HT Colebrooke". Same manuscript was published with minor changes by Sodhak Committee first time in 1900AD and now available in 1428 Pages as 1.) Dasam Sri Guru Granth Sahib Ji. Published by Jawahar Singh and Kirpal Singh, Amritsar in two volumes. 2) Sri Dasam Granth Sahib Ji two volumes. Published by Chatar Singh and Jeevan Singh, Amritsar Both.

7. Sikh rehat Maryada Published by SGPC(1927-1945) click www.sgpc.net

8. Sri Dasam Granth Sahib (Paath, Sampadan and Vikhia). Five Volumes in Punjabi. By Rattan Singh Jaggi. Published by Govind Sadhan, Gudaipur, Mehroli, New Delhi. On internet for Dasam Granth all compositions except Chritropakhyan on internet click on dr. Kulbir singh thind web <http://www.sridasam.org/dasam?c=t>. For Chritropakhyan English translation by pritpal singh Bindra click <http://www.globalsikhstudies.net/pdf/Enlish%20Translation%20of%20chritro%20pakhyaan%20from%20Dasam%20Granth%20Chritar%201%20to%20201%20By%20Pritpal%20Singh%20Bidra%20%28vol%201%29.pdf>

9. Request letter given to Dr. Jaspal Singh VC Punjabi Universty for further research into authenticity of presently Published dasam Granth by Coalition of guurdwars Southern California June 28th, 2009. Click <http://www.globalsikhstudies.net/pdf/Papers%20presented%20to%20Dr%20Jaspal%20on%20june%2028th%202009%20on%20DG%20authenticity.pdf>

10. <http://www.ajitjalandhar.com/> March 27th 2010

11. *Dr. Harbhajan Singh* "ਸ੍ਰੀ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਸੰਬੰਧੀ ਡਾ. ਜਸਬੀਰ ਸਿੰਘ ਮਾਨ ਦੇ ਸੰਦੇਹਾਂ ਦਾ ਉਤਰ": <http://www.patshahi10.org>

12. Important work on the History and Creator of Sri Dasam Granth Released

http://www.patshahi10.org/index.php?option=com_content&view=article&id=330:book-release-and-panthic-gathering-at-sri-amritsar-a-report&catid=34:english&Itemid=63

13. For baba fareed shalok click www.srigurugranth.org/

14,16,17,18. *Dr. Harbhajan Singh* " **Book Sri dasam Granth sahib-jarta sambhndi VIVAD DI Punar Smeekhya**" By *Dr. Harbhajan Singh BIBAYK Parkashan Amritsar, 2009*"

15. Mahan Kosh – Bhai Kahan Singh Nabha, 1997, published by National Book Shop, New Delhi

19. Giani Gian singh Panth parkash Published by BHasha Vibagh pages 318-322

20 *Gurmat Martand Part I* and Part II (Bhag Pehla and Dooja)Published by SGPC 1962,2005

21, 27,29. Charanjit singh bal" Akhauti Grantha Di Parchol"Published by sikh sandesh,burnby,B.C. Canada pages12-17

22. *Dasam Granth Authorship (Kartitav)*. Punjabi. By Rattan Singh Jaggi. Published by Punjabi Sehat Sabha. New Delhi, 1966. This source also quotes all the literature written on Dasam Granth Prior to 1966 A.D.

23. click on <http://www.globalsikhstudies.net>forbook links on"Advanced studies in Sikhism" "Fundamentalissuesinsikh studies" "Recent Researches in Sikh studies

24,The Printed Version of sodhak committee corrected dasam Granth (1913AD 444 Nanakshahi) at SGPC reference library

25. Dr. Kashmir Singh paper "Sri Guru Granth Sahib and Dasam Granth in legal literature click on <http://www.globalsikhstudies.net/pdf/Kashmir%20Singh%20SRI%20GURU%20GRANTH%20SAHIB%20AND%20DASAM%20Granth%20IN%20Legal%20Literature.pdf>

26.Sikh Gurudwara Act,1925 click on <http://www.pap.gov.pk/uploads/acts/33.html>

28. Sikh Studies Quarterly, January – March 2001 (pgs 91), published by Institute of Sikh Studies, (from Gurdwara Singh Sabha), Kanthala, Industrial Area, Phase II, Chandigarh 160 002, Edited by Gurtej Singh

30. "*Sarbloh Granth Granth*"Editor Jathedar Dyal Singh published by Budha dal Printing Press 2000CE in the introduction page KHAKHA.

31. Jit singh Sital book "Sri guru panth parkash" By rattan singh Bhangu Published by SGPC Ithas Board

32.33,38 *Dr.Harbhajan Singh* 'ਸ੍ਰੀ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਸੰਬੰਧੀ ਡਾ. ਜਸਬੀਰ ਸਿੰਘ ਮਾਨ ਦੇ ਸੰਦੇਹਾਂ ਦਾ ਉਤਰ':<http://www.patshahi10.org>

34. kesar singh Chhiber"bansalinama" edited by PS Padam Publied by singh Brothers 10/384

35. "Authenticityof Kartarpuri Bir"By Daljit Singhclick on <http://www.globalsikhstudies.net/pdf/kartbir1.pdf>

36. C. Schackle" catalogue of Panjabi and sindhi manuscript in india office Library. London. Page 2

37.39 Delhi wali Bir attributed to be written by Bhai mani singhit with internal evidence to be written in 1713AD (Samat 1770)

40. Dr.Balbir singh "*Punjabi University Punjabi Sahit Da Ithas*" published by Punjab University, 1967,1986.Edited by Dr. Surinder Singh Kohli, "Darbari kavi of Guru gobind singh Ji" Article Pages 56-164

41. Gurmata from sri akal takhat June 6th 2008. http://sgpc.net/akaltakhat_hukum/hukumnamas.asp.

42. *Dr.Harbhajan Singh " Book Sri dasam Granth sahib-jarta sambhndi VIVAD DI Punar Smeekhya" By Dr.Harbhajan Singh BIBAYK Parkashan Amritsar,2009" page69*

43.click on <http://www.globalsikhstudies.net>

44a. Read web page WAKE UP KHALSA in LIBRARY LINK UNDER DOCUMENTS. Click <http://www.wakeupkhalsa.com/show-document.php?docid=19>

44b. Recently Sikh Bulletin has also published the same Circular of Rashtria Sikh Sangat in issue **March-April 2010** ਚੇਤ-ਵੈਸਾਖ ੫੪੨ ਨਾਨਕਸ਼ਾਹੀ editor@sikhbulletin.com **Volume 12 Number 3&4** Published by: Khalsa Tricentennial Foundation of N.A. Inc; 3524 Rocky Ridge Way, El Dorado Hills, CA 95762, USA Fax (916) 933-5808 Khalsa Tricentennial Foundation of N.A. Inc. is a religious tax-exempt California Corporation

45. British Library Manuscript MSS Punjabi D5;541 folios, Donated By "HT Colebrooke". Same manuscript was published with minor changes by Sodhak Committee first time in 1900AD and now available in 1428 Pages as 1.) Dasam Sri Guru Granth Sahib Ji. Published by Jawahar Singh and Kirpal Singh, Amritsar in two volumes. 2) Sri Dasam Granth Sahib Ji two volumes. Published by Chatar Singh and Jeevan Singh, Amritsar Both.

46. British Library Manuscript MSS Punjabi D6 ;522 folios, Donated By "RadhaKrshan"

47. Hari ram Gupta "Punjab on the eve of First Sikh war" page 203 publication Bureau Punjab university, Chandigarh 1956, 1975. Also read "The Encyclopedia of Sikhism" Punjabi University, Patiala.

48. Dr. Ganda Singh, *Three letters of Rani Jindan to British Resident- The Khalsa & the Punjab* edited by Himadri Banerjee, 2002, India History Congress; Published by TULIKA Press

49. *Anglo-Sikh wars (1845-1846 CE)* Dr. Bakhshish Singh Nijjar, K.B Publications, New Delhi, 1976

50.51; *Dr. Harbhajan Singh "Book Sri dasam Granth sahib-jarta sambhndi VIVAD DI Punar Smeekhya" By Dr. Harbhajan Singh BIBAYK Parkashan Amritsar, 2009" XXVIII, page 69 in Harbhajan book and also in Article ਸ੍ਰੀ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਸੰਬੰਧੀ ਡਾ. ਜਸਬੀਰ ਸਿੰਘ ਮਾਨ ਦੇ ਸੰਦੇਹਾਂ ਦਾ ਉਤਰ*: <http://www.patshahi10.org>

52. click on author link and Archives Link <http://www.globalsikhstudies.net>

53. Rattan Singh Jaggi "Sikh panth Vishav Kosh" Published by gur rattan publishers Patiala. 2005. page 1241.

54.56,57.60.63. Dr. Harbhajan Singh ਸ੍ਰੀ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਸੰਬੰਧੀ ਡਾ. ਜਸਬੀਰ ਸਿੰਘ ਮਾਨ ਦੇ ਸੰਦੇਹਾਂ ਦਾ ਉਤਰ: http://www.patshahi10.org/index.php?option=com_content&view=article&id=348:2010

58. Bhai Bir Singh "Varan Bhai Gurdas Steek" Published by hai Bir singh Sadan New Delhi. page 636-650.

59. Manuscript#; MSS IOR EUR McKenzie Volume 40 British Library. LONDON

61. Joginder Singh; Joginder Singh "The census and Sikhs" Chapter 17, The Khalsa over 300 years, 1999, published by Tulika ISBN 81-85229-12-0

62. Gurmit Singh ; *History of Sikh Struggles* Volume I, page 47, Atlantic Publishers

64. To Read Malcolm Book click on bottom entry http://www.globalsikhstudies.net/r_link/dasam.htm

65. For complete report of Sodhak committee Click on

<http://www.globalsikhstudies.net/articles/Report%20of%20Sodhak%20Committee%201897%20%28Punjabi%29.pdf>

B. For academic Assessment on Report of Sodhak committee by S. Gurtej Singh click on

<http://www.globalsikhstudies.net/articles/Assessment%20of%20Report%20of%20Sodhak%20Committee%20-%20Gurtej%20Singh.pdf>

65(a) The encyclopedia of Sikhism, Punjabi university.

- 65(b) Bhagat Lakshman Singh autobiography edited by Dr. Ganda Singh chapter page 18.
- 65(c). Prof Teja Singh "Singh Sabha and other Socio-religious movements" Published by Punjabi university patala.
- 66.68, *Dr.Harbhajan Singh "ਸ੍ਰੀ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਸੰਬੰਧੀ ਡਾ. ਜਸਬੀਰ ਸਿੰਘ ਮਾਨ ਦੇ ਸੰਦੇਹਾਂ ਦਾ ਉਤਰ":<http://www.patshahi10.org/>*
- 67 MSS IOR EUR McKenzie Volume 40 British Library. LONDON
69. *Dr.Harbhajan Singh " Book Sri dasam Granth sahib-jarta sambhndi VIVAD DI Punar Smeekhya" By Dr.Harbhajan Singh BIBAYK Parkashan Amritsar,2009"page96*
- 70a,70b:** See entry Kapardan ; Page 295 *Mahan Kosh* – Bhai Kahan Singh Nabha, 1997, published by National Book Shop,New Delhi
71. *Selections from Sri Dasam Granth*, Two Volumes by Piara Singh Sandhu, Published by Singh Brothers, 2004
72. *Dr.Harbhajan Singh "ਸ੍ਰੀ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਸੰਬੰਧੀ ਡਾ. ਜਸਬੀਰ ਸਿੰਘ ਮਾਨ ਦੇ ਸੰਦੇਹਾਂ ਦਾ ਉਤਰ":<http://www.patshahi10.org/>*
- 73. kesar singh Chhiber"Bansalinama" edited by PS Padam Publised by singh Brothers 10/3389**
- 74. 79;***Shabad Moorit –"Dasven Patshah da Granth Da Ithas"* by Randhir singh published by SGPC
75. *Dasam Granth Birs at Patna*
76. AC BANNERJI book "The Khalsa Raj" published by Abhinav publications in 1985.page 51.
77. See *tatkara/Index and chhad #,s in Patna Bir(1698AD samat 1755)*
78. Gurmata from Sri Akal Takhat June 6th 2008. http://sgpc.net/akaltakhat_hukum/hukumnamas.asp.
- 80,82,83; read 1. *Dasam Sri Guru Granth Sahib Ji*. Published by Jawahar Singh and Kirpal Singh, Amritsar. Two volumes. 2)*Sri Dasam Granth Sahib Ji*. Published by Chatar Singh and Jeevan Singh, Amritsar.
81. Patna bir to be written in 1698AD(samat1755) per *tatkara*. See *tatkara* and folio 92b in text.
- 84,85; *Shabad Moorit –"Dasven Patshah da Granth Da Ithas"* by Randhir singh published by SGPC,page15&46
86. Jugraj Kaur Bathh:*Dasam Granth Authenticity; Analysis of its text and History* ,paper read at "International Conferences on Sikh Studies,Mt. San Antonio College, Walnut, CA; San Jose State University, CA; University of Toronto, Mississauga; Oakland University, Michigan; Vancouver, BC; New York, NY".
- 87,89; *Dr.Harbhajan Singh " Book Sri dasam Granth sahib-Karta sambhndi VIVAD DI Punar Smeekhya" By Dr.Harbhajan Singh BIBAYK Parkashan Amritsar,2009"page XXXV for singh sabha Lehar and pagexxxvii for his "MAJBOORI"*
- 88 *Dr.Harbhajan Singh "ਸ੍ਰੀ ਦਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਸੰਬੰਧੀ ਡਾ. ਜਸਬੀਰ ਸਿੰਘ ਮਾਨ ਦੇ ਸੰਦੇਹਾਂ ਦਾ ਉਤਰ":<http://www.patshahi10.org/>*
90. *Journal of Punjab Studies*, volume 15 Numbers 1 & 2 (Spring-Fall 2008), UCSB, ISSN 0971-5223 (pages 261,262)
91. Gurmata from sri akal takhat June 6th 2008. http://sgpc.net/akaltakhat_hukum/hukumnamas.asp

92,93. Click on <http://www.ajitjalandhar.com/> Avtar Singh Makkar President on Feb 14th made a statement which was reported in Ajit Newspaper on Feb 15th 2010 that SGPC will constitute High level committee to settle Dasam Granth Debate. Jathedar Gurbachan Singh has made a similar statement on march 26th which was reported in Ajit Newspaper on march 27th 2010 and has requested all concerned to send their evidence based opinion to Sri Akal Takhat sahib .

Personal Note for my friends June 18th 2010.

Best wishes and good Luck to Dr.Harbhajan Singh, Dr.Jodh Singh, Dr.Harpal Singh Pannu and Gurcharanjit Singh Lamba for spearheading this Decadent movement of Parallel Granth in Sikhism which is not less than any other Mina/udasi/hindali and many other schismatic/Hetrodox movements which disobeyed last command of Guru Gobind Singh Ji came with full force and vanished in Sikh History as Sikhs know and understand the last command of Guru Gobind Singh Ji. Third Guru was very clear from the beginning about such issues surfacing in panth. Therefore, recommended "Aao Sikh Satgur Kay Piaryo, Gavoh, Sachi Bani.

Sikh Nation has only One Granth "Sri Guru Granth sahib Ji", One Panth and One Guru Panth approved Rehat Maryada. Sri Guru Granth sahib is the only sanctified Sikh Scripture/Granth/Canon. This Decadent Movement of Parallel Granth in Sikhism is a schismatic Vision and is totally uncalled for. No one has any right to create controversy about the specific writings contained in Dasam Granth that have been recognized and accepted by the Sikh Panth for Sikh Code of Conduct, prescribed recitation in daily prayer and Sikh baptism (Khandey De Paul). Be it known to the entire Sikh Panth that Sri Dasam Granth is an integral part of Sikh literature and history but, Guru Gobind Singh Ji did not recognize it equal to Sri Guru Granth Sahib Ji. Since, he bestowed Guru ship only on Sri Guru Granth Sahib, therefore, no other Granth can be installed along with Sri Guru Granth Sahib.

Jathedar Gurbachan Singh has requested all concerned to send their evidence based opinion to Sri Akal Takhat sahib for the committee. June 6th 2010 meeting at Sri Akal Takhat again has asked the Sikh Sangat not to go public on this debate and send your opinions to Sri Akal Takhat/Dharam Parchar committee SGPC. We have already submitted our opinion of 489 pages to Sri Akal Takhat on April 18th 2010 through Judge Mewa Singh Ji. Therefore, this is my last write up for time being and will await new committee's Action. Therefore will request Dr.Harbhajan Singh, Dr.Jodh Singh, Dr.Harpal Singh Pannu and Gurcharanjit Singh to do the same. For our submitted articles please click on

<http://www.globalsikhstudies.net/pdf/Compiled%20%20Articles%20%20to%20Sri%20Akal%20Takhat%20for%20Committee%20Throu%20Judge%20Mewa%20Singh%20April%2018th%202010.pdf>

I did not want to respond to Harbhajan Singh writings as he has no respect for any evidence. He misrepresented 10th Guru Ji and scholars like Bhai Kahan Singh Nabha. But I did respond as Dr. Harpal Singh Pannu emailed me his paper and asked me to respond to the evidence which I did. I scanned original sources and put them for readers as outlined above so that panth would know the correct position. Let me repeat again I have great respect for everybody because everyone is entitled to their beliefs and no person has the right to judge other person's spirituality as it is personal issue. We may differ with opinions on academic issues but I respect every body's opinion. All sides have posted Substantial information on the internet on Sri Dasam Granth debate. Therefore, I will request all concerned to send their opinions about Dasam Granth based upon authentic evidence to Sri Akal Takhat Sahib so it can be reviewed in future by a committee to be instituted by the Sikh Authorities at Amritsar. We will accept all panther Decision on the issues. Additionally I will request Dr.Harpal Singh Pannu and Dr.Jodh Singh to arrange for any academic discussion at Panjabi University as both of them are senior faculty members and am sure they can do that. On June 28th 2009 Sikh community of California has submitted already set of compiled articles on dasam granth authenticity issue for further action to VC Dr.Jaspal Singh. Prof Jodh Singh always visited me whenever he visits California but on June 28th 2009 he abstained in our meeting with VC Jaspal Singh why?. Probably he knew sikh community was submitting the VC with request for academic clarification on this important Sikh study debate. For details of Sikh community memorandum given to VC Dr.Jaspal on June 28th 2009 click on;

<http://www.globalsikhstudies.net/pdf/Papers%20presented%20to%20Dr%20Jaspal%20on%20june%2028th%202009%20on%20DG%20authenticity.pdf>

If Dr Jodh Singh and Dr. harpal Singh Pannu are unable to fix some academic session in Punjabi university at least I request them for record sake to respond to other academicians recent work on the issue which include Dr. Balwant Singh Dhillon, Dr. Kashmir Singh and Jugraj kaur Baath from Guru Nanak Dev University; Dr Balkar Singh, Dr Gurnam kaur, Dr. Sukhdial Singh, Dr Kulwindar Singh Bajwa from Punjabi University; Dr. Gurinder Singh Mann from UC California, Santa Barbara, Dr. Gurmel Singh Sidhu from California State University, Fresno California and Pal Singh Purewal on Guru Gobind Singh Patri in Patna Dasam Granth.

This Document will be updated as needed with more Evidence as we go along